

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Hi 2592

OPERA
IOSEPHI IV-
DAEORVM DOCTIS-
SIMI AC DISERTISSIMI, QVÆ
AD NOSTRAM ÆTATEM PERVE-
nerunt omnia, nimirum:

DE ANTIQVITATIBVS IYDAICIS LIBRI XX. QVI-
bus Vita Iosephi per ipsum conscripta, est adiecta: De bello Iudaico VII.
Contra Apionem II. De imperiorationis sine de Machabæis I. Ante-
hæc in Latinum sermonem translata, & ad exemplum Gra-
ci Codicis accurate distincta.

NVNC VERO CHRONOLOGIA AD CAPVT VNIVS-
cuiusque folii, cum ex veterum tum recentiorum scriptorum Commen-
tariis, cumq; scholiis necessariis, recens concinnata.

CVM INDICE LOCVPLETISSIMO.

OMNIA QVAM ABSOLVTISSIME EDITA, ET
Libri a mendis, quibus scatebant plurimè, repurgata

*Græci
 ghi
 Cal.
 50*

IMPRESSVM FRANCOFVRTI AD MOENVM,
M. D. XCIX.

Hi 2592

57463

AMPLISSIMÆ DIGNITATIS VI-

RO, DOCTRINA SAPI-
ENTIAQUE ET MVLTQ RERVM

vsu præstantissimo Dn. ERASMO NEVSTETTERO,
cognomento STVRMERO, Præposito Comber-
genſi, Eccleſiarum Bamberg. & Herbipol. Ca-
nonico, &c. Equiti Franco,
S. P. D.

*V*M Fl. Iosephi illa à Sigismundo olim
Gelenio, V. Cl. latine edita opera denuo
typis hic elegantioribus minoribusq; ad-
ornanda curassem; non modo ad noua hu-
ius editionis laudem interesse putabam, si tua, Antistes
optime, inscriberem ea reuerenda amplitudini, sed &
fore persuasum mihi erat, ut in nomine tuo firmissi-
mum esset situm ipsis aduersus iniquiores Criticorum
calculos præsidium, tantoque venirent amabiliora, et-
iam quo prodeunt ornatiora. Equidem reuerendam
Amplitudinem tuam, honoribus atateque prouectam,
non ignorabam negociis assidue grauioribus & distineti,
& curis occupari maioribus. Itaque interpellare eam,
atque has illi opinione multorum inanes, quasi merces
obtrudere primum verebar. Verum ubi reuerend.
Amplitudinis tue ingenium humanitatemque animo
intuicer, ad tuamque multorum annorum in fouendis
literarum studiis consuetudinem mentem referrem, ni-
hil metui, à tuo vnus ipse ut patrocinio excluderem, sum-
maque ut liceret obseruantia erga te mea libri recentis

inſcriptione ſatisfacere, nimirum cum ſummiſſa id erga te affectionis ſit argumentum, non animum meum hoc ex munuſculo, ſed munuſculum ex animo meo aſtimabis, reſpecturus ſcilicet non quid reueren. Amplitudinis tua dignitas poſtulet, ſed quid mea poſſit tenuitas.

Gentis id tua proprium eſt, artium opt. curam ſuſcipere, paſſimque iacentibus diſciplinis opem ferre, & hoc genus munuſculorum non aſpernando οὐχ ἄλλοι οἶδαί τι φιλάθρων εἶναι, ſecundum Artaxerxem Perſarum regem, τῷ μεγάλῃ δίδοναι τὸ μικρὰ λαμβάνειν εὐμενῶς. Exempla maiorum tuorum vetuſtiora non adducam, uno iam propinquo tuo Daniele Stibaro contentus, quo in Germania olim tum amico homines docti, tum patrono uſi nomen eius & egregia in Rempub. merita, per orbem terrarum ſcriptis celebrarunt immortalibus. Ille Herbipolenſis Eccleſia columen, Reuerendi collegii ſplendor, totius orientalis Francia decus Muſis errantibus, ceu illuſtrem de editiore ſpecula facem pratendens iter ostendebat & hoſpitium, earumque conſuetudine in omni vita ſua delectatus, ſubueniebat egentibus, afflictas excitabat. Tuam ille indolem, & maiores aetate ad virtutem impetus cum animaduerteteret, à prima te pueritia ſingulari amore complexus eſt, tuamque te olim familiam illuſtraturum auguratus, in aula ſua moribus & literis expolitum, ad ſui imitationem, & quaſi imaginem totum effinxit. Adoleſcens igitur cum aliquam latina iam lingua facultatem conſecutus, cogitationes tuas omnes ad maiores in ſtudiis progreſſus conuertiffes, autoritate illius Louanium, atque in eminentiores cum Gallia tum Italia deinceps Academias profeſtus es, ubi tuum te ingenium, tui te mores ita liberalium diſciplinarum, & Iuris utriusque Profeſſoribus, ceterisque viris quibus-

cum vixisti praestantissimis, commendarunt, ut incredibili eos studio tui incenderes.

Praclaram vero eruditionem tuam, tot partam i-
gilibus & peregrinationibus, ubi bene viuendi consue-
tudine confirmasses, & tui illius, quem dixi, propin-
qui de te opinionem comprobaret euentus, insignes pa-
tria tibi eximia, tum rerum cognitione, tum lingua-
rum peregrinarum facultate praeviso, honores tribuit,
& campum, in quo virtus tua excurreret, aperuit la-
rissimum. Impendebat tremenda communi patriae,
cum odiis capitalibus aucta, tum dissidentia inuidiaq;
confirmata perturbatio, & tempora omnibus prope
Reipub. membris conuulsis, & quasi luxatis multiplici
iam tum calamitate grauida esse videbantur. Istum
igitur quasi partum modis omnibus auertere cupien-
tes, Ecclesiarum tum Bambergensis, tum Herbipolen-
sis Proceres, acerrimo in aestimandis hominum morib.
iudicio praediti, singulari te studio collegam asciuerunt,
atque ita affecti, ut quae virtuti premia debentur li-
bentissime persoluant, eximiis te sacerdotiis collocuple-
tarunt, ad quos scilicet honorum gradus non illorum te
fauor, sed excellens ingenium tuum euexit.

Tum vero Magistratus, quod aiunt, virum indi-
cauit, & quaecumque voluntatis tum industria tua esset
praestantia ostendit. Quot subiisti enim pro communi
patria tempestates? quantis saepe laboribus es perfun-
ctus? dum eo consilia tua omnia, omnes cogitationes
conuertis, quae ratione simultatum illa ac dissidiorum
procella, quae infestare nos multis ab hinc annis caepe-
runt, vel auerti penitus, vel ita saltem sustineri possint,
ne salutem populi in discrimen adducant. Itaque ob-
eundis saepe legationibus, multisque periculorum diffi-

cultatibus superatis, demonstraſti tuam te ſalutem poſtēriorem ſalute communi ducere. Quare ſibi cum ſolidam peperit gloriā, tum reuerendā amplitudinē tuā ad ſublimiores quoq; honorum gradus extulit.

Inſignis Comburgenſ. Eccleſia te Decano annis pluribus quam triginta æquabili proſpera que fortuna uſa nunc eodem te floreſ. Præpoſito. Annuos ibi redditus maiorem in modum auxiſ, ædiſcia magnifica picturis exornata artiſcioſiſſimis exeruxiſti, Bibliothecam optimorum, manuſcriptorum etiam, librorum copia inſtructam aperuiſti, ſuſpiciendum ad omnem poſteritatem meritorum tuorum monumentum. Cumq; nihil ſit difficilius, quam rebus ſecundis, atque ad uoluntatem noſtram fluentibus ſeruare conſtantiam, & ſic uti fortuna, ut benefiſcentia non arrogantiā facultatem dediſſe uideatur, in ſublimi dignitate iſta, rerumque omnium abundantia, nunquam reuerenda ampl. tua efferri, nunquā commoueri, nunquam ad ſe ipſam referre quicquam, ſed cuncta Deo, perenni bonorum fonti, aſcribere uifa eſt, neque ſuo unquam ſe rectius officio perfuncturum exiſtimauit, quam de communi hominum ſocietate bene merendo.

Imprimis uero cum, ut ait ex Ennio M. Tullius, benefacta male locata malefacta ſint, reuer. ampl. tua liberalitatem commendat eorū, quos beneficiis afficiendos cenſes delectus. Beneficia enim illa temeraria, in quibus neq; dignitas accipientium, neq; iudicium conferentium agnoſcitur, nullam exiſtimas laudem mereri. Illis igitur poſiſſimum reuer. amplitudinis tue benignitas rem familiarem aperit, quos uita morumque probitas à cætera clientum turba diſtinguit, quiq; ingenio præſtantes ſuos iam ſtudiorum edunt fructus.

Affentari nescio, & ut sciam, non volo, neque reuer. amplitudinis tua seruiſſo auribus. Astipulatur in scriptis hominū vox eruditissimorum, qui æternis ingenii manumentis virtutum tuarum exempla ad posteritatis memoriam transmittunt. Quid referam enim illustria illa Germania lumina Lotichium, Posthium, Rudigerum, Melissum, Modium? quorū splendida iampridem, & plena venustatis poemata reuerende amplitudinis tua nomen in omnes ubi humanitas colitur partes Europa dissiparunt.

Non igitur grauate reuer. amplit. tua, cum eruditorum neminem à suo congressu atq; sermone unquam excluderit, sed sui copiam adhuc fecerit omnibus, erga Iosephum hunc nostrum patroni partes suscipiet, & quā alios, eadem & ipsum benignitate complectetur. Etenim nulla reuer. amplitudini tua res adhuc esse potuit tanti, ut ullam putaret voluptatem ea cum voluptate esse conferendam, quā legentes scribesve afficiamur Legere memini me factos à reueren. amplitudine tua versiculos canoros & concinnos, illustria ingenii studiorumque tuorum argumenta. Herbiſolensis igitur Ecclesia tibi septem iam annis Decano cum sublimiores ante oculos honores obuersaretur, ultro ea te dignitate abdicasti, dignusq; ea, ut eras, videri maluisti, quā eadem gerenda occupatus à studiis humaniorib. diuelli. Ostendisti scilicet, virtutem magis ipsam te diligere quā virtutis insignia. Vere igitur, secundum Posthium nostrum,

*Tu contemnendo quæ alii mirantur & optant,
Esse animo ostendis cuncta minora tuo.*

Istud igitur, Antistes amplissime, historia sacra cōpendium, 4035. annorum gesta uno volumine comple-

Etens suscipe, &, quoniam consuetudine virorum illustrium delectaris, cum Regibus hic & Principibus, cumque prudentissimis Rerumpubl. gubernatoribus, imo cum Deo ipso, loquere.

Pradicari vero à me hic aut commendari autorem non est necesse, ipsa cum hac opera commendant, &, quod dici solet, αὐτὸ τὸ ἔργον artificem demonstrat, neque etiam notissima illa multis in locis commemorata ab aliis Historia praconia, ne actum agerem, hic retexenda putavi. Quod igitur restat, Deum Opt. ter max. qui reuer. Amplitudini tuae istam mentem dedit atque auctoritatem, oro toto pectore, ut tuum communibus studiis patrocinium velit esse maxime diuturnum, annosq; tuos aequet cum iis bonis, quae in te contulit summa. Vale. Data ex adibus meis Francofordia ad Maenum, Calend. Febr. Anno M. D. XC.

Reuerendae Amplitudinis tuae

obseruantissimus

Sigismundus Feyerabend,
ciuis & Bibliopola
Francofordensis.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQVITATE IVDÆORVM CONTRA

Apionem Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER I

OPERA SIGISMVNDI GÉ-
lenii restitutus.

VFFICIENTER, ut arbitror, & per libros Anti-
quitatum, optime vitorum Epaphrodite, legentibus
eos, aperui de nostro genere Iudæorum, quia & ve-
tustissimum est, & optatam originem domesticam ha-
bit. Quinque millium enim annorum numerum
historiam continentem, ex nostris sacris libris Græ-
co sermone conscriptis. Quoniam vero multus video,
respicientes blasphemiam quorundam insane prolata: & ea quæ à me
de Antiquitate conscripta sunt, non credentes: putantes mendacium
nostrum esse genus, eo quod nulla memoria apud Græcorum nobiles
historiographos digni sunt habiti nostri maiores: pro omnibus his ar-
bitratus sum oportere me breuiter hæc dicta conscribere: & derogan-
tium quidem, vesanum spontaneumque incēpate mendacium, alio-
rum vero ignorantiam pariter emendare: vniuersosque de nostra an-
tiquitate, qui scilicet veritatem amplectuntur, edocere. Utar autem
in meis dictis testibus eis, qui de omni antiquitate apud Græcos fide
digni sunt indicandi: eos autem qui blasphemie de nobis atque fallā-
citer conscribere aliqua, per semet ipsos conuictos indubitanter osten-
dam. Contabor etiam causas exponere, propter quas non multi in Græ-
cis historiis gentis nostræ sedere memoriam: nec non & eos, qui de no-
bis scribere voluerunt nescientibus, aut nescire simulantibus indicabo.
Primitus itaque satis admitto eos, qui existimant oportere de rebus an-
tiquis, Græcis tantummodo fidem habere, & ab eis consilendam esse
veritatis integritatem: nobis autem & aliis hominibus non esse cre-
dendum. Sed ego omnia in his contraria video contigisse. Quapro-
pter decet non varias opiniones inspicere, sed ex ipsis rebus iustitiam
ponderate. Omnia siquidem Græcorum noua, & hæc (ut ita dicam)
nuperq; facta cognoui: hoc est, fabricam ciuitatum & adinventiones
artium conscriptionesque legum: cunctarumque rerum iunior apud
eos est historiarum diligentia conscribendæ. Apud Ægyptios autem, atque
Chaldæos & Phœnicias (desino enim nos illis connumerare) sicut ipsi
fatentur, res gestæ antiquissimæ & permanentem habent memoriæ
traditionem. Nam & locis omnes inhabitant, quæ nequaquam aeris
corruptioni subiaceant: & multam prouidentiam habuerunt, ut nihil

Antiqui-
sasum hi-
storia
quinque
millium
annorum.

Causa im-
pulsus cō-
scribendi
hos libros.

Omnia
Græcorū
noua: a-
pud Ægy-
ptios autē
& Chal-
dæos, &
Phœnicias
res gestæ
antiquis-
simæ ha-
bent me-
moriæ tra-
ditionem.

horum quæ apud eos aguntur sine memoria relinqueretur: sed in publicis conscriptionibus semper à viris sapientissimis dicerentur. Græcorum vero regionem innumera corruptiones inuasere, rerum memoriam delentes. Qui autem novas constituentes conuersationes, omni se primos esse credidere, sciunt quia etiam sero vix naturam potuerunt agnoscere literarum. Nam antiquissimum earum usum habuisse creduntur à Phœnicibus, & à Cadmo se didicisse gloriantur. Sed neq; illo tempore poterit aliquis demonstrare seruata conscriptionem, neque in templis, neque in publicis anathematibus: quando etiam de Troianis rebus, ubi tot annis militatum est, postea multa quæstio arque contentio facta est, utrum literis vñ sint: & magis veritas obtinuit, quod usus modernarum literarum illis fuisse incognitus. Constat autem, quod apud Græcos nulla inuenitur conscriptio, poemate Homeris vetustior: & hunc etiam post bella Troiana fuisse manifestum est. Et aiunt neque huc literis suum poema reliquisse: sed cantibus memoria resequatum, postea fuisse compositum, & propterea multam in eo comperiri dissonantiam. Qui autem historias apud eos conscribere tentauere, id est, Cadmus Milesius, & Acusilaus Argiuius, & post hunc quicumque alii fuisse referuntur, paululum tempus Persarum contra Græcos expeditionem præcessere. Sed & eos qui de cœlestibus ac diuinis primitus apud Græcos sunt Philosophari, id est, Pherecydem Syrium, & Pythagoram, & Thaletem, omnes concorditer consentitur, & Egyptiorum & Chaldæorum fuisse discipulos: & breuiter conscripsisse, quæ à Græcis omnium antiquissima iudicantur, ita ut vix ea credant ab illis fuisse conscripta. Quomodo ergo non est irrationabile, ut tali fastu turgant Græci, tanquam soli sciant yetera, & veritatem eorum exacte iradant: aut quis non ab ipsis conscriptis facillime discat, quod neque firmiter scientes aliquid conscribere, sed quod unusquisque opinatus est, hoc studuit explanare. Vnde etiam libris se inuicem arguunt, & valde contraria de rebus eisdem non piget eos dicere. Sed ego videbor me potioribus esse superfluus, si explanare voluero, quantis quidem locis Hellanicus ab Acusilaus de genealogiis discrepat, & in quantis Hesiodum cortigit Acusilaus, aut quomodo Ephorus quidem Hellanicum in plurimis ostendit esse mendacem, Ephorum vero Timæus, Timæum qui pesti illum fuisse, Herodotum vero cuncti: sed neq; de Siculis cum Antiocho & Philisto aut Callia Timæus concordare dignatus est: neq; rursus de Atticis hi qui Attidas conscripserunt: aut de Argolicis qui de Argis historiam protulere, alterutros consecuti sunt. Et quid oportet dicere de ciuitatibus breuib; rebus, quando de militia Persica, & his quæ in ea sunt gesta, tantum viri probatissimi discordasse noscuntur? In multis autem etiam Thucydides tanquam fallax accusatur, licet scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsisse videatur. Causæ vero huius dissonantiæ multæ forsitan & aliz querere volentibus apparebunt. Ego vero duabus quas dicturus sum, maximam huius vim diuersitatis adscribo. Et quidem primo dico eam quæ mihi propior esse videtur: id est, eo quod ab initio fuerit studium apud Græcos, publicas de his quæ semper aguntur proferre conscriptiones. Hoc etenim præcipue & errorem & potestatem mentiendi posteris, vetus aliquid volentibus scriptitare, concessit. Non enim solummodo apud alios Græcos publica conscriptio est neglecta: sed neque apud ipsos Athenienses, quos terrigenas esse dicunt, disciplinzque cultores, aliquid huiusmodi reperitur. Sed publicarum literarum antiquissimas esse dicunt leges, quæ à Dracone eis de supplicis sunt conscriptæ, modicum ante tempus tyrannidis Pisistrati. De Artacibus autem in antiquitate gloriantibus, quid oportet dici? vix enim

Græcorum regionem innumera corruptiones inuasere. Phœnicibus & Cadmo Græcorum literarum inuentores. Apud Græcos nulla conscriptio, poemate Homeris vetustior.

Thucydides scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsit. Causa diuersitatis apud Indos.

*Altera di-
scriptio
causa a-
pud Gra-
ecos histo-
riogra-
pha.*

*Vera histo-
ria indi-
cium.*

*Propositis
quam tra-
dendam
sumus lo-
sophus.*

*Ordo pon-
tificum a-
pud Iuda-
os quis fu-
erit.*

*Pontifices
apud Iu-
daos a quo-
bus milli-
bus annis
denomina-
ti filii a
patre con-
scripti
sunt.*

*Duo & vi-
ginti libri*

isti & postea literis eruditi sunt. Cum ergo conscriptio nulla praeponeretur, qua & discere volentes doceret, & mentientes argueret, multa inter conscriptores discordia nata est: quoniam qui ad scribendum se praeparabant, non studium veritatis exhibuerunt: licet haec promissio semper habeatur in promptu: sed verborum magis habere prolationem maximam. Et quemadmodum laudari se in hoc super alios affirmarent, ad hoc potius semetipsos aptabant. Aliqui vero ad fabulas sunt conuersi: aliqui autem ad gratiam, aut ciuitatis laudantes aut Reges: alii semetipsos ad accusandas causas aut conscriptores tradidere: in hoc se forte probabiles affirmantes, & omnino hoc agentes, quod historiarum nimis aduersum est. Vera siquidem historiarum indicium est, si de eisdem rebus omnes eadem dicant atque conscribant. hi vero cum quadam aliter conscriberent quam alii, tunc se putabant omnium veraciores ostendi. Quapropter causa quidem verborum & calliditatis eorum, cedere nos Graecis oportet: non autem de antiqua historiarum veritate, & maxime de rebus propriis vniuscuiusque provinciae. Quoniam igitur apud Aegyptios & Babylonios, ex longissimis olim temporibus circa conscriptiones diligentia fuit, quando sacerdotibus erat iniunctum, & circa eas ipsi philosophantur: Chaldaei vero apud Babylonios: & quia praecipue Graecis immixti, vbi sunt Phoenicis literis, circa dispensationes vitae, & publicorum operum traditionem, dum consentiant omnes tacendum hoc pato. De nostris vero progenitoribus, qui eandem quam praedicti habuerunt in conscriptionibus sollicitudinem (desino dicere, etiam potiorum) pontificibus & prophetis hoc imperantes: & quia usque ad nostra tempora cum multa integritate seruatum est, & si oportet audientius dicere, etiam seruabitur, conabor breuiter edocere. Non enim solummodo ab initio probatissimos viros, & in Dei placatione praeparatos, ad haec exercenda constituerunt: sed quatenus etiam genus sacerdotum sine permixtione purumque consisteret, prouiderunt. Oportet enim cum qui sacerdotium habiturus esset, ex eiusdem gentis nasci muliere: & neque ad pecuniam, neque ad honores inspicere, & genus per antiquam lineam & multis testibus approbare. Quod scilicet agimus non solum in ipsa Iudaea: sed vbiunque nostri generis constitutio reperitur, etiam ibi integritas ista seruatur circa nuptias sacerdotum, hoc est, in Aegypto & Babylonia, & quocunque terrarum orbe quilibet de sacerdotum genere sunt dispersi. Mittunt enim in Hierosolymam conscribentes à patre nomen nuptae, & antiquorum progenitorum, quicunque huius rei testimonia praebuere. Si autem bella proueniant, sicut iam crebro factum est, dum Antiochus Epiphanes ad nostram venisset regionem, & Pompeius Magnus, & Quintilius Varus, & praecipue nostris gesta temporibus, tunc hi qui de sacerdotibus supersunt, ex antiquis literis iterum nouas consciunt, & probant mulieres, quae relinquuntur. Non enim ad captiuas accedunt, alienigenarum consortia formidantes. Indicium vero integritatis hoc maximum est: quia Pontifices apud nos à duobus millibus annis denominati filii à patre conscripti sunt. His autem qui praedicti sunt, si quid praeruaricentur, interdicitur ne vel ad altare accedant, vel alia sacratione fungantur. Recte siquidem, potius autem necessarie, cum neque conscribendi potestas omnibus data, neque ulla sit in descriptione discordia: sed solummodo prophetis antiquissima quidem & veterrima secundum inspirationem factam à Deo cognoscentibus, alia vero suorum temporum, siquid sunt facta palam concribentibus, infiniti libri non sunt apud nos discordantes & subimet repugnantes: sed solummodo duo & viginti libri, habentes remaneat totius conscriptionem: quorum iuste fides admittitur. Horum

ergo quinque quidem sunt Moscos qui natiuitates continent, & huma-
 na generatiois traditionem habent usque ad eius mortem. hoc tem-
 pus de tribus millibus annis paululum minus est. A morte vero Moscos
 usque ad Artaxerxem Persarum Regem, qui fuit post Xerxem, prophetarum
 suorum temporum res gestas conscripserunt in tredecim libris. Reliqui
 vero quatuor, hymnos in Deum, & vite humanæ præcepta noscuntur
 continere. Ab Artaxerxe vero usque ad nostrum tempus singula quidem
 conscripta, non tamen priori simili fide sunt habita, eo quod non fuerit
 certa successio prophetarum. Palam namque est ipsis operibus quem-
 admodum nos propriis literis credimus: tanto namque seculo iam præ-
 terito neque adiciere quicquam aliquis, nec auferre, nec transformare
 præsumptum. Omnibus enim insertum est mox ex prima generatione la-
 ges, hæc diuina dogmata nominare, & in his vti que permanere: & pro-
 pterea, si oporteat, mori libenter. Iam itaque multi captiuorum frequen-
 ter tormentis affecti sunt, & mores varias in theatris sustinere, ne vi-
 lum verbum contra leges admitterent, aut conscriptiones auitas viola-
 rent. Quis Græcorum aliquid tale perpeßus est? quando neque fortuitam
 sustinere læsionem, volunt: licet omnia apud eos scripta destruantur.
 Verba enim hæc esse putant secundum conscribentium voluntates ex-
 posita. Et hoc iuste etiam de antiquis sapiunt, quoniam aliquos nunc
 quoque vident præsumentes de his rebus conscribere, quibus neque ipsi
 interfuisse, neque credere scientibus acquiescunt. Denique de bello quod
 apud nos contigit nuper, quidam historias conscribentes ediderunt:
 cuius neque ad ea loca venerint, neque in proximo rerum gestarum fue-
 rint: sed ex auditu quædam pauca cõponentes, impudenter semetipsos
 videntur historiæ nomine aditæ. Ego vero & de omni bello, & quæ
 ibi particulariter gesta sunt, veram descriptionem feci: cum ipse rebus
 omnibus interfuerim. Dux etenim apud nos Galilæorum eram, donec
 fuit defendendi facultas. Contigit autem ut caperer à Romanis, & ha-
 bentes me Vespasianus & Titus in custodia, vniuersa semper inspicere
 faciebant, primo quidem vincum: postea vero solutus cum Tito ab A-
 lexandria propter obsessionem Hierosolymorum directus sum. Eo tem-
 pore nihil est gestum, quod meam potuisset latere notitiam. Nam vi-
 dens Romanorum exercitum, vniuersa cum diligentia describebam. Et
 ea quæ nunciabantur ab his qui semetipsos tradebant, ego solus inte-
 grius intelligens disponebam. Deinde Romæ tempus vacationis ha-
 bens, omni iam negotio præparato vsus aliquibus cooperantibus mihi
 propter eloquentiam Græcam rerum eruditionem exhibui. Tantaque
 mihi securitas affuit veritatis, ut primos omnium Imperatores belli Ve-
 spasianum & Titum testes non expauescerem. Primum namque illis
 obruli libros: & post illos multis quidem Romanorum qui bellis inter-
 fuere, plurimis vero nostrorum etiam eps venum dedi, qui Græca eru-
 ditione videbantur imbuti, quorum est Iulius Archelaus, Herodes ho-
 nestissimus, & ipse admirabilis Rex Agrippa. Isti siquidem vniuersi
 testimonium perhibere, quod veritatem diligenter excolui: non dis-
 simulaturi si quid gestorum per ignorantiam aut per gratiam commu-
 tasset aut prætermissem. Quidam vero prauis homines derogare
 meæ historiæ sunt conati, tanquam in scholis adolescentium thema-
 ta exercentes, & accusationis insperatae atque detractionis facientes
 opus: cum oporteat illud sciri, quod convenit promittentem aliis re-
 rum veracium traditionem, ipsum prius hæc nosse certissime, aut rebus
 gestis adherendo, aut ab scientibus consulendo. Quod ego præci-
 pue circa verumque me credo fecisse opus. Antiquitatis namque libros
 ex voluminibus sacris interpretatus sum, cum essem gene-

*Græcorum
cum Iuda-
icis com-
paratio.*

*De bello
Iudaico
quidam
historias
conscripse-
re.*

*Iosephus
bello Iuda-
ico sem-
per inter-
fuit.*

*Iosephus
Romæ be-
li Iudaici
historiam
cõscripsit.*

*Iosephus
libros suos
plurimis
vniuersis de-
dit.*

*Iosephus li-
bros qui-
dam bla-
phemant.*

(sicque di-

re sacerdos, & participem illarum sapientiam literarum. Historiam vero belli conscripsi, multarum quidem actionum ipse operator, plurimarum vero inspector existens: & omnino eorum quæ dicta vel gesta sunt nihil ignorans. Quomodo ergo non procaces quilibet existimabitis eos, qui aduersum me nituntur de veritate contendere? Qui licet imperatorum commentarios legisse dicuntur, non tamen nostrorum repugnantium rebus interfuere. De his rebus itaque necessariam feci digressionem, significare volens facultatem eorum, qui historiam scribere promittunt. Et sufficienter, sicuti reor, declarari, quod conscriptio rerum apud barbaros potius solennior, quam apud Græcos est. Volo autem paululum prius disputare aduersus eos, qui contendunt, nouellam esse nostram conuersationem, eo quod nihil de nobis, vt a iunt illi, dictum sit à conscriptoribus Græcis: Deinde testimonio anguitatis ex aliorum literis exhibebo: & eos qui nostrum blasphemant genus, nulla ratione blasphemare monstrabo. Nos igitur neque regionem maritimam habitamus, neque mercimoniis gaudemus, neque per hoc alterutris peregrinationibus fatigamur. Sed nostræ ciuitates procul à mari sitæ sunt: regionemque vberissimam possidentes, in ea assidue laboramus, præcipue circa filiorum nutrimenta studentes, legumque custodiam: & traditionem pietatis, totius opus vitæ necessarium iudicamus. Cum accedat igitur his quæ prædicta sunt, etiam viuendi ratio propria, nihil fuit antiquis temporibus quod faceret nobis commercium Græcorum: sicut Aegyptiis mercimonia, quæ ab eis exportantur, & ad eos rursus importantur: itemque habitatoribus Phœnicæ maritimæ, studentibus circa contractus, atque negocia amore pecunie requisiti. Sed neque circa latrocinia sicut quidam alii vacauere, aut amplius habere concupiscentes patres nostri ad bella conuersi sunt, licet regio nostra multa millia virorum fortium possideret. Phœnices ergo propter negotiationem ad Græcorum prouinciā nauigantes, repente sunt agniti, & per illos Aegyptii, & omnes à quibus ad Græcos onera denehebant, immensa maria proscindentes. Medi vero postea atque Persæ palam in Asia regnauerunt, & vsq; ad alteram continentem Persæ militauerunt: Thraces autem propter vicinitatem, & Scythæ ab his qui Pontum nauigant, cogniti sunt: & omnino vniuersi iuxta mare vel orientale vel helperium habitantes, aliquid conscribere volentibus cogniti facti sunt. Qui vero superius habitabant, & procul à mari, multis sunt temporibus ignorati. Et hoc apparet etiam circa Europam contigisse: quando de Romanorum ciuitate tam longo tempore adepta potestatem, tantaque bella conficiente, neque Herodorus neque Thucydides, nec vllus qui fuit cum istis, fecit aliquam mentionem, sed sero tandem & vix ad Græcos potuit eorum venire notitia. De Gallis enim & Hispanis sic ignorare hi, qui putantur diligentissimi conscriptores, quorum est Ephorus, vt vnā ciuitatem esse arbitrantur Iberos, qui tantā parsē occidentalis terræ noscuntur inhabitare. Et mores eorū, qui neque fiunt apud eos, neque dicuntur, referunt. Causa vero ignorantie veritatis est, quod procul abessent: vt autem falsa conscriberent, quod vellent videri aliquid amplius quam alii retulisse. Quomodo ergo mirari decet, si neque nostra gens plurimis erat nota, neque ad scribendum de se aliquam dedit occasionem, & ita disita procul à mari, & talibus institutis viuens? Pone igitur nos argumento vti velle Græcorum, quod non sit genus eorum antiquum, eo quod nihil in nostris voluminibus de eis sit dictum: nonne omnino deridebunt causas huiusmodi à me prolatas, & testes vicinæ regionis adducerent antiquitatis sum? Igitur & ego hoc conabor efficere. Aegyptii enim & Phœnicibus præcipue

*Duo de
quib. agit
Iosephus.*

*Filiorum
apud Iu-
dæos edu-
catio.
Nihil fu-
it anti-
quis tem-
poribus,
quod face-
ret Iudæis
commer-
cium Gra-
corum.*

*Romano-
rum noti-
tia sero ad
Græcos
peruenit.
Histori-
graphi
quidā Hi-
spaniam
vnā & tā-
tum modo
esse ciuita-
tem arbi-
trari sunt.
Argumē-
ta, Iudæo-
rum gen-
tium
antiquius
Græcorū
genere.*

testibus utar, cum nullus eorum potuerit tanquam falsum accusare testimonium. Et videntur maxime erga nos iniqui in communi quidem omnes Ægyptij, Phœnicum vero Tyrij. De Chaldeis autem nequaquam hoc dicere potero, quoniam & generis nostri Principes constituti sunt, & propter cognationem in conscriptionibus suis meminere Iudæorum. Cum vero fidem de his præbuero, & blasphemias falsas ostendero, tunc etiam Græcorum conscriptores memorabo, qui Iudæorum fecere mentionem: ut neque huiusmodi occasio relinquantur in Iudæis nobis faciendæ contentionis. Ichoabo autem primum à literis Ægyptiorum, quas non arbitrantur commendare quæ nostra sunt. Manethon itaque genere viæ Ægyptius, Græca disciplina eruditus, sicuti palam est (scripsit enim sermone Græco) paternæ religionis historiam ex factis (sicuti ait ipse) interpretatus libris, frequenter arguit Herodotum in Ægyptiacis ignoracione mentitum. Is Manethon in secundis Ægyptiacorum hæc de nobis scripsit. Ponam vero etiam verba eius, tanquam illum ipsum adducens testem. Fuit nobis Rex, Timæus nomine. sub hoc nescio quomodo Deus iratus fuit: & præter spem ex partibus orientalibus homines, genere ignobiles, adepta fiducia in prouincia castra metati sunt. Et facile ac sine bello eam potenterque ceperunt: & principes eius alligantes, de cætero ciuitates crudeliter incendere: & Deorum templa euertere. Erga omnes vero prouinciales inimicissime se gesserunt, alios quidem perimentes, aliorum vero & filios & coniuges in seruitutem redigentes: nouissime vero & vnum ex se fecere Regem, cui nomen Saltis. Hic in Memphidem veniens, superiore inferioreque prouincia tributaria facta, præsidia relinquens opportunis locis, maxime partes munivit orientales, prospiciens quod Assyrij aliquanto potentiores, erant desideraturi regnum eius inuadere. Inueniens autem in præfectura Saite ciuitatem opportunissimam, positam ad orientem Bubastis fluminis, quæ appellabatur à quadam antiqua theologia Auaxis, hanc fabricatus est, & muris maximis communivit, collocans ibi multitudinem armatorum, usque ad ducenta quadraginta millia virorum eam custodientium. Hic autem messis tempore veniebat, tam ut frumenta meteret, & mercedes exolueret, quam vt armatos ad terrorem extraneorum diligenter exercitaret. Qui cum regnasset decem nouem annis, vita priuatus est. Post hunc autem regnauit alter quatuor & quadraginta annis, Beon nomine. Post quem alius Apachnas, sex & triginta annis, & mensibus septem. Deinde Apochis, vnum & sexaginta & Ianias quinquaginta, & mense vno. Post omnes autem Alis nomen & quadraginta, & mensibus duobus. Et isti quidem sex apud eos fuisse primi Reges; debellantes semper, & maxime Ægypti radicem amputare cupientes. Vocabatur autem gens eorum Hyclos, hoc est, Reges pastores. Hyc enim secundum sacram linguam Regem significat: Sos vero pastorem siue pastores, secundum communem dialectum: & ita compositum inuenitur Hyclos quidam vero dicunt eos Arabas esse. In aliis autem exemplaribus non Reges significari competi per appellationem Hyc, sed è diuerso captiuos declarari pastores. Hyc enim Ægyptiaca lingua, & hæc, quando denso sono profertur, captiuos aperte significat: & hoc potius verisimile mihi videtur, & historiz antiquæ conueniens. Hos ergo quos prædiximus Reges, & eos qui pastores vocabantur, & qui ex eis fuisse, obtinuisse Ægyptū airannis vndecim & quingentis. Post hæc autem Regum Thebaidis & Ægypti reliquæ factam dicit super pastores invasionem, & bellum maximum & diuturnum eis illatum. Sub Rege vero cui nomen erat Alis fragmurthosis, victos dicit pastores, & aliam quidem vni-

Manetho, Ægypti historio-graphus.

Saltis Ægyptius in sua potestatem redegit. Saite ciuitas ad orientem Bubastis fluminis posita.

Reges pastores vocati.

uerfam Aegyptum perdidisse. inclusos autem in locum habentem
 mensuram iugerum decem millium, cui loco nomen est Auaris. Hunc
 Manethon dicit omnem maximo muro atque robustissimo circumde-
 disse pastores, quatenus & omnem possessionem munitam haberent,
 simul & praedam suam. Filium vero Alisfragmuthofeos Themofia co-
 natum eos vi expugnare, cum quadringentis octoginta millibus arma-
 torum eorum muros obsidisse. Cum vero obsidium desperasset, pa-
 cta cum eis fecisse, ut Aegyptum relinquentes quo vellet innoxij o-
 mnes abirent. Illos vero his promissionibus impetratis, cum omni do-
 mo & possessionibus non minus ducenta quadraginta millia numero
 ex Aegypto per desertum in Syriam iter egisse: & metuentes Assyrio-
 rum potentiam (tunc enim illi Asiam obtinebant) in terra quae nunc
 Iudaea vocatur, ciuitatem edificasse, quae tot millibus hominum suffi-
 cere posset, eamque Hierosolymam vocitasse. In alio vero quodam li-
 bro Aegyptiorum Manethon hanc ipsam gentem, id est, qui vocita-
 bantur pastores, in sacris suorum libris captiuos ascriptos rectissime
 dixit. Nam antiquis progenitoribus nostris pascere mos erat: & pascu-
 lem habentes vitam, vocabantur ita pastores. Sed & captiui non teme-
 re ab Aegyptiis dicti sunt: quoniam progenitor noster Ioseph dixit ad
 Regem Aegyptiorum, se esse captiuum: & fratres in Aegyptum poste-
 rius euocauit, Rege praeicipiente. Sed de his quidem in aliis examina-
 tionem subtilius faciemus. Nunc autem huius antiquitatis producam
 testes Aegyptios, rursusque quomodo se habeant verba Manethonis
 circa ordinem temporum aperte describam: sicut enim ait: Postquam e-
 gressus ex Aegypto populus pastorum ad Hierosolymam, expulsus eo-
 rum Rex Themofis regnauit post haec annis viginti quinq; & mensibus
 quatuor, & defunctus est. Assumpsitque regnum filius Chebron annis
 sedecim, post quem Amenophis viginti & mensibus septem, huius au-
 tem soror Amesies annis viginti vno, & mensibus nouem. Mephres
 autem duodecim, & mensibus nouem, Mephramuthofis viginti quin-
 que & mensibus decem. Thomofis autem aequem, & mensibus octo.
 Amenophis vero triginta & mensibus decem. Orus vero triginta sex,
 & mensibus quinque. Huius autem filia Acencheres, duodecim, &
 mense vno. Rathotis vero frater nouem. Acencheres autem duode-
 cim, mensibus quinque. Acencheres alter duodecim, & mensibus tri-
 bus. Armais vero quatuor, & mense vno. Armeis autem vno, & mensibus
 quatuor. Armeselmianum vero sexaginta sex, & mensibus duobus. A-
 menophis autem nonedecim, & mensibus sex. Sethofis autem equi-
 tres & navales copias habens, fratrem quidem Armain procuratorem
 Aegypti constituit, & omnem ei aliam regalem contulit potestatem, tan-
 tummodo autem diademate uti prohibuit, & ne Reginam matrem li-
 berorum opprimere imperauit, & ut abstineret etiam ab aliis regalibus
 concubinis. Ipsi vero ad Cyprum & Phoenicem, & rursus contra Assyrios
 atq; Medos castra metatus, vniuersos quidem, alios ferro, alios sine be-
 llo terrore magnae virtutis subimes subiugauit. his vero felicitatibus ele-
 uatus confidentius incedebat, orientales vrbes ac prouincias subuer-
 tendo, multoq; tempore procedente Armais, qui in Aegypto fuerat des-
 relictus, omnia contra quam frater agere monuerat, sine timore facie-
 bat. Nam & Reginam violenter obiecit, & aliis concubinis sine parcim-
 re iugiter misceretur: persuasusq; ab amicis & diademate utebatur, &
 fratri rebellabat. Is vero qui constitutus erat super sacra Aegyptis, codi-
 cillos Sethofis misit, cuncta significans, & quia rebellaret ei suus frater
 Armais. Qui repente ad Pelusium destinauit, & proprium tenuit reg-
 num. Prouincia vero vocata est ex eius nomine Aegyptus. Dicit enim

Regis A-
 gyptioru
 cum pa-
 storibus
 pacta.

Aedifica-
 tio Hiero-
 solyma.
 Iudaei cum
 olim pas-
 tores &
 captiui
 dicti.

Nomen
 Regis A-
 gyptioru.
 Ipsi succe-
 dentium.

Sethofis
 Aegypti
 Rex, fra-
 trem Ar-
 main A-
 gypti pro-
 curatorem
 constituit.

quod Sethosis Aegyptus vocabatur. Armais autem frater eius Danaus. Hæc quidem Manethon. Palam vero est, ex prædictis annis tempore computato, quod qui vocabantur pastores, id est, nostri progenitores, ex Aegypto liberati, ante tres & nonaginta atque trecentos annos hanc provinciam inhabitauere, quam Danaus ad Argos accederet; licet hunc antiquissimum Argiui esse confidant. Duae igitur res Manethon maximas pro nobis Aegyptiis literis protestatus est: primam quidem, quia aliunde venerunt ad Aegyptum: dein egressum eorum exinde, ita temporibus antiquissimum, ut pene mille annis bellum præcedat Iliacum. Ea vero quæ Manethon non ex Aegyptiis literis, sed (sicut ipse confessus est) ex fabulis quorundam sine nomine, adiecit, postea particulariter redarguam, ostendens ea sine verisimilitudine esse mendacia. Sed volo ab istis rursus migrare ad ea, quæ apud Phœnicias de nostro genere conscripta sunt, & eorum testimonio declarata. Sunt itaque apud Tyrios multorum annorum publicæ literæ, & conscriptiones diligentissime custoditæ, ex his quæ apud eos facta & iniucem gesta noscuntur, quæ tamen memoriæ digna sunt. Inter hæc ergo conscriptum est, quia in Hierosolymis ædificatum est templum à Salomone Rege, ante annos centum quadraginta tres, & menses octo, quam Tyrj Carthaginem condidere. Descripta vero est apud illos constructio templi nostri. Hiramus enim Tyriorum Rex amicus erat Regi nostri Salomonis, paternis amicitias ei deuinctus. Is ergo munificentiam suam exhibens ad claritatem Fabricæ, præbuit Salomoni auri quidem viginti & centum talenta: incidentisque pulcherrimam syluam in monte, qui Libanus nuncupatur, ad cameram destinauit ei. Quem redonauit Salomon & aliis multis rebus, & terra Galilææ regionis, quæ Zabulon vocatur. Præcipue autem ei amicitiam sapientiæ concupiscentia conciliauit. Problemata enim soluenda alterutris disgebant, & melior in his Salomon erat, & in aliis sapientior apparebat. Hactenus vero sequantur apud Tyrios epistolæ multæ, quas illi scribere ad iniucem. Quod autem non fingam de Tyriorum literis, testem producam Diuum qui in Phœnicum historia integerrimus approbatus est. Is igitur in Phœniciis historiis hoc modo scribit. Abibalo moriente, filius eius Hiramus regnauit. Hie partis orientalis ciuitates ampliauit, urbem potiorum fecit: & Olympij Iouis templum, quod in insula situm erat, in istis aggeribus urbi adiunxit, & aureis anathematibus exornauit. Ascendens autem in Libanum, syluas incidit ad templorum ædificationem. Regem vero Hierosolymorum Salomonem misisse dicunt ad Hiramum quædam ænigmata, & poposcisse ab eo, adiecto ut qui non posset discernere, pecuniam soluenti persolueret: confessumque Hiramum, non se posse soluere propositas quæstiones, multis pecuniis multatum. Deinde Abdeimonum quandam, virum Tyrium, propositas soluissæ quæstiones: ipsumque alias proposuisse, quas si non solueret Salomon, multas rursus pecunias Hiramus Regi conferret. Dius igitur hoc modo de prædictis testimonium perhibuit nobis. Sed post hunc producam Menandrum quoque Ephesium. Is enim singulorum Regum actus conscripsit apud Græcos & Barbaros, studens ex provincialibus vniuersiuique loci literis, historiæ veritatem pandere. Scribens enim de his qui in Tyro regnauere, & deinde veniens ad Hiramum Regem, sic ait: Moriente vetulo Abibalo, successit in eius regno filius eius Hiramus, qui vixit annis triginta quatuor. Hic aggere coniunxit Eurychorum, auseamque ibi columnam Iouis in templo reposuit: & ad syluam lignorum profectus, abscidit de monte qui Libanus appellatur, ligna cedrina ad tegmina faciendam templorum. Demolitumque antiqua delubra, noua

Aegypti unde dicta.

Iudaorū ad Aegyptum aduentū eorundemq; egressum ostendit Manetho, in Hierosolymis ædificatum est templū a Salomone Rege ante an. 143. & menses 8. quam Tyrj Carthaginem condiderit. Tyriorum Regis & Salomonis amicitia. Hiramus & Salomonis problemata.

Menandri Ephesij testimonium.

templum ædificauit. Herculisque & Astartes fana dedicauit, Herculis primum extructio mense Peritio, deinde Astartes: quando castra mouit aduersus Tyrios, minimè tributa reddentes: quos etiam subdens sibimet, denuo remeauit. Sub hoc fuit Abdemonus puer iuuenis, qui semper parabolas soluebat, quas Salomon Hierosolymorum Rex designabat. Supputatur vero tempus ab hoc Rege vsque ad constructionem Carthaginis, hoc modo: Moriente Hiram successit in eius regno Beleastartus filius. qui cum vixisset annis, quadraginta tribus, septem regnauit annis. Post hunc Abdastartus filius cum vixisset annis viginti, regnauit in quem. Hunc filij nutritis eius quatuor insidiis peremerunt: quorum senior regnauit annis 12. Post quos Astartus filius Beleastarti regnauit. Qui cum vixisset annis quadraginta quatuor, regnauit annis 12. Post hunc frater eius Astarimus: & hic vixit annis quatuor & quinquaginta, regnauit annis nouem, & peremptus est à fratre Phellete: qui suscipiens regnum, mensibus imperauit octo, cum vixisset annis quinquaginta. Hunc peremit Ithobalus Astartæ sacerdos: qui cum vixisset annis sexaginta octo, regnauit annis triginta duobus. Huic successit Baderorus filius: qui cum vixisset annis 45, regnauit sex. Huic successor factus est Mettinus filius: qui cum vixisset triginta duobus, nouem regnauit annis. Huic successor fuit Pygmalion, qui annos egit in sua vita quinquaginta sex, ex quibus 40. tenuit principatum. huius regni anno septimo, soror Dido in Africa ciuitatem ædificauit Carthaginem. Itaque colligitur tempus à regno Hiram vsque ad ædificationem Carthaginis, annorum 155. & mensium 8. Cum vero duodecimo anno huius regni, in Hierosolymis ædificatum sit templum, sit ab ædificatione templi, vsq; ad constructionem Carthaginis tempus annorum 143. mensium 8. Testimonio siquidem Phœnicum quid amplius oportet apponi? Cernitur ipsa veritas fortiter approbata: & multo clarius apparet, quoniam præcedit constructionem templi progenitorum nostrorum ad prouinciam hanc aduentus. Cum enim eam vniuersam bello tenuissent, tum demum templum ædificare cœpere: & hæc aperte ex literis sacris etiam à me in Antiquitate manifestata sunt. Nunc itaque sunt dicenda ea, quæ apud Chaldæos noscuntur esse conscripta, & de nobis in historia sunt relata. Quæ multam habent concordiam cum nostris voluminibus, etiam de aliis rebus. Testis autem horum est Berofus vir genere quidem Chaldæus, notus autem eis qui doctrinæ eruditionique congaudent: quoniam de Astronomia & Chaldæorū philosophia ipse Græcas conscriptiones edidit. Igitur Berofus antiquissimas secutus historias, de factis diluuii, & hominū in eo corruptione, sicuti Moyses, ita conscripsit: simul & de arca, in qua generis nostri princeps seruatus est, deuecta scilicet ea in summitatem montium Armeniorum. Deinde scribens eos qui ex Noe progeniti sunt, & tempus eorum adiiciens, vsque ad Nabulassarum peruenit, Babyloniorum & Chaldæorum regem & huius actiones exponens, narrat: quem admodum misit in Ægyptum & ad nostram terram filium suum Nabuchodonosorem multam potentia: qui dum rebellantes eos inuenisset, omnes subiecit imperio: & templum in Hierosolymis concremauit: cunctumq; generis nostri populum auferens, migravit in Babylonem. Unde ciuitatem contigit delolari annis 70. vsque ad Cyrum regem Persarum. Dicit autem, quod tenuerit Babylonius Ægyptum, Syriam, Phœniciam, Arabiam, vniuersos priores Chaldæorum & Babyloniorum Reges excutionibus suis excellens. Ipsa vero verba, quæ Berofus protulit, hoc modo dicta, necessario proferenda sunt. Audito autem pater eius Nabulassar, quod satrapa constitutus in Ægypto & Syria inferiore & Phœniæ re-

Abdemonus.

Hiram Regis æneologia.

Carthago a Didone Pygmalion sorore in Africa extructa.

Berofus historiographus genere Chaldæus. Nabulassar, Nabuchodonosor pater, Babyloniorum & Chaldæorum Rex. Nabuchodonosor rebellantes imperio suo subiecit.

bellaret, cum non valeret iam ipse labores ferre, tribuens filio suo Nabuchodonosori ziate valenti partem quandam exercitus contra eum misit. Nabuchodonosor autem cum satrapa desertore congressus, prouinciam quoque ab initio eorum fuerat, ad proprium reuocauit imperium. Eodem vero tempore, contigit patrem eius Nabulassarum, cum agro tasset, in Babylonia ciuitate defungi, qui regnauit annis 29. Nabuchodonosor autem post multum tempus mortem patris cognoscens, & negotia Aegyptiaca disponens, reliquarumque prouinciarum, & captiuos Iudaeorum & Phoenicum atque Syrorum, qui in Aegypto fuerant, commendans quibusdam amicis, ut cum exercitu & impedimentis perducerentur ad Babyloniā, ipse cum paucis iter aggressus per desertum Babylonem venit: reperiensque cuncta à Chaldeis dispensari, seruatūque regnū ab optimatibus eorum, dominus factus totius paterni principatus, captiuis quidem aduenientibus precepit habitacula in opportunissimis Babyloniz locis edificare. ipse vero ex manubis templi Beli ac reliqua munificentissimē excoluit: & veteri vrbī alteram extrinsecus adiecit. Et prouiso ne posthac possent hostes fluuium conuertere & ad urbem accedere, tres interiori ciuitati per circuitum muros, totidem exteriori, hos coelo latere, illos addito etiam bitumine, circumdedit: tum sic communita portas quae vel templum deceant addidit ad hoc iuxta paternam regiam, alteram sumptuosiore multo amplioreque exstruxit: cuius ornatum exponere fortasse longum esset. Illud memoratur dignum, quod huc adeo superba supraque fidem magnifica, scilicet diuerſiſpacio perfecta est. In eo lapidea moles excelsas excitauit, aspectu montibus, assimiles, omnique generi arborum confitas. Hortum quoque pensilem fecit, fama nobilem: eo quod vxor eius montanum prospectum desideraret, in Medorum regione educata. Hanc itaque retulit de praedicto rege, & multa super hanc in libro Chaldaicorum: in quo culpae coſcriptores Graecos, quasi vane arbitratos, à Semiramide Assyria Babylonem edificatam, & mira opera ab illa circa ea fuisse constructa, false conscripſisse dicens. Ipsam certe Chaldaeorum conscriptionem fide dignam existimandum est, quando cum archiuis Phoenicum concordare videntur, quae ex Beroso conscripta sunt de rege Babyloniōrum: quoniam & Syriam & vniuersam Phoenicem ille subuertit. In his sane consonat & Philostratus in historiis, dum Tyriz meminit obſidionis & Megasthenes in quarto Indicorum: vbi declaratē contēdit. praedictum regem Babyloniōrum Herculem fortitudine & rerum gestarum magnitudine praecessisse. Dicit enim eum & maximam Africā partem, & Hispaniam subiugasse. Quae vero de templo Hierosolymorum relata sunt, & conſtematū esse à Babyloniis, & coeptum rursus edificari Cyro tenente Aſis principatum, ex dictis Berosi declaramus. Sic enim in tertio libro dicit. Nabuchodonosor itaque posteaquam inchoauit praedictum murum, incidens in languorem, de vita migravit, cum regnaſſet annis tribus & quadraginta. Huius regni dominus effectus filius eius Zuelmaradocus, propter iniquitates & libidines passus insidias à marito sororis suae Niriglissoroore peremptus est, cum duobus regnaſſet annis. Quo defuncto sumens regnum qui ei fecit insidias Niriglissoroor, annis regnaui quatuor. Huius filius Laborosar dochus, principatum quidem tenuit puer existens mensibus nouem: insidias vero passus, eo quod nimis appareret malorum esse mortem, ab amicis extinctus est. Hoc itaque perempto, conuenientes hi qui fecerant insidias, communi suffragio regnum tradidere Nabonido cuiusdam qui erat ex Babylone ex eadem gente. Sub hoc muri circa fluuiū Babyloniae ciuitatis ex latere coelo & bitumine sunt constructi. Cuius

Nabuchodonosor patri in regno succedit.

Beli primus Rex Assyriorum.

Nabuchodonosor regis extruit.

Babyloniā a Semiramide non edificatā.

Babyloniā rex Hercules fortitudo ne & rerū gestarum magnitudine praecessit.

Nabuchodonosor successeſſit, Babyloniā muri ex latere coelo & bitumine constructi.

*Cyrus Na
bonidum
expellit a
Babylone.*

*Phenich
de Iudae-
rum an-
tiquitate
testimo-
nium.*

*Nabucho-
donosor
Tyrum ob-
fides.
Chalda-
rum ac Ty-
rorum scri-
pta cum
Iudeis co-
ferant.*

*Græcorū
de Iudae-
rum anti-
quitate te-
stimonium.
Hermip-
pi de Py-
thagoræ
testimo-
nium.*

*Theophras-
tus.*

regni anno septimodecimo egressus Cyrus ex Perside cum magno exercitu, vniuersa Asia subacta, impetum fecit in Babyloniam urbem. Sentiens autem Nabonidus inuasionem eius & occurrens cum exercitu suo, atque congressus pugna, victus & cum paucis fugatus inclusus in Borsippensium ciuitate. Cyrus autem Babyloniam obfidens, & deliberans exteriores muros deponere ciuitatis, eo quod nimis videretur munita, & esset ad capiendum valde difficilis, reuersus est ad Borsippum, Nabonidū expugnaturus. Nabonido vero oppugnationem non expectante, sed prius supplicante, vsus clementia Cyrus, & datus ei habitaculum in Carmania, expulit eum à Babylone. Nabonidus itaque reliquum vitæ tempus in illa prouincia conuersatus est. Hæc concordant cum nostris. Scriptum namque in eis est: quod Nabuchodonosor octauodecimo regni sui anno, templum nostrum ad desolationem vsque perduxit, & fuit exterminatum annis 7. Secundo vero anno regni Cyri fundamentis depositis, rursus secundo regni Darij anno perfectum est. His prolatis, adiiciam etiam Phœnicum historias: non enim probationum abundantia relinquenda est: est enim dinumeratio in illis annorum: sic enim habent: Sub Rege Ithobalo Nabuchodonosor obsedit Tyrum annis tribus & decem. Post hunc regnavit Baal annis decem. Post hunc iudices constituti sunt, & iudicauere hi. Benibalus Baslechi, mensibus duobus: Chelbis Abdzi mensibus decem: Abbarus pontifex mensibus tribus: Myrtonus & Gerastrus Abdilimi, iudices annis sex: inter quos regnavit Balatorus anno vno: quo moriente, mittentes euocauere Merbalum ex Babylone, & quatuor regnavit annis. Eo quoque moriente, euocauere fratrem eius Iromum, qui regnavit annis viginti. Sub hoc Cyrus Persarum habuit imperium. Quapropter omne tempus est annorū quinquaginta quatuor, & mensium trium. Septimo siquidem anno regni sui Nabuchodonosor cepit obsidere Tyrum: Quartodecimo autem anno Regis Iromi, Cyrus Persarum tenuit principatum. Consonant igitur quæ de templo scripta sunt à Chaldæis ac Tyriis, cum literis nostris. Manifestum vero & sine contentione testimonium est, de prædicta generis nostri Antiquitate. Et his quidem qui non valde contendunt, sufficere iudico quæ præmissa sunt. Oporteret autem non credentibus Barbaricis conscriptionibus, sed solis Græcis fidem habendam esse dicentibus, adhuc multos exhibere testes, etiam Græcos, scientes nostrum genus, & opportuno tempore eius habentes mentionem. Pythagoras igitur Samius, cum sit antiquus quidem ætate, sapientia vero & diuina pietate philosophos omnes excellens, non solum quæ nostra sunt agnouisse manifestus est, sed etiam æmulatus ea ex multis apparet. Et eius quidem conscriptio nulla reperitur. multi tamen de eo scribere: quorum insignior est Hermippus, vir circa omnem historiam diligentissimus indagator. Refert itaque in primo de Pythagora libro, quod Pythagoras vno familiarium suorum defuncto, nomine Calliphonte, genere Crotonense, illius animam dicebat secum degere die noctaque: & quod prædiceret, vt non transiret locum, vbi asinus lapsus esset, & ab aqua sculcra semetipsum abstinere, & ab omni blasphemiam recederet. Deinde sequitur: Hæc autem agebat atque dicebat, Iudæorum & Thracum opiniones imitatus: ac transferens in semetipsum. Dicitur enim vere, quod ille vir multas Iudæorum leges in suam transtulit philosophiam. Fuit autem etiam per ciuitates non ignota olim gens nostra: & multi iam mores ad quamdam transierant, & æmulatione digni à nonnullis habebantur. Quod manifestat Theophrastus in his quæ scripsit de legibus. Air enim, quia prohibeat Tyrorum leges & peregrino sacramento iurare. Inter quæ sa-

enumenta cum quibusdam aliis etiam iusiurandum, quod Corban appellatur, enumerat: apud nullos autem hoc inuenitur iuramentum, nisi apud Iudæos solos: quod interpretatur ex Hebræica lingua, donum Dei. Verum neq; Herodotus Halicarnassensis nostram ignorauit gentem, sed quodammodo eius meminisse cognoscitur. De Colchis enim refertur, in secundo libro sic dicit: Soli autem inter omnes Colchi, & Aegyptij, & Aethiopes, verenda ab initio circumcidiunt. Phœnices vero, & Syri in Palæstina continentur hoc ab Aegyptiis didicisse. Syri autem qui circa Thermodoontem & Parthenium fluiuium commorantur, & his vicini Macrones à Colchis dicuntur nuper didicisse. Hi namque sunt inter homines soli, qui circumcidiuntur: & isti sicut Aegyptij facere dicuntur. De Aegyptiis autem & Aethiopibus dicere non possum, vtri ab alteris didicere. Dixit ergo Syros, qui in Palæstina sunt, circumcidi. Omnium autem, qui habitant Palæstinam, soli Iudæi circumcidiuntur. Hoc igitur sciens, de ipsis dixit. Quin & Chœrilus, antiquus Poeta, meminit de gente nostra, dicens quod militauerunt nostri maiores cum Xerxe Persarum Rege contra Græcos: & enumerans vniuersas gentes, nouissimam nostram posuit, ita dicens:

*Huius miranda species gens castra secuta,
Phœnissam ignoto linguam miscebat ab ore.
Sedes tunc Solymi montes, stagnum prope vastum,
Tonsa caput circum, squallenti vertice equini
Ennius capitis duratas igne gerobas.*

Palam ergo est, sicut arbitror, quia nostri meminerit, et quod & Solymi montes in nostra regione sunt constituti, in quibus habitamus, & stagnum, quod dicitur Asphaltites. hoc enim inter omnes stagnum in Syria latius atque maius est. Et Chœrilus quidem ita nostri meminit. Quod autem non solum sciebant Iudæos, sed etiam in quotquot incidere admirabatur non è vulgo Græci: sed ob sapientium celebres, ostendere facile est. Clearchus enim Aristotelis discipulus, & Paripareticorum nulli secundus, in primo libro de somno, dicit Aristotelem doctorem suum, de quodā viro Iudæo ita referre: & ipsi Aristoteli eandem sermonem asseribit, quod ita conscriptum est. Sed alia quidem longum est dicere. Quæ vero habere potuerant illius admirationem quandam atque philosophiam, ea duco operæ precium referre. Et Hyperochides: vehementer, inquit, audire desideramus vniuersi. Igitur secundum præcepta, Aristoteles inquit, Rhetorica, eius genus primo indicabimus, ne reluctemur doctoribus præceptorum. Dic, inquit Hyperochides, ita si placet, tum ille. genere igitur Iudæus erat, e Cœlestia: qui sunt ex propagine Philosophorum Indorum, vocanturque (ut aiunt) philosophi, apud Indos Calani, apud Syros autem Iudæi nomen accipientes à loco. locus enim ubi habitant, appellatur Iudæa. nomen vero eorum ciuitatis valde difficile est: vocant enim eam nomine Hierusalem. Is igitur homo multos hospitio recipiens, & de superioribus ad maritima descendens, gratissimus erat non solum eloquio, sed etiam animo. Et tunc nobis de gentibus apud Asiā, cum diuina homo venisset ad ea loca, confabulari cœpit nobiscum, & cum aliis scholasticis eorum sapientiam tentans, tamque multi eruditorum congregarentur, tradebat potius aliquid eorum quæ habebat. Hæc ait Aristoteles apud Clearchum, & super hæc multa ac mirabilem continentiam Iudæi vix in cibis & castitate narrat. Licet autem volentibus hæc ex ipsius lectione cognoscere. ego enim refugio plus quam decet inferere. Clearchus igitur facta digressionē, cum aliud propositum haberet, nostri generis ita meminit. Hecatus autem Abderita, vir philosophus si-

*Corban,
dicitur D.
Herodotus
Halicarnassensis de
Iudæis
circumci-
sione.*

*Chœrili,
antiquus
poeta, de
Iudæis
gentis testi-
monium.*

*Asthal-
ites sta-
gnum.*

*Clearchi
Aristote-
lis discipu-
li de Iudæis
testimonium.*

*Hecataeus
Abderi-
ta cū A-
lexandro
rege na-
stritus.*

mul & circa actiones industrius, cum Alexandro rege nutritus, & cum
Ptolemæo Lagi commoratus, non obiter, sed integrum de ipsis Iudæis
conscripsit librum. Ex qua volo breuiter quædam eorum quæ ab eo
sunt dicta percurrere. Sed primus templum ostendam. meminit enim
prælii, quo circa Gazam Ptolemæus confixit cum Demetrio, quod uti-
que contigit vndecimo quidem anno post mortem Alexandri, Olym-
piade vero septima & decima atque centesima, sicut refert Castor. Ad-
diciens enim hanc Olympiadem, dicit: Sub hac Ptolemæus Lagi vicit in
Gaza prælio Demetrium Antigoni, qui vocabatur Poliorcetes. Ale-
xandram vero profitentur vniuersi centesima & quartadecima Olym-
piade fuisse defunctum. Palam ergo est, quia & secundum istud tem-
pus, & sub Alexandro genus florebat nostrum. Dicit igitur Heca-
teus, quia post prælium ad Gazam, Ptolemæus locorum quæ sunt circa
Syriam dominus est effectus. Et multi hominum cognoscentes man-
suetudinem & clementiam Ptolemæi, cum eo proficisci ad Ægyptum.
& rebus communicare voluere. Quorum vnus, inquit, erat Ezechias
pontifex Iudæorum: homo ætate quidem quasi sexaginta & sex anno-
rum, dignitate vero apud contribules maximus, & animo sapientissi-
mus, potentissimus ad dicendum, & circa causas sicut nullus alter ex-
pertus. dicit etiam omnes Sacerdotes Iudæorum qui decimas acci-
piunt, & vniuersa in communi gubernant, circa mille & quingentos
existere. Rursus autem prædicti viri faciens mentionem: hic, inquit,
homo hunc honorem gerens, & assuetus esse nobiscum, assumens ali-
quos suorum, differentiam cunctam exposuit: & habitationem suam
& conuersationem, quam scriptam habebat, pariter indicauit. Deinde
palam facit Hecateus, quales circa leges existimus: & quia omnia sus-
tinere, ne transcendamus eas, eligimus: & hoc esse optimum iudica-
mus. Dicit igitur hæc: Et male sapius à finitimis audientes, & omnes
contumelias passi à Perficis Regibus & Sattapis, non possunt mente
mutari. Sed cum magna exercitatione, de his præcipue omnibus re-
spondere parati sunt. Perhibet autem etiam indicia fortis animi cir-
ca leges non parua, dicens; Alexandro quondam in Babylone consti-
tuto, & volente Beli templum quod corruerat renouare, cunctisque mi-
litibus similiter rudera portare præcipiente, solos Iudæos hoc facere
non sustinuisse: sed etiam multas plagas, & detrimenta pertulisse non
modica, donec eos ignoscante Rege secutitas præberetur. Qui dum ad
prouinciam, inquit, propriam reuersi fuissent, templa & altaria fabri-
cata omnia destruxere. Et pro aliis quidem multam satrapæ exolvere,
pro aliis vero veniam consecuti sunt. Adicit autem, quod merito ob
hæc mirabiles sint. Et quod gens nostra fuit multorum hominum nu-
mero copiosa: sed multa millia nostrorum traducta, in Babylonia Persæ
primum collocarunt: nec pauca etiam mortē Alexandri in Ægyptum
& Phœnicen sunt translata, propter seditionem in Syria factam. Idem
vir & magnitudinem prouinciæ quam incolimus, pulchritudinemque
narravit. Penè decies trecenta millia, inquit, iugera terrarum optima-
rum vberissimæ prouinciæ possidere noscuntur. Iudæa namque huius
est amplitudinis. Et quia etiam ciuitatem ipsam Hierosolymorum spa-
tiosam & maximam olim inhabitamus, & virorum multitudine co-
piosam, nection & templi constructionem, idem ipse florebat. Sunt au-
tem Iudæorum & aliz quidem multe munitiones per prouinciam,
atque vici. Vna veto ciuitas munitissima, habens præcipuum circuitum
quinquaginta stadiorum, in qua commorantur hominū circa cen-
tum & quinquaginta millia, nomine Hierosolyma. Est autem in
media ciuitate lapidea quadriporticus, centum per circuitum cubito-

*Mille &
quingenti
sacerdotes
Iudæorum
decimas
accipiunt.*

*Iudæorum
contra A-
lexandri
constantia.*

*Amplius
de Iudæa.*

*50. stadia
fere sex
milliaria
Germani
ca consti-
tuunt.*

rerum, habens etiam duplices ianuas: in qua ara est quadranguli figurat: one composita ex lapidibus non dolatis sed collectis, vnumquodque latus viginti cubitorum latitudinem habens, altitudinem vero decem. & circa eam maxima fabrica, vbi altare est constitutum & cadelabrum, vtrique aures, duorum talentorum pondus habentia & inextinguibile lumen noctibus & diebus. Simulacrum vero aut aliquod anathema ibi nequaquam est, nec vlla plantatio. nullus ibi veluti locus, aut aliquod huiusmodi. Habitant autem in eo & noctibus & diebus sacerdotes, quasdam purificationes agentes, & omnino vinum non bibentes in templo. Insuper autem, quia & cum Alexandri regis successoribus postea militarunt, testatur hoc modo, dicens ea quæ cognouerit à viro ludæo in expeditione constituto: cuius verba subiiciam. Ait enim: Me siquidem eunte ad mare rubrum, vna secutus est quidam cum aliis equestrium ludæorum nos deducentium, nomine Mosollanus, vir animosus, inter omnes sagittarios Græcos & Barbaros præcipuus. Is igitur homo propèrantibus multis priter, & quodam vate angurium captante, & petente vt cum ei starent, interrogauit, cur substitulissent omnes. Ostendente vero ei vate auem quam intuebatur, atque dicente: quod si quidem expediret eis, vt manerent omnes, starent: si vero surgens antè eum euolaret, procederent: si vero post tergum iret, recedere cunctos oporteret: rursum tacens, arcumque trahens, sagittam emisit: & auem percussam interemit. Indignantibus vero vate & quibusdam aliis, & maledicentibus ei: Quid furitis, inquit, infauissimam auem sumentes in manus? hæc enim suam salutem nesciens, de nostro itinere nobis prosperitatem potuit indicare? Si enim præscire futura valuisset, in hunc locum nequaquam venisset, metuens ne sagitta à Mosollano ludæo periret. Sed hæc atque testimonia iam quiescant. facile namque est, volentibus ipsum librum legere, & hæc aperitiús inuenire. Non vero me pigebit Agatharchidem introducere, licet homo minime makus, vt ei visum est, nobis detraxisse videatur. Is enim narrans de Stratonice, quemadmodum venit in Syriam à Macedonia viro suo Demetrio derelicto: Seleuco autem uxorem eam ducere nolente, quod illa sperabat, exercitu eius in Babylonia posito, circa Antiochiam bella mouit. Deinde quomodo reuerso rege Antiocho capta, in Seleuciam illa fugiens, cum posset velocius abnauigare, somnio prohibita ne faceret, capta atque defuncta est. Hæc ergo præfatus Agatharchides & derogans superstitioni Stratonices, vtitur exemplo generis nostri sic scribens: Qui vocantur ludæi, habitant omnium munitissimam ciuitatem, quam vocare Hierosolimam prouinciales solent. hi vacare consueti sunt septima die, & neque arma portare in prædictis diebus, neque terræ culturam contingere, neque alterius cuiuspiam curam habere patiuntur, sed in templis extendentes manus, adorare vsque ad vespertam soliti sunt. Ingressiente vero in ciuitatem Ptolemæo Lago cum exercitu & multis hominibus, cum custodire debuerint ciuitatem, eis stultitiam obseruantibus, prouincia quidem dominum suscepit amarissimum: lex vero manifestata est malam habere solennitatem. huiusmodi autem casus, præter illos, alios quoque docuit vniuersos: vt tunc ad somnia & opiniones quæ tradebantur de lege confugiant, dum circa res necessarias ratio nihil valet humana. Hoc quidem Agatharchidi videretur esse ridiculum: eis autem qui hæc examinât integrius, apparet magnum, & præcipua laude dignissimum: si & salutis & patriæ quidem, custodiam legum pietatemque diuinam proponere concupiscant. Quod vero non ignorantes quidam conscriptorum gentem nostram, sed propter inuidiam quasdam ob similes causas

Sacerdotes in templo habitant, & vinum non bibunt.

Agatharchides de Iudæis testimonium.

Sabbathum Iudæorum.

*Cur qui-
dā histo-
riographi
Iudeos
mentionē
omiserunt*

memoriam nostri omiserunt, hoc indicium me arbitror esse præbitu-
rum. Hieronymus enim qui de successoribus conscripsit historiam, ipso
tempore quo Hecatzus fuit: & amicus existens Regis Antigoni, Syriæ
præsidebat. Verum Hecatzus etiam librum conscripsit de nobis: Hier-
onymus autem nequaquam nostri in historia meminit, licet pene in
ipsis locis nutritus esset. In tantum voluntates hominum differebant.
alter namque dignos existimavit de quibus diligenter memorie præ-
deret: alterum vero omnino circa veritatem quædam passio cernitur
obscurasse. Sufficiunt tamen ad comprobationem antiquitatis no-
stra, Ægyptiorum & Chaldaeorum atque Phœnicum historia: & super
illas Græcorum pauciter conscriptores. nam præter supradictos, Theo-
philus etiam & Theodotus, & Mnaseas, & Ariphænes, & Hermogenes,
& Ephemerus, & Conon, & Zopyrion, & multi fortasse alij (non enim
ego omnibus libris incubui) non obiter nostri fecere mentionem. Pluri-
mi namque prædictorum virorum, veritate quidem Antiquarum re-
rum frustrati sunt, quia lectioni sacræ nostrorum non incubare libe-
rum: communiter tamen de antiquitate testati sunt, pro qua nunc di-
cere proposui. Phalereus sane Demetrius, & senior Philon, & Eupole-
mus, non multum veritate frustrati sunt: quibus dari veniam dignum
est. Non enim inerat eis, ut nostras literas possent omni scrupuloso-
tate sequi. His ita dictis, vnum adhuc mihi capitulum est reliquum,
ex his quæ in principio libri posui, quatenus derogationes & maledi-
cta, quibus utuntur quidam contra genus nostrum, falsas ostendam:
& conscriptoribus eorum testibus utar, quando conscribentes hæc con-
tra semetipsos locuti sunt talia. Quod vero multis aliis hoc evenit pro-
pter quorundam odia, arbitror intelligere eos qui in historiis versari
solent. Quidam enim gentium, & gloriosissimarum civitatum fœde-
re nobilitatem, & conversationi detrabere tentauere: Theopompus
quidem Atheniensium, Lacedæmoniorum vero Polycrates. Is au-
tem qui Tripoliticum conscripsit (non enim Theopompus hoc fecit,
sicuti quidam putant) etiam Thebæorum momordit urbem. Multa ve-
ro etiam Timæus in historiis de prædictis, & de aliis blasphemavit. Et
hoc præcipue faciunt, quando gloriosissimos in aliqua parte calum-
niantur: quidam propter invidiam atque malevolentiam, alij vero
propter verbosam novitatem memoria se dignos iudicantes. & apud
stultos quidem nequaquam hac spe fraudantur, qui non sanum no-
scuntur habere iudicium: sani vero auditores eorum malignitatem
condemnabunt. Blasphemiæ igitur in nos sæpe congestarum huius-
modi causa est. Volentes Ægyptiis gratificari quidam, veritatem cor-
rumpere tentauere. Et neque aduentum in Ægyptum nostrorum pro-
genitorum, sicut contigit, sunt confessi: nec rursus egressum cum ve-
ritate dixere: multasque causas odij ac invidiæ pariter habuere. Prin-
cipio quidem, quia in eorum regione nostri progenitores potentes effe-
cti sunt: unde regressi ad propria denuo fuere felices. Deinde sacrorum
diversitas, multas inter eos fecit inimicitias: in tantum præstantiore no-
stra pietate quam solennitates illorum, quantum Dei natura animali-
bus irrationalibus sine dubitatione præstat. Communis namque apud
illos ritus est, eiuſdemodi bruti arbitrari Deos: singulatim autem
alijs alia colunt, vani ac fatui omnino homines, & ab initio vii his ma-
lis opinionibus consueti: & propterea nequaquam imitari nostram
honestatem de diuina ratione potuerunt. Videntesque multos nostram
zelati conuersationem, invidiam habuere: & ad tantam fatuitatem ac
pusillanimitatem quidam perducti sunt, ut non piger eos etiam con-
tra antiquas suorum scriptiones aliqua dicere. Qui etiam hoc faciunt,

*Postremū
capitulū
contra quo-
rundā de-
rogatio-
nes & ma-
ledicta.*

*Blaspho-
miarū in-
ter Iudeos
& Ægy-
ptios can-
sa.*

*Ægyptio-
rum ido-
latria.*

fibimetipsis aduersa conscribere passione cecitatis ignorauere. In uo-
 tamen & maximo viro verbum meum comprobabo, quo usus sum ante
 paululum nostræ antiquitatis teste. Manethon itaque, qui Ægyptia-
 cam historiam ex litteris sacris se interpretaturum pollicitus est, præfa-
 tus nostros progenitores cum multis millibus in Ægyptum aduenisse,
 & illic incolas subiugasse: deinde ipse confessus est, quia posteriori tem-
 pore amittentes eam prouinciam quæ nunc Iudæa vocatur obtinuis-
 sent: & ædificantes Hierosolymam, construxissent templum. Et hæte-
 nus conscriptiones secutus est antiquorum. Deinde vsutrans fibimet
 licentiam, professusq; se scribere ea quæ in fabulis vulgaribus feruntur,
 incredibilia verba de Iudæis inseruit, volens permiscere nobis plebem
 Ægyptiorum leprosum, aliorumq; languentium, quod, sicut ait, abo-
 minatione ex Ægypto fuga dilapsi sunt. Amenophin enim Regem ad-
 iecit, quod est falsum nomen. Et propterea tempus regni eius nequa-
 quam diffinire præsumpsit, cum aliorum regum omnes annos perfecte
 protulerit. Hinc itaq; quædam annectit fabulas, penè oblitus, quode-
 gressum pastorum ad Hierosolyma ante quingentos decem & octo an-
 nos factum est protulerat. Themus enim erat rex, quando egressi sunt.
 Et ab hoc tempore, Regū qui postea fuere, anni sunt trecenti nonagin-
 ta tres, vsq; ad fratres nomine Sethonem, & Hermæum: quorum Setho-
 nem quidem Ægyptum, Hermæum vero Danaum denominatum dicit:
 quem expellens, inquit, Sethon, regnauit annis quinquaginta & no-
 uem: & post hunc seniorē filiis Rampses annis sexaginta sex. Ante tot
 igitur annos egressos ex Ægypto patres nostros confessus, deinde Athe-
 nophin adiciens regem, hunc ait & Deorum fuisse contemplatorem,
 sicut Orum quendam priorem regum: & implese desiderium eius sa-
 cerdotem Amenophin natum ex patre Papiō: qui videbatur quasi di-
 uina participare natura, secundum sapientiam præscientiamq; futuro-
 rum. Et dixisse regi hunc cognominē, quod posset videre Deos, si prou-
 inciā a leprosis & aliis maculatis hominibus purgare contenderet.
 In quo letatum regem, omnes dicit corpore debiles ex Ægypto cōgre-
 gasse, & fecisse multitudinem numero octuaginta millia. Eoque ad se-
 ctiones lapidum in partem Nilī orientalem misisse: simul & alios Ægy-
 ptios, quibus hoc erat iniunctum. Fuisse autem quosdam inter eos et-
 iam eruditorem sacerdotum lepra perfosos ait. Amenophin vero illam
 sapientem diuinumq; virum refert timuisse & erga semetipsum & erga
 regem Deorum indignationem, qui aperte suaserat eis vim fieri: & di-
 xisse, quoniam auxiliarentur quidam maculatis hominibus, & Ægy-
 ptum obtinerent tredecim annis. Et hæc cum non quidem præsumps-
 se regi dicere, sed de his hominibus conscriptum reliquisse librum, ac
 sibi mortem conscriuisse. & propterea regem in anxietatem maximam
 peruēnisse. Deinde ad verbum hærefert.

Itaque rogatus rex, vt ad requiem & tutamen eorum secerneret ci-
 uitatem, desertam urbem, quæ fuerat pastorum, nomine Auarim, præ-
 buit eis. Est autem hæc ciuitas secundum theologiā antiquam, Typho-
 nis. Porro illi in hanc ingressi, & locum hunc ad rebellandum opti-
 mum ducem fibimet quendam Heliopolitanorum Pontificum Osar-
 phum constituere, & huic se obedire in omnibus iurauerunt. ar ille pri-
 mum quidem eis legem posuit, vt neque Deos adorarent, neq; ab ani-
 malibus, quæ præcipue sacra apud Ægyptios erant, se penitus abstin-
 rent, nulliq; copularentur nisi cum quibus scdus habere videbantur.
 Hæc autem sentiētia, & alia plura, maxime Ægyptiorum consuetudini
 inimica, præcepit multo opere muros ædificari ciuitatis: & ad bella
 præparari contra Amenophin regem. Ipse vero assumens secum etiam

*Manetho
Ægypti
historio-
graphus.*

*Manetho
nis de Æ-
gyptiorū
leprosis
fabula.*

*Osarphus
dux A-
maris.*

*Eseheru
citra E-
gyptus
bellum.*

*Aegyptio
ria Rex in
Aethio-
pia fugit,
cumque
Aethio-
pum Rex
honorifice
suscepit.*

*Osarfi-
pium post-
ea Moyses
vocatus.*

*Manetho
nes figmen-
ti depul-
sio.*

alios sacerdotes & maculatorum quosdam, misit legatos ad pastores: qui videbantur à Themuse rege depulsi ad Hierosolymorum urbem, causas suas & aliorum qui simul fuerant ex honorati significans, & poscens ut pariter contra Aegyptum castra metarentur, promissitque eos fore venturos: primum quidem in Auarim progenitorum suorum prouinciam, & necessaria populis abundantius exhibenda: pugnaturus autem opportuno tempore & prouinciam facillime subdituros. Illi vero læticia cumulati, omnes alacriter vsque ad ducenta millia virorum pariter sunt egressi: & non post multum ad Auarim vsque venerunt. Amenophis autem Aegyptiorum rex, dum illorum audisset inuasionem, non mediocriter percussus est, dum recordaretur quod ei prædixerat Amenophis Papij. Et primum quidem congregans Aegyptiacam plebem, facto consilio cum principibus eorum animalia sacra, & quæ præcipue à sacerdotibus honorabantur ante præmisit: & sacerdotibus particulariter iussit, ut simulacra eorum caute celarent. Filium vero Sethonem, qui etiam Rameses à Rampse patris nomine vocabatur, cum quinque esset annorum, apud suum commendauit amicum. Ipse vero transiens cum alijs Aegyptijs, vsque ad trecenta millia virorum, bellatoribus viris occurrens, congressus non est. Putans enim semetipsum contra Deum pugnare, tettersum reuersus venit ad Memphim: & sumens Apim & alia sacra, mox in Aethiopiam cum vniuersis nauibus & multitudine venit Aegyptiorum. Per gratiam namque erat ei subiectus Aethiopum rex: propter quod suscipiens etiam populū vniuersum præbuit alimenta hominibus necessaria, quæ prouincia ministrabat, & ciuitates ac vicos, qui ad fatale illud tredecim annorum exilium sufficerent. Et in Aethiopia quidem hæc gesta sunt. Solymitz vero descendentes cum viris pollutis Aegyptiorum, sic pessime hominibus vii sunt, ut eorum victoria esset pessima his, qui tunc eorum impietates inspiciebant. non solum etenim ciuitates & vicos concremauere, sacrilegia facientes, & Deorum idola deuastantes, sed etiam ipsa sacra animalia quæ colebantur, crudelissime discernerunt. pereimptores & occisores horum sacerdotes atque prophetas esse cogentes, quos etiam expellebant nudos. Dicitur itaque, quod politis & leges eis composuit sacerdos quidam genere Heliopolites, nomine Osaraphus, vocatus ex nomine Osireos Heliopolitani Dei: qui dum conuersus fuisset ad hoc genus, mutauit nomen & vocatus est Moyses. Quæ igitur Aegyptij de Iudæis ferunt, hæc sunt. Sed & multa breuitatis causa prætereo. Dicit autem rursus Manethon, quia postea Amenophis ex Aethiopia digressus est cum magna virtute simul & filius eius Ramples, & ipse habens magnum exercitum. Et congressi contra pastores atque polluos, vicerunt eos: & multis castris persecuti sunt eos vsque ad Syriæ fines. Hæc equidem & huiusmodi Manethon, conscripsit. Quia vero anilia loquitur deliramenta, atque mentitur, aperta ratione inonstrabo: illud primo distinguens, quod postea referendum est. Is enim concessit nobis, atque professus est, quod ab initio non fuerit Aegyptij genere, sed extrinsecus illuc aduenissent, & Aegyptum obtrinuissent, & ex ea rursus egressi sint nostri progenitores. quod vero nobis postea permixti non sunt Aegyptij corpore debilitati: & quod ex his non fuit Moyses, qui populū duxit ex Aegypto, sed ante multas generationes extitit, per ea quæ ipse dixit, conabor ostendere. Primam itaque causam posuit figmenti ridiculam. Rex enim, inquit, Amenophis concepit videre Deos. quos putas? siquidem qui apud eos solennes erant; Bouem & Hircum, & Crocodylos, & Cynocephalos; videbat. cælestes autem quomodo poterat? & cur hoc habuit desiderium? quia utique & prior rex alter hos viderat? Ab illo ergo audiens;

10 quales essent, & quemadmodum eos vidisset, noua nequaquam ege-
 bat arte. sed forte sapiens erat ille vates, per quem hæc rex posse a-
 gere confidebat. quod si ita fuisset. quomodo impossibilium concu-
 piscentiam non præsciuit? non enim euenit quod voluit. Proinde
 quam rationem habere potuit, vt propter mutilos aut leprosos ei inui-
 sibilis essent? Irascuntur enim propter impietates, non propter corpo-
 rum vitia. Deinde, tam multa millia leproforum & male habentium,
 vna pene hora quomodo fuit possibile congregari? aut quomodo rex
 non obediuit vati? Ille namque præcepit debiles Aegyptios exilio de-
 portari, hic autem eos ad sectiones lapidum destinauit, tanquam ope-
 rariis indigens, & non purgare prouinciam volens. Ait autem quod va-
 tes semetipsum peremit, præuidens Deorum iram, & quæ erant in Aeg-
 ypto futura, & conscriptum librum Regi reliquit. Proinde quomodo
 ab initio vates etiam suum interitum non præsciuit? quomodo non re-
 pente regi contradixit volenti videre Deos? aut qua ratione timebat,
 iam non sui temporis calamitates? aut quid nam grauius imminerebat,
 quod morte præueniret? Quod vero inter omnia stultius est, videamus;
 Audiens enim hæc, inquit, & de futuris iam metuens, debiles illos
 20 quibus Aegyptum purgare debuerat, neque tunc de prouincia pepu-
 lit: sed rogantibus eis, licet ait, ciuitatem dedit dudum a pastoribus ha-
 bitatam: quæ vocabatur Auaris. Ad quam congregati, principem in-
 quit, delegere ex sacerdotibus Heliopolitanis: qui eis legem posuit, vt
 neque Deos adorarent, neque ab Aegyptiacæ festiuitatis animalibus
 abstinerent, sed omnia perimerent, atque consumerent, nullique pec-
 nitur miscerentur, nisi cum quibus coniurati esse videbantur: & iure-
 urando multitudine obligata, quatenus in eis legibus perdurarent.
 Auarim ciuitatem munitam contra regem dicit eos bello sumpsisse.
 Adiecit autem, quia misit Hierosolymam rogans illos pro auxiliis ex-
 hibendis, & daturum Auarim compromittens, quæ foret ex Hieroso-
 30 lymis volentium exire maiorum: & ex qua procedentes omnem Aeg-
 yptum obtinerent. Deinde subiungit illos quidem venisse cum du-
 centis millibus armatorum. Regem vero Amenophin Aegyptiorum, cum
 nollet repugnare Deo, mox ad Aethiopiam fugisse, & Apim cum
 aliis sacris animalibus deuexisse. Hierosolymitas vero inuasionem sa-
 cta, & ciuitates depopulatos, & templa concremassæ, & equestres per-
 emisse refert: & nulla iniquitate aut crudelitate abstinuisse. Qui vero
 politiam & leges eis exhibuit, sacerdos, inquit, erat genere Heliopoli-
 tes, nomine Orisaphus, vocatus ab appellatione Osireos Heliopolita-
 ni Dei: & mutato nomine dictus postea Moses, Tertiodecimo vero an-
 40 no Amenophin, postquam regno pulsus est, ex Aethiopia profecto cum
 multis millibus dicit & congressum contra pastores atque pollutes ha-
 bita consuetudine visisse, & multos interficientem, vsque ad fines Syriz
 persecutum. In his iterum non intellexit sine verisimilitudine se men-
 tiri. Leprosi namque, & cum eis multitudo collecta debiliu, licet pri-
 mitus irascere regi, circa se vtique talia facienti, secundum præmo-
 nitionem vatis, tamen cum à sectione lapidum sunt egressi, & prouin-
 50 ciam percipere, omnes circa eum mitiores effecti credendi sunt. Porro
 si adhuc & illum odio habebant, seorsum magis insidui potuissent,
 non omnibus bellum inferre, cum scilicet plurimi existentes multo-
 rum illic cognationes haberent. Proinde etiã si contra homines pugna-
 re decreuere, non tamen contra Deos impietatem gerere præsumebat:
 nec contraria suis agere legibus, in quibus educati esse notantur. O-
 portet itaque nos Manethoni gratias agere: quoniam huius iniquitatis
 principes dicit, non eos qui ex Hierosolyma sunt egressi, sed illos ipsos

Verborū
 Manetho-
 nis repe-
 titio.

Præcedē-
 tium de-
 pnsio.

Aegyptios esse probat, & maxime sacerdotes, atque iurifurandi vin-
 culum illorum multitudine conuenisse. Illud autem quomodo non ir-
 rationabile est? Domesticorum quidem & amicorum nemo cum illis
 rebellauit, nec periculorum belli particeps factus est, sed misere macu-
 latus ad Hierosolymam, ut ab eis auxilia poscerent. quamnam amicitia
 aut societate intercedente? hostes enim magis erant, & moribus plu-
 rimum differebant. At illi confestim, ut ait, vocantibus morem gessere,
 nempe inducti pollicitationibus, quod Aegyptum occupaturi essent:
 quasi ipsi non admodum eius regionis gnari essent, ex qua per vim pulsi
 fuerant, qui si tum miseram aut egenam vitam egissent, merito fortas-
 se negotium aggressi essent. Cum autem urbem habitarent fortune-
 tam, & agrum amplum meliorem Aegypto colerent, quid tandem erat,
 cur ob veteres hostes, eosque corporibus affectis, quales nemo dome-
 sticos ferat, periculum adirent: neque enim futuram Regis fugam
 praesciebant. nam, ut ipse dixit, filius Amenuphis cum trecentis milli-
 bus ad Pelusium occurrebat. & hoc quidem omnino sciebant qui pro-
 ficebantur: mutationem vero propositi & fugam vnde coniectare po-
 terant? Deinde occupatis horreis Aegypti, multa mala fecisse ait Hiero-
 solymitanum exercitum: atque haec eis exprobrat: quasi non hostes eos
 induxisset: aut quasi haec sint aliunde accito militi obicienda, cum ea-
 dem ante aduentum eorum fecissent, facturosq; se iurassent ipsi Aegy-
 ptij. Quinetiam aliquanto post Amenuphis hostes aggressus praelio vi-
 cit: fusosq; ac fugatos Syriam vsq; persecutus est. adeo scilicet Aegyptus
 est omnibus vnde cumq; inuadentibus captu facilis: & qui tunc ea iure
 belli potiebantur, cum scirent Amenuphim viuere, neq; aditus ab A-
 ethiopia communiuerant, multas ad hoc commoditates habentes, neq;
 aliqui copias contraxerant. Ille vero vsque Syriam trucidans eos (ut
 ait) persecutus est per arenaosa & inaquosa loca. Scilicet ea vel quieto
 exercitu transire expeditum est. Igitur autore Manethone neque ex A-
 gypto genus nostrum oriundum est, neque illinc aliqui admixti sunt.
 Leprosorum enim & morbidorum multos in lapidicinis perisse verissi-
 mile est, multos in praeliis, plurimos vero postremo & in fuga. Superest
 ut de Mose illi contradicam. Hunc virum mirandum Aegyptij & diui-
 num existimant, sed non sine blasphemia incredibili sibi vindicare co-
 nantur: dicentes Heliopoliten esse vnum sacerdotum, ob lepram cum
 aliis pulsus. Ostenditur autem in ratione temporum, DXVIII. an-
 nis prior fuisse, & patres nostros ex Aegypto in regionem quam nunc
 tenemus eduxisse. Quod vero eiusmodi calamitatis corpus expertus
 habuit, ipsius dicta indicant. Leprosi enim & oppidis & vicis interdi-
 xit, ut seorsim in lacero vestitu agant: & cum qui eos attigisset, aut sub
 idem lectum successisset, pro impio habet. Quin etiam si eo morbo li-
 berari, & in pristinum restitui contingat, praescriptas certas purificationes,
 mundationes, & fontanarum aquarum lauacra: & omnium pilo-
 rum abrasiones: multisq; & variis sacrificiis peractis, tum demum san-
 ctam urbem adeundam. Atqui contra par erat qui talem calamitatem
 expertus esset providentiam aliquam ac humanitatem exhibere simili
 infortunio pressis. Non solum autem de leprosis sic leges tulit, sed ne
 minima quidem corporis parte mutilatos ad sacrorum curam admisit.
 Sed etiam si iam sacerdoti tale aliquid accidisset, honore eum priua-
 uit. Quomodo igitur verisimile est illum has aduersus semetipsum cum
 opprobrio suo damnoque tulisse leges? Quin & nomen valde incredi-
 biliter mutauit. Osarsiph enim (inquit) vocabatur. Hoc ad transmuta-
 tionem nihil quadrat. Verum autem nomen significat ex aqua seruatum
 Mosen. Nam aquam Aegyptij Moy vocant Saths igitur declaratum

Epilogus
 huius par-
 tis Iudae-
 rum quo
 ex Aegy-
 pto non o-
 riundum.
 Ad Ma-
 nethonis
 de Mose
 maledi-
 ctia respo-
 sio.
 Moses le-
 prosus no
 fuit.

Moses a
 Moy quod
 Aegypti-
 in aquam
 transmuta-
 tus.

existimo, quod Manethon quatenus veterum scripta sequitur, non multum à veritate aberrat. Vbi vero ad vulgares fabulas se vertit, aut absurde eas confingit, aut in odium gentis loquentibus credit. Post hunc inquirere liber in Chæremone. Hic enim Aegyptiacam se scribere historiam professus, addens idem nomen Regis quod Manethon, Amenophin, & filium eius Rhamessem, ait Isidem in somnis Amenophi apparuisse, iaculantem quod templum suum per bellum dirutum esset. Phritiphautem vero sacrum scribam dixisse, si à pollutis hominibus Aegyptum repurget, liberandum eum à nocturnis terroribus: atque ita delectu vitiosam morbidorumve habito, CCL. millia è sinibus eiecta. Duces vero eorum fuisse scribas Moſen & Iosephum, quem etiam sacrum scribam fuisse: Aegyptia vero eis nomina esse, Moſi Tisithen, Iosepho Petesephi. Hos Pelusium venisse, ibique offendisse 30. millia, ab Amenophi relicta, quæ is in Aegyptum transferre noluerat: cum iis ictò foderet contra Aegyptum expeditionem habitam. Amenophin autem non expectato impetu eorū, in Aethiopiam fugisse, relicta vxore grauidā: quam delitescētem in quibusdam speluncis enixam puerum nomine Messenen. cum posteaquam ad virilem ætatem peruenisset, expulisse Iudæos in Syriam numero circiter ducenta millia, & patrem Amenophin ex Aethiopia recepiſſe. Et hæc quidem Chæremone. Reor autem ex his ipsis quæ dicta sunt amborum vanitatem apparere. Si quid enim veritatis subesset, impossibile erat in tantum eos discrepare, atqui mendacia componunt, non aliorum scriptis consona scribunt, sed quæ ipsis libet confingunt. Ille igitur regiam cupiditatem videndi Deos, ait initium fuisse pollutos eiciendi. Chæremone autem suum de Iside somnium finxit. & ille quidem Amenophin dixit indixisse Regi purgationem: hic vero Phritiphautem iam multitudinis numerus sane belle congruit. illo octuaginta millia referente, hoc ducenta quinquaginta. Præterea Manethon primum in lapidicinas eiectos pollutos, deinde ad Auarim habitandam traductos, ac reliqua Aegypto bello vexata, tum demū acciuisse dicit à Hierosolymitis auxilia: Chæremone, Aegypto decedente circa Pelusium inuenisse trecenta octuaginta millia hominum ab Amenophi relicta, ac cum illis rursus Aegyptum inuasisse; Amenophinque in Aethiopiam fugisse. Quod vero egregium est, ne illud quidem quinam & vnde erat tam numerosus exercitus dixit, Aegyptii ne an externi: neque causam indicauit, ob quam eos Rex in Aegyptum inducere noluit: qui de leprosis & Iside somnium confinxit. Moſi vero & Iosephum, quasi eodem tempore simul expulsū Chæremone adiunxit, & quidem quatuor ætatibus ante Moſen defunctum, quarum sunt anni fere centum septuaginta. Quin & Rhamessem Amenophis filium, secundum Manethonem quidem adolescentem bellum administrat cum patre, & cum eodem exulat fuga elapsus in Aethiopiam. Hic autem fingit eum post patris abitum in spelunca quadam natum, & postea prælio victorem, & Iudæos in Syriam expellentem numero circiter CC. millia. O facilitatem. neque enim prius quinam erant illa CCCLXXX. millia dixit, neque quomodo CLXXX. millia perierint: in acie nec occiderint, an ad Rhamessem transfugerint. quod vero maxime mirum est, ne cognoscere quidem ex collicet, quoniam vocet Iudæos, vel utris eorū det hanc appellationem: illisne CCL. millibus leproſorum, an his CCCLXXX. millibus. quæ circa Pelusium erant. Sed stultum fortasse sit redarguere eos, qui à semetipsis redarguti sunt. ferendum enim erat utrumque, si ab aliis redarguti fuissent. His addam Lyſimachum, idem quidem habentem cum prædictis argumentum mendacii, verum enormitate figmenti illos vincentem. vnde ap-

In Chæremone historiam historiographum.

Messenes Amenophis filius. Manethon & Chæremone historia comparatio.

Manethon & Chæremone historia discrepantia.

Lyſimachus mendacii arguitur.

*Scabiosus
ac lepro-
sus Iudæos
iuxta Ly-
simachi
opinionē
in pelag^o
desicien-
tes, aut
in loca de-
serta ex-
ponendos.
Quando
Iudæi lu-
dam oc-
cuparint,
& urbem
Hierosoly-
ma adsi-
carint.*

*Opinio-
in Ly-
simachi de-
pulsio.*

paret eum magno odio confinxisse. Dicit enim, qua tempestate Bocchoris in Ægypto regnabat, populum Iudæorum, quod essent leprosi, scabies, & aliis quibuscumque morbis infecti, ad templa confugisse, ut mendicatio alerentur. multis autem hominibus morbo correptis, sterilitatem in Ægypto accidisse. Bocchorum vero Ægyptiorum regem ad Ammonem, scitarum oracula de sterilitate misisse: responsum vero à Deo repurganda esse templa ab hominibus impuris & impiis, eiectionis eis è templis in loca deserta. Ceterum scabiosos ac leprosos mergendos, tanquam sole horum vitam zgze ferente. & templa expianda: atque ita fore ut terra fructum ferat. Bocchorim autem accepto oraculo, accessitque sacerdotibus ac sacerdotibus inussisse collectis impuratis, hos militibus tradideportandos in desertum: leprosos vero ac impetiginosos plumbi latatis inuolutos in pelagus deiici. quibus submersis, reliquos congregatos & in loca deserta expositos esse, ut perirent. eos habito consilio consultasse de seipsis: & nocte superueniente, accensus ignibus ac lucernis custodias agitasse: sequentique nocte ieiunatum, ut numen propitium eos seruaret. Insequenti vero luce à Mose quodam consilium datum, irent conferti una via, usque dum ad loca culta pervenirentur. tum præcepisse eum, ne cui in posterum beneuoli essent, utque consilium malum potius quam bonum darent: Deorumque templa & altaria quorquod inuenirent euertent. quibus comprobatis ac destitatis, multitudinem iter fecisse per desertum, ac post multa incommoda tandem ad loca culta perventum. tum vero & hominibus iniuriose tractatis, & sanis compilatis ac incensus, venisse in eam quam nunc Iudæa dicitur: conditque ciuitate hic habitare, urbem vero Hierosolyma, ex re nominata. aliquanto autem post iam audos viribus mutasse nomen vitandi probri gratia: & urbem Hierosolyma, seipsum Hierosolymos vocasse. Hic non eundem quem illi inuenit regem, sed recentius nomen confinxit: & omisso somnio ac propheta Ægyptio ad Ammonem abiit de impetiginosis & leprosis responsum relaturus. ait enim ad templa collectam multitudinem Iudæorum, in eorum leprosis ne nomen imponens, an quod solos Iudæos morbus occuparit, dicit enim populus Iudæorum. Qualis, advena, an indigena? Cur igitur eos cum finibus Ægyptij, Iudæos vocas? Quod si hospites sunt, cur vnde nam sunt nomen dicis? Quomodo autem cum rex tam multos ex his mari merisset, reliquos in loca deserta eiecisset, tanta multitudo superfuit? aut quomodo pertransierunt desertum, & occupauerunt regionem quam nunc tenemus, & condiderunt urbem, & extruxerunt templum apud omnes celeberrima? oportebat autem de legislatore non solum nomen dicere, sed & genus, quisnam, & ex quibus ortus. quamobrem vero tales eis inter eundem aggreffus sit ferre Reges, de Diis, etiam erga homines iniustas. Siue enim Ægyptij erant genere, non tam facile patrios mores mutare potuissent, siue aliunde erant, omnino aliquas habebant leges longa consuetudine obseruatas. Si igitur de expulsoribus suis, iurassent, nunquam se illis fore beneuolos, rationem non absurdam habuissent. Quod si bellum internecinum, aduersus vniuersos mortales suscepunt, cum essent (ut ipse ait) miseri & omnium opis egeni, maxima stultitia non illorum, sed hæc fingentis ostenditur. Iste namque etiam nomen impositum ciuitati à templorum spoliacione, præsumpsit dicere, & hoc postea fuisse mutatam. Mirum nō, quia postea quidem turpissimum fuit tale nomen & odiosum: ipsi vero qui fundauerunt urbem, ornato semetipsos etiam vocabulo credidere. Hic autem generosus vir præ nimia detractionis impotentia non intellexit, Hierosolyma non idem vocem Iudæica quod Græca significare. Quod ergo amplius quilibet diceret

contra mendacium tam impudenter expositum? Sed quoniam congruam iam magnitudinem suscepit hic liber, aliud faciens principium, cetera presentis operis explanare tentabo.

Contra mendacium impudenter expositum nihil dicendum.

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQVITATE IVDÆORVM CONTRA

Apionem Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER II.

PRIORI quidem volumine, charissime mihi Epaphrodite, de antiquitate nostra monstraui, Phœnicum & Chaldæorum, Ægyptiorumque literis satisfaciens veritati: multosque Græcorum conscriptores adducens, & meam e diuerso disputationem aduersus Manethonem, & Chæremone[m], & alios quosdam exhibui: nunc autem inchoabo

reliquos arguere, qui contra nos aliqua conscripserunt. Impulsus enim sum contra Apionem respondere grammaticum, si tamen assumi hoc oportet officium. Horum igitur, quæ ab eo conscripta sunt, alia quidem similia sunt dictis aliorum, alia valde frigida. Plurima verò quantum tantummodo detractionem habentia, & multam (vt ita dixerim) ineruditi probationem, tanquam ab homine compolita, & moribus prauo, & totius vitæ suæ temporibus importuno. Quia verò multi hominum propter aulitiam suam his potius sermonibus capiuntur, quam illis quæ multo studio conscribuntur: & derogationibus quidem gaudent, præconiis vero mordentur, necessarium duxi, ne hunc quidem inkrutatam relinquare, qui nos tanquam in iudicio criminatur. etenim hoc quoque plerisque mortalium insitum video, vt gaudeant quoties maledicus quispiam ipse sua mala à lacessito audit. Et quidem nec orationem eius legere facile est, neque aperte cognoscere quid dicere velit: sed velut in multa tumultuatione ac mendaciorum perplexitate nunc similia supra pensatis de maiorum nostrorum ex Ægypto migratione afferit: nunc incolas Alexandriæ Iudæos calumniatur: insuperque de sacris templi nostri ceremoniis atque aliis ritibus nostris accusationem admiscet. Patres igitur nostros nec Ægyptios genere fuisse, neque ob habem corporum aut similem aliam calamitatem inde pulsos, non mediocriter solum, sed pene vltra modum, superius à me declaratum existimo: ceterum quæ his adiungit Apion, compendio memorabo. Dicit enim in tertio rerum Ægyptiacarum, hæc: Moyses, vt accepi à grandioribus natu Ægyptiis, Heliopolitanus erat, qui patrie institutus moribus, subdiales precesiones ad sepra qualia ciuitas habebat, reduxit. ad subsolanum autem omnia conuertebat. ita enim Heliopolis sita est. pro obeliscis vero statuit columnas, sub quibus cœli peluis forma exprimebatur: vmbra vero in eam incidens, vt-

Ab Apione quædam valde frigida conscripta.

Apion de Moysæ & gente Iudæica.

*Apionis
de Mose et
templo Lu-
dæico mi-
raculum co-
arguitur.*

*Temporis
ratio a-
pud histo-
riogra-
phos ina-
qualis.*

*Hiram et
Solomonis
amicitia,
de qua su-
pra lib. 1.
cont. A-
pionem in
princ.*

*Inguinis
morbum
Ægyptii
sabbato-
rum vocan-*

*Depulso
figmenti
Apionis
de sex die-
rum itinere.*

pote per sudum, eundem semper cum sole cursum circumuoluebat. Atque huiusmodi est admiranda illa huius grammatici phrasis. Mendacium vero eius non tam nostris verbis euidenter coarguitur, quam Moseos operibus: neque enim cum primum tabernaculum Deo construxerit, aut ipse illam talem formam ei indicit, aut posteros facere præcepit: atque is qui postea templum Hierosolymis construxit Solomon, omni tali curiositate abstinuit, qualem cõstruxit Apion. Accepisse autem se dicit à maioribus natu Mosen Heliopolitanum: scilicet ipse iunior, sed his fidem habens, qui per ætatem illum familiariter nouerant. Et de Homero quidem poeta, quamvis grammaticus non posset quænam eius sit patria certo affirmare, neque de Pythagora tantum non heri nudiusve tertius nato: de Mose vero tam multis annis illos præcedente tam facile decernit, credens seniorum relationi: unde manifeste illum mentiri apparet. Quin & temporum ratio, quibus Mosen ait eduxisse leprosos & cæcos & claudos, belle concinit iuxta grammaticum hunc diligentissimum. Manethon enim regnante Tethymesi Iudæos dicit ex Ægypto discessisse annis 303, antequam Danaus apud Argos exularet. Lyfimachus autem tempore Bochoris Regis, hoc est, ante annos 1700. Molon vero & alii quidam, ut cuique visum est. At vero Apion cæteris fide dignior, exacte illum exitum designauit septima Olympiade, & huius anno primo: quo, ut ait, Pæni Carthaginem condiderunt. Carthaginis autem mentionem adiecit, ratus argumentum id veritatis se habiturum euidentissimum: nec animaduertit à semetipso adductum quo coargueretur. si enim de hac colonia monumentis Phœnicum credendum est, in illis Hiram Rex traditur antiquior Carthagine condita annis plus quam 150. de quo superius ex Phœnicum commentariis probaui, quod Solomoni templi Hierosolymitani conditori amicus fuerit, & multa ad templi fabricam contulerit. Solomon vero ædificauit templum post Iudæorum discessum ex Ægypto annis 612. Porro numerum pulforum eundem quem Lyfimachus cõmentus (ait enim 100. & 10. eorum fuisse millia) miram quandam & credibilem reddit causam, cur sabbatum nominatum sit. Exæto enim (inquit) sex dierum itinere, inguinum vlceribus affecti sunt: & hac de causa septima die quieuerunt: incolæmes constituti in regione quæ nunc Iudæa vocatur. & appellauerunt eam diem sabbatum, seruata Ægyptiorum voce. nam inguinis morbum Ægyptii vocant sabbatosim. An non igitur vel deridenda hæc nugacitas, vel contra odium habenda talis in scribendo impudentia? Apparet enim quod omnes inguinibus laborauerint, hominum millia centum & decem. Atqui si erant cæci & claudi & morbi, quales fuisse Apion ait, ne vnus quidem die iter progredi potuissent: sin autem poterant per magnam solitudinem proficisci, prætereaque sibi obfistentes vincere populariter repugnando, nequaquam vniuersi post sextam diem inguinum morbo correpti fuissent. Neque enim naturaliter tale quippiam euenire iter agentibus necesse est, sed plurimorum millium exercitus definita semper itinera peragunt: neque temere ita accidisse verisimile videtur. est enim omnino absurdum. At vero mixticus hic Apion sex quidem diebus eos peruenisse in Iudæam prædixit: rursus autem Mosen concessio monte, qui Ægyptum inter & Arabiam situs est, nomine Sinæus, quadraginta diebus delituisse dicit, indeque descendente Iudæis leges dedisse. atqui quomodo possibile est, eosdem & quadraginta dies in deserto ac inaquoso loco manere, & quod in medio spatium est, id totum sex diebus pertransire? Sabbathi vero appellationis grammatica ratio, quam adfert, multam impudentiam præ se fert, vel certe magnam im-

peritiam. Nam hæ voces Sabbo & Sabbatum, inter se maxime differunt. Sabbatum enim secundum Iudæos quies est ab omni opere. Sabbo vero, ut ille affirmat, Ægyptiisinguinum morbum significat. Tales quædam de Mose & Iudæorum ex Ægypto profectio Ægyptius Apion nouitates finxit, præter aliorum commentus autoritatem. Et quid miram si de nostris mentitur patribus? quandoquidem de se ipso contra mentitus est: & natus in Oasi Ægypti, primas iste Ægyptiorum existimatus, veram quidem patriam & genus suum abiurauit: Alexandrinum autem se mentitus, confirmat generis sui prauitatem. Merito igitur quos odit & conuiriis insectatur, eos Ægyptios appellat. nisi enim pessimos esse existimaret Ægyptios, semet ex eorum genere haud eximeret: quandoquidem qui se de celebritate patris iactant, honorificum quidem ducunt ab ea denominari, coarguunt vero eos, qui præter ius in eandem sese ingerere conantur. Erga nos autem alterutro modo affecti sunt Ægyptii: aut enim ceu gloriabundi cognatos se simulant, aut participes nos infamiz suæ coopant. At præclarus iste Apion videtur contumeliosam nostrum insectationem, quasi mercedem voluisse reddere Alexandrinis, pro data sibi ciuitate: sciensque eorum cum habitatoribus Alexandriz Iudæis similitatem, proposuit quidem illis cõuicium facere, vna tamen comprehendit reliquos quoque vniuersos, utrobique impudenter mentiens. Videamus igitur, quænam sint illa graua & non ferenda, de quib. habitatores Alexandriz Iudæos accusat. Venientes, inquit, è Syria, sedes fixerunt ad importuosum mare, vndarum vicini assultibus. Ergo si locus opprobrium habet, non quidem patriæ suæ, sed tamen quæ patriam dicit, Alexandriz conuiciatur. Illius enim & maritima ora pars est, ut omnes confirmant ad inhabitandum optima: quæ si Iudæi per vim occupauerunt, ita ut ne post quidem eicerentur, fortitudinis eorum argumentum est. Verum Alexander eis locum ad incolendum dedit, & pacem cum ipsis à Macedonibus honorem consecuti sunt. Nescio autem quid dicturus fuerit Apion, si circa Neopolim habitassent, ac non circa Regiam sedes posuissent, & hodie quoque eorum tribus appellaretur Macedones. Igitur si legit epistolæ Alexandri Regis, Ptolemæique Lagi ac successorum illius Ægypti Regum, & columnam tantem Alexandriz, ac iura continentis quæ Cæsar magnus Iudæis concessit: hæc, inquam, si sciens, contraria scribere ausus est, malus erat: si autem nihil horum nouit, indoctus. Illud quoque, quod se mirari dicit, quod cum Iudæi essent, Alexandrini vocati sunt, similis inscientiz est. Omnes etenim qui ad coloniam aliquam deuocantur, etsi plurimum ab alterutris genere differant, à conditoribus appellationem accipiunt. Et quid opus de aliis dicere? nostrorum enim ipsorum hi, qui Antiochiam inhabitant, Antiocheni nominantur. Ius enim ciuium eis dedit conditor Seleucus. Similiter & qui in Epheso commorantur, & alia Ionia cum ciuib. exinde natis eandem appellationem habent, hæc præbentibus eis regni successoribus. Romanorum vero clementia, cunctis non paruolum donum appellationis suæ concessit, non solum viris singulis, sed etiam maximis gentibus in communi. Hispani denique antiqui, & Tyrheni, & Sabini, Romani vocantur. Si vero hunc modum aufert communis ciuitatis Apion, desinat semetipsum Alexandrinum dicere. Natus enim in intima Ægypto, quomodo erit Alexandrinus, iure ciuitatis, sicut ipse in nobis dicit, ablato? cum solis Ægyptiis nunc orbis domini Romani, participari cuiuslibet ciuitatis interdixisse videantur. Hic autem præclarus dignitates quas ipse impetrare prohibetur adipisci non valens, calumniari conatur eos qui hæc iustissime perceperunt. Non enim propter inopiam habitatorum ciuitatis quam studiose edi-

Apion vna patriam & genus suum abiurauit.

Apion contumeliosam Iudæorum in se taxationem, quasi mercedem Alexandrinis reddere voluisse si videtur.

Iura & libertates Iudæorum.

*Alexan-
der.*

*1. Ptole-
maus La-
ge.*

*2. Ptole-
maus Phi-
ladelphus.*

*Septima-
gius in-
terpretes.*

*3. Ptole-
maus Eu-
ergetes.*

*4. Ptole-
maus Phi-
lometor.*

*5. Ptole-
maus Phy-
sion in lu-
das gra-
vis defi-
nit.*

ficabat Alexander, nostrorum aliquos ibi collegit: sed omnes appro-
bans diligenter ex virtute, ac fide dignos inueniens hoc præcipuum no-
stris exhibuit, cum gentem nostram studere non mediocriter honora-
re. Ait enim Hecatzus, quia propter mansuetudinem atque fidem,
quam ei præbuere Iudæi, Samariam regionem adiecit, ut eam sine tri-
butis haberent. Similiter quoque sensit post Alexandrum etiam Ptole-
maus Lagi de Iudæis in Alexandria commorantibus. Nam Ægyptia-
cis eis castra commisit arbitratus fide simul eorum & fortitudine con-
servanda: & in Cyrene credens se tutissime regnaturum, & in alijs Li-
byæ ciuitatibus, ad ea loca partem Iudæorum habitandi causa direxit.
Post hunc autem Ptolemæus, qui Philadelphus est appellatus, non so-
lum si qui fuere captiui apud eos nostrorum, omnes absoluit, sed pec-
cunias eis sæpius condonauit: & (quod maximum est) desiderauit ag-
noscere nostras leges, & sacrarum scripturarum volumina concupiscit:
misitque rogans destinari viros qui ei interpretarentur legem: & ut hæc
appime conscriberentur, diligentiam hanc commisit non quibuscun-
que viris, sed Demetrium Phalereum, & Andream, & Aristæum, quo-
rum eruditione sui seculi Demetrius facile princeps erat, alii vero habe-
bant custodiam corporis sibi creditam, huic curæ præfecit. Non enim
leges, & patrum nostrorum philosophiam discere concupisceret, si his
vcentes despiceret, & non potius valde miraretur. Apion autem pene
omnes in ordine successores eius Macedonum Reges ignorauit habu-
isse erga nos præcipuum familiaritatis affectum. Tertius namque
Ptolemæus, qui vocatur Euergetes, fortiter obtinens Syriam inuic-
tam, non Diis Ægyptiacis pro victoria solennitates gratificas immola-
uit: sed veniens ad Hierosolymam, multas hostias sicut nostri moris
est, Deo sacrificauit, dignissimaque dicauit ornamenta victoriz. Phi-
lometor autem Ptolemæus, & eius vxor Cleopatra, omne regnum com-
misere Iudæis: & duces totius fuere militiæ Onias & Dolitheus Iu-
dæi: quorum nominibus derogat Apion, cum debuisset opera eorum
potius mirari, & gratias agere, quoniam liberauere Alexandriam, cuius
ciuis videri vult. Nam dum rebellio surrexisset in Cleopatræ re-
gno, & periculum pessimæ perditionis instaret, istorum labore ciui-
tas intestinis præliis est erepta. Sed postea, inquit, Onias ad urbem de-
duxit exercitum parauum, cum esset illic Thermus præsens Romano-
rum legatus: quod (vritā dicam) recte atque iuste factum est. Ptole-
mæus enim, qui cognominatus est Physcon, moriente suo patre Ptole-
mæo Philometore, egressus est de Cyrene, volens Reginam Cleo-
patram expellere, & filios Regis, ut ipse regnum iniuste sibi im-
plicaret: propter hæc ergo Onias aduersus eum bellum pro Cleopatra sus-
cepit: & fidem quam habuit circa Reges, nequaquam in necessitate
deseruit. Testis autem Deus iustitiæ eius manifestus apparuit. Nam
Physcon Ptolemæus cum aduersum exercitum quidem Oniz pugnare
præsumeret, omnes vero Iudæos in ciuitate positos cum filiis & vxoribus
capiens, nudos atque vinctos elephantis subiiecisset, ut ab eis
conculcati deficerent, & ad hoc etiam bestias ipsas inebriasset, in con-
trarium quæ præparauerat, euenere. Elephanti enim relinquentes sibi
appositos Iudæos, imperu facto super amicos eius, multos ex ipsis in-
teremere. Et post hæc Ptolemæus quidem aspectum terribilem con-
templatus est, prohibentem se vtilis noceret hominibus. Concubina
vero sua charissima, quam alii quidem Itbacam, alii vero Hircenem de-
nominant, supplicante ne tantam impietatem perageret, & concessit,
& ex his quæ egerat vel acturus erat, penitentiam egit. Vnde rectè
hanc diem Iudæi Alexandriæ constituti, eo quod aperte à Deo salutem

promerere, celebrare mofcuntur. Apion autem omnium calumniator, etiam propter bellum aduersus Physiconem gestum, Iudæos accusare præsumptum, cum eos laudare debuerit. Is autem etiam vltimæ Cleopatræ Reginæ Alexandrinorum meminit, veluti nobis improprians, quoniam circa nos fuisse ingrata: & non potius illam redarguere studuit, cui nihil omnino iniustitiæ & malorum operum defuit: vel circa generis necessarios, vel circa maritos suos, qui etiam dilexerint eam, vel in cõmunem contra Romanos omnes, & benefactores suos imperatores: quæ etiam sororem Arsinoen occidit in templo, nihil sibi nocentem. Feremur autem & fratrem insidiis: paternosque Deos, & sepulcra progenitorum depopulata est. Percipiensque regnum à primo Cæsare, eius filio & successor, rebellare præsumptum. Antoniumque corrumpens amatoris rebus, & patris inimicum fecit. & infideliem circa suos amicos instituit, alios quidem genere regali spoñans, alios autem demens ad mala gerenda compellens. Sed quid oportet amplius dici, cum illum ipsum in nauali certamine relinquens, id est, maritum & patrem cõmunium filiorum, tradere cum exercitu principatum, & se sequi coegit? Nouissime vero Alexandria à Cæsare capta, ad hoc vique perducta est, vt scitem hinc sperare se iudicaret, si posset ipsa manu sua Iudæos perimere: eo quod circa omnes crudelis & infidelis extaret. Putasne gloriandum nobis non esse, si, quemadmodum dicit Apion, famis tempore Iudæis triticum non est mensa? Sed illa quidem poenam subiit competentem. Nos autem maximo Cæsare vtimur teste auxilii, atque sic ei quam circa eam contra Aegyptios gessimus: necnon & senatu eiusque consulis, & epistolis Cæsaris Augusti, quibus nostra merita comprobantur. Has literas Apionem oportebat inspicere, & secundum genera examinare testimonia sub Alexandro facta, & omnibus Ptolemæis, & quæ à Senatu constituta sunt, necnon & maximis Romanis imperatoribus. Si vero Germanicus frumenta cunctis in Alexandria commorantibus metiri non potuit, hoc indicium est sterilitatis ac penurii frumentorum, non accusatio Iudæorum. Quid enim sentiant omnes imperatores de Iudæis in Alexandria commorantibus, palam est. nam administratio tritici nihilo magis ab eis, quam ab aliis Alexandrinis translata est. Maximam vero eis fidem olim à Regibus datam conseruauere, id est, suminis custodiam, totiusque custodix, nequaquam his rebus indignos esse iudicantes. Sed super hoc: quomodo ergo, inquit, si sunt ciues, eosdem Deos, quos Alexandrini, non colunt? Cui respondeo. Quomodo etiam cum vos sitis Aegyptii, inter alterutros prælio magno & sine fardere de religione contenditis? aut certe propterea non vos omnes dicimus Aegyptios, & neque communiter homines, quoniam nam bestias aduersantes naturæ colitis, multa diligentia nutriendas? cum genus vtriusque nostrorum vnum atque idem esse videatur. Si autem in vobis Aegyptiis tantæ differentiæ opinionum sunt, quid miraris super his, qui aliunde in Alexandriam aduenerunt, si legibus à principio constitutis, circa talia permansere? Is autem seditionis causas nobis apponit: qui si cum veritate ob hoc accusat Iudæos in Alexandria constitutos, cur omnes non culpare possit, eo quod nolcamur habere concordiam? Porro etiam seditionis auctores, quolibet innentiet Apionis similes Alexandrinorum fuisse ciues. Donece enim Græci fuerit & Mædones hanc ciuitatem habentes, nullam seditionem aduersus nos gessere; sed antiquis cessere solennitatibus. Cum vero multitudo Aegyptiorum creuisset inter eos, propter confusiones temporum, etiam hoc opus semper est additum. Nostrium vero genus permanere putant. Ipsi igitur molestia huius fuisse principium, nequaquam

De Cleopatra vltima Alexandrinorum Regina, eiusque sceleribus.

Antonius Cleopatram maritum.

Iudæi fidei ex olim a Regibus datam conseruauerunt.

Aegyptii bestias naturæ nutriendas colunt.

Differendia Iudæorum et ciuium Alexandrinorum in religione.

Seditionis Alexandria causa.

*Depulso
argumen-
ti Apio-
nis, Iuda-
ei seditio-
nis Alexan-
dria cau-
sam exten-
dit.*

*Romano-
rum erga
Iudaeos
magnani-
mitas.*

*Iudaei
pro se nul-
las imagi-
nes ferunt.
Quomodo
imperato-
res & ma-
gistratus
colendi.
Mandacij
a Posido-
nio & Apol-
lonio in
Iudaeos co-
fisi irra-
tio.*

*Responsio
ad obie-
ctionem
de Asini
capite.*

populo Macedonicam habente constantiam, neque prudentiam Graecam: sed cunctis scilicet ventibus malis moribus Aegyptiorum, & antiquas inimicitias aduersum nos exercentibus. Et diuerso namque factum est quod nobis impropetare praesumunt. nam cum plurimi eorum non opportune ius eius ciuitatis obtineant, peregrinos vocant eos qui hoc privilegium ad omnes impetrasse noscuntur. Nam Aegyptiis neque Regum quicumque videtur ius ciuitatis fuisse largitus: neque nunc quilibet imperatorum. Nos autem Alexander quidem introduxit, Reges autem auxere, Romani vero semper custodire dignati sunt. Itaque derogare nobis Apion voluit, quia imperatorum non statuamus imagines, tanquam illis hoc ignorantibus, aut defensione Apionis indigentibus: cum potius debuerit admirari magnanimitatem modestiamque Romanorum, quoniam subiectos non cogunt patria iusta transgredere: sed suscipiunt honores, sicut dare offerentes pium atque legitimum est. Non enim honoribus gratiam habent, qui ex necessitate & violentia conferuntur. Gracis itaque & aliis quibusdam, bonum esse creditur imagines insituere. Denique & patrum & vxorum filiorumque figuras depingentes exultant, quidam vero etiam nihil sibi competentium sumunt imagines. alii vero & seruos diligentes, hoc faciunt. Quid ergo mirum est, si etiam principibus ac dominis hunc honorem praebere videantur? Porro autem legislator, non quasi prophetans Romanorum potentiam non honorandam, sed tanquam causam neque Deo neque hominibus vtilem despiciens, & quoniam totius animati, multo magis Dei inanitati, probatur hoc inferius, interdixit imagines fabricare. aliis autem honoribus post Deum colendos non prohibuit viros bonos, quibus nos & imperatores & populum Rom. dignitatibus ampliamus. Facimus autem pro eis continua sacrificia: & non solum quotidianis diebus ex impensa communi omnium Iudaeorum talia celebramus: verum cum nullas alias hostias ex communi, neque pro filiis peragamus, solis imperatoribus hunc honorum praecipuum pariter exhibemus, quem hominum nulli persoluimus. Haec itaque communiter satisfactio posita sit aduersus Apionem pro his quae de Alexandria dicta sunt. Admiror autem etiam eos, qui ei huiusmodi fontem praebere, id est, Posidonium & Apollonium Molonis: quoniam accusant quidam nos, quare nos eosdem Deos cum aliis non colimus: mentientes autem pariter, & de nostro templo blasphemias componentes incongruas, non se putant impie agere: cum sit valde turpissimum liberis, qualibet ratione mentiri, multo magis de templo a quo cunctos homines nominato, tanta sanctitate pollente. In hoc enim sacratio Apion praesumpsit edicere, asini caput collocasse Iudaeos, & eum colere, ac dignum facere tanta religione: & hoc affirmat fuisse depalarum, cum Antiochus Epiphanes & exspoliasset templum, & illud caput inuenisset ex auro compositum multis pecuniis dignum. Ad hoc igitur primum quidem respondeo, quoniam Aegyptius vel si aliquid tale apud nos fuisset, nequaquam debuerat increpare, cum non sit deterius asinus furonibus & hircis & aliis, qui sunt apud eos Dii. Deinde quomodo non intellexit, operibus increpatus de incredibili suo mendacio Legibus namque vtitur semper iisdem, in quibus sine fine consistimus. Et cum varii casus nostram ciuitatem, sicut etiam aliorum vexauerint, & Theos ac Pompeius Magnus, ac Licinius Crassus, & ad nouissimum Titus Caesar, bello vincentes obtinuerint templum, nihil huiusmodi illic inuenere: sed purissimam pietatem, de qua nihil nobis est apud alios effabile. Quia vero Antiochus neque iustam fecit templi depredationem, sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, cum non esset

hostia, & socios insuper nos suos & amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic inuenit, multi & digni conscriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megapolitanus; Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes, & Castor chronographus, & Apollodorus: qui omnes dicunt pecuniis indigentem Antiochum transgressum fœdera Iudæorum, & spoliasse templum auro argentoque plenum. Hæc igitur Apion debuit respicere, nisi corasini ipse potius habuisset: & impudentiam canis, qui ad ipsos assoleret colli: neque enim extrinsecus alia rationatione mentitus est. Nos itaque asinis neque honorem neque potestatem aliquam damus, sicut Aegyptii crocodilis & aspidibus: quando eos qui ab istis mordentur, & à crocodilis rapiuntur, felices & Deo dignos arbitrantur. Sed sunt apud nos asini, quod apud alios sapientes viros, onera sibi imposita sustinentes. Et si ad areas accedentes comedant, aut proposita non adimpleant, multis valde plagas accipiunt, quippe operibus & ad agriculturam rebus necessariis ministrantes. sed aut omnium rudissimus fuit Apion ad componendum verba fallacia, aut certe ex tebus initia sumens, hæc implere non valuit, quando nulla potest contra nos blasphemia pronuntiare. Alteram vero fabulam, derogatione nostra plenam, de Græcis apposuit: de quo hoc dicere sat erit, quoniam qui de pietate loqui presumunt, oportet eos non ignorare minus esse immundum per templa transire, quam sacerdotibus scelestia verba confingere. Isti vero magis studere defendere sacrilegum Regem, quam iusta & veracia de nostris & de templo conscribere. Volentes enim Antiocho gratificari, & perfidiam ac sacrilegium eius regere, quo circa gentem nostram est usus propter egestatem pecuniarum, detrahentes nobis etiam quæ in futuris essent, mentiti sunt. Propheta vero aliorum factus est Apion, & dixit Antiochum in templo inuenisse lectum, & hominem in eo iacentem; & appositam ei mensulam maritimis terrenisque volatilibus dapibus plenam, & quod obstupuisse his homo. Illum vero mox adoras-
 10 tasse Regis ingressum, tanquam maximam sibi operam præbituri: ac procidentem ad eius genua, extensa dexterâ poposcisse libertatem: & iubente Rege vt consideret. & diceret quis esset, vel tur ibidem habitaret, vel quæ esset causa ciborum eius, tunc hominem cum gemitu & lachrymis lamentabiliter suam narrasse necessitatem. At, inquit, esse se Græcum: & dum peragraret prouinciâ parandi victus causa, correptum se subito ab alienigenis hominibus, atque deductum ad templum, & inclusum illic, & à nullo conspici, sed cuncta dapinum apparitione saginari. Et primum quidem hæc sibi inopinabilia beneficia visa attulisse lætitiâ: deinde suspicionem, postea stuporem: postremum consulentem à ministris ad se accedentibus audisse legem inueffabilem Iudæorum, pro qua nutriebatur: & hoc illos facere singulis annis quodam tempore constituto. Et comprehendete quidem Græcum peregrinum, eumque annuo tempore saginare, & deductum ad quandam syluam, occidere quidem eum hominem, eiusque corpus sacrificare secundum suas solennitates, & gustare ex eius visceribus, & iusturandum facere in immolatione Græci, vt inimicitias contra Græcos haberent: & tunc in quandam foueam reliqua hominis pereuntis abicere. Deinde refert eum dixisse, paucos iam dies debitos sibi imet superesse, atque rogasse, vt reueritus Græcorum Deis, & superius in suo sanguine insidias Iudæorum, de malis eum circumstantibus liberaret. Huiusmodi ergo fabula non tantum omni tragedia plenissima est, sed etiam crudeli impudentia redundat. Non tamen à sacrilegio priuat Antiochum, sicut arbitrati sunt, qui hæc ad illius gratiam conscribere.

Asini apud Iudæos aliosque sapientes viros quos dicantur.

Historiographi quidam perfidii in ac sacrilegii Antiochi regis cōmmentur.

Iudæi quorundam hominum Græcum molare debere.

Non enim præsumpsit aliquid tale, ut ad templum accederet: sed sic inuenit non sperans. Fuit ergo voluntatibus iniquis impius, & nihilominus sine Deo, quicquid iussit mendacii superfluitas, quam ex ipsa re cognoscere valde facillimum est. Non enim circa solos Græcos discordia legum esse dignoscitur, sed maxime aduersus Aegyptios & plurimos alios. Cuius enim regionis homines non contigit aliquando apud nos peregrinari? ut aduersus solos Græcos renouata coniuratione per effusionem sanguinis ageremus: vel quomodo possibile est, ut ad hostias omnes Iudæi colligerentur, & tantis millibus ad gustandum viscera illa sufficerent, sicut ait Apion? vel cur inuentum hominem quicumque fuit (nomen enim suo nomine conscripsit) aut quomodo cum in suam patriam Rex non cum pompa deduxit? dam posset hoc faciens, ipse quidem putari pius, & Græcorum amator etiam, assumere vero contra Iudæorum odium auxilia magna cunctorum. Sed hæc relinquo: insensatos enim, non verbis, sed operibus decet arguere. Sciunt igitur omnes, qui videre constructionem templi nostri, qualis fuerit, & intransgressibilem eius purificationis integritatem. Quatuor enim porticus habuit in circuitu, & harum singulæ propriam secundum legem habuere custodiam. In exteriorem itaque ingredi licentia fuit omnibus etiam alienigenis: mulieres tantummodo menstruatæ transire prohibebantur. In secundam vero porticum cuncti Iudæi ingrediebantur: eorumque coniuges cum essent ab omni pollutione munda. In tertiam, masculi Iudæorum mundi existentes atque purificati. In quartam autem sacerdotes, stolis induti sacerdotalibus. In adytum vero soli principes sacerdotum, propria stola circumamicti. Tanta vero est circa omnia prouidentia pietatis, ut secundum quasdam horas sacerdotes ingredi constitutum sit. Mane etenim aperto templo oportebat facientes traditas hostias introire: & meridie rursus, dum clauderetur templum, denique ne vas quidem aliquod portari licet in templum, sed erant in eo solummodo posita, altare, mensa, thuribulum, candelabrum, quæ omnia & in lege conscripta sunt. Etenim nihil amplius neque mysteriorum aliquorum ineffabilem agitur, neque intus villa epulatio administratur. Hæc enim quæ prædicta sunt, habent totius populi testimonium manifestum, rationemque gestorum. Licet enim sint tribus quatuor sacerdotum, & harum trium singulæ habeant hominum plus quam quinque millia, sit tamen observatio particulariter per dies certos: & his transactis, alii succedentes ad sacrificia veniunt: & congregati in templum mediante die præcedentibus clauis templi & ad numerum omnia vasa percipiunt, nulla se quæ ad cibum aut potum attineat in templum delata. Talia namque etiam ad altaria offerre prohibitum est, præter illa quæ ad sacrificia præparantur. Quid ergo Apionem dicimus, nihil horum examinantem, verba incredula protulisse? Sed turpe est, historiz veram notitiam si proferre grammaticus non possit. Et sciens templi nostri pietatem, hanc quidem prætermisit. Hominis autem Græci comprehensionem finxit, & pabulum ineffabile, & ciborum opulentissimam claritatem: & peruios ingredientes, ubi nec nobilissimos Iudæorum licet intrare, nisi fuerint sacerdotes. Hæc ergo pessima est impietas, atque mendaciam spontaneum, ad eorum seductionem, qui notuerunt discutere veritatem. Per ea siquidem mala ineffabilia, quæ prædicta sunt, nobis detrahente tentauere. Rursumque tanquam piissimus detidit, adiiciens fabulæ inania facta. Ait. n. illum retulisse, dum bellum Iudæi contra Idumæos haberent longo quodam tempore, ex aliqua ciuitate Idumæorū, qui in ea Apollinem colebant, venisse ad Iudæos, cuius hominis nomen dicitur Zabidus: deinde eis promississe

Templi
ac porticus
descriptio.

Quanti
plo posita
fuerint.

Sacerdotum
tribus
quatuor,
quarum
singula
pius
quam
quinque
millia
hominum
habens.

Alia
Apionem
de
Zabido
facula.

traditurum se eis Apollinem Deum Dorensium: venturumque illum ad nostrum templum, si omnes ascenderent, & adducerent omnem multitudinem Iudaeorum. Zabidum vero fecisse quoddam machinamentum ligneum, & circumposuisse sibi, & in eo tres ordines infixisse lucernarum, & ita ambulasse, ut procul stantibus appareret, quasi stella per terram iter agens. Porro Iudaeos inopinabili visione obstupuisse, & longe constitutos tenuisse silentium. Zabidum vero multa quiete ad templum venisse, & aureum detraxisse asini caput (sic enim urbane conscribit) & rursus Doram velociter aduenisse. Igitur & nos dicere possumus, quia asinum, hoc est semetipsum Apion grauat, & facit stulticia simul & mendaciam oneratum. Loca namque quae non sunt, conscribit: & ciuitates nesciens transfert. Idumaea enim provinciae nostrae contermina est, posita iuxta Gazam, & nulla ciuitas huius Dora nuncupatur. In Phoenice vero iuxta montem Carmelum Dora ciuitas appellatur, in nullo concordans Apionis oblectationibus. Quatuor enim dierum itinere procul est à Iudaea. Cur itaque nos rursus accusat, eo quod non habeamus communes cum aliis Deos, si sic facile credidens patres nostri ad se venturum Apollinem, & cum stellis eum ambulare super terram putauere? Lucernam enim prius nunquam videre scilicet, qui tot & tanta concelebrant candelabra. Sed nec aliquis ei ambulanti per prouinciam ex tantis millibus obuiant. Desolatos etiam vicos cultus, dibus comperit, & hoc tempore belli. Cetera iam relinquo. Ianus vero templi altitudine quidem erant cubitorum LX, latitudine vero XX, omnes deauratæ, & pene sursu puro confectæ. Has claudebant non minus quam vlti ducenti diebus singulis: & relinquere eas apertas, nefandum nimis erat. facile igitur eas lucernifer ille aperuisse creditur, qui solus etiam habuisse asini caput affirmabatur: quapropter dubium est, utrum hoc caput Zabidus denuo reuocauit: an certe sumens Apion, introduxit in templum, ut Antiochus inueniret, ut secundo Apioni aliquam mentiendi daret occasionem. Mentitur autem & de iuramento, quod iuremus per Deum factorem coeli & terræ & maris, nulli Iudaeos fautores alienigenæ, & maxime Græcis. Oportebat autem mentientem absolute dicere, nulli fautores alienigenæ, & maxime Aegyptiis: sic etenim ab initio poterat eius signa de iureiuramento congruere, si ab Aegyptiis utique patres nostri non propter malignitatem suam, sed propter calamitates expulsi sunt. A Græcis autem plus locis quam studiis sumus abiuncti, ita ut nullæ inter nos & illos inimicitiae & emulationes esse noscantur. E diuerso namque multos eorum ad nostras leges contigisse accessisse, quorum quidam permansere, quidam vero perdurare non ferentes, denno recessere. Hoc ramen iusiurandum nunquam se quisquam audisse meminit apud nos habitum, sed solus Apion (ut videtur) audiuit. Ipse namque id composuit. Magna ergo admiratione eximia Apionis prudentia, vel ob hoc quod mox dicitur, digna est. Hoc enim esse affirmat indicium, quia neque legibus iustis utamur, nec Deum colamus ut conuenit, quod diuersis gentibus seruiamus, & calamitates quasdam circa ciuitatem sustineamus, cum utique principalis ciuitas Romanorum sit, cuius ciues soli ab initio regnare atque non seruire consueverunt. Quis etenim horum magnanimitati valeat obistere? Nullus etenim aliorum potest dicere sermonem quem Apion locutus est, quando paucis contigit in principatu continue praesidere, & non rursus aliis facta mutatione seruire. Plurimæ namque gentes aliis obedire coactæ suar: soli autem Aegyptii, eo quod resugiant (sicut aiunt) in eorum prouinciam Dei, atque saluentur migrantes in effigies bestiarum honorem principum inuenerunt, ut nulli famularentur horum qui Asiam Europam-

Dora Phoenicia ciuitas, & non Idumaea.

Ianus templi.

Mendaciam de iuramento depulso.

Apion Iudeam seruientem exprobrat.

que tenuere: qui scilicet vnam diem ex vno totius seculi non habuere libertatem, neque apud indigenas dominos, neque apud externos. Nam quemadmodum eis vli sint Persæ, non semel solummodo, sed frequenter vastantes vrbes, templa euercentes, putatos apud eos interficientes Deos, impropere non studeo. Non enim conuenit stultitiam nos indocti Apionis imitari: qui neque casus Atheniensium, neque Lacedæmoniorum animo suo cœcepit, quorum hos quidem fortissimos, illos religiosissimos, omnes affirmant. Taceo Reges piete celebres, inter quos Cræsum, quam diuersis vitæ sunt calamitatibus sauciati. Taceo incensam Atheniensium arcem, templum Epheesium & Delphicum, aliæque multa: hic nemo calamitatem passus, sed potius inferentibus inulit impropria. Nouus autem accusator nostrorum Apion inuentus est, malorum suorum apud Ægyptum gestorum prorsus oblitus. Sed Sestris eum, quem refert fabula Regem fuisse Ægypti, vt creditur, excœcauit. Veruntamen possumus & nos dicere nostros Reges Dauid & Solomonem, qui multas subdidere gentes. Sed de his modo supersedendum est: quæ vero cunctis nota sunt, Apion modis omnibus ignorauit: quoniam Persis, & post illos principibus Asiæ Macedonibus, Ægypti quidem seruire, nihil differentes à famulis. Nos autem liberi confidentes, etiam ciuitatum in circuitu positarum, tenuimus principatum annis viginti & centum, vsque ad Pompeium Magnum. Et dum vniuersi Reges sunt expugnati à Romanis, omnium soli propter fidem suam maiores nostri & socii & amici fuere. Sed viros mirabiles non præbuimus, velut quarundam artium inuentores, & sapientiæ præcellentes: & inter hos enumerat Socratem, & Zenonem, & Cleanthem, & alios huiusmodi. Deinde quod potius est mirandum, semetipsum his adiecit, & beatificat Alexandriam, quia ciuem talem habere meruit, quod rite facit. Oportebat enim vt ipse sui testis existeret, qualis omnibus sic importunus & callidus esse videbatur, & vita verboque corruptus. Quapropter rectè quilibet Alexandriæ condolebit, si super isto aliquid magni sapuerit. De viris autem qui fure apud nos titulo nullo laudis inferiores, sciunt qui voluerint nostræ antiquitatis libris incumbere. Reliqua vero quæ in accusatione conscripta sunt, dignum erat forte sine satisfactione relinquere, vt ipse sui potius & aliorum Ægyptiorum accusatore extaret. Queritur enim eo quod animalia cōsuea sacrificemus, & non vescamur carnibus suillis: sed & circumcisionem genitalium vehementer stridet. De nostrorum quidem animalium peremptione, communio nobis est cum aliis hominibus vniuersis. Apion autem sacrificantes non redarguens, indicat semetipsum genere esse Ægyptium. Non enim Græcus si esset aut Macedo, hoc moleste ferret. Isti enim vident sacrificare hecatombas suis Diis, & Sacerdotibus vtuntur ad epulas. Quæ cum ita sint, non propterea contigit mundum animalibus desolari, quod Apion expouit. Qui tamen si solennitates Ægyptiorum sequerentur, mundus desertus quidem esset hominibus, ferocissimis autem bestiis impletus: quas isti ludicantes Deos, diligenter enutrient, quod si quis eum consuleret, quos putaret omnium Ægyptiorum esse sapientes atque Deicolæ, sacerdotes sine dubio foretetur. Hæc enim duo dicunt libimet ab initio à Regibus esse præcepta, vt Deos colant, & sapientiam diligant: quod illi facere præcipue indicantur: qui tamen & circumciduntur omnes, & à porcinis abstinent carnibus. Sed neque vllus alter Ægyptiorum cum eis Diis sacrificato dignoscitur. Cæcus igitur fuit Apion quando pro Ægyptiis nostras detractiones componens, illos videret potius accusare: qui non solum vtuntur solennitatibus, quas in nobis culpatur iste: sed etiam alios circumcidi docent, sicuti dixit

*Dauid
& Solom
in poten
tia.*

*Apion se
ipsum lau
das & ma
gnificat.*

*Cur Indæ
animalia
consuea
sacrificet,
nec carni
bus suis in
vescatur.*

*Ægyptio
rum sacer
dotes cir
cumcidun
tur, & a
porcinis
carnis ab
stinere.*

Herodorus. Vnde recte mihi videtur Apion, propter patriæ suæ leges
 pœnas dedisse blasphemiz. At enim necessario circumciso circa genera-
 lia vulnera ei facta nihil profuerunt, & putrefactis in magnis doloribus
 expirauit. Oportet enim bene sapientes in legibus propriis circa piete-
 tem integre permanere, & aliorum minime carpere. Iste vero suas qui-
 dem leges effugit, de nostris vero mentitus est. Hic itaque terminus
 vitæ fuit Apionis. Sed & noster hic iam finem liber accipiet. Quoniam
 vero & Apollonius Molon, & Lyfimachus, & alii quidam, tam per igno-
 rantiam quam per insaniam de legislatore nostro Mose, & legibus ver-
 ba protulere, nec iusta nec vera: dum ille quidem velut mago atque fal-
 laci derogant, leges autem malitiæ apud nos nulliusque virtutis affir-
 mant esse doctores, volo breuiter & de omni conuersatione nostra, &
 de particulari (sicut porro) proferre sermonem. Reor enim fore mani-
 festam, quia & ad pietatem & ad conuietum vniuersalemque humani-
 tatem, insuper ad iustitiam laborumque tolerantiam, & ad contem-
 ptum mortis optimas leges positas habeamus. Rogo tamen lecturos,
 vt non cum inuidia exequantur huius operis lectionem. Non enim
 proposui laudes conscribere nostrorum: sed aduersus eos, qui nos plu-
 rimum & fallaciter accularunt, satisfactionem hanc puto esse iustissi-
 mam. Proinde accusationem Apollonius non continet, sicut Apion, in-
 stituit, sed dispersum. Quippe qui aliquando quidem nos sine Deo & ho-
 minibus odiosos appellat, aliquando vero formidinem nobis improperat:
 & è diuerso, rursus aliquando de audacia gentis nostræ queritur.
 Dicit autem etiam stultiores Barbaris: & propterea nullum inuentum
 nos solos vitæ vtile reperisse. Hæc autem omnia manifeste redarguun-
 tur, dum vniuersa, cœpta quam ab eo sunt dicta monstrantur, & legi-
 bus imperata, & à nobis cum omni integritate gesta. Si vero coactus
 fuero facere mentionem legum contrariarum apud alios constituta-
 rum, in culpa illi sunt, qui nostras solennitates tanquam peiores cum
 aliorum conferunt. Quibus neutrum puto remanere quod dicant: ne-
 que quia non eas habeamus leges, quarum ego capita & summas ad re-
 darguendum positurus sum: neque quia non præcipue in legibus pro-
 priis perduramus. Paulo ergo altius exorsus, volo primum dicere, quod
 eis qui sine lege & ordine viuunt, hi qui ordinis & communium legum
 amatores extiterunt, & primi hoc inchoauerunt, recte manifestudine
 atque virtute præstare dicendi sunt. Denique conantur singuli eorum
 gesta sua ad antiquitatem referre, vt non imitatores aliorum videantur
 existere, sed ipsi potius aliis legitime viuendi duces fuisse. His igitur
 hunc in modum se habentibus, virtus legislatoris est meliora conside-
 rare: & his qui vsuri sunt legibus, quas potuerit, satisfacere, quia rectæ
 sunt. Populi vero est, vt in omnibus quæ constituta sunt, perduret: &
 neque felicitate procedente, neque calamitatibus aliquid horum im-
 mutet. Dico igitur nostrum legislatorem, quoslibet qui memorantur
 legislatores antiquitate præcedere. Lycurgus enim & Solon, & Zaleu-
 cus Locrensis, & omnes qui apud Græcos mirabiles sunt, nouelli atque
 recentes, quantum ad illum comparati, esse noscuntur: quando nec
 ipsum nomen legis fuisse olim apud Græcos agnoscitur. Tetlis Home-
 rus est, qui nusquam in opere suo hoc vsus est nomine. Non enim secun-
 dum legem, sed indiffinitis sententiis, & Regum præceptionibus, popu-
 lus regebatur. Vnde etiam multo tempore permansere, tantum morib.
 vtentes, & non scripto, & multa horum semper secundum euentum ca-
 suum permittentes. Noster vero legislator antiquus existens (hoc et-
 iam vndique manifestum est, etiam apud eos clarum, qui semper con-
 tra nos loquuntur) & semetipsum præbuit optimam principem popu-

Mors A-
pionis.

Mosis con-
tra Apo-
lonium &
Lyfima-
chum de-
sensio.

In quibus
Apolla-
nium in-
dicos accu-
sat.

Ordinis et
commu-
nium le-
gum amato-
res mæsu-
tudine at-
que virtu-
te præstet.
Idem, ut
quoslibet
legislato-
res anti-
quitate
præcedit.
Nemo, hoc
vocabulum
nusquam
apud He-
merum re-
peritur.

*Mose vi-
sa.*

*Moses de
cermatque
consulenti
Deum ha-
bit.
Origo Lo-
gi apud
Graecos.*

*Quid Gra-
corum pro-
densisti-
mi de Deo
sapuerit.*

*Moses &
alii lo-
gulatorum
compara-
tio.*

lorum consultoremque, & instructionem totius legis viri constringens, eis suavit hanc libenter excipere, & firmissime inclita scientia custodire. Primum autem eius magnitudinis opera videamus. Ille namque progenitorum nostrorum relinquentium Aegyptum, & ad terram propriam semeantium, multa millia sumens, ex plurimia & impossibilibus rebus cautissime liberauit: nam & inaquosam eos & multum arenosam oportebat transire viam, bellaque venircere: & filios ac uxores, praedamque bello feruare: in quibus dux egregius & consiliarius sapientissimus, & tutor veracissimus fuit vniuersorum. Omnem siquidem multitudinem à semetipso pendere fecit, & cum omnia quæ vellet persuadere posset, in nullo horum vindicauit sibi potestatem: sed in quo maxime tempore potestatem sibi arrogat & tyrannideque praesules rerum, & populum frequenter plurima iniquitate viuere consuefaciunt, in hac ille potentia constitutus, è diuerso magis indicauit agendum pie, & plurimam exhibere aliis æquitatem, ipse virtutem præcipuam se credens cunctis ostendere, & salutem firmissimam præbere sequacibus bona voluntate. Et maximis actibus in singulis casibus usus est. Quapropter recte iudicabat, ducem atque consultorem se Deum habere: & primitus sibi met satisfaciens, quia secundum illius voluntatem vniuersa gereret atque tractaret, credidit modis omnibus oportere, vt etiam apud plebem hæc opinio permaneret. Nam qui Deum respicere suam vitam credunt, delinquere non præsumunt. Huiusmodi quidem noster legislator fuit, non Magus, non fallax, sicut derogatores iniuste pronunciant: sed quales apud Græcos gloriantur fuisse Minoem, & post eum legislatores alios. Namque quidam eorum, leges positas à loe dicebant, alii vero eas in Apollinem, & vaticinium Delphicum referrebant, siue pro veritate hoc credentes, seu facile persuadendum iudicantes populo. Qui vero præcipuas leges instituerint, vel qui iustissime de Dei fide cognouerint, licet hoc ex ipsis legibus facta comparatione conspiciamus. Nam enim de ipsis tempus est dispendi. Igitur infinitæ quidem particularium gentium atque legum apud cunctos homines differentie sunt. Alii siquidem monarchis, alii vero populo potestatem Reipub. commiserunt. Noster vero legislator nihil horum intendens, veluti si quis hoc dicendo mensuram transcendat verbi, diuinam Reipublicam declarauit: Deo principaliter conuersationem nostram atque potestatem excellenter assignans, & satisfaciens eum cunctos inspicere, tanquam causam bonorum omnium vniuersis hominibus existentem: & quæcunque conigit eos in angustiis supplicasse, illius non latuisse voluntatem, neque quicquam eorum quæ gessere, vel si quid aliquis apud semetipsum potuit cogitare. Vnum vero eum esse monstrauit, & ingenitum, immutabilem per tempus, æternum, & omni specie mortali pulchritudine differentem, & ipsam nobis notum: qualis autem sit secundum substantiam, prorsus ignotum. Hæc itaque de Deo sapuerunt prudentissimi Græcorum: qui quidem quod eruditi sunt, illo vtrique sciendi præbente principia, nunc dicere præmitto: quod autem hæc optima & congrua Dei naturæ atque magnificentie sunt, valde testantur. Pythagoras enim, & Anaxagoras, & Plato, & post illos philosophi Stoici, & pene cuncti, videntur de diuina sapuisse natura. Sed hi quidem ad breue philosophantes, populo superstitionum opinionibus iam præoccupato veritatem dogmatis proferre timuere. Noster vero legislator opera præbens consona verbis suis, non solum his qui cum eo erant satisfecit, sed etiam qui ex illis semper erant nascituri, hoc immutabiliter inspirauit, & causam legislationis ad vtilitatis modum semper adduxit. Non enim partem virtutis Dei culturam dixit, sed huius partes alias esse

perspexit atque constituit: hoc est, fortitudinem, iustitiam, & mutua in omnibus ciuium concordiam. Cunctæ namque actiones & studia, vniuersique sermones, ad diuinam referuntur per omnia pietatem. Non enim hoc inexamiatum aut infinitum vltimum dereliquit. Duo siquidem sunt totius disciplinæ & moralis institutionis modi, quorum vnus quidem sermone doctor est, alter vero exercitatione morum: quæ cum ita sint, alii quidem legislatores sentiendo sunt discreti, & alterum horum modum sibi placitum assumptes, alterum reliquerunt. Sicuti Lacedæmonii quidem & Creteneses moribus erudiebantur, non verbis: Athenienses vero, & pene omnes alii Græci, quæ quidem oportet agi præcipiebant suis legibus: assuescere vero ad hæc operibus, minime valere. Noster autem legislator hæc ambo multa diligentia coaptauit. Nam nec exercitationes morum omisit non traditas, neque leges sermone reliquit inemptas. Sed mox à primo inchoans cibo, & vnicuique dicta conuenient, nihil neque minimarum escarum sub potestate voluntatis vterium dereliquit. Sed & de cibis quibus conuenit abstineri, & qui sumendi sunt, vel que dicta communis esse videatur, necnon & de operibus labore simul & requiæ, terminum atque regulam posuit legem: quatenus veluti sub patre atque domino viucentes, neque volentes quicquam neque per ignorantiam delinquamus. Non enim ignorantibus poenam posuit, sed optimam & necessariam correptionem monstrauit legem. Quapropter non semel audire, nec secundo vel sæpius: sed in vnaquaque septimana, alia opera relinquentes, ad legis auditionem congregari præcepit vniuersos, eamque perfecte condiscere, quod scilicet omnes legislatores reliquisse noscuntur. Et in tantum plurimum hominum absunt, ut secundum proprias leges viuant, ut pene eas ignorent. Et cum peccauerint, tunc agnoscunt ab aliis, quam legem probantur esse præuicacit. Sed etiam viri maxima cum gloria & principalia gubernantes, profitentur ignorantem. Doctores namque sibi faciunt assidere ad dispensationem rerum, & peritiam legum habentes. Nostorum vero quemlibet si quis leges interroget, facilius quam nomen suum recitat. Vniuersas quidem mox à primo sensu eas dicentes, in animo velut inscriptas habemus. Et rarius quidem quilibet transgreditur: impossibile autem est supplicium deuitare peccantem. Hoc itaque primum omnium mirabilem consonantiam nobis insitit. nam vnā quidem habere & eandem de Deo sectam, vitā vero ac moribus differre nihil ab inuicem, optimam moribus hominum potest celebrare concordiam. Apud nos etenim solos, neque de Deo quilibet sermones audiet alterutris aduersarios, sicut multa similia apud illos fieri comprobantur: cum non solum à vulgaribus quod visum fuerit vnicuique profertur, sed etiam apud quosdam philosophorum hoc crebro præsumitur: quando alii quidem totā Dei naturam sermonibus perimere tentauerunt, alii vero eius prouidentiam ab hominibus abstulere: neque in studiis vitæ differentia vlla conspicitur, sed communia quidem opera omnium apud nos existunt: vnus vero de Deo sermo concors est, asserens illum cuncta respicere. Sed etiam de ipsius vitæ studiis, & quoniam oportet omnia alia ad terminum diuinæ pietatis adduci, à mulieribus, nostris & à seruis quilibet audiunt. Pro qua re illatas nobis calumnias à quibusdam, cur non exhibeamus viros innumeros quorum operum seu verborum, contigit oriri. Alii siquidem in nulla re paterna perdurare optimum esse putant, & præcipue transgressoribus sapientiæ robur assignant. Nos autem & diuerso, vnā esse prudentiam atque virtutem existimamus, nihil penitus vel facere vel cogitare contrarium his quæ antiquitus sancita noscuntur: quod scilicet indicium legis est opti-

Duo totius disciplinæ & moralis institutionis modi.

Mosis vniuersos Iudeos ad legis auditionem congregari præcipit.

Consonantia Iudeorum in religione & vita.

*Qui homi-
nes ad sa-
cerdotium
elekti.*

*De Deo
et promi-
ssione di-
uina.*

*Opera
Dei.*

*Hostia ve-
ru et sa-
menti.*

*Purifica-
tiones in
sacrificiis.*

mo fœdere constituta. nam ea quæ nunc non habent modum, experi-
mento sæpe corrupta redarguuntur. Apud nos autem, qui credimus
ab initio positam legem diuinæ voluntate, nihil aliud pium est, quam
hanc sub integritate reseruare. Quis enim eius quicquam mouere po-
test, aut quid melius adinuenit? vel quis ab aliis tantquam præcellen-
tius ad statum Reipub. nostræ aliquid transferre potest? aut quæ poterit
esse melior atque iustior, quam ea quæ Deum quidem principem om-
nium esse confirmat: sacerdotibus autem in communi quidem tes-
tamentum Principatum competeret iniungit? quos vtique non diuitiis,
neque aliis quibusdam spontaneis auditatibus præcellentes legislator
ad culmen huius honoris instituit. sed quicumque sapientia vel tempe-
rantia aliis præstare noscuntur, eis præcipue culturam diuinæ placatio-
nis iniunxit. Apud hos igitur, & legis & aliorum studiorum integra
diligentia custoditur. Contemplatores etenim omnium atque iudi-
ces contemptorum, & punitores culpabilium sacerdotum esse decre-
ti sunt. Quis ergo principatus, quod regnum erit hoc sanctius, vel qui
honor Deo potius cooptabitur, cum omnis quidem populus sit præpa-
ratus ad pietatem, summa vero diligentia sacerdotibus sit indicta, & vel-
ut quædam festiuitas gubernetur vniuersa Respublica? Cum enim my-
steria sua numero paucorum dierum alienigenæ custodire nequeant, ea
videlicet sacrificia nominantes, nos cum multa delectatione, & incom-
mutabili voluntate solennitatis opus per omne seruamus æuum. Quæ
igitur sunt præcepta vel interdicta simplicia, siue nota dicamus. Pri-
mum quidem de Deo est, dicens: DEVS habet omnia, perfectus, bea-
tissimus, ipse sibi cunctisq; sufficiens, principium & medium & termi-
nus: inter omnia operibus quidem & muneribus clarus, & omni re ma-
nifestior: forma vero & magnitudine nobis inenarrabilis. Omnis nan-
que materies cõparata est ad huius imaginem, licet sit preciosa, tamen
pro nullo est: cunctaque ars ad illius imitationis inuentum, extra ætem
esse cognoscitur: nihil simile neq; videmus neque possumus suspicari,
neq; conicere. Sanctus est videmus eius opera, lumen, cœlum, terram,
solem, lunam, flumina, mare, animalium nationes, prouentus fructuum:
hæc Deus fecit, non manibus, neq; laboribus, neq; quibusdam indiguit
sibi cooperantibus: sed ipso vidente bona repente facta sunt. Hunc ho-
mines conueniunt vniuersos sequi, eumq; placare exercitatione virtutis.
Modus enim diuinæ placationis iste sanctissimus est. Vnum templum
vniuersi Dei, commune omnium communis Dei cunctorum. Gratum
namq; semper est omne quod simile est. Hunc placant quidem sacer-
dotes semper, præcedit vero istos primus secundum genus: qui ante al-
ios sacerdotes sacrificabit Deo. custodiet leges, de dubiis iudicabit, &
punit lege conuictos. Huic quisquis non obedit, supplicio subiacet,
tanquam qui in ipsum Deum impie gesserit. Hostias immolat, non ad
crapulam nostram vel ebrietatem attinentes. hæc enim non placent
Deo quæ res oratio porius iniuriarum simul & expensarum est. Deus
enim temperatos, ordinatosque, & boni generis diligit: & vt præcipue
sacrificantes caste vitamur. In sacrificiis autem pro communi salute
primus oportet orare, deinde singulos pro semetipsis, quoniam omnes
socij sumus. Et qui hoc consortiū suæ vitæ præponit, maxime Deo gra-
tus est. Supplicatio vero sit ad Deum votis ac precibus, non vt bona præ-
stet: hæc enim ipse sponte contulit vniuersis, & in medio deposuit: sed
vt hæc suscipere valeamus, suscipientesque seruemus. Purificationes
quoque in sacrificiis lex decreuit, à cubili, à lecto, à congressu vxorio, &
alia multa, quæ conscribere longissimum est. Huiusmodi ergo de Deo,

& eius placatione sermo est, ipse autem simul etiam lex est. Quid autem de nuptiis? Solam nouit lex permixtionem naturalem cum coniuge, si tamen filiorum causa procreandorum agatur. Masculorum vero cum masculis iudicauit inimicas, & tentantes talia morte decreuit dignos. Nubere vero iubet, non respicientes ad dotem, neque violentis arripere, sed neque dolo vel fallacia suadere. Dispensationem vero potius fieri per eum, cuius noscitur esse potestatis, & per cogitationem opportunam. Mulier autem inferior, inquit, est viro per omnia. Obedit igitur non ad iniuriam, sed ut sit sub regimine constituta. Deus enim viro potestatem dedit. Cum hac ergo coire decet maritum solummodo, alterius vero experientiam habere nequissimum. Si quis autem hoc egerit, declinatione nulla mortis: neque si fecerit vim virgini alteri desponsatae: neque si suaserit nuptias, aut filios nutriti. quæ omnia lex præcepit. vniuersis autem mulieribus interdixit, vel celare quod natum est, vel alia machinatione corrumpere filios. Infanticida enim esset animas demoliens, & genus imminuens. Igitur si quis ad concubitum, corruptionemque transiret, immundus est. Oportet autem etiam post legalem commixtionem viri, mulieres lauari. Hoc enim partem animæ polluere iudicauit: inflata namque corporibus vulneratur. Dumque hoc fit, aquam propter purificationis causam talibus imperauit. Sed neque in filiorum natiuitatibus concessit epulationes aggregari, & fieri occasiones ebrietatis: sed temperatum esse repente principium. Iustitque literis erudiri propter leges, & nosse progenitorum actiones, ut actus imitentur: & cum legibus educati, neque transgrediantur, neque cogitationem ignorantis habere iudicentur. Prospexit autem etiam funeribus mortuorum, ut neque sumptuosæ ad sepeliendum celebrentur exequiæ, neque insignium fabrica sepulchrorum. sed necessaria quidem circa elationem funeris imperauit domesticos adimplere: omnibus autem viucentibus legitimum esse constituit, ut aliquo moriente & cōcurrant, & gemitus lamentationis effundant. Purificari autem iubet etiam domesticos funere celebrato: ut longe procul sint, quasi videantur mundi esse. Cum autem aliquis fecerit homicidium vel sponte vel iniquis, ne horum quidem poenam taceat. Parentum honorem post Deum esse constituit: & qui non tepens earum gratias, sed in qualibet parte contristat, præcepit esse lapidandum. Iubet etiam senioribus honorem iuuenes exhibere, quoniam cunctis senior Deus est. Nihil permittit celandum apud amicos: non enim amicitia sunt apud Deum, cui omnia non creduntur, & licet aliquæ inimicitia pronent, prodi tamen arcana prohibuit. Si quis autem arbiter manus acceperit, morte mulctatur, despiciens quod iustum est, & auxilium reis offerens. Quod quisquam non posuit non auferat, & aliena nō rangat. mutuas non accipiat vsuras. Hæc, & his multa similia, communionem continent nostrorum inter alterutros. Quomodo autem etiam de domestica cura circa alienigenas habenda docuerit legislator, referri dignum est. videbitur enim omnibus optime prospexit eum, illo ita sentiente, neque propria corrupamus, neque participari rebus nostris volentibus inuideamus. Quicunque enim volunt sub nostra conuersari lege, accedentes ad eam cum munificentia suscipit, non genere solummodo, sed etiam voluntate vitæ putans esse consortium. Eos autem qui obici adueniunt, misericorditer solennitatibus noluit, alia tamen exhibenda constituit. Idem omnibus præbendam, ignem, aquam, cibum: iter ostendere, nō spernere a iuueni insepultum. Mitissime etiā circa hostes qui sunt agenda sancit, ut neque terra eorum exuratur, neque arbores terribiles incendantur. Sed etiam spoliari eos qui in bello cecidere, interdi-

De nuptiis.

Pana-
vim infe-
rentia vir-
ginis.Purifica-
tionis cor-
porum.De fune-
ribus mor-
tuum.Honor pa-
rentum.Contra fur-
thum & v-
furam.Circā hos-
tes qua-
modo a-
gendum.

xit: & captiuis prospexit, quatenus eorum amoueretur iniuria, & maxime fornicarum. Sic autem eximie nos mansuetudinem atque clementiam studuit edocere, ut etiam de animalibus irrationalibus non taceret: sed horum tantummodi utilitatem legitimam concedens, ab omni nos alia causa prohibuit. Quaecunque enim veluti domestica oriuntur in aedibus, hæc interdixit occidi: sed neque parentes denique præcipit vna cum pullis auferri. Et licet hostilia sint animalia laborum sociæ, eis tamen parcendum esse sancivit. Sic vndique ea quæ ad mansuetudinem pertinent observauit: doctrinalibus quidem, sicuti prædictum est, legibus utens, & alia rursus contra transgressores causa punitionis sine excusatione designans. Multa namque in plurimis causis transgredientium, mors est. Si adulterium commiserit aliquis, si vim puellæ fecerit: si masculi turpe tentamentum præsumperit, aut patiatursustinere tentatus. Similiter autem est lex inexcusabilis & in seruicis, sed etiam de mensuris, vel si quis de ponderibus dolum fuerit operatus, & de iniusta venditione: ac fraude si quis vel detraxerit alienam rem, aut quod non posuit abstulerit, cohibendi hi sunt vindictæ, non quali apud alios, sed valde maiori. de iniuria vero parentum, vel impietate quæ sit in DEVM, si vel tentet hoc aliquis, mox peribit. At his qui secundum legem vniuersa faciunt, præmium tribuitur non aurum, non argentum, neque corona lapillis distincta: sed vniuersique testem habens conscientiam suam, valde proficit, legistarum prophetante, & DEO fidem condonante firmissimam his qui seruant leges: & licet pro his mori contingat, concurrunt tamen alacres ad occalum, sperantes fore ut vita melior ex mutatione conferatur. Pigeret itaque nunc hoc me conscribere, nisi opera essent omnibus manifesta: quoniam saepenumero multi nostrorum progenitorum, ne vel sermonem solummodo extra legem proferrent, omnia passi sunt viriliter sustinere. Quin & si ignota gens nostra omnibus hominibus esset, nec palam esset voluntaria nostra legum observatio, si Græcis aut legisse se in historiis aliquis narraret, aut in orbe incognito reperisset, homines talem tamque honestam de Deo opinionem habentes, atque in talibus legibus multis seculis constanter permanentes, omnes reor de miraturus, propter continuas quæ apud ipsos sunt mutationes. Denique eos qui conscribere proxime de Republica & legibus tentauere, tanquam de incredibilibus compositionibus quidam frequenter accusant, dicentes, quoniam impossibilia sumpserint argumenta. Et alios quidem taceo philosophos, quicumque huiusmodi negotium in suis conscriptionibus habuere. Plato autem mirabilis apud Græcos, tanquam & honestate vitæ præcedens, & virtute sermonum & persuasione philosophiæ cunctos excellens, ab his qui sibi videntur præstantes, in rebus ciuilibus, perpetuo pene illuditur, cauillisque comicis traducitur. cum utique qui illius verba considerauit, frequenter & facile reperiatur, quæ etiam consuetudini plurimorum proxima esse noscuntur. Ipse siquidem Plato confessus est, quia veram de Deo opinionem propter ignorantiam plebis proferre securum non est. Sed Platonis quidem verba vana esse putant, & multa licentia composita atque conscripta: maxime vero legislationem Lycurgi mirantur, & Spartam cuncti concelebrant, quoniam in illius legibus plurimo tempore perdurauit. Ergo hoc manifestum virtutis indicium est, in legibus permanere. Si verò Lacedæmonios admirantur, illorum tempus conferant, cum amplius duobus millibus annorum nostræ Reipub. super hæc sciant, quoniam Lacedæmonii quidem omni tempore quo habuere libertatem, perfecte visi sunt custodisse leges: cum vero circa eos factæ sunt fortunæ muta-

tiones,

*Repetitio
præcepto-
rum legis.*

*Præmium
obedien-
tium le-
gi.*

*Duratio
legis apud
Iudæos.*

*Plato mi-
rabilis a-
pud Græ-
cos.*

*Lycurgus
Lacedæ-
moniorum
legisla-
tor.*

tiones, pene cunctarum legum obliu sunt. Nos autem multis casibus
 euolutis propter Regum Asiae mutationes, neque in nouissima mala ve-
 nientes à legibus sumus alienati: non vacationis, nec epulaionis causa
 seruantes eas: quando si quis considerare voluerit multo ampliori testi-
 monio maiores excubias & labores nobis quam Lacedæmonis videbit
 impositos. Illi siquidem neque operantes terram, neque circa opificia
 exercitium habentes, sed ab omni operatione remissiores, pingues, &
 corpore pulchri in ciuitate degebant, aliis ministris in omni-
 bus vitæ necessariis rebus vrentes & cibum paratum ab illis accipientes, solum
 opus bonum atque æquum iudicantes, quiduis facere, & pari quate-
 nus prauales aduersus omnes, contra quos bella susceperant: quod
 autem ne hoc quidem adipisci potuerunt, omitto dicere. Non enim
 singuli solummodo, sed multi frequenter eorum subito legis præcepta
 negligentes, semetipsos cum armis hostibus tradidere. Putasne & apud
 nos, non dico tanti, sed duo vel tres agniti sunt proditores effecti le-
 gum, vel mortem formidantes, non dico illam, facile quæ solet præiian-
 tibus euenire: sed eam quæ cum multa corporis afflictione, & multa
 crudelitate videtur accidere. Quam (ut ego puto) quidam prauales
 nobis non per odium subiectis impoluere, sed admirandum quoddam
 spectaculum videre volentes, si qui sunt homines, qui vnum tantum-
 modo credant esse pessimum, si agere quicquam extra leges suas vel
 sermonem apud eos dicere compellantur. Non tamen mirari dæcet, si
 mortem fortissime toleramus pro legibus, & ultra alios vniuersos. Non
 enim quæ leuia videntur nostris studiis alij facile patiuntur, hos est, o-
 perationem, cibi quæ simplicitatem: & ut nihil sortuito, neque quod
 quisque desiderat velicatur aut bibat, aut ad concubitum quemlibet ac-
 cedat, aut splendide vestiatur, aut sine nobilitate vacet. Sed illud atten-
 dendum est, si gladiis vrentes, & hostes ab inuasiōe fugantes, præcepta
 legis circa cibos sustinere possunt. Nobis vero gratum est propter hæc
 legibus obedire, & in illis fortitudinis specimen ostendere. Eant nunc
 Lyfimachi & Molones, & quidam huiusmodi alij scriptores, improbi
 sophistæ, adolescentum deceptores, & quasi prauissimis nobis derogare
 contendunt. Ego sane nolim de legibus alienis examinationem facere.
 Noster enim mos est propria custodire, non aliena potius excusare. Et
 neque ridere neque blasphemare debeamus eos, qui apud alios pu-
 antur Dij, aperte nobis legislator interdixit propter ipsam appellatio-
 nem. De accusatoribus autem per obiectiones suas nos increpare vo-
 lentibus, tacendum non est, cum utique non à nobis nunc sermo com-
 positus eos arguere videatur, sed à multis probabiliter iam pramissus.
 Quis igitur eorum qui apud Græcos sapientia sunt mirabiles, non red-
 arguis nobilissimos poetas & præcipue legislatores quoniam huiusmo-
 di sectas de Deis ab initio populis inferuere, dicentes eos numero qui-
 tem quantos ipsi voluere, ex alterutris vero & diuersis natiuitatibus
 procreatos: Nos autem diuidentes locis & habitaculis tanquam gene-
 ra animalium, alios quidem sub terra, alios in mari, seniores autem eo-
 rum in tartaris victos esse dixere: quibus vero attribuere cælum, his
 sermone quidem patrem, operibus autem tyrannum atque dominum
 superposuere. Propterea aduersus eum confutire insidias per vxor-
 em, & fratrem, & filiam, quam ex eius capite singunt generatam, ut al-
 ligantès eum appenderent, sicut ipse ille suum dicitur patrem. Hæc in-
 ste accusatione digna conueruntur, qui sapientiæ virtute præcellunt.
 Hi super hæc deridentes adiciunt: Si Deorum alios quidem ephebos &
 adolescentes, alios autem seniores & barbatos esse credendum est, alios
 constitutos super artes, & quendam fabrum, aliam vero textricem, alium

Iudaorū
 & Lacedæmonio-
 rum compa-
 ratio.

Leges gra-
 ues Iu-
 daorum.

Mos Iu-
 dae
 cui apud
 alios pu-
 tatur Dñs,
 propter ap-
 pellationē
 ridere de
 blasphē-
 mata in-
 terdixit.
 Deorum
 apud gen-
 tiles in-
 gens nu-
 merus.
 Fabula
 de Ioue
 & Palla-
 de.

Iuppiter.

Iniquitas
in aliquo
delictis cir-
ca Deum
causa.Pictores
& plastæ
Deorum
multitudi-
nis au-
tores.Plato nul-
lū Poeta-
rū in Re-
pub. esse
suscep-
tum sta-
tuit.

vero peregrinantem, & cum hominibus contendentem, alios autem
citharizantes aut arcu gaudentes: deinde inter alterutros seditiones
effundas, & propter homines contentiones constitutas, ut non solum
inter se alij aliis manus immittere, sed etiam ab hominibus vulnera-
ri lugerent malaque perferrent: & quod super omnia est luxuriosius, si
intemperantia permixtionis vterentur: quomodo: nō erit incongruum
amores & concupiscentias ad vniuersos attinere, simul masculos & ad
feminas. Deinde fortissimus & primus eorum pater, seductas à semet
ipso, imprægnatasque mulieres, diruptas submeritasque ipernit: & eos
qui ex eo sunt nati neque liberare potest saro constritus, neque sine
lacrymis eorum perferre mortes. Bona sunt hæc & his alia consequen-
tia, id est, adulteria in cælo visa, & sic impudenter à Diis celebrata, ut
iam alij inuidere se profiterentur in tali scditate victo. Quid enim
alij facturi non essent, dum neque senior atque Rex valuerit impe-
torem suum à mulierum permixtione retinere. Alij vero seruientes ho-
minibus, & nunc quidem ædificantes caui mercedis, nunc vero pa-
scentes: alij autem malignorum modo infero carcere colligati. Quem
igitur sapientium talia non accendant, ut hæc componentes redarguat,
& multam stultitiam his credentium reprehendat? Alij vero & terro-
rem quendam vel metum, necnon & rabiem, atque seductionem, om-
ninelq; pessimas passiones in Dei natura fingere præsumpsere. Et horū
quidem nobilioribus etiam ciuitates sacrificare suaserunt. Siquidem in
multa necessitate consistunt, ut quosdam Deorum putent bonorum es-
se largitores, alios autem vocent aduersarios, quando eos veluti mali-
gentissimos homines muneribus atq; donis placare cōtinuunt: magnum
quoddam malum se suscepturos ab eis existimantes, quasi mercedem eis
studiose præbuerint. Quæ igitur causa est tantæ huius iniquitatis atque
delicti circa Deum? Ego quidem arbitror, eo quod neque veram Dei
naturam ab initio eorum legislatores agnouerint, neq; quantum per-
cipere potuerunt, perfectam sententiam diffinientes seip. tradidere: sed
velut aliud quiddam vilius neglexerunt, dantes potestatem Poetis, ut
quos vellent Deos introducerent hæc omnia patientes: rhetoribus ve-
ro ut de rebus scriberent, & de peregrinis Diis decreta proferrent. Sed
etiam pictores & plastæ in hoc apud Græcos multam habuere potesta-
tem, ut vnusquisque formam quam veller secundum modum suæ opi-
nionis exponeret, alius quidem ex luto quod veller fingens, alius vero
pingens. Opifices itaq; qui maxime putantur esse præcipui, ebant & au-
gura habent, ad hoc suæ semper nouitatis argumentum. Proinde apud
eos priores quidem Dij florentes honoribus, senuerunt: alij vero noui-
clam introducti, religione potiuntur: & templorum alia quidem de-
solata, alia vero nuper secundum hominum voluntatem ædificantur: cum
contra oporteat opinionem de Deo, eiusq; culturam immobili religio-
ne seruare. Apollonius siquidem Molon, vnus fuit stultorum atque tu-
mentum. Eos autem qui vere in Græco philosophati sunt, neq; prædi-
ctorum aliquid latuit, neq; frigidæ allegoriæ causas ignorauerunt. Quia
propter illos quidem iussu spreuerunt, & circa veram decentemque circa
Deum opinionem nobis fuisse cōcordes. Quod Plato respiciens, neque
vllum quempiam Poetarum dicit in rebus esse suscipiendum: & Ho-
merum honorifice amouet, coronatum & vnguento delibatum, nere-
ctam opinionem de Deo fabulis forte destrueret. Præcipue namq; Pla-
to nostrum legislatore imitatus est, in hoc quoq; quod illud præcipue
suis ciuibz imperauit, ut omnes perfecte ædificarent leges, & ne fortuito
aliquid extraneorum cinibus misceretur, sed esse pura reipublica,
& in legum custodia perduraret. Horum nihil cogitās Apollonius Mo-

lon, nos valuit accusare, quoniam non recipimus eos, qui aliis sunt opi-
 nionibus præoccupati: neque communicari patimur eis, qui alia vitæ
 consuetudine degunt: cum neque hoc proprium nostrum sit, sed com-
 mune cunctorum, non modo Græcorum, sed etiam qui inter Græcos
 cantissimi fuisse noscuntur. Lacedæmonij namque peregrinos etiam
 expellebant, & suos ciues peregrinari non sinebant, corruptionem ex-
 tra leges ex vtroque metuentes. Illorum igitur citius sequitiam poterit
 quilibet arguere, qui nulli neque conuersationis neque cohabitationis
 suæ participationem exhibebant. Nos autem aliorum quidem res ze-
 10 lare non dignamur: participari vero cupientes quæ sunt nostra libenter
 suscipimus: quod vtiq; reor indicium magnanimitatis atq; clemen-
 tiæ. Sed desino iam de Lacedæmoniis amplius disputare. Athenienses
 vero qui communem esse suam gloriantur omnibus ciuitatem, quo-
 modo de his rebus habuerint, Apollonius ignorauit. Hi namque vel
 verbo solummodo præter illorum legem, de Diis loquentes, inuitabi-
 liter punierunt. Cuius enim rei gratia Socrates est mortuus? non e-
 nim hostibus tradidit ciuitatem, neq; templa vastauit: sed quia noua
 iuramenta iurauit, & quoddam dæmonium significasse referebat, serio
 seu ludens, sicuti quidam dicunt, propter hoc cicutz poculo morte
 20 multatus est. Insuper etiam corrumpere iuuenes eum accusator aie-
 bat, & conuersationem latræ legesque contemnere. Et Socrates qui-
 dem ciuis Atheniensis, huiusmodi tormēta sustinuit. Anaxagoras autem
 Clazomenius fuit. Et quia, existimantibus Atheniensibus solem esse
 Deum, ille eum saxum ignitum asseruit, paucorum sententia morte
 damnatus est. Et aduersus Diagoram Melium talentum decreuerunt, si
 quis occideret eum, quoniam eorum mysteria deridere se rebatur. Pro-
 tagoras autem, nisi scito fugisset, comprehensus occitus fuisset, eo quod
 dubium de Diis Atheniensium conscripsisse putabatur. Et quid opor-
 30 ter mirari, si circa viros fide dignos talia gessisse noscantur, qui neque
 mulieribus pepercere? Etenim Sacerdotem quandam interfecerunt
 quoniam eam quidam accusauit peregrinos colere Deos. decretum au-
 tem aduersus eos, qui peregrinum introducerent Deum, supplicium
 mortis inferebatur. Igitur qui tali lege utebantur, palam est, eo quod a-
 norum non crederent esse Deos. Non enim si credidissent, seipsi fructu
 ex pluribus Diis priuassent. Quin & Scythæ cordibus gaudentes huma-
 nanis, & paululum differentes à bestiis: arbitrantur tamen sua myste-
 ria esse custodienda: & Anacharsim sapientia mirabilem apud Græcos,
 aduenientem interemerunt, quoniam videbatur Græcorum Deorum
 id eos venisse plenissimus. Multos autem & apud Persas iuuenes pro
 40 a causa tormentis affectos. Sed palam est, quoniam Apollonius Persa-
 rum legibus congaudebat, illosq; mirabatur: quippe cum Græci eorum
 fortitudinem atque concordiam vnaminitatis, quam habuere de Diis,
 mirati sunt, hanc scilicet fortitudinem, quam in templis eorum con-
 crematas habuerunt. Is etiam studiorum omnium imitator exitit Per-
 sicorum, vtoribus alienis contumelias faciens, filiosq; execrans. Apud
 nos autem mors decreta est, si quis vel irrationabilia animalia hoc mo-
 do ladat: & ab his legibus non abducere neque timor potuit prepoten-
 tiam prestatem, neque zelus eorum qui apud alios honorantur. Sed
 neque fortitudinem ideo exerceamus, vt bella suauitæ causa suscipia-
 50 mus, sed vt legum iura seruemus: & cum alia detrimenta mansuere sus-
 tineamus, si qui nos de legibus monere tentauerint, tunc etiam ultra
 virtutem rebellare contendimus, & vsque ad calamitates nouissimos
 perduramus. Cur itaque nos alienas æmulemur leges, cum eas nec ne à
 legislatoribus suis seruatas esse videamus? Vel quomodo Lacedæmonij

Lacedæ-
monij, per
egros ex
pollunt.

Mos A-
thenien-
sum.

Socrate
cium A-
theniensis.

Anaxa-
goras.

Talentū
600. co-
ronati.

Scythæ.

Mores Per-
sarum.

Indaorū
in lege co-
stantia.

Circa La-
cedæmonij
gentiā.

non sunt ob inhospitalitatem reprehendendi, & negligentiam nuptiarum? Elienses vero & Thebani ob coitum impudentem & extra naturam cum masculis, quam optime atque vtiliter facere se putabant. Ergo cum hæc ipsi omnino rebus efficerent, etiam suis legibus miscuere: quod tantum aliquando valuit apud Græcos, ut etiam Diis suis masculorum concubitum applicarent. eadem denique ratione germanarum nuptias retulere, huiusmodi satisfactionem rerum incongruarum, & extra naturam pro libidine componentes. Desino nunc de suppliciis dicere, & quantas ab initio præbuerint plurimi legislatores abolitiones malignis hominibus, in adulterio quidem pecuniarum, in corruptione autem etiam nuptias sancientes. Quantas autem occasiones contineant de abnegatione pietatis, examinare longissimum est. Iam enim apud plurimos olim meditatio facta est transgrediendi leges, quod non agitur apud nos, quando propter eas & diuitiis & ciuitatibus, & bonis aliis priuari sumus. Lex autem apud nos sequatur usque ad mortem. Nullus vero Indorum, neque sic procul aberat extra prouinciam, Regem quamuis acerbum sic metuit, ut vltra vllum legis videatur timere præceptum. Igitur si propter virtutem legum taliter erga eas affecti sumus, cōcedant quoniam optimas leges habemus. Sin vero circa prauas nos leges indicant perdurare, quid ipsi iustissime non patiantur. meliores non custodientes opere sanctiones? Quia igitur longinquitas temporis verissima creditur omnium esse probatio, hanc ego testem faciam virtutum legislatoris nostri, opinionisque quæ ille de Deo contraxidit. nam cum sit infinitum tempus, si quis eum compareret aliorum legislatorum ætatibus, hunc vltra omnes inueniet. A nobis itaque declarata sunt leges & cunctis aliis. Temper hominibus zelum sui potius præbuerunt. Primi quippe Græcorum, in speciem quidem iura patris conseruabant: ipsius autem Philosophiæ tractatu illa secuti sunt, de Deo similia sapientes, humanitateque vitæ communionem inter alterutros educentes. Quin etiam populi iam olim multum nostram pietatem æmulantur: neque est ciuitas Græcorum vlla vquam aut Barbarorum, nec vlla gens ad quam septimanæ, in qua vacamus, cōsuetudo minime peruenierit, ieiuniaque & candelabra accensa: atque etiam ciborum apud nos solæia plurimi apud multos iugiter obseruare conantur: insuper imitari etiam concordiam, quam nos inter omnes obinemus, & rerum communionem, & industriam in artibus, & perdurationem necessitatum habere pro legibus. Illud enim mirabilius est, quia absque exactore huius obseruationis, ipsa lex per se homines ita valuit obligare: & quemadmodum Deus in vniuerso mundo consistit, ita lex per cunctos ambulauit. Vnusquisque enim, si suam regionem domumque conspiciat, his quæ dicuntur à me credere non recusabit. Oportet igitur cunctorum hominum spontaneam malitiam reprehendere. aut enim volunt nos isti aliena & praua iura, ante propria & meliora zelari: aut certe si hoc nolunt, quiescant nobis per inuidiam accusationes ingerere. non enim alicuius odio defendimus hanc causam, sed nostram honoramus legislatorem, atque credimus quæ ab illo prophetata de Deo sunt. Denique nisi intelligeremus ipsi virtutem legum, ac certe ob imitantium multitudinem præclare de eis sentire cogeremur. Sed de legibus quidem & de Republ. nostra certissimam feci narrationem in his quæ de Antiquitate conscripsi. Nunc autem earum mentionem feci quantum necessarium fuit, neque aliorum vituperare iura, neque nostra laudare proponens: sed hoc agens, ut de nobis iniuste conscribentes, & contra ipsam veritatem impudentissime contendentes, arguerem. Arbitror itaque per hanc conscriptionem abundanter me,

*Legislato-
rum in-
iustitia.*

*Legu a-
pud Iu-
daos exa-
cta obser-
uatio.*

*Iudaorū
leges an-
tiquissi-
ma.*

*Leges gē-
tium.*

*Epilogus
huius li-
bri.*

*Causa,
cur Iose-
phus hos
libros co-
tra Apio-
nē scripse-
rit.*

que promissi compleſſe. Ibi enim oſtendi, hoc genus hominum contra
 quam calumniatores aſſerunt, eſſe antiquiſſimum: & multos veterum
 in conſcriptionibus ſuis memoriam habentium noſtri, teſtes exhibui.
 Dixere itaque Aegyptios fuiſſe progenitores noſtros: & oſtenſum eſt,
 quia in Aegyptum venerint aliunde. Deinde ſunt mentiti, quoniam ex
 inde propterea cladem corporis ſunt expulſi: & apparuit quod volunta-
 te & magnitudine fortitudinis ad propria ſint reuerſi. Alij vero tan-
 quam nequiſſimo viro, legiſlatori noſtro derogare contendunt: cuius
 virtuti dudum quidem multi poſt illum, tempus vero longiſſimum per-
 hibet teſtimonium. De legibus autem loqui ampliori ſermone, non
 fuit opus. Ipſa namque per ſemetipſas appatuere pia, & veriſſimam ha-
 bentes intentionem: & non ad hominum odium, ſed ad rerum com-
 munionem potius inſultantes, iniquitatum inimica, cultricesque iuſti-
 tiæ, & luxum procul abiicientes; frugalitatem vero ac induſtriam eru-
 dientes, bellum cauſa auaritiæ neſcientes: fortes autem pro ſe eſſe po-
 pulos præparantes, ad ſupplicia tribuenda ſemper inuitabiles, ver-
 bis nequaquam circumuenire faciles, præparationes ſemper operibus
 exequentes. Hæc enim nos ſemper opera maniſeſtiora literis exhibe-
 mus. Quapropter ego conſidens dico, quia plurimum atque meliorum
 rerum, nos quam alij præceptores ſumus. Quid enim impræuacabili
 impietate melius eſt? quid iuſtius, quam legibus obedire? quid vtilius,
 quam inuicem vnanimes eſſe, & neque in calamitatibus ab inuicem
 recedere, neque tempore felicitatum per iniurias diſcrepare: ſed in bel-
 io quidem mortem contemnere, in pace vero artibus aut agriculturæ
 vacare: & ſemper & vbique credere Deum reſpicere, & ſolum omnia
 gubernare? Hæc igitur, liquidem apud alios aut ſcripta ſunt primitus,
 aut ſeruata, firmiorem debemus nos gratiam illis tanquam eorum ſa-
 criſci diſcipuli: Si vero nequaquam primitus extitere, his præcipue nos v-
 rentes cognoſcimus, & primam eorum inuentionem noſtram fuiſſe de-
 claramus. Apiones igitur & Molones, & quicumque mendacij deroga-
 tione congaudent, conuiſci procul faceſſant. Tibi autem Epä-
 phrodite, veritatem maxime diligenti, & per te ſimilia
 noſſe de noſtro genere cogitantibus, hic li-
 bellus conſcriptus eſſe digno-
 ſcitur.

*Brenis re-
 petitio
 ſuperius
 diſſorum.
 Inſentio
 legum? u
 ducant.*

*Origo la-
 gum lu-
 dæcarum.*

FLAVII IOSEPHI CONTRA APIONEM

Libri ſecundi FINIS.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERVM ET VERBORVM IN HOC

FLAVII IOSEPHI OPERE ME-
morabilium fidelissimus ac locu-
pletissimus.

A.

A RON mortuus	fol. 94.
Aaronis virga germinat	93
Aaronis filius	77
Aaroni Moysi fratri sacerdotium confertur a Deo	ibid.
Ab Atheniensibus honor Hyrcano habitus	376
Abraham Lethum captum cum Sodomitis reducit	25
Abrahamus primus verbi diuini concionator	23
Abrahamus egregius Astronomus	42
Abrahamus Aegyptios religionem docuit & artes	24
Abraham moritur aetatis an. 175.	31
Abrahami obedientia	28
Abrahamo Deum progeniem eius malos vicinos in Aegypto habueram, praeuincias	25
Abaneth	75
Abel a Cain interfectus	45
Abdagasis Asineum interficere vult, quod Abra- banus permittere recusat	501
Abdon iudex	133
Abdemonus	828
Ab Apione quaedam valde frigide conscripta	841
Abia ad Hebraeos oratio, qua de seipsum & imple- tatem eu exprobrat	224
Abenerus Neri filius Sauli filium Iebosthum populi Regem constituit	171
Abenerus contra Iuda tribum copias educit, cui Ioa- bus cum vniuerso Dauidis exercitu occurrit ibid.	
Abenerus apud seniores populi, praefectoq. mili- tia, ut ad Dauidem desisterent, loquitur	172
Abenerus a Dauid comiter exceptus, amicè dimit- titur	173
Abenerus ad Dauidem in Hebronem mittit lega- tos, qui suo nomine factus cum eo ferrent	172
Abenerus in fugam conuersus, Asael trucidat	171

Abesalomus sororem Thamaram solatur	184
Abesalomus vindicta opportunitatem expectat ibid.	
Abesalomus patrem ac fratres ad solenne coruini- um inuitat, & Ammonem vno sepultum tri- cidari curat	182
Abesalomus reductus patris Dauidi conspectum deuitare iubetur	185
Abesalomus patris sui affectat regnum astute sitis & callide	185
Abesalomus Rex ab vniuersis saluitur	ibid.
Abesalomus Iordanem traiecit	189
Abesalomus callide per mulierem a Ioabo suborna- tam reuocatur Hierosolyma	185
Abesalomi Hierosolym. nati liberi	ibid.
Abesalomi columna marmorea	190
Abias contra Ieroboamum exercitum colligit	224
Abias victoria potitur	ibid.
Abigae Nabali uxor muneribus Dauidem pla- cat	163
Abiathar manus Sauli elapsus, Dauidi patrii, & sacerdotum nunciat eadem	160
Abiatharus sacerdotali honore priuatur	209
Abilamarodochus Iechoniā a vinculis dimittit	276
Abimelechus 79. fratres interficit	129
Abimelechus Thebas capit	130
Abimelechus in Sicimitas mouet	130
Abimelech Isaacum inuidia motus expellit	31
Abimelech amicitiam renouat cum Isaaco	32
Abimelechus amore Sara captus	27
Abimelechum mulier ferit, & armiger eum occidit	131
Abimelechum Sicimita expellunt	130
Abisai	195
Acerra	210
Achas quintus ex fratribus antequam prostrati beretur, in medium prorumpit	874
Achab & Iosaphath in Syros mouent	235
Achab in praelio vulneratus moritur	ibid.
Achabus ob dimissum ab ipso Adadum taxatur	233

<i>A</i> habu in gratiam recepto Adadu factus cum eo fuit	232	<i>Ad</i> Antileam gens perditorum hominum multi- tudo confusa, qui Babylonem inuadunt	303
<i>Ach</i> ad us Eliam querit	228	<i>Ad</i> hortatio ad contemnendam mortem, à tempore rei statu desumpta	514
<i>Achal</i> 70. libris Samaria trucidat	247	<i>Ad</i> hortatio ad considerandam auxilium & benefici- um Dei Israeliti exhibuit	147
<i>Achar</i> penitentia	230	<i>Ad</i> hortatio ad libertatem tuendam	515
<i>Achar</i> abi currens canes iuxta Elia prædictionem lambunt	235	<i>Ad</i> abenorum magnates cum Abia Arabum Rege contra Izem factus faciunt	532
<i>Achab</i> burn Eliam impietate accusat	228	<i>Ad</i> iutores Solomonu in templo exadificando	197
<i>Ache</i> res aurum & argentum templi Damasum Regem desert	256	<i>Ad</i> onai cum Abisue coniugium expetit	204
<i>Ache</i> res Syrorum Deo templo Hierosolymorum clauso celat	ibid.	<i>Ad</i> onai interficitur	ib.
<i>Ache</i> res imitatus	255	<i>Ad</i> onai ex coniugio se proripiens ad alitarum curiam confugit	199
<i>Achiz</i> a morte	256	<i>Ad</i> onai affectat regnum	198
<i>Achar</i> quadam ex prada contra Dei mandatum absentat	115	<i>Ad</i> ulteri leges & Zelotypia	83
<i>Achar</i> forte deprehenditur & punitur	116	<i>Ad</i> ultera accusatio contra Iosephum	42
<i>Achiz</i> a tribu a Hieroboamum decem tribuum Re- ge accusatus ostendit	218	<i>Ag</i> atharum de Iudæa testimonium	133
<i>Achiz</i> a electi pri. ditioni à Saulo infidimulati apolo- gia	159	<i>Ag</i> rippa ad Flaccum, Syria præsidem, se con- fert	489
<i>Achiz</i> a phel Ab salomo, ut cum paternis pellicibus congrederetur, suadet	187	<i>Ag</i> rippa quam Herodes Iudæa magis fauet	524
<i>Achiz</i> a phel co: filio fundentis Dauidem bello pro- sequendum (huius se opponit	188	<i>Ag</i> rippa per Mariam à Troto pecuniam mutatur	459
<i>Achiz</i> a phel, iuc consilio exp. o. laqueo sibi vitam fi- nit	189	<i>Ag</i> rippa, cum Herennius Capito pecuniam ab eo extorque, noctu Alexandriam navigat stidm.	519
<i>Achiz</i> a phel. d Ab salomum desicit, cuius consilia ne succedat, Dauid precatur	186	<i>Ag</i> rippa cum aliis aliquot ad Claudium mittitur	519
<i>Achiz</i> a phel. ad Antipatrum	461	<i>Ag</i> rippa Hierosolymu Hecatomben immolat	427
<i>Accu</i> satio & E. y. o. a falsa legatorum contra Iose- phum	560	<i>Ag</i> rippa ab Agrippia, ut Claudius Iudæam causas cognoscat, precibus obtinet	515
<i>Ad</i> lar, Martius	112	<i>Ag</i> rippa senatus suam sententiam exponit	513
<i>Ad</i> adus Damasci & Syrorum Rex à Davide prælio vincitur	178	<i>Ag</i> rippa Fortunatum libertum cum muneribus & licentia contra Herodem ad Imperatorem mittit	495
<i>Ad</i> amiram Dei deprecatur	14	<i>Ag</i> rippa à Leio digressus	429
<i>Ad</i> ama & Iua lapsus	ibi.	<i>Ag</i> rippa ab Antonio Germanici & Claudii matre trecenta milia mutuo petiit	489
<i>Ad</i> am: p. a	ibi.	<i>Ag</i> rippa Iudæa adium tributum remittit	522
<i>Ad</i> am: a mas. anni	16	<i>Ag</i> rippa Agrippa filius	526
<i>Ad</i> erius P. dum allegatur	14	<i>Ag</i> rippa Mas. Syria præfili dum quing. reges an- te venientes discedere suet. infensus	525
<i>Ad</i> erius Solo: onis infensus	218	<i>Ag</i> rippa in theatro Democritus consultatur, Babonem vi- det, & ut Germanus prædixerat, quanto do- minatur	ibid.
<i>Ad</i> erius in Agyptum profugit	ibid.	<i>Ag</i> rippa quando in Agyptum & regnavit	ibi
<i>Ad</i> erius i. nora nem ut sibi in patriam reuerit per- mittat, parat	ibi	<i>Ag</i> rippa domum prædilectam exiit unde curia que circa templum fierent, contemplari po- rat: Iudæa aliorum partem excitant. qu	530
<i>Ad</i> erius in Iudæam reuertitur, inde in Syriam se confert	ibi.		
<i>Ad</i> erius conuati sumis, eamq. fugere ne fortissimi quodaspessum	335		
<i>Ad</i> Alexandrium sex millia hominum confluunt	360		
<i>Ad</i> Latham angelis iuuant	26		
<i>Ad</i> Mactonem de M. yse maledicta responsio	838		
<i>Ad</i> n. n. f. uentis uscia, vim fidentibus pietati fem tuss. g. m. vet	530		

<i>Regis profectum arcem, & apud Neronem Top- pea precibus illum illatum impetrant</i>	549	<i>Alexandre Herodi parentis Euehuclius corrup- pit, & quod rignis sit futurus successor trahe-</i>	614
<i>Agrippa Tiberiade habitat</i>	488	<i>Alexander ad DCCC. crucibus suffigit, & in oron- dem confectis uxores & licteros cruciari iussit</i>	369
<i>Agrippa in Italiam Putolis, inde ad Tiberium Ca- sarem peruenit</i>	489	<i>Alexander Thracida cognomen apud Iudaeos mu- nit</i>	1614
<i>Agrippa ne audiendam Eutychum instat, quo fa- cto propter verba quadam ex vinculis sunt mucta</i>	491	<i>Alexander in vinculo quatuor libros aduersus mu- nicos conscribit</i>	615
<i>Agrippa Alexandria pecuniam mutuatur</i>	489	<i>Alexander Tolemaeo, ut Zoilum tolleret, persua- det</i>	357
<i>Agrippa Iudaeorum immunitatem confirmat</i>	429	<i>Alexander</i>	841
<i>Agrippa Berytiam civitatem eximiiis ornamentis honorat</i>	524	<i>Alexander quartano febrium recursum fatigatum</i>	583
<i>Agrippa terrestri itinere Ephesum peruenit</i>	427	<i>Alexander suo & fratrum nomine parentis ac uo- tionem diuit</i>	43
<i>Agrippa in Asiam transit</i>	420	<i>Alexander Hierosolyma obsidere volens, pontificem obviam eundem honorifice excipit, obsequium eodem habitu ante olatum</i>	372
<i>Agrippa sex menses in custodia servatus</i>	492	<i>Alexander cum Demetrio amicitia decernit, curdus que conductos muros amittit</i>	300
<i>Agrippa in sum regnum navigat</i>	494	<i>Alexander & Aristobulus omnes lachrymas etiam parentum accusatores ad misericordiam com- mouent</i>	422
<i>Agrippa Roma de gentis liberalitatem immodicam ad inopiam redactus</i>	488	<i>Alexander à Iudaei bello petitus, potentissimus rum in Bethoma oppugnat</i>	300
<i>Agrippa Hierosolymorum muros permunit</i>	524	<i>Alexander coniugi quomodo se cure regnare possit ostendit</i>	311
<i>Agrippa ditio ampliat</i>	537	<i>Alexander Aristobuli filius ad dissectionem Iudaei iterum reducit</i>	587
<i>Agrippa Herodes Antipatrum Romam ducendam iradit</i>	431	<i>Alexander Polyhistor</i>	30
<i>Agrippa Germanus quidam fortunam florentem & uite terminum praestat</i>	492	<i>Alexander & Aristobulus à Salome ac Pterora ad concubia illiciti, apud Hierodem iraducuntur</i>	430
<i>Agrippa Iherusalem superstitis</i>	526	<i>Alexander obiecta crimina non inficiatur, se per scripturam parentis stultitias usuras fate- tur, quatum Thersu, Salome, Tithone us, & alii Regi fidelissimi participes essent</i>	443
<i>Agrippam Herodes apud Sinopen Ponticam ur- bem offendit, & ab eo honorifice excipitur</i>	47	<i>Alexander per sex annos quinquaginta milia Iu- daeorum interfecit</i>	580
<i>Agrippam Caius Tetrarchia Regem constituit</i>	494	<i>Alexander al praefectum arcem Alexandriam, & se recipere et, scribit</i>	446
<i>Agrippina Messalina & Patina Cleodis uxores</i>	536	<i>Alexander Herodi, quod Archelaum discedere de- creuit, statuit</i>	447
<i>Agrippium</i>	608	<i>Alexander victoriam ab Theodoro amittit</i>	590
<i>Aggeus & Zacharias Propheta</i>	287	<i>Alexander 100000. peditum & 1500. equitum con- gregat</i>	56
<i>An expugnata atq; combusta</i>	116	<i>Alexander Jonathan in suam patrem traducere cona- tus pontificatus teterendo</i>	537
<i>Albinus Iudaea procurator</i>	539	<i>Alexander Aristobuli filius principatum inuadit</i>	372
<i>Alcimus siue Iacintus pontifex</i>	330	<i>Alexander Antiochi Epiphanis filius in Syriam veniens</i>	
<i>Alcimus pontifex cum per iugum Iudam apud De- metrium accusat</i>	330		
<i>Alcimus populum eam autam sibi concilians, eos qui sunt Iuda partium occidit</i>	331		
<i>Alcimus Iudam apud Demetrium accusat</i>	330		
<i>Alcimus pontifex mortuus</i>	331		
<i>Alexander in templo Hierosolymitano sacrificans, vaticinio se ipso Danieli ostenso maximam Iu- dæa libertatem concebit</i>	302		
<i>Alexander Aristobuli filius contra Hyrcanum ma- gnam manum congregat</i>	586		
<i>Alexander & Aristobulus crebro matrem im- plorant, id quod Herodis animum succendit</i>	613		

veniens, Ptolemaidem occupat	336	Alexandra Hyrcani filia, uxor Alexandri	
Alexander Rex Syria Cleopatram Philometorem filiam ducit	339	Aristobuli Regis filij, Cleopatra ut Pontificatum filio suo petat ab Antonio scribit	399
Alexander & Aristobulus in quibus peccauerint	451	Alexandra Hyrcanum patrem sollicitat, & ut a Maicho tutelam peteret, monet	498
Alexander ad Ptolemaidem exercitum ducit, eamque oppugnat	356	Alexandra moritur, & Hyrcanum regni successorem constituit	583
Alexander in conflictu cum Antiocho Gryphocassus	352	Alexandra Cleopatra Herodis insidias, & filii miserabilem interitum indicat	401
Alexander alterum fratrem interficit, alterum in honore habet	356	Alexandra interfecta	414
Alexander a Gabino victus	373	Alexandra Damascus nulla re memorabili gesta, capit	582
Alexander dona Ionathae mittit	341	Alexandra indecorè se filia criminis non confusum vult ostendere	415
Alexander post obitum Philippi Macedonum Rex	390	Alexandrium & alia castella diruta	372
Alexander cum hostibus praelio decertat, & sex milia militum amittit	586	Alexandri mater	372
Alexander ab armis requiescit	581	Alexandria pars ora maritima	461
Alexander & Aristobulus Sebaſte strangulati in Alexandrium sepeliuntur	451	Alani Mediam terram prædandi causa perducunt	442
Alexander cum Obada rege Arabum congressus, totum exercitum amittit	581	Allus Caesaris libertus Agrippa mutuo dat pecuniam	450
Alexander Arabia & Amathunti castello bellum infert, illudque captum funditus eruit	580	Altare & vasa ad illud pertinentia	209
Alexander Iysimachus Alabarcha	521	Altare æreum	215
Alexandri & Aristobuli impatientia	ibid.	Altitudo, longitudo & latitudo templi	222
Alexandri victi in Arabiam fuga, & cades	342	Amalecitas Davidi Regem Saulum casum nuntiāt, & eius cadit argumenta armis illius autem & insigne regium affert	170
Alexandri cum Demetrio pugna & victoria	338	Amalecitas mouent in Israelitas	67
Alexandri copias Arabum Rex in fugam vertit, maximamque partem trucidat	581	Amalecitarum Rex Samuelis iussu interficitur	151
Alexandri familia magnum infortunium incurrit	364	Amalecitarum gens expugnata, & incensa Sicella, prædam abegerunt	163
Alexandri morbus	361	Amalecitas interneccione delendos prædisiis	68
Alexandri mors	362	Amalecitas plectendos	110
Alexandrum quidam quod Romam contra parentem ad amicos literas misert, accusat	442.	Amalecitas fundunt fugantque Israelitas	67
Alexandrum filium Herodes timet	614	Aman ab omnibus, exceptis Iudæis, adoratur	394
Alexandrum, Aristobuli fratrem Regem Regem constituit, qui è vestigio crudeliter agit	580	Aman odio & consilij eius in Iudæos in conuiuium patefactus, suspenditur	298
Alexandra Pharisæis ultro parat	399	Amor multitudinis erga Iosephum	561
Alexandra, Alexandri coniunx pietatis opinione principatum obtinet	ibid.	Amor Rex Iudæ impius	263
Alexandra Herodi suspecta obseruatur	400	Ammonitarum spolia	237
Alexandra in Ægyptum aufugere cogitat, insidia verò Herodi patefiunt	ibid.	Amnon morbum simulans, patrem ut sororem ad se mittat, petit	184
Alexandra sese excusat & Herodi reconciliatur, dum Pontificatum filio promittit	ibid.	Amnon sorori, ut sui copiam faceret, suadet ibidem	
Alexandra Iudæis custellorum custodiam credit	353	Amnon sororem reluctantem per vim opprimit, mox exosam & suspensam extrudit	ibid.
Alexandra Herode absente urbis arces in suam potestatem redigere conatur	413	Amnon, Davidi filius, Thamarum, Absalonis sororem deperiens, in mortuum inclinat ibidem	
		Amanis facultates Machabæo dantur	160

<i>Amanus in Mardocheum odium</i>	296	<i>Angelus Dei occurrit Agar</i>	28
<i>Antonius & Caesar cum Herode in Capitolium ascendunt</i>	211	<i>Angeli Abrahamo filium nasciturum nunciant, & delendos Sodomitas</i>	26
<i>Ammonites exterorum societate mercede impetrata in Davidem copias parant</i>	180	<i>Anni aetatis & regiminis, item virtutes & divitia Davidis</i>	201
<i>Ammonites & confederati seipfos inuicem trucidant</i>	237	<i>Annibis supplicio affectus: Amaranus & Eleazarus in exitum missi</i>	527
<i>Amplitudo Iudae</i>	455	<i>Anilaus ob uxoris idololatriam à Iudaeis obviatus quendam confodit</i>	502
<i>Amphatio regi Israelitici</i>	252	<i>Anilaus in Mithridatis vicos cum exercitu impetum facit, eumq; nocturno opprimit, & captum cum abducat</i>	ibid.
<i>Amarinus Rex Israeliticus</i>	227	<i>Anilaus Parthorum Ducem trucidat, eiusq; uxorem ducit</i>	373
<i>Amarinam futurum Alosis patris Deum orat pro Hebraeo</i>	53	<i>Anilaus à Mithridate fugatus</i>	503
<i>Amarinus moritur, eiq; Achabus filius in regno succedit</i>	227	<i>Anilaus Babylonis ad supplicium deposcunt, qui oppressus interficitur</i>	ibid.
<i>Amoraei Hebraei fundunt fugantq;</i>	95	<i>Anima mortali corpore unita</i>	445
<i>Amoraeorum terra situs</i>	ibid.	<i>Animus Herodi hyocriticus</i>	491
<i>Amasias à propheta propter idololatriam reprehenditur</i>	251	<i>Annus Minucianus</i>	506
<i>Amasias Rex Hierosolymitanus</i>	250	<i>Annus Rufus Iudae praefectus</i>	480
<i>Amasias ab Israelitarum Rege captus, Hierosolyma diruta & templum scolarum</i>	252	<i>Annone caritas in Aegypto</i>	51
<i>Amasias Hierosolymorum Regis in Ioam Israelitarum Regem expeditio</i>	251	<i>Annone charitatis principatu Claudii</i>	57
<i>Amasias Idumaei victoria</i>	ibid.	<i>Annus iobelus</i>	83
<i>Amasias cedes</i>	252	<i>Ananus apud Albinum accusatus</i>	480
<i>Amathus diruta</i>	359	<i>Antigonus auriculas Hyrcani dentibus truncat</i>	595
<i>Amathenorum Rex Davidis societatem petit</i>	179	<i>Antigonus Aristobuli filius ab Herode fugatus</i>	593
<i>Ananias Nebedai filius, Camyda pontifici succedit</i>	234	<i>Antigonus Massadam obtinet</i>	597
<i>Ananias Costobarus & Saulus ad spoliandos infirmiores promptissimi</i>	540	<i>Antigonus Parthus, si ab Hyrcano in illum regnum transferrent pecuniam pollicetur</i>	386
<i>Ananias unus ex legatis, vir malus & maleficus</i>	571	<i>Antigonus quosdam, qui Herodanos fragmentatores per insidias interciperent, mittit</i>	391
<i>Ananias, Ananus, Cumanus, Celer, alij, nonnulli Romam missi</i>	535	<i>Antigonus apud Aristobalum falso accusatus</i>	395
<i>Ananus apud Albinum accusatus</i>	539	<i>Antigonus à Parthis in Indiam reductus Hircano, ne in regnum restitueretur, auriculas amputat</i>	388
<i>Ananus quinq; filios summi Dei pontificio potius habet</i>	ibid.	<i>Antigonus Romanum exercitum alere recusat</i>	392
<i>Ananus Sethi filius in Ioazari pontificis locum surrogatus</i>	480	<i>Antigonus Herodi, quod non ex stirpe Regia prognatus, sed semivindus sit, exprobrat</i>	391
<i>Ananelo Herodes dat summum sacerdotium</i>	399	<i>Antigonus Aristobuli filius apud Casarem Hircanum & Antipatrum accusat</i>	375
<i>Ananelo Herodes pontificatum abrogat</i>	400	<i>Antigonus securi obtruncatur</i>	398
<i>Anna Helcana uxor liberi à Deo petit</i>	137	<i>Antigonus, Aristobuli filius, ad Casarem, Tompeis iudicis de morte patrii accusatur venit</i>	589
<i>Anaxagoras</i>	470	<i>Antigonus de fratre nihil mali suspicatur</i>	579
<i>Anchus secum Davidem contra Hebraeos educit, qui à Palaestinorum ducibus reprobatur</i>	167	<i>Antigonus interficitur</i>	ibid.
<i>Anchus Davidem remittit</i>	ibid.		
<i>Anchus Davidem cum sexcentorum cohorte evocat</i>	165		
<i>Ancillas ingenui non ducant</i>	106		

Antigonus Hyrcanum & Antipatrum falsis accusator	589	Antipater Herodem fratribus magni sensum reddit	431
Antigonus apud Aristobulum falsis accusatur	59	Antipater subditos suos, ut cum Hyrcano sentirent, admonet	589
Antigonus in Iosephi caeduer immunitas	600	Antipater cum copii Alexandro obuiam proccat	586
Antigonum Aristobuli filium Ptolemaeus Menandrus adoptat	383	Antipater Samarita Herodi Antipatrum, filium venenum paratum habere, exponit	457
Antipater precibus Herodem, ut pacta connubialia mutentur, flectit	453	Antipater patrem vitam firmisserat, cum carceris custode de missione agit, quod dum Herodes audit, sine mora eum occidit, & in Hyrcani castris condit	466
Antipater Malicobi insinuatione venenum bibit	592	Antipater nocte cum Hyrcano ex ciuitate profugit, & ad Aretam Arabis Regem peruenit	383
Antipater Indorum potentiores in Aristobulum corripit	366	Antipater innocentiam suam precibus ad Deum restitutam facere conatur	461
Antipater preunia & donis hominum fauorem sibi concitare conatur	620	Antipater multa praclara facinora committit, & ad subeunda pro Casare pericula sese offert	589
Antipater Herodem & anticus calumniis in fratres agitant	713	Antipater cum patre res Iudeorum ministrat	452
Antipater omnium malorum fax	441	Antipater fratribus sublati populo & militibus iniustus	ibid.
Antipater Casae rex Syria milites confert	374	Antipater se reuersum in gratiam gratulari simulat	434
Antipater Antiochiam in capiendo Pelusio operam datur	375	Antipater veste proiecta multitudinem vulnere demonstrat	589
Antipater obiecta crimina diluit	375	Antipater parentis accusationem diluit	460
Antipater Iudea procurator declaratur	ibid.	Antipater Salome filius apud Augustum Casarem Arcelam accusat	469
Antipater contra Malichum colligit exercitum	591	Antipater parentis ultimum diem optat	452
Antipater praefens calumniis & absens per literas Herodem in filios exacerbant	431	Antipater patri a mure reformat	589
Antipater Theora matrem vehementer luget	625	Antipater a cunctis accusatur	461
Antipater Casarea omnibus iniustus	ibid.	Antipater amicitiam saluare non potest	453
Antipater expectatione regni certant	621	Antipater in carcerem coniectus	462
Antipater in Iudaea novum rerum cupidus contempsit	376	Antipater domum reuersus a nemine excipitur	459
Antipater Idumaeus 195. primum Antipater dictus	ibid.	Antipater Roma illustris factus	431
Antipater Thasaelo Hierosolymorum, Herodi Galileae regimen committit	377	Antipater Herodis filius parandi sibi regni spe Romam nauigat	468
Antipater omnem in Antiphatum culpam confert	463	Antipater coniunx nobilis ex Arabia famina	583
Antipater Gabinium Ptolemaum in Aegyptum reducentem adiuvat	372	Antipater in Alexandrum fratrem dolus & insidia	612
Antipater exclusi reliquis fratribus patri successor declaratur	611	Antipater in Archelaum & Philippum fratres insidia	624
Antipater Hyrcani, Nicodemus Aristobuli legati ad Pompeum	368	Antipater uxor & filii	374
Antipater scriptoribus epistolarum, quos in fratrum perniciem simulat, ingentem pecuniam suam erogat	624	Antipater contra fratres artificiosa machinatio	438
Antipater Hyrcani pecuniis Romanos sibi deuinctos, Iudeos vero iniusti reddit	377	Antipatrum & Herodem apud Hyrcanum Iudaei accusant	377
Antipater in demerendo paternis amicis nulli sumptibus paucos	453	Antipatrum Caesar Romana ciuitate simul & inuoluntate donat	589
Antipater Herodis accusatur	459		

Antiochus Herodes ad Casarem mittit	456	etiam Iudaeis concedit	357
Antiochus extructa	435	Antiochus septem illustres pueros Hebraorum cum matre. Antiochiam abduci precipit	478
Antiochus abrogato Dei cultu, summa cum tyrannide signis illa obtrudit, arces in hoc praesidio impositas	608	Antiochus pedum sibi legiones ex Hebraorum numero congregat	480
Antiochus Magnus Rex Asia & Syria Iudaeos vexat	313	Antiochus Iudaeis seditionis magna calamitatis in Antiochia auctor	437
Antiochus prius regno cum coniuge ac liberis egredi, quum cum Romanis pugnare decrevit	442	Antiochus septimi diei feriatis Iudaeis edicit ibid.	
Antiochus in Iudaeam irrumperere parat	323	Antiochus Eupator cum copiis, in Iudaeam profici citur	328
Antiochus caecatur	442	Antiochus Epiphanes curru simpliciter, morbum contrahit & moritur	327
Antiochus cum Casare reconciliatur	ibid.	Antiochus Aegypto cadere cogitur	320
Antiochus cum Iuda factus fuit	329	Antiochus Tyranum in urbem compellit	310
Antiochus murum, quo templum septum erat, solo aequat	ibid.	Antiochus Tyana templum solvere volens, Elymunda movet, & turpiter inde se Babylonem recipit	327
Antiochus: super ciuitibus persequitur	437	Antiochus Seleuci frater Antiochum Cyrenensem bellum aggreditur	359
Antiochus acceptis ab Hyrcano trecentis talentis ob obsequio d' sedis	578	Antiochus moritur, & principatum Antiocho filio relinquit	176
Antiochus auxilium Samariis, ab Aristobolo datur & sequitur	351	Antiochus post patris obitum cum numatofo exercitu Iudaeorum fines ingreditur	576
Antiochus Rex Damascorum	360	Antiochus ad Hierosolymam proficiscitur, praesidium reliquit	ibid.
Antiochus Seleucum fugat	39	Antiochus a Tobia filio motus cum exercitu in Iudaeam irrumptit, ac Hierosolyma devincit	575
Antiochus cum coniuge & filiabus in Ciliciam fugit	442	Antiochus Epiphanes belli Iudaici socii & auctor	312
Antiochus Tryphonem electum Syria, in Dara obsequio cingit	349	Antiochus mores Iudaicos abrogat	576
Antiochus regno a fratre exiit	361	Antiochus rex Comagena	264
Antiochus Gryphus occisus	359	Antiochus Magnus in honorem templi edictum	314
Antiochi ad Zenxidem epistola, in qua Iudaeorum honorificam mentionem facit	314	Antiochi ad Ptolemaum de Iudaeorum libertate epistola	313
Antiochus & Ptolemaus amicitiam & foedus faciunt	ibid.	Antiochi ad Eleazarum exhortatio	472
Antiochus cur templi depraedationem fecerit	463	Antiochi mori & James exercitus immisit	361
Antiochus Philippum regi gubernatorem constituit, eiq. Antiochum filium tradit	328	Antiochi & Iuda pugna	328
Antiochus urbe Hierosolymae occupata templum spoliat	320	Antiochum Celsenus Petrus Syria administrator coram Casare accusat	443
Antiochus in conflictu cum Parthis interemptus	351	Antiochus Demetrii fratrem Alexander timet	581
Antiochus squalidus satoribus conficiatus expirat	410	Antiochia Mygdonia a Macedonibus condita	290
Antiochus Lybia rerum administrationem, provinciae & filium committens, in Persidem proficiscitur	323	Antiquitatum Iudaicarum Epilogus	296
Antiochus contra Iudaeos in furorem vertitur	ibid.	Antiquitatum historia quinquemillem annorum	449
Antiochus cognito, quod Philippus usurpato sibi regno adveniret & Perside, obsidione soluta illi occurrat	329	Antonini Herodem & Thasaeum tetrarchas docletas	593
Antiochus Soenopegia gratia septem dierum induit		Antonius in Tyro commoratur	ibid.
		Antonius Antonium ad Triumphantem servat	ibid.

volens, propter Iudaeos seditiosos securi cum percussit	398	Aquilam auream detractam inueneri securibus con-	ibid.
Antonius castissimos trucidat	394	Ara suffumigatoria	74
Antonius multis donis ab Herode affectus	402	Arabes Scauro reconciliatur	319
Antonius Phasaelum & Herodem Tetrarchas constituit	385	Arabes ardesciente suis ultro se Iudaei tradunt	330
Antonius Ilycano de Cassii & Bruti rebus & morte scribit	384	Arabes ab Herode deuicti	407
Antonius Herodis virtutem miratur	327	Arabes Herodu exercitum in fugam vertunt	329
Antonius Cleopatra maritus	462	Arabes Casare irato Herodi neque latrones dedere, neque pecuniam mutuo acceptam persolvere voluit	242
Antonius & Cleopatra extincti	411	Arabes siti compulsi ab Herode pacem petunt	407
Antonius Armenia regno potitur	404	Arabes & Trachonitis scientes Herodi Casarem iratum, illi insultant	242
Antonia in magno apud Tiberium honore habita	267	Arabes in praelium reuersi, fugientes trucidant, & castra capiunt	405
Antonium Herodes muneribus placat, & amicis res suas saluum esse scribit	402	Arabes in fugam versi	ibid.
Antonia turris	424	Arabum circiter septem millia cadunt, priusquam in Herodis clientelam sese dedunt	130
Antoniam Agrippa, efficeret, ut tandem audiretur Eutychus, rogat	267	Arabum contra Ioramum expeditio	130
Anticus	279	Arabici belli causa	241
Apion contumeliosum Iudeorum infestationem, quasi mercedem Alexandrinis reddere voluisse videtur	461	Arbores frangere non exsindenda	110
Apion veterem patriam & genus suum abiurat	ibid.	Arborum ab rege deligendo consilium	132
Apion de Mose & gente Iudaea	460	Arca Noe	16
Apion Iudaei seruitutem exprobrat	465	Arca sacra a Palaestinis in sanctum Dei sui Dagone desertur	139
Apion seipsum laudat & magnificat	ibid.	Arca in Cariatiarum transfertur	140
Apion de Mose & templo Iudaeo mendacium arguitur	461	Arca Dei in templum transportatur	111
Apologia Ilycani apud Regem accusati	317	Arca sacra Bethsame peruenit	140
Apollodotus ex Gaza noctu in Iudeorum castra e-	358	Arca in urbem reducta, in tabernaculum reponitur	177
Apollodotus cum Ionatha praelium committit, & ab eo fugatur	340	Arcyn medicus quosdam dimittit	280
Apollonius Syria Dux collecto exercitu Hierosolymam venit	474	Architecti templi exiendi	104
Apostata a Matthia transigitur	321	Archelaus Herodis sese excusat	243
Apostata a religione Iudaea	320	Archelaus fratrum liberos odit	247
Apostasia sacerdotum	301	Archelaus Herodem generum benignissime suscipit	333
Asianes per septennium Iudex	132	Archelaus Herodem ultro pro Alexandro deprecari compellit	336
Apud Graecos nulla conscriptio poemate Homeri vetustior	449	Archelaus Rex Cappadocia in Iudaeam ad Alexandrum generum venit	335
Aqua calida apud Callioe, qua in lacum bituminis feracem effluit	253	Archelaus & Herodes de liberis Alexandri delibant	ibid.
Aquarum calidarum fontes	440	Archelaus Cappadocum Rex Herodem indignationem in generum simulat, eumque ad patrem affert, cuius reducit	241
Aquarum in Hebraeorum exercitu penuria	127	Archelaus si a Casare in Imperio constabulatus esset, cura sibi fore, ut beneuolentia omnium videretur dignissimus pollicetur	254
Aquilo auertens flammam in Romanos abiigit	444	Archelaus Alexandri crimina in amicos, praecipue vero in Pheroram transfert. Pheroras Archelaum reconciliatorem adit	241
Aquilo Cato extremum illum infligit, Chereas vero facinorosi auctor dicendus	279	Archelaus Romam proficiscitur, mulique eidem obnixuri eum comitantur	235

<i>Archelaus Ioazaro boerli filio pontificatum abrogat, eamque dignitatem in Eleazarum collocat</i>		<i>Aristobulus & Hyrcanus de regno contendunt</i>	365
259		<i>Aristobulus vinculo solutus veneno tollitur</i>	374
<i>Archelaus epulum multitudini prabet</i>	254	<i>Aristobulus Antigonum in regni societatem admittit, ceteros in vincula conicit, & matrem same necat</i>	355
<i>Archelaus & Iudaorum legati coram Casare comparent</i>	258	<i>Aristobulus ad Pompeium descendit</i>	584
<i>Archelaus & Philippus instinctu Antipatri accusantur</i>	249	<i>Aristobulus Damascum contra Ptolomaeum missus</i>	363
<i>Archelaus condita</i>	259	<i>Aristobulus Antigonum fratrem interficit</i>	355
<i>Archelaus visionem Simon vir Essaeus interpretatur</i>	260	<i>Aristobulus Hyrcani filius post captiuitatem Babilonicam diadema sibi primus imponit</i>	354
<i>Archelaus regi acclamatum</i>	254	<i>Aristobulus ex arce ad Pompeium descendit</i>	369
<i>Archelaum accusatum Casar pecunia multas, eumq. Viennam in exilium mittit</i>	260	<i>Aristobulus castella Pompeio tradit</i>	ibid.
<i>Archelaum Casar ethnarcham constituit, regni que dimidium in duos Herodis filios Philippum & Antipam partitur</i>	258. & 248	<i>Aristobulus cum familia Romam uelatus</i>	586
<i>Archelaum Nicolaus excusat</i>	255	<i>Aristobulus uxoris humilitatem generum obicit</i>	613
<i>Ardens studium in reparandis moribus</i>	292	<i>Aristobulus matrem ac fratrem uinctos custodia tradit</i>	579
<i>Ardentes faces in murum iaculantur</i>	444	<i>Aristobulus matrem uictam same necat</i>	ibi.
<i>Aretas ad Arabum regem legatus</i>	244	<i>Aristobulus fratrem Antigonum piusimum amat</i>	ibid.
<i>Aretas rex Caesaria</i>	361	<i>Aristobulus seipsum regem declarat</i>	582
<i>Aretas contra Aristobulum expeditionem suscipit, eumq. Hierosolyma confugere cogit</i>	366	<i>Alexandra coniugem Aristobuli cum filii carceri includit</i>	ib.
<i>Aretas rex Arabum Gazae auxilium sperem ostendit</i>	359	<i>Aristobulus Flaccum Agrippa fratri insensum reddit</i>	266
<i>Aretas Hyrcano quinquaginta milia militum tradit</i>	318	<i>Aristobulus amitam suam ac socrum monet</i>	243
<i>Aretas ex augurij impossibile esse exercitum ad Petram peruenire colligit</i>	268	<i>Aristobulus ab Herode interfecit, supra lib. 15. cap. 3.</i>	296
<i>Aretas Syllaum, quod Fabatum aliosq. interfecerit accusat</i>	248	<i>Aristobulus elapsus Roma iterum turbas conatatur</i>	587.
<i>Arietem ad uictimam loco Isaci Deus offert Abrahamo</i>	11	<i>Aristobulus eum Romanis dimicat</i>	ibid.
<i>Aristobulus cum filio Pompeii studiose peremptus</i>	321	<i>Aristobulus Agrippa regis frater & Elcias Magnus apud Petronium Iudeorum causam agunt</i>	271
<i>Aristobulus Roma reuersus Alexandriam denuo munire conatur</i>	372	<i>Aristobulus Hyrcani filius natu maior principatum in regnum transfert</i>	578
<i>Aristobulus a Romanis in praelio vincitur</i>	ib.	<i>Antigonum in honorem fratris in templum ascendit</i>	579
<i>Aristobulus captiuus cum Antigono filio Romam remittitur</i>	ibid.	<i>Aristobulus Pompeio supplex occurrit</i>	584
<i>Aristobulus Iturae habitatores circumcissionem ceterosq. Iudaeos ritus admittit</i>	356	<i>Aristobulus satellitibus ut Antigonum si eum armis adiret occiderent, praecepit</i>	579
<i>Aristobulus Herodu ductus submergitur, & ad Ananclum pontificatus redit</i>	401	<i>Aristobulus misere moritur</i>	ibid.
<i>Aristobulus contra Aretam & Hyrcanum proficiscitur</i>	367	<i>Aristobuli coram Pompeio apologia</i>	368
<i>Aristobulus multa castella occupat</i>	363	<i>Aristobuli coniunx uersuta, Antigonum dolo trucidari curat</i>	355
<i>Aristobulus Herodu regi Chalcidu filius</i>	537	<i>Aristobuli liberi remissi</i>	372
<i>Aristobulus & Hyrcanus a Iudaeo apud Pompeium accusati</i>	368	<i>Aristobuli necem cuncti desunt, praecipue uero Alexandra, qua nullam pra se fert suspicionem</i>	218
<i>Aristobulus etiamq. affecula Pharisaeorum tyrannide accusant</i>	362	<i>Aristobuli cum Hyrcano factus</i>	365
<i>Aristobulus bello congressi cum Pompeio cogit</i>	584	<i>Aristobuli fratricidii poena</i>	355
		<i>Aristobuli apud matrem deprecatio</i>	582
		<i>Aristobulo fratricidii paenitudine morbus ingravescit</i>	579
		<i>Aristobulo Herodes insidiatur</i>	400
		<i>Aristobulum in templo Arabs oppugnat</i>	367

<i>Aristobolus</i> Ponticus descendere prouocat	584	<i>Augustus</i> Herodem Syria procuratorem consti-	
<i>Ar. Solimulm</i> captiuū Caesar vinculu soluit	588	tuit	331
<i>Ar. fortia</i> optimū regimen	104	<i>Augusto</i> Casari Cuius rem diuinam facit	273
<i>Argumenta</i> Iudeorum georū antiquius Græcorum		<i>Affrica</i>	ibid.
genere	481	<i>Auroras</i> Simonis	348
<i>Arma</i> quibus Iosaphatus victoriam parauit		<i>Azaria</i> Tronhe ad populum adhortatio	120
126		<i>Azymorum</i> ieiunium	61
<i>Artabarus</i> Tiberio filium Dariū obfidem & vi-		<i>Azi</i> preper arcem ereptam horribiliter crucian-	
ron quinq; cubitorum saturā mittit	256	tur	139
<i>Artabanus</i> a Dabū & Sacu in imperium restituitur		<i>Azoficia</i> ab Herode condita	607
ibi.		<i>Azoficatio</i> Hierosolyma	452
<i>Artabanus</i> Asina terram Babyloniam commen-		<i>Aegyptus</i> unde dicta	ibid.
dat datūq; munus cum dimittit	273	<i>Aegypti</i> rex auxiliaturus Iudæi pralio vinuitur	
<i>Artaxanus</i> id Asinam & Antiam propter au-		267	
daciam societatem cum illis iure mittit	ibi.	<i>Aegypti</i> regis de Iudaorum libertate ab Asise-	
<i>Artabano</i> ad Izatem se confert, auxiliumq; ab		imperata edictum	306
espexit	289	<i>Aegypti</i> & <i>Ethiopia</i> regina ad Salomonem ve-	
<i>Arumus</i> in theatro Imperatoris interitum nun-		nus	114
ciat	280	<i>Aegypti</i> bestia natura repugnantes colunt	481
<i>Arx</i> Apamia diuina	368	<i>Aegyptiorum</i> libido	24
<i>Asinus</i> Rex Iuda	119	<i>Aegyptiorum</i> rex in <i>Ethiopiam</i> fugit, eumque	
<i>Asinus</i> Damasceni in <i>Basanem</i> concitat	120	<i>Ethiopum</i> rex honorifice suscepit	452
<i>Asinus</i> Rex moritur	ibi.	<i>Aegyptiorum</i> sacerdotes circumciduntur, a porcinis	
<i>Asinipetas</i>	119	carnibus abstinent	465
<i>Asina</i> victoria	ibi.	<i>Aegyptiorum</i> arma ventus in <i>Hebraeorum</i> castra	
<i>Asiellus</i> frater <i>Abeneris</i> insequitur	90	expulit	63
<i>Asiatis</i> & <i>Cyrenes</i> Iudæi ab earum regionum		<i>Aegyptiorum</i> Idolatria	456
cruciatibus multum affligi	237	<i>Aegyptiorum</i> reges cur Pharaones disti-	
<i>Asinam</i> & <i>Antiam</i> Nec de his patria in locum		<i>Aegyptiorum</i> rex in <i>Ethiopia</i>	55
quendam se conferunt, & duos ingens multitu-		<i>Aegyptiorum</i> erga <i>Hebræos</i> inuidia	52
do consiliis	273	<i>Amilys</i> Regulus	276
<i>Asinam</i> cum sociis à <i>Babylonia</i> satrapis ex im-		<i>Etas</i> Sara 127. anni	29
prouiso oppressi	ibi.	<i>Ethiopes</i> arma contra <i>Asianum</i> capiunt	119
<i>Asianus</i> suos ad fortitudinem hortatur, & hostes			
frangit, fugatq;	ibid.		
<i>Asinus</i>	375		
<i>Asini</i> apud <i>Indæos</i> alioq; sapientes viros qui di-			
cantur	463		
<i>Asiamonai</i> Principatus & Pontificatus finis	396		
<i>Asalonis</i> & <i>Scythopolis</i> ob tributum non solu-			
tum puniunt	316		
<i>Aspalites</i> lacus	24		
<i>Asium</i> serpentis	14		
<i>Asorus</i>	113		
<i>Assyriorum</i> imperium dissolutum	262		
<i>Assuerus</i> rex Persarum, Vastem ad conuiuium ve-			
nire nolentem repulsi	293		
<i>Asienus</i> Herodem, eumq; exercitum inuadit	220		
<i>Athragas</i> vir corpore & manuum robore insignis			
diuitiam regiam attentat	257		
<i>Aurantiada</i> dicta a <i>Zenodoro</i> <i>Arabibus</i> elocata &			
a <i>Cæsare</i> <i>Herodi</i> donata est causa belli	420		
<i>Aurus</i> ab <i>Arabibus</i> incensus	257		
<i>Aureum</i> dictū de hoc seculo	480		

B.

<i>B. Aarai</i> radix quomodo euellenda	440
<i>Baalitarum</i> mactatio	131
<i>Baba</i> libera a <i>Colobaro</i> seruati	414
<i>Baba</i> liberis aliq; accusati ab <i>Herode</i> interfecti	ibi.
<i>Babylon</i> a <i>Cyro</i> Persarum rege capta	277
<i>Babylon</i> a <i>Semiramide</i> non adificata	454
<i>Babylonia</i> muri ex latere coctis & bitumine con-	
structi	ibi.
<i>Babylonica</i> captiuitas post septuaginta annos finis	
289	
<i>Babyloni</i> rex <i>Herculem</i> fortitudine & rerum	
gestarum magnitudine præcessit	454
<i>Babyloni</i> regis ad <i>Ezechi</i> legatio	272
<i>Bachides</i> aciem instruit, & cum Iuda signa confert	
332	
<i>Bachides</i> cum 22000. militum <i>Iuda</i> occurrit ibi	
<i>Bachides</i> <i>Jonathan</i> Sabbatho aggreditur, & du-	
millia militum amittit	311
<i>Ba</i> hisce copias contra <i>Jonathan</i> ducit	314

<i>Bachides iratus transfugum Ionatha potestati ipsi non datur, quin quaginta ex eis interficit</i>	335	<i>Beli leges</i>	109
<i>Bachides indignationem in transfugas effundit, & quomodo exercitum sine ignominia posset reducere cogitat</i>	336	<i>Beniamin ut reus capitur</i>	47
<i>Bachides magnam tyrannidem in Bethzecho exercet</i>	330	<i>Beniamita in Abneris sententiam concedunt, ipso ad Davidem proficiscitur, & hac de re certiora facit</i>	91
<i>Bachides cum Ionatha fœdus facit</i>	336	<i>Beniamita quadringentas virgines Iabiticæ ducunt</i>	124
<i>Bachides iuda sanctores interficit</i>	334	<i>Beniamitarum 25000 trucidantur, tantum sexcenti incolumes evadunt</i>	104.
<i>Bachides multos sibi credentes interficit</i>	330	<i>Beniamita, ut virgines rapiant, conceditur</i>	104
<i>Bachides in Iudæa crudelitas</i>	314	<i>Bernice, Agrippæ soror, cuius Herodes patris & maritus Polemoni Cilicis Regi in matrimonium collocatur</i>	292
<i>Bachides Demetrius Alcimum commendat, eique ut Iudam interfectione delectat, mandat</i>	378	<i>Bernice Salomes filiam Aristobulo, Glaphyriam Archelus Cappaducum regis filiam Alexandro Herodes uxores coniungit</i>	428
<i>Bachidem Demetrius cum copis in Iudæam mittit</i>	332	<i>Berith ab Agrippa multis donis afflatus</i>	294
<i>Bagoas, Carus & alii ab Herode necati</i>	248	<i>Berosus hystoriarum huius genere Chaldaus</i>	453
<i>Eara sunt thermæ Campaniæ, non præculla Tivoli</i>	270	<i>Berosus de Nabuchodonosoro</i>	278
<i>Baleth</i>	113	<i>Berosus</i>	23
<i>Balthasar sine Nabonid Babilonia Rex</i>	276	<i>Bersabe iuramenti putens</i>	27
<i>Balthasar manum e pariete prominentem & syllabas quasdam scribentem videt</i>	277	<i>Bersalæus Hierosolymam, patre eo proficisci nolente, cum Davide contendit</i>	192
<i>Baal Tyrionum Deus</i>	131	<i>Bersalæus filius Solomoni David commendat</i>	105
<i>Balamus oburgatur ab Angelo</i>	96	<i>Bersalæus & Eriab Architecti tabernaculi</i>	71
<i>Balamus ad Balacum peruenit</i>	ibid.	<i>Betachora</i>	113
<i>Balamus resorso</i>	97	<i>Betaramptha Iulias appellata</i>	262
<i>Balami de rebus suis uerum vaticinium</i>	ibid.	<i>Bethsabe studium Adonia, sic suadente Nathane, Davidi indicat</i>	104
<i>Balami aduersus Hebræos consilium</i>	ibid.	<i>Bethsabe Regi se gravidam esse nunciat</i>	181
<i>Balami asina loquitur</i>	96	<i>Bethsabe obfessa</i>	328
<i>Balami de Israelitico populo vaticinium</i>	97	<i>Bethsurita deditionem faciunt</i>	329
<i>Balac iratus reprehendit Balamum</i>	ibi.	<i>Bethsaida</i>	262
<i>Balaci Moabitæ regis ad Madianitis legatio</i>	96	<i>Biblia Sathan abolere conatur</i>	321
<i>Balamo Angelus resistit</i>	ibid.	<i>Bibliotheca Ptolemæ Philadelphæ</i>	305
<i>Banaias</i>	103	<i>Bozus Naami & Ruth amicus</i>	135
<i>Banaias Egyptum hasta ex ipsius manibus extorta consistit</i>	ibid.	<i>Bozus, Ruth cognatum, eam ut ducat, hortatur</i>	136
<i>Banaias leonem exanimat</i>	ibid.	<i>Bozus ex Ruth Obidem Davidi anum genuit</i>	161
<i>Banaias quatuordecim annis Israelitarum imperiũ tenuit</i>	127	<i>Boues triturantes</i>	105
<i>Baracus contra hostes Imperator designatur</i>	161	<i>Buccina dua ex argento facta</i>	84
<i>Barasa oppugnata & concremata</i>	326	<i>Blasphemiarum inter Iudæos & Egyptios causa</i>	456
<i>Baruchius e carcere dimissus</i>	271		
<i>Basanes Remathonem captam munio</i>	120		
<i>Basanus impietas</i>	ibid.		
<i>Basilica</i>	113		
<i>Batibius</i>	278		
<i>Bathillus se venenum attulisse fateretur</i>	249		
<i>Belus primus rex Assyriorum</i>	454		
<i>Beli sacerdos interfecit</i>	121		
<i>Bellum Adadi contra Achabum</i>	122		
<i>Bellum inter Asælem & Zeum</i>	132		
<i>Belli Iudææ Praefide Floro exorti ipsi Iudæi initium & seminarium</i>	287		

C.

<i>Cain regione extorris</i>	15
<i>Cain Dei castigatione haud melior redditur</i>	ibi.
<i>Cain hypocritarum & sceleratorum parens</i>	ibid.
<i>Caduceatores ablegandi</i>	109
<i>Caius ad tria milia Iudæorum in seruitium abducit</i>	320
<i>C. Norbanus Flaccus pro Iudæis scribit</i>	238
<i>Caius Senatus ac Trifoni urbis Praefecto se in impertum defuncti successio significat, & ut Agrippam e custodia dimitterent mandas</i>	289

Caius Caligula quartus Romanorum Imperator.		Captivitas Babylonica	270
Tiberius Tyrannus	269	Captivitas, & per tempus obsidionis mortuorum numerus	435
Caius Tiberium fratrem tollit	ibid.	Caprosaba Antipatrii dicta	301
Caius Germanici filius, gratusus	268	Carmen & gratiarum actio Moysi & Israelitarum pro praesenti liberatione	29
Caius Petronio mandata imperatoria negligente, ut sibipsum manus inferat scribit	272	Carnibus eruentium Hebraei vescuntur	77
Caius templorum Graecanicorum nullum inspersionem relinquit	276	Carthago à Didone Pygmalionis sorore in Africa extructa	453
Caius Ioui fratrem se appellat	275	Cassius Herodi, si bellum desisset Iudae regnum delaturum pollicetur	323
Caius vir maleficus	281	Cassius in Syriam venit, & plus quam septingenta argenti talenta à Iudeis exigit	387
Caius orator facundus	ibid.	Cassius Herodi, ut in Malicho mortem patrii uliscatur, rescribit	323
Caius primo egregie Rempub. administrat, postea divinos quoque honores usurpare audet	270	Cassius stipendium civitatibus indicit	322
Caius in Iudaei Tyrannus	275	Cassius & Marrus Herodem Caesariam ducem faciunt	207
Caius in senatores ac patrigios saevitia	ibid.	Cassius Longinus Syria Praefectus	287
Caius lenitiam se iun desertendi suos dominos permittit, & Pollux Claudium reum facere audet	276	Cassius Cherea	276
Caius Agrippa commendatus	276	Cassius & Bruti dolo Iulius Caesar interfectus	322
Caius milites tributorum ac vectigalium releuationem petentes capite plectis	276	Cassius portus	264
Caius Caligula post Tiberii obitum Princeps Roma.	265	Castra hostium à Samaritanis diripiuntur	128
Caius à Cherea trucidatus	278	Castella mununtur	371
Caius receptacula navibus extruit	281	Castor Iudei dolus erga Titum	415
Caius se Ioui comparat	276	Catullus tria simul Iudeorum millia trucidat	448
Caius Agrippa Roma honorat, in cuius retributionem aliquid petere Caius iubet, qui nihil aliud, quam ut mandatum Petronio datum revocet, rogat	272	Causa diversitatis apud Iudeos	449
Caius siuprum & libidinis licentia	281	Causa cur Iosephus hos libros contra Apionem conscripserit	471
Caius passum insidia struit	276	Causa milites impellentes, ut Claudium in Imperatorem eligerent	283
Candelabrum aureum	36	Causa impulsiva conscribendi hos libros	449
Chananaeorum gentem extirpandam	110	Causa, ob quam Iosephus has historias conscripsit, lacem edidit	1
Chananaeorum Reges mouent in Hebraeos	117	Causa extructi templi	111
Chananaeorum ingens exercitus	ib.	Causa belli contra Arabes	406
Chananaeorum Reges omnes ad unum trucidati	ib.	Cisus Saulis pater	74
Chananaeorum regionem totam Iosua deuicit	ib.	Cithara quae inuentor	7
Chananaeorum decem millia trucidantur, & Adonibezek capitur	131	Ciuitatem quam primus instituerit	ibid.
Calamitas Iudeorum Scythopoli	445	Clades Ismaeli à Ioanne accepta	272
Calamitates omnium à mundo condito cum Iudeorum collata, superantur	312	Clades Alexandri	193
Callistus, Cassi libertus, Claudio à Caio se ut ipsum veneno tolleret iussu significat	277	Claudius principatum vltro oblatum deponere recusat	232
Chaldaeorum ac Tyriorum scripta cum Iudeis consonant	454	Claudius in proposito suo ab Agrippa confirmatur	283
Chassoma & Bosora	176	Claudius Felix Iudae procurator	292
Cambysis rescriptum, in quo Iudaei ab aedificando templo deterret	228	Claudius milites ut in fide maneant, sacramento adigit	283
Campus regius	25	Claudius Agrippam in regnum paternum mittere cogitat, quod alii dissuadent, & Cuspium Fadum Iudae praesidem & regni totius declarat	284
Candilabra	111	Claudius Agrippa Iudae, Samaritiam, & Lyfaniae ditionem concedit	ibid.
Cantharus & Phiala	ibi.	Claudius Iudeis sacra Stola custodiam Agrippa im-	
Captivitas Babylonica ab Esaiâ praedicta	262		

nioris rogatu concedit	288	Casarem Herodes oblingentis talentis donat	410
Claudio veniens obtruditur Casarea dignitas	282	Casares	114
Claudius Tiberius Nero Romanorum Imperator		Casarea, Stratonis turris antea dicta, ab Herode co-	
262		dicta	608
Claudius sublevis in castra perferitur	ibid.	Casarea Philippi ab Agrippa Neronis appellata	
Claudius fato functus	293	294	
Claudius Casarius ad Iudaeos epistola	288	Casica perfectia	236
Claudius pro Alexandrino Iudaei editum	284	Casarea inter Iudaeos & Syros de pari iura civitatis	
Claudius pro Iudaeis per Romanum orbem editum ibi.		rix	293
Claudius ad legatos responsio	283	Casarea portus	419
Claudius Agrippa, ut magno animo in retinendo		Cherea cum sociis in Germanici ades se recipit	
principatu pergeret, hortatur	283	279	
Claudius milites in Principem eligunt	280	Cherea Iulium Lupum ut Cassi uxorem & filiam	
Crassus in Parthia perit	203	interficiat mittit	281
Crassus Parthum resistit	ibid.	Cherea a consulibus signum petit	ibid.
Crassus iuramenti dati violator	202	Cherea multis ex causis in Caesarem incitatus	276
Crateres	116	Cherea, Minucianus & Clemens, de Caesaris neco	
Cratera aurea dua	309	colloquantur	280
Cratera argentea	ibid.	Cherea cum aliis quibusdam Caesarem tollere statuit	
Cecilius Bassus sic Casarem interfecit	321	277	
Cedes aethiopia Hierosolymis	328	Cherea Clementem & Papinum alloquitur	276
Cedes, latrocinia, seditio & fames in Iudaea	261	Cherea occasione aggreddendi Caesarem expetitur	
Cedes Zachariae Regis	254	277	
Cedes in Hierosolymis	328	Cheremum historiographus	259
Cedes cognatorum 42. Ochozia	132	Cherili antiquus Poeta de Iudeorum gente testimo-	
Cedes filii Aristobuli	374	nium	455
Cedes, latrocinia, seditio & fames in Iudaea	356	Ceron, amoni ferocissima, in qua Nea arca reli-	
Cesar in Syriam venit, apud eum Gadarensis He-		quia servantur	288
rodem accusant, qui seipsum iugulant	420	Chelcias & Ananias (Cleopatra copii duces prapofui	
Cesar Augustus Herodi in Patricidam animaduer-		333	
tere liberam potestatem permittit	244	Cherubini duo	110
Cesar Herodi ditionem ampliore reddidit	412	Cherubin	47
Cesar Augustus Herodum studiosus	389	Cheron & Marissa expugnata	327
Cesar & Syria proficiscitur.	376	Cesennius Antiochum subito inuadit	442
Cesar Aegypto potitur	411	Cella in circuitu templi constructa	110
Cesar in hoc iuvenes peccasse pronunciat, quod se a		Chetomene	36
suspitione immunes non seruauerint, ac paten-		Celenderis in Cilicia	249
tem ut filius reconcilietur, hortatur	236	Clearchi Aristotelis discipuli de Iudaeis testimonium	
Cesar a Cassio & Bruto occisus	381	455	
Cesar ab Herode offensus	242	Cleopatra Regina alieni appetens	403
Cesar Herodi dimidium reddituum & Cyprii metal-		Cleopatra in Ciliciam ad Antonium venit	385
lii donat	236	Cleopatra fratrem & sororem interfecit	403
Cesar Herodi Principatum confirmat	223	Cleopatra contra silium exercitum parat	358
Cesar Arabum legatos non audit	242	Cleopatra ad Antonium peruenit, qui Arabia par-	
Cesar Taibonitidu, Batanea, & Auranitidu dition-		tem & Hierichuntini agri redditus ei locat	403
nem Herodi donat	420	Cleopatra in cognationem suam suauiter	329
Cesar Archelaum regno dignum pronunciat	255	Cleopatra auaritia	ibid.
Cesar & Agrippa Herodi magnanimitatem cele-		Cleopatra in Herodem insidia	ibid.
brant	236	Cleopatra Antonium pariter de Iudaea & Arabia ab-	
Cesar Augustus fato functus	262	latum largitur	403
Casarius ad Herodem responsio	606	Cleopatram Herodes occidere conatur, quod cum a-	
Casari & Iulia Casarii uxori ab Herode legatum		mici auertunt	404
254		Cleopatram Antonium versus Aegyptum deducit	ibid.
Casari Herodes quingentes ex suo satellitio mittit	418		

Creatio mundi	8	profugisse ex Aegypto contendunt	82
Censores	263	Contra legislatores gentium	470
Censum legati Hierosol. reuersi	306	Contemptus mortis	252
Certamen quinquennale	236	Conuiuium Deo faciens	303
Cinnamus Ariabano amissum dignitatis fastigium restituit	290	Conuiuium Iudeorum apud Ptolemaum, & eorum dem ante cibum preces	310
Clitus: Liberias seditionis autor	302	Corban, donum Dei	454
Clitus singularem sui praefecti	161.	Cores populum excitare aduersus Moysen conatur	89
Circetios quomodo agendum	468	Cora factionem ducentis quinquaginta viri sequuntur	90
Circa Masia laus unus tantum locus, qui aggerum nullum excipere potest	444	Core cum 250. viris igni absumit	92
Circenses ludii	276	Coniunctus a dylla, ut Herodem e medio tolleret, per cunius corruptus	248
Circumcisio instituta	9	Corona	111
Circumfusa Magistratus	237	Cornelius Sabinus	277
Ciuitas Germanos ad sobrietatem cogit	458	Chabri	49
Citatu belli inter Hebraeos initium	90	Costobarus, Lysimachus, Antipater & Desisthenes apud Herodem accusati	414
Cives in Iabissa, Sauli & filiorum cadauera dempra sepeliri	88	Costobarus, cui Herodes in matrimonium Salomon sororem dederat, Idumaea principatum innuati	ibid.
Ciuitatis munitiones ac turrim cautes, quas tyrannus per amentiam deseruerant, insuperabiles	435	ibid.	ibid.
Crimin. contra Iudeos ad Titum preces	439	Cosio barbarus intercessione seruatus	16 d.
Cribus discreta bona restituntur	307	Cubicula ad voluptatem facta aurea suppellectilibus fecta	173
Cyrus Nabonidem expellit a Babylon.	434	Cumanus Praefectus Iudaea	333
Cyrus Iudeis reditum in patriam urbium ac templi edificiationem permittit	281	Cumarus multos Iudeos perimit, plures viuas capti abducat	242
Cyrus Persarum regis edictum	ibid.	Cum quis iustus sit, cum illis etiam Deus est	46
Cyri ad Syria Satrapas mandatum	ibid.	Cum capta coniunctum	107
Cyri de Iudaea eorumque templo decretum	287	Cur Iudei animalia consueti sacrificent, nec carnis solum vescantur	465
Cyprius	608	Cur quidam historiographi Iudeorum mentionem omiserint	419
Cyprius, Agrippa uxor, ad Herodiadem sororem eius scribit, & auxilium petit	206	Cur a pro sacerdotibus	292
Cyprius coadiutor	237	Cura Dei pro suis	122
Criminum a Iusto Iosepho obiectorum depulsio	307	Chusis victoria nuntius ad Davidem missus ab Achis	190
Crypta subterranea ab Antonia	425	Chusis consilium, quod etiam Achitophelis reiecit, recipitur	188
Cornelia	110	Chusis simulacrum offert Abesalomo studium ac fidem suam	187
Columna dua excitata	16	Cuius carceris amicus agit cum Iosepho	43
Columna dua ingentes	110	Chusis cultum Dei amplexus, Iudeorum amicos, robur tantum secundum se proficiunt	258
Colloquium Dei cum Cain	15	D.	
Cope in partes duo decem congesta	105	Dabaritreni Ptolemai uxorem spoliant	301
Conatus Praefectus Syria	261	Da'ale meretrice & Samisac causam tantum robur expisari conatur, & ter deluduntur	134
Comitas & benignitas Agrippa erga Philippum	302	Damasceni & Aretas contra Alexandrum	317
Comminatio grauis Israelitis a vera pietate tramite exorbitantibus proposita	112	Damasceni a Davide vincuntur	94
Concupiscentia sepulchra	85	Dana exstincta	125
Conditio obsequii soluendi: a Iobab proposita	194	Daniana tribus a Chananeis pressa	161.
Conflatus Aegyptiorum & Mithridati ad Delia	375	Danica locum inhabitandum querunt	161
Consonantia Iudeorum in religione & vita	467		
Conscientia labe	336		
Contra mendacium impudenter expositum nihil dicendum	460		
Contra sortium & usum	468		
Contra illos, qui Moysen & Israelitis propter lepram			

Danielum sociis ad honorem euectus	275	David cum sexcentorum manu & duabus uxori-	
Daniel Regis iniquitatem interpretatur	277	bis in Palaestinam ad Anchum Gura Regem se	
Daniel inter amicos amicitiam contrahit	278	consert	ibid.
Daniel Rex contra promissa exhibet	277	David Saritis & Amalecitis incursumibus in-	
David Rex seminum & interpretationem exponit	274	stat, de manibus mureri Regi mittit, eiq; mu-	
Daniel regi amicitiam a lorare nolentes, in ignem		dionalum Iudaeorum regionem se incursum eper-	
com. Et de ma providentia servatur	275	suadet	ibid.
Danieli rationibus	279	David cum Goliath egredi cupit	79
Danieli visio de asete & hirco, per quos Medorum		David agnum raptum ex ore leonis recipit, ipsumq;	
& Persarum regnum praefiguratum fuit	ibid.	seram occidit	80
Danieli mittit a leonibus diuersi	278	David ursum trucidat	ibid.
Danieli & sociorum eius in Chaldaica disciplina in-		David amicum quibus ad pragnam a Saulo instructus	
stitutio & profectus	273	erat, depositus, funera arma, in hostem properat	
Danieli somnia, eiq; interpretatio reuela	274	ibid.	
Darius tribus satellitibus tres quaestiones proponit	283	David hostem accedens, contemnitur	ibid.
Darius se sacra vasa Hierosolyma remissurum vo-		David Sauli & Ionathae necem deplorat	89
cat	ibid.	David Amaleciam Sauli interfectione officii sup-	
Darius Histaspis filius Rex Persarum	282	plurimorum	ibid.
Darius admonitus totius templi restorationem man-		David ex Hierosolymis Hieronem commigrans, a Iude	
davit	284	tribus Rex declaratur	ibid.
Darius regi scriptum & mandatum de libertate, pos-		David Iosephos quod Saulum cum filio sepelissent	
sitionibus, templi & sacris in Iudaeorum	285	collaudat	ibid.
Darius ad Syria Praefectus epistola	287	David se vivente Salomonem filium suum regnum	
Dathan & Abiram contumaces	91	assumere vult	104
Dathan & Abiram ab orbis terra	92	David Salomonem ut Deum colat, hortatur	ibid.
David filianos contra Palaestinos irruptiones de-		David Mananaim peruenit, ubi cum summa re-	
scendit	83	uerentia ab opt. matibus excipitur	109
David a tribus malis propositis pestem effugit	103	David arcem in adis Iobadami Leuita dei onit, cu-	
David Siba Ionathae facultates commendat, eumq;		ius domus multis felicitatibus cumulatur	177
omnes sedes Hierosolyma referre iubet	180	David de cunctis cecidi vetat	187
David in siti crebro ex petita aqua bibere recusat	103	David iure sua consulti nemine suspicante ipsius	
David uxorem Michelen ab Abenero consulat	90	voluntate casum fuisse Abenerum	91
David Hierosolyma partem inferiorem occupat	92	David a Michol irridetur	177
David alfosus factus Abisace cum recalescit	104	David Deo templum adificare decernit	ibid.
David cogito Regis aduentu fuga sibi consulit	84	David Deo pro promissa per Nathanem felicitate	
David a proposito Nabalum euitendi desistit	85	gratiam agit	ibid.
David Iobabum cum lectissimo milite contra Am-		David in Palaestinis mouet, eiq; bonam agrorum	
manitarum mittit	130	partem adimit	ibid.
David de Absalomi conatibus certior factus, cum		David Sophonen Regem vincit	ibid.
sua Iordanem transit	188	David a rege petit, ut agri partem ad incolendum es-	
David contra Nabalum cum 400. armatis profi-		cum suis attribueret, Rex Serellam ei donat	16
ciscitur	85	David Ionathae de patris insidia conqueritur, Iona-	
David Syria subiugeta tributum imponit	179	thae autem parentem excusat	81
David in iura discrimen vocatus ab Abs. o libera-		David erat Ionathan, ut parentis erga se animum	
tur	194	explicari & significare velit	82
David Ammanitarum iniuriam fert indignissime,		David Nabalum ad Abimelechum sacerdotem per-	
eumq; vindicare cogitat	180	uenit	ibid.
David Antigam Navai viduam ducit	85	David Goliath gladio accepto, in Gittam Palaesti-	
David danti inno. centum suam declarat	86	norum ad Anchum se consert	ibid.
		David Regem Anchum ismens suorum ac rabiu-	
		simulat	ibid.
		David ad speluncam Adullam peruenit, ubi illu-	
		toti cognatio, nec non & alii multis ad eum se con-	
		serunt	ibid.

David ad Moabitarum Regem proficiscens, parentes ei commendat	83	gem edidit, omnemq; prædam recuperat	105
David ad Sarim oppidum pervenit	ibid.	David custodes impedimentorum, obstrepentium pugna focus, in præda partem admittit	101.
David Memphis verso veniam, & dimidia partis bonorum Siba donatorum restitutionem promittit	192	David cum duobus in hostium castra penetrans, Sauli spiculum & lecythum aequalem aufert	85
David oraculo monitus fuit	84	David Sauli Imperatori Abenero quod regium spiculum & cæquæ lecythum aufert passus sit exprobrat	ibid.
David in cavernam cum suis se confert, quæ & Ionathas perveniens, eum consolatur, & factus cum eo renouat	ibid.	David Palestinos magna eorum edita strage vincit	81
David Uriam accersit, eumq; ut profectus ad uxorem, ibi pernoctaret, iubet, quod tamen non facit	181	David Levitas numerat, eorumq; officia distribuit	105
David Iosabæ, ut in Uriam animaduertat, scribit	ibid.	David Iosabæ ad peragendum censum ire iubet	103
David magnam vim ferri, æris & lignorum comportat	104	David Iebusæos ex arce & Hierosolymu eiciit, & civitatem Davidu appellat	92
David Amasæ veniam & universarum copiarum præfecturam concedit	191	David Syri occurrentes, 47000. cum Sabeco eorum Imperatore cadit	179
David Idumæos, ut viritum tributa persolverent, cogit	179	David ut plurimum propitium numen experitur	80
David num quis ex Ionathæ genere superesset, sciscitatur	ibid.	David cognita filii cæde à Chusi, acriter eum despectat	102
David assus peccatum, à Deo veniam consequitur	183	David proceres & præfectos conserit atq; benigne excipit	91
David per septem dies, infantu ex Bethsabe suscepti vicem dolenter ferens, ieiunat	ibi.	David Rabatham vi captam militi diripiendam permittit	66
David puerum extinctum sentiens, surgit, ac lotus cibum capit	ibid.	David pro innocente orat populo	103
David caissam, cur mortuo puero cibum capiat, quorum nihil puero adhuc agrotante fecerat, indicat	ibid.	David poeta	193
David laciniam regii pallii præcidit	84	David & Salomonis potentia	465
David regi Saulo, quod sibi infanti insidias struat, exprobat	ibi.	David legati petentibus aliquid commeatus, quod re responderet à Nabulo	81
David cum toto populo Abenerum desit ac luget & solennibus funeralibus ei parentat	91	David cum Goliatho ante congressum colloquium	80
David Uriæ nece audita, irasci desinit	182	Davidu legati ad Ammonitarum Regem ob patri obitu consolandi causam missi, consuevit eloquentur	180
David Bethsabe coniugem sibi a seiscit, ex qua puer ei nascitur	ibid.	Davidu victoria de Goliatho	80
David Principibus tribuum convocatis Solomone commendat	105	Davidu ad Salomonem postremum alloquium	105
David Chusim ut Achitopheli consilium se opponeret, obnixè precatur	187	Davidu filii ad partem, Absalomus vero ad auxilium confugit	185
David Hierosolymu excedit	185	Davidu liberi Hierosol. suscepti	92
David fugiens sacerdotes in urbe manere iussit, & per eos, quid in ea agatur, cognoscit	ibi.	Davidu adulterium	181
David Samueli regi erga sese animum indicat	81	Davidu concubina à filio stuprata, aliò traduntur	193
David Salomoni Iosabæ puniendum mandat	105	Davidu ob eladem acceptam indignatio	182
David Deum consulit, num ab Amalecitis uxores ac liberos recipere sit concessurus	87	Davidu omnes filios ab Absalomus casus nunciatur	184
David à Egyptio seruo ductore, Amalecitas affertur	88	Davidu, ut præliis abstineat, suadetur	194
David in Amalecitas irruit, magnam eorum stragem edidit, omnemq; prædam recuperat	ibid.	Davidem adeisse volentem in exercitu amici prohibet	189
		Davidem Ionathas excusans, à parente spiculo petitur	82
		Davidici generu reges, quot & quamdiu regnaverunt	107

De arca in qua tabulae legu Moser collocantur	73	Demetrius Demetrii filius ex Creta in Cilicia tra-	
De arca sacra consultatio	139	git, Syriamq. occupare conatur	330
De adulterio & incestu	83	Demetrius Tripolim, aliamq. Syria urbes occupat. &	
De aduentu Vespasiani in Galilaeam & obsidione		Antiochiam & Lyfam necat	531
Iotapa vide Iosiphum lib. 4. cap. 5. de bello Iu-		Demetrius Encarnus contra Alexandrum proficisci-	
daico	309	tur	360
De afflictionibus Hebraeorum in Aegypto per annos		Demetrius in Alexandrum mouet	336
400.	23	Demetrius Encarnus a Ptolemao Lathuro Damasci	
De bello Iudaico quidam historici conscripserunt	450	rex constitutus	359
De bello Iudaico	33	Demetrius militum odium concitat stipendium pa-	
Debitus vite finis Iudaorum	443	cu tempore minuendo	343
Deborah & Baracum in hostes mouent	127	Demetrius in Arsicem Parthorum Regem mo-	
Deborah Trophetissa	ibid.	uet, praelioq. superatus, capitur	346
De boue cornueta	108	Demetrius Nicinorem contra Iudam mittit	351
Decem tribuum ad reliquos Israelitas legatio	120	Demetrius ad Lashinem diploma, in quo Iudaei im-	
De Chamis filius ipsorumq. progenies	21	munitates promittit	342
De Cain & Abel fratribus	15	Demetrius ad Ptolemaum de bibliotheca adhortatio	
Decem coniurati necati, delator eorum interfellus		307	
frustrum conuersus est	416	Demetrii duces iterum in Ionathan mouent: nihil	
Decem precepta & quomodo diuidentur	70	sibi successurum videntes notum discedunt	347
Decem Aegypti plaga	59	Demetrii & Alexandri pugna, qua Demetrius fa-	
Decem viri contra Herodem conspirant	415	perat, Iudaei a Demetrio victore deficiunt	357
Decem bases aerea labi prum	110	Demetrio in Parthia morbo absumpto Philippus te-	
Decem labra rotunda	ibi.	rius Syria regno possidet	360
Decima egeuorum	105	Demetrio Antiochia adimittitur	180
De Cleopatra ultima Alexandrinorum Regina, e-		De mundi creatione, & elementorum dispositione	2
iusq. sceleribus	462	Deliberationis de arca sacra conclusio	140
Dei contemptus in quibus consistat	78	De leprosis	82
De Deo & providentia diuina	467	De nuptiis	467
Deorum apud gentes ingens numerus	469	De Nazaraei	93
De Isaci filius Esauo & Iacobo, & natiuitate eorum		De posteritate Adami, & decem aetatibus usq. ad	
acciduatione	13	diluuium	2
De Isaco legitimo Abrahami filio	11	Depulso argumenti Apionis, Iudaeos seditionis Ale-	
De Iacobo metu fratris in Mesopotamiam profuga		xandria causam extitisse	463
13		Depulso sementis Apionis de sex dierum itinere	463
De Ismaele Abrahami filio, eiusq. posteris Ara-		Descriptio donorum a Ptolemao rege templo Hiero-	
bibus	10	solymitano missorum	308
Defectus Luna	253	Descriptio spelunca in qua latrones habitabant	599
Defectionis Germanorum & Gallorum ab Roma-		Descriptio rationis & sapientiae	473
ni causa	438	De Sole, Luna, & Stellis Iosphi somnium	17
Defectionis auctores circiter duo milia in cruce acti		De Regi electione	104
ibid.		De tabernaculo per Mossem in terra deserta fabricato,	
De filio Semi, tertii Noe filii, & de progenie ipsorum		quod similitudine templi portatiliu referebat	34
& Abrahami	22	Deus immensus	111
De funeribus mortuorum	468	Deus non corporis formam, sed animi virtutes spe-	
Defuncti fratris uxor ducenda	106	elat	79
Demetrius ab Alexandro victus, trucidatur	352	Deus Abrahamo filium pollicetur	25
Demetrius se promissus in amicitiam Ionathae infi-		Deus propter inobedientiam Sauli offenditur	78
nuatereconatur	337	Deus verax in promissis	112
De morte Caesaris rumor diuersus	279	De uxore ducenda	106
Demetrius Iudaei in auxilium venit	316	De alieni	103
Demetrius Philippum fratrem Berora oppugnat	360	Diluuium	16
Demetrius sollicitantius transfuga Bachidem cum		Dimissio Israelitarum	134
copia contra Iona. han mittit	335	Dina Iacobi filia historia	37

Dioctes	276	E
Diodorus cognomine Tryphon Apamenus à Malchò Arabe Antiochi Alexandri filii petiit	185	E Diffum quantum Mauna quotidie quilibet colligeat 66
Diofantus regis Notarius Alexandri nomine falsis literas confert	337	Edicto plebi coherenda, ne quicquam amplius ad tabernaculi structuram conferant 71
Diophanes furti a horu characteres imitatur	243	Eglon Rex Moabitum Israelus subingat 126
Directio urbis imedita	396	Emoriae dextra sanitas restituitur 128
Discrimen Moysi & aliorum legislatorum	12	Enosa urbs prima 15
Disordia Iudaorum & cinium Alexandrinorum in religione	463	Enochi finis in sacris literis non inuenitur inscriptus 19
Dispositio castrorum	84	Eques Iosepho literas affert 357
Dixitum inter plebem & senatum	282	Equi Aegyptiaci 217
Dixitum in domo Herodu	238	Epitaphiis tribus mouet in Iaphem 132
Distinctio gubernationis in populo Israelitico	75	Eleazarus 11
Diversa populi studia	120	Eleazarus Tharsisus Hircano matris captivum rem exprobat 354
Divisioagri Abrahami & Lothi	24	Eleazarus ad Antiochum adducitur 813
Divisio sacerdotum in 24 cognationes	105	Eleazarus iram Dei in populum Iudaicum sateat 811
Divina auxilii promissio	102	Eleazarus ab Eliphanto oppressus moritur 175
Dixi Ieroni meminit	113	Eleasar 195
Dixi de Sotomone	ibid.	Eleazarus moritur 127
Dixi Saul, se Davidem in Nabo apud Achimelechum vidisse significat	83	Eleazarus capitur, eumq. Dux nudum extendit verbis ead. cad. precipit 65
Dolabella Epeirosurum civitati scribit	380	Eleazarus vitam gloria possidebat 177
Dolor & voluptas aut faciunt aut impediunt passionem	462	Eleazarus Iude statim Elephantem occidit 328
Domicilium Abrahami	23	Eleazarus horribiliter frigellatur 869
Domitia Domitiani Caesaris uxor	569	Eleazarus Dinari filius Romani missus 537
Domitianus Tursi facit	799	Eleazarus Iudaei audacia ferax & manu strenuus 806
Dona anteprecibus dimissa data & Eleazaro missa 312		Eleazari ad socios oratio 810
Dona Scouro data	367	Eleazarus ad Antiochi exhortatione responsio 869
Dora Thremitia civitas & non Idumaea	849	Eleazari constantia 170
Dora & Ioppe non portuosa	419	Eleazarus de immortalitate animae oratio 112
Doru prior Herodu coniunx non ignobilis ex qua Antipatrum filium seiscipit	593	Eleazarus Iudaei Romanorum crudelitatem exponit 814
Doru, Herodu uxor	383	Elias sicut Enochus ex hominibus exemptus 236
Doridem Antipatri matrem Herodes eiicit è regia 457		Elias pluviam venturam praedicat 229
Dorua in Iudaorum Synagoga Caesaris statum ponunt, quod Aegyptum & Petronium vehementer ad iracundiam commovet	522	Elias Achabo & Iezabela vindictam divinam praedicat 228
Dortus cum quatuor filiis supplicio affectus	535	Eliab ad Achabum venturam pluviam et indicat 1614
Duodecim Israelitae liberi	28	Elias populi superstitionem arguit 229
Dux totius disciplinae & moralium institutionis modi 53		Eli doctrina & officium miraculo confirmatur. ultima igne culum ascripta 1614
Dux sacrificiorum genera	80	Eliam Deus in deserto alloquitur 270
Dux de quibus aqua Iosephus	824	Eliam contra cibum 228
Dux & viginti liberi facit	823	Eli Pontificis fili O, hines & Phinnes nefarii 150
Dux cum Iudaorum milia in templo occumbunt	585	Eli sacerdotum tempore annona caritatis 135
Dux cum Iosepho dure Iudaei cessat	795	Eli in Sylo filiorum caedes & ariam amissio significat 1614
Dux cum milites congregantur, qui ad unum se conferunt, & Abenari partes succumbunt	171	Eli audita ariam amissione existit 1614
Dux ab Abenari	71	Eli Pontificis Genealogia & progenies 1614
Dux ab Abenari	205	Eliam in Davidum hostibus cingitur 240
Dux ab Abenari		Eliam pluviam venturam & victoriam praedicat 139

<i>Elifas viduam ut ex olei fidelia plurima vasa</i>		<i>Euphrates</i>	14
<i>atimpleat, iubet</i>	240	<i>Eutyches Agrippa libertus, herum apud Casarem</i>	
<i>Elifas ab Adido agrotante consultitur</i>	243	<i>accusare cogitat</i>	490
<i>Elifas vocato</i>	230	<i>Ex arca Noe cornuum emittit</i>	17
<i>Elifas mors & cadaueruin ipsius momentum conie-</i>		<i>Excisio stirpis Nabal</i>	23
<i>cti refusitatio</i>	251	<i>Excusatio historiographi, cur legum seriem innoxia</i>	
<i>Elifasum Reges consulunt</i>	239	<i>vit</i>	103
<i>Elionimus loachim nominatus Iuda Rex</i>	245	<i>Exemplum à Iudæis Casarea interfectu peritum</i>	
<i>Elieturum contra Ægyptios bellum</i>	336	<i>ita</i>	
<i>E Iudæi duodecim milia cadunt</i>	378	<i>Exemplum, non semper patribus similes nasci filios</i>	
<i>Epaphroditus</i>	11	<i>ita</i>	
<i>Epicureorum error coarguitur</i>	279	<i>Exemplum ultionu divina in Iezabel valde infi-</i>	
<i>Ephraim & produtione occupant Bethel</i>	122	<i>gne</i>	270
<i>Ephron oppidum expugnatum</i>	226	<i>Explicatio nominu Moab & Ammon</i>	27
<i>Epiphagus huius partu genus Iudeorum ex Ægypto</i>		<i>Exploratores</i>	24
<i>non oriundum</i>	338	<i>Exploratores terra Chanaan mittit Moses</i>	35
<i>Epilogus secundi libri contra Apionem</i>	360	<i>Exploratores Israelitu terrorem incutunt</i>	36
<i>Epicedium à Ieremia Iesai scriptum</i>	265	<i>Expositio belli Arabici & pecunia mutuo accipit</i>	
<i>Epitome belli Iudæici</i>	573	<i>448</i>	
<i>Epistola Tivolemai, in qua à Pontifice Eleazare Bi-</i>		<i>Externi Iudæi inferiorem civitatem occupant</i>	503
<i>bliorum petit interpretes</i>	307 dit 387	<i>Exteri quoq, ut exaudiantur in hoc loco precantur</i>	
<i>Epistetes pecunia corruptus Scythopolim Iudæi pro-</i>		<i>212</i>	
<i>erhod</i>	75	<i>Ex tribu Ephraim circiter 42000. caesi</i>	132
<i>Elasus fidei quoq, benedictionem postulat</i>	32	<i>Extirpatio stirpis Tarsani</i>	227
<i>Elas primogenitus eius ob lenticulam cedit</i>	38	<i>Extirpatio Iudæorum Amari concessa</i>	294
<i>Elau Edom dictus</i>	ibid.	<i>Extructio templi Solomoni mandatur</i>	197
<i>Elazar filius & posteris</i>	ibid.	<i>Ezeccia ab Assyriorum rege deficit</i>	217
<i>Elas Iudæi qui apud Babylonem degunt, conuo-</i>		<i>Exercia legati ad Israelitas & Zingrum s. fli celebra-</i>	
<i>cat</i>	289	<i>di causa missi occiduntur</i>	266
<i>Elas Hierosolyma Prefectus, vasa aliq, precio-</i>		<i>Ezeccia in aduersis ad Deum refugium & per Eza-</i>	
<i>si gazophylaci custodibus tradit</i>	289	<i>iam in spem melioris fortuna ereclio</i>	260
<i>Elas legi spiritus</i>	ibid.	<i>Ezeccia Regis Iudæ pietas</i>	256
<i>Elas de Cyro vaticinium</i>	281	<i>Ezeccia mors</i>	262
<i>Elfen sine Legion</i>	75	<i>Ezecciam primarium latronem cum sociis Herodes</i>	
<i>Elfenorum placitum</i>	641	<i>supplicio afficit</i>	377
<i>Elfenorum vita & mores</i>	480		
<i>Elthmonius</i>	416		
<i>Esther puella fit Regina</i>	239		
<i>Esther Regem pro Iudæi intercessura accedit</i>	296		
<i>Ebutius contra Iosephum</i>	513		
<i>Ebutius in bello negotio discedit</i>	539		
<i>Ema inter omnium viciuentium</i>	13		
<i>Euphania</i>	14		
<i>Eutyches Alexandri dicta & facta obseruans An-</i>			
<i>tipatio & Herodi exponit</i>	445		
<i>Eutyches Lacon Alexandrum apud parentem clare</i>			
<i>accusat, auctore, nec ipsius existit</i>	616		
<i>Eutyches amicicia simulata fallit Alexandrum, e-</i>			
<i>iusq, fit proditor</i>	ita		
<i>Euricles necu Alexandri & Aristobuli redempta</i>			
<i>opera, accusatoru partibus fungitur</i>	617		
<i>Eurycles Alexandrum apud Herodem salu accu-</i>			
<i>sat, & in pericula precipitat</i>	ibid.		
<i>Euangelium Iudæi allatum</i>	285		

F.

<i>Fabatus procurator Cesaris apud Herodem secre-</i>	
<i>torum Sillæ proditor</i>	622
<i>Fabula de Ioue & Pallade</i>	357
<i>Fabula superius recitata depulsa</i>	346
<i>Facinus detestandum Gabænorum</i>	112 (194)
<i>Fames ob iuramentum violatum, Israelitu immixta</i>	
<i>Fames & pestilentia</i>	268
<i>Fames in Samaria tanta, ut mulier mulieri filium</i>	
<i>comederet</i>	241
<i>Fanum</i>	210
<i>Falsa matris ac sororis Herodis aduersus Mariam-</i>	
<i>men accusatio</i>	610
<i>Falsi testu paria</i>	104
<i>Fatum & providentia diuina</i>	451
<i>Fati necessitas insuperabilis</i>	215
<i>Fratreob regnum decedentes eortu conditionibus in</i>	
<i>concordiam redeunt</i>	583 (ultio 300)
<i>Fratricidia à Ioanne Pontifice perpetrati taxatio &</i>	

<i>Fadus à Iudæis sacerdotalem stolam, ut esset in Romanorum potestate postulat</i>	528	<i>Sam exalturo porta claudantur</i>	359
<i>Fadus Iudeos Philadelphensium propter Mianis interfectores punit</i>	227	<i>Gadara instaurata</i>	370
<i>Fadus Deicum Noe</i>	18	<i>Gadaram Alexander capis</i>	318
<i>Felix Hierosolymis Thasaelum adoritur, à quo tamē fugatur</i>	383	<i>Gadarenses Herodem accusatores, Agrippa vincti ad Regem mitti</i>	420
<i>Felix Drusillam à priore marito abducit</i>	536	<i>Gales ab Abimeleche fugatus, à Scimiti urbe pellitur</i>	130
<i>Felix accusatur</i>	538	<i>Galata à Gomar oriundi</i>	20
<i>Felix in Phasacium exercitum mouet</i>	592	<i>Galadenorum ad Israelitas legatio</i>	145
<i>Felix latrones Magos vulgæ, seductores supplicii afficit</i>	537	<i>Galilai sese vindicantes Samaritanorum vicis contendit & rapinis vastant</i>	534
<i>Festus impostorem magnum cum affectu opprimit</i>	538	<i>Galilai ab Herode depiciunt</i>	394
<i>Festum azymorum</i>	81	<i>Galilæcum Tiberiensibus sedati</i>	366
<i>Festinitas templi recepti instituta</i>	325	<i>Galilai Tiberiada invadere postulant</i>	549
<i>Fili pontificum ad Davidem missi, in puteum sese abscondunt</i>	188	<i>Galilæarum multitudo Iosephum, ne se deserat, perit</i>	516
<i>Fili oblatio</i>	355	<i>Galilæorum erga Iosephum fides ac benivolentia</i>	549
<i>Fili Chananas</i>	21	<i>Galgali, libertas</i>	115
<i>Fiducia Adadi in milite</i>	231	<i>Gamala in Romanorum fide persistens</i>	546 & 547
<i>Filiorum apud Iudeos educatio</i>	824	<i>Galaphya Alexandri coniunx, num parata Herodi infideli ignorasset, ininterrogatur</i>	447
<i>Filiorum Iherosolymorum</i>	51	<i>Galaphya vxor Alexandri suspitionem ante conceptionem orationem multum auget</i>	613
<i>Finale consideratorum de Caio tollendo decretum</i>	509	<i>Galaphya quendam vxor Alexandri Archelæ Capadocum Regem missa</i>	413
<i>Florus belli Iudaici causa</i>	543	<i>Galaphya somnium</i>	477
<i>Fons Iordanus</i>	607	<i>Gratus cum aliis militibus Claudium latentem pertrahit, eumq. vacanti Imperatori locum occupare iubet</i>	518
<i>Forma templi extruendi Solomon datur</i>	200	<i>Grati cum Simone constitutus</i>	472
<i>Forma & habitus Elie Propheta</i>	238	<i>Gratitudo Salomonis erga Ieronum pro accepto beneficii</i>	214
<i>Fer: una monumentum</i>	795	<i>Gratitudo Salomonis erga Ieronum pro accepto beneficii</i>	214
<i>Fuga hostium ob terrorem à Deo immissum</i>	242	<i>Gratitudo Salomonis erga Ieronum pro accepto beneficii</i>	214
<i>Fuga & strages exercitus Absoloni</i>	189	<i>Gratitudo Salomonis erga Ieronum pro accepto beneficii</i>	214
<i>Fusus Alexandri</i>	362	<i>Gratitudo Salomonis erga Ieronum pro accepto beneficii</i>	214
<i>Fulvia, Saturnini coniunx Roma quatuor Iudeis purpuram & aurum, ut in templum Hierosolymitanum deponeret tradit, ipsi vero in propriis usus conuertunt, quod dum Tiberius cognoscit vnumquodque Iudeos ex urbe pellit iubet</i>	484	<i>Gratitudo Salomonis erga Ieronum pro accepto beneficii</i>	214
<i>Furtum</i>	108	<i>Gratitudo Salomonis erga Ieronum pro accepto beneficii</i>	214
<i>Fructus ad 100. annos incorrupti</i>	811	<i>Gratitudo Salomonis erga Ieronum pro accepto beneficii</i>	214
G.		<i>Gedeon per 40. annos regnat</i>	129
		<i>Gedeon duos duces Zebim & Hexarbum capis ibid.</i>	129
<i>Gabala</i>	416	<i>Gedeon ad Medianitarum tentoria accedit, & ab illis somno confirmatur</i>	128
<i>Gabaonita ministerii publici deputati</i>	116	<i>Gedeon cum trecentis viris pugnam adorat</i>	ibid.
<i>Gabaonita legatos mittunt ad Iesum</i>	ibi.	<i>Geon Nilus</i>	14
<i>Gabaonitarum ad Hebraeos oratio</i>	ibid.	<i>Gedeon, ut Israelita à Medianis liberet, Deus mandat</i>	128
<i>Gabareni Ioanni sese addicunt</i>	551	<i>Gedionem exiguas copias Deus eligere iubet</i>	ibid.
<i>Gabinus aliquot urbes diruit in Iudea adificari iubet</i>	371	<i>Gallius Alexandria ut Aristobuli & Mariamæ effigies de pilis ad Antonium mitteret, persuadet</i>	404
<i>Gabinus Nabathæ pugna superat</i>	587	<i>Gemmarum in Pontificali ornatus miraculum</i>	79
<i>Gabinum mater Alexandri beneficii lenire studee</i>	586	<i>Genealogia Abrahami</i>	12
<i>Gabinio bellum Parthi inferre parato Hyrcanus & Antipater suppetias ferunt</i>	588	<i>Genealogia Noe</i>	16
<i>Gabinia pecuniam Porpeta ab Aristobulo promissam</i>			

Germani & Galli sub Herodo stipendia fecerunt	467	Herodes Davidi	194
Germani Caesaris satellites	512	Herodes iterum cum Arabibus ad Cana Cæsæstria pugnat	467
Germanicus Tisoni opera sublatas	48	Herodes in itinere ad Agrippam Chium peruenit, ei que ingentem pecunie vim ad porticum urbem reparandum confert	427
Germanorum rabies per Cui cadem excitata, sedata	513	Herodes ex aurea & argentea suppellectile pecunia conficiens, frumentum ita ea comparat	417
Gessius Florus Iudæa Procurator	54	H. & desprope Panium templum adificat	421
Gessius Florus prior Albino	ibid.	Herodes apud Casarem filius accusat	449
Gessii Flori inturia	480	Herodes ut alienus videretur Aristateli neca eum honorificè pelvis curat	401
Gesta inter Vitellium & Artabanum	485	Herodes Resa capto & e Massada domesticis receptus Hierosolyma petit	390
Gibea & alia Beniamitarum urbes incensa	124	Herodes cum Archelao Antiochiam usque iter fecit	443
Gaza oppugnata	357	Herodes cum Galilai pugna, eosq. victos in castellum compellit	394
Gazara	214	Herodes in Trochomitum regione castellum condit, ei q. Zamarin Iudaum Babylonicum praefecit	454
Gischala incensa atq. diruta	546	Herodes ab Hyrcano admonitus fuga sibi consulit, & in iudicio amplius non comparere	378
Godoliat transfugatum dux	271	Herodes ex Daphne Antiochia suburbio in Galileam proficiscitur	394
Golatha cades, & plebs Massathensis abductio	272	Herodes inexpectatam & apertam uxoris amissionem videns, contristatur	411
Gotholia omne semen regium tollit uno solummodo Iosio, Ozochia filio servato	247	Herodes nobiliores Iudaorum post obitum suum tradidit mandatis	465
Gotholia pæna	248	Herodes Massadam petens in itinere à Partibus impugnat	388
Goliath vir prodigiosa statura inter Palestinos	153	Herodes anno primo à nato Christo moritur	466
Goliath singulare certamen Hebrai denunciat ibi.	ibid.	Herodes Arabi sibi hostes esse deprehendit	396
H.			
Hebraeorum origo	52	Herodes cum magno vita discrimine Romam nauigauit	ibid.
Hebraeorum servus anno septimo manumittendus	108	Herodes Romam profectus, Antonium conuenit	ibid.
Hebrai mulierum cupidine ducti à patrum religione desciunt	98	Herodes Antonium & Casarem sibi beneuolos inuenit	ibid.
Hebrai in aciem proferunt arcem Sederis	137	Herodes coram senatu Romano laudatur	517
Hebrai inmentis & pecoribus hostium in pradam contra Dei mandatum abactu parcunt	150	Herodes circa Hierosolymorum moenia se bono publico & ad salutem urbem venisse, declarare iubet	391
Hebrai vallem ultra Iordanem sitam habitantes, relictis suis oppidis in munitissimas urbes confugiunt	169	Herodes Saturnino & Voluminio permittentibus cum exercitu Arabiam inuadit, & Reptam castellum dirimit	ibid.
Hebrai terram Amoraorum occupant	95	Herodes Archelaum & cognatos praefectissimum moribus donat	616
Hebrai pugnam parant aduersus Amoraos	ibid.	Herodes Cassii amicus	591
Hebraeorum contra Moabitae victoria	239	Herodes cur in exteros liberalis, in suos saeuus fuerit	439
Hebraeorum ob Moisi obitum plantæ	111	Herodes fratrem Iosephum in Iudaam mittit, ipsi copias in Galilaam ducit, urbemq. Sepphorim capis	391
Hebraeorum seruitus intolerabilis	52	Herodes Cassium ex Galilea pecunia sibi deuincit	381
Hebraeorum libertas, & Chananaeorum seruitus	ibid.		
Hebrai Chananaei cadunt	89		
Hecataeus	23		
Hecataeus Abderita cum Alexandro Rege nutritus	832		
Helena Hierosolymis cibos egenis distribuit	530		
Helena Adiabænarum Regina Hierosolyma proficiscitur	ibid.		
Helon per decennium iudex	332		
Hermippi de Pythagora testimonium	330		
Herodes iter per hostium castra exciurrunt in Bethlehem: aquam hauriunt & Davidi offerunt	195		

Herodes quadraginta quinq; ex Antigoni facilius interfecit	398	Herodes gravem morbum contrahit	413
Herodes vehiculo, in quo mater erat, emerso, sibipsum lentas manus in seire cogitat	387	Herodes morti correptus testamentum condit, ac regni successionem filiis, nepotibus ac amicis relinquit	463
Herodes dona suum militibus distribui iubet	461	Herodes populi partem dimittit cum reliquis Masadum peruenit	422
Herodes Hircanum suum vocatus	390	Herodes Antipatri matrem in regiam inducit, cumque Casari commendat	431
Herodes Alexandro coniugi sua fratri regnum petimus ipsi se eo possit	389	Herodes malum simul & cultellum possens sibipsum manus violentas inferre cogitat, Achabius nepos vero istum praevenit	465
Herodes ante pugnam sacra Deo celebrat	605	Herodes Sosis, Praselli ac militibus ne urbem diriperent pecunias numerat	396
Herodes hostes adiuvatur	ibid.	Herodes apud Diospolim cum Arabibus pugnat, & eis vincit	405
Herodes omnem rem gestam priusquam Vitellii liberta superuenerit, Casari aperit	486	Herodes Iesu Thabeti filio pontificatum abrogat in cuius locum Simonem Boethi filium subrogat, & in q; filiam in uxorem ducit	418
Herodes, Agrippa frater Rex in Chalcide	521	Herodes Antipatri Therora consuetudinem & mulieribus conuenticula interdicit	457
Herodes Arabiano Partho sanat	495	Herodes, audito quod Hircannus recluso Davidu se pulchro tria milia talentorum argenti extulisset, idem facere conatur	437
Herodes ad Pharaam agro: antem visendum venit, eod; mortuus Hierosolyma sepelitur, & publico cultu honoratur	456	Herodes quotquot visum est Casari, uno Archelao excepto, conuocat	449
Herodes Agrippa inopiam exprobrat	489	Herodes ad sediciosos compefcendos in arces praefidia collocat	416
Herodes ad dyas latrones depellit	590	Herodes Antonio deuicto subtrahit	408
Herodes per universum iteratum orbem clarescit	609	Herodes odio in filium flagrat	464
Herodes venator summus	ibid.	Herodes Dei templum de nouo construere animo concipit	422
Herodes praece animi corporisq; virtutem fortuna iungit, eand; resu est	ibid.	Herodes Manahemum de imperii diuturnitate rogat, & Essenos propter eum in pretio habet	ibi.
Herodes Antipatrum filium expellit ciuitate, ac Hircannum auum coniugis interfecit	610	Herodes diuturnus Alexandri filiam, Samaritanam praefecit	395
Herodes Alexandrum & Aristobolum filios praefecit, cum Alexandro materno auxilio petendos iubet	619	Herodes filiorum liberos educat	455
Herodes in Phororam fratrem exciditur	615	Herodes Pappi caput Therora fratri mittit	594
Herodes suos in fuga consulatur	387	Herodes Hierosolyma oppugnat	ibid.
Herodes h Arabibus latrones sibi dedi postulat, & praedia in eadem repetit	444	Herodes a Casare & Agrippa in magno honore habitus	421
Herodes Antipatri & mulierum secreta omnia extorquet	457	Herodes filiam quam Salomes filio nato e Coftabaro collocaturus erat, Therora filio collocat	440
Herodes cum hostibus pugnat in suburbio	386	Herodes ad Casarem venit, eisq; beneficia in Antinuum collata praedicat similia in eum collocaturus si in amicitiam eum reciperet	410
Herodes Romam nauigat & Casarem Aquileiam visum persequitur	431	Herodes latrocinii agru agit & excursionibus in Arabiam	404
Herodes Antigonum ex Iudaea expellit	378	Herodes 300. talentis Casarem donat	430
Herodes fauores suos promouet aduersa vero facilius homines quoditionu superliciu aufumit	397	Herodes in Italiam nauigat, & liberis suis Roma domum reducit	426
Herodes coram militum multitudinem, ut Hircannum regno deponat in Hierosolyma ducit	590	Herodes Syria & Graecia urbibus ingentem pecuniam vim in adfecta contulit	430
Herodes contra latrones in speluncis degentes militib; ducit	392	Herodes dyas Chalcidum eligendorum summae rerum pontificum petit	528
Herodes eum Antigono res decernere in Samariam praefecit	ibid.		
Herodes filii a pontificatu remoto Simonem cuius etiam filiam duxit seire rogat	418		
Herodes conuentionem capicatur	416		
Herodes ad Maluchum Arabum regem pecuniam accepturus praefecit	382		
Herodes malis pecuniam Antonium ut Antigonom tolleret iudicet	396		

Herodes multos in itinere adiuuat pecunia, plurimorum est apud Agrippam mediator	427	copias ducit	390
Herodes quibusvis calumnias fidem adhibens, multos iniuste interficit	441	Herod- s a Parthis accitus in uanatione occiditur	431
Herodes Casarem & exercitum honorifice excipit	410	Herodes Mariamannen Hyrcani ex filia neptem ducit	383
Herodes Antoninum adire Macharam accusaturum cogitat, eisdem reconciliatur & Iosephum fratrem attribuit	393	Herodes fratrem in Idumaam mittit, ipse copias in Galilaam ducit, urbemq; Sepphorim capis	392
Herodes Chalcidu dynasta & Helcias Silam interficiunt	526	Herodes cibaria exercitus procurat	391
Herodes Iudaorum primores conuocat, eumq; facinus hoc commemorat	464	Herodes populum sacramento obstringit	421
Herod- s Hierosolyma redit in multitudinem in concionem aduocat, rationem eu sua peregrinationis exponit, ac quartam tributorum partem remittit	429	Herodes Aristobulo Ananels loci pontificatum committere cogitat	400
Herodes duos satellites in Davidi monumento amittit	437	Herodes filius accusat	431
Herodes ab Antonio & exercitu honorifice exceptus	393	Herodes Therora uxorem accusat, eumq; ut illam ablegeret, iubet	455
Herodes ad Antonium Samosatam oppugnantem propius at, in itinere multos barbaros trucidat ibid.		Herodes uaria fortuna usus	455
Herodes Antipatri blanditiis adductus, sponsalia reformatur	621	Herodes ab Antipatro patre persuasus a bello contra Hyrcanum desistit	401
Herodes Machatanem magno muro ac turribus amplectitur	803	Herodes Antonio contra Augustum auxilia pollicitur	404
Herodes Casari reconciliatus	447	Herodes filius reconciliatus	433
Herodes regno excedere iussus, in Egyptum abijt, dehinc in mari diu tacitatus, tandem Romam peruenit, ubi Antonio qua ipsi contigerant, recenseret	386	Herodes a Mariamime uxore non blande exceptus	411
Herodes duplex periculum suspicans castellum sibi adrefugium parauit	811	Herodes plurima peregrina instituta introducit	415
Herodes Davidi sepulchrum soliat	437	Herodes nouum in locis sancit, ut perfores parietum situitate extra regis terminos uendere liceat	426
Herodes Alexandri & Aristobuli criminationibus aurem prebet	446	Herodes Hierosolymu duas arcis munit	598
Herodes a centum Iudaï apud Antonium accusatur	385	Herod- s. uidet Samariam ibid. uel Sebaste.	
Herodes cum in difficilibus tum in incundis rebus solus Agrippa proximus	427	Herodes Quintilio Varo iudice filium in ius uocat	459
Herodes Hierosolymu, Phasaelus uero extra urbem constitutus, in capiti discrimine versantur	594	Herodes ad defensoribus in Galilaam exigit	393
Herodes in ius uocatus cum comitibus comperet	378	Herodes in Alexandriam ut cum regno suo insisteret, tam inuehitur	399
Herodes in comperendu alienigenarum auxilium multum negotii habet	377	Herodes Casarem plurimum muneribus donatum in Egyptum deducit	410
Herodes in Galila cum hostibus pugnat, eos vincit, ac uniuersam Galilaam in suam partem traducit	394	Herodes tertiam tributorum partem remittit	418
Herodes consolatur & cohortatur milites	387	Herodes Antonio rescribit, & causas cur Aristobulum mittere non possit, indicat	372
Herodes in semio impatiens & amarulentus	463	Herodes foribora, domi uero aduersa fortuna vitatur	45
Herodes ex Italia domum reuersus contra Antigonus		Herodes Alexandrum & Aristobulum Romanum Caesarem mittit	410
		Herodes Antipatro amicas literas, ut eum Roma dimittam retrahat, scribit	416
		Herodes Antipatrum ad minuendam filiorum arrogantiam honoribus euehit	432
		Herod- s populo sacra templi extructurum exponit	420
		Herodes ab hostibus uulsi-ur	394
		Herodes Rex in Chalcide moritur, eiq; in regnum Agrippa succedit	467
		Herodes Antipatro, ne cum Pherora uel eius curam gerere unquam colloqueretur, edicit	453
		Herodes milibus de suis facultatibus multum praenix largitur	603
		Herodes a Salome motus utrinque filium uincit, & separatos afferuari precipit	618

<i>Herodes contra Alexandrum & Aristobulum iudicium coram</i>	<i>ibid.</i>	<i>Herodes magnificè sepelitur</i>	630
<i>Herodes in iudicio filios accusat</i>	<i>ibid.</i>	<i>Herodu in Augustum Casarem merita</i>	606
<i>Herodes Antipatrum pro reliquis filiis amavit, plurimumque eorum beneficia contulit</i>	626	<i>Herodu regno Augustus Casar finium partem addidit</i>	<i>ibid.</i>
<i>Herodes Syphorum civitatem capit</i>	598	<i>Herodu de latronibus victoria</i>	599
<i>Herodes a diversis latrones in speluncis degentes animum ducit</i>	599	<i>Herodu ex Mariamme liberi suscepti</i>	610
<i>Herodes Hierosolimam cingit obsidione ac praconu voce cur adveniens declarari vult</i>	598	<i>Herodu a cenaculum dimisso convivio confestim con-</i>	<i>cidit</i>
<i>Herodes splendida oratione ad populum tribus filius regni honorem attribuit</i>	611	<i>Herodu mater ac soror Mariammem calumnias in-</i>	<i>fecit antur</i>
<i>Herodes filius non regnum, sed regni honorem tradit</i>	612	<i>Herodu ad milites perterritus oratio</i>	604
<i>Herodes ad filios orationem deflestit</i>	<i>ibid.</i>	<i>Herodu propositum Massada & Ioppe captis, Hiero-</i>	<i>solimam petere</i>
<i>Herodes oratione sua fratrum defensionem radicitus non sustulit</i>	<i>ibid.</i>	<i>Herodu in iudicio contra Antipatrum accusatio</i>	606
<i>Herodes nepotes despondit</i>	620	<i>Herodu consilium Alexandri institutum et per nu-</i>	<i>cium significant</i>
<i>Herodes in Antigonom movet</i>	597	<i>Herodu copias hostes a moenibus arcent</i>	391
<i>Herodes Pappum Antigoni militum Ducem ob-</i>	<i>truncat</i>	<i>Herodu legatos Casar in seculo negotio dimittit</i>	445
<i>Herodes eorum Augusto dissimulatione remota ve-</i>	<i>rum ingenuè fatetur</i>	<i>Herodu uxor in patriam adei pervenit</i>	486
<i>Herodes propter uxoris necem miserè affectus</i>	413	<i>Herodu dua filia virgines Therora filius elevari</i>	<i>475</i>
<i>Herodes comitatus copiam parat</i>	598	<i>Herodu de Mariamme ac Iosepho sufficio</i>	610
<i>Herodes decem cohortibus comitatus Hierichuntam</i>	<i>peruenit</i>	<i>Herodu filius ex septem uxoribus susceptis</i>	620
<i>Herodes Andromacho & Gemello amicitiam renun-</i>	<i>ciat</i>	<i>Herodu familia ad Antigono in Massada oppugnata</i>	<i>390</i>
<i>Herodes Phororam cum uxore eiecit</i>	622	<i>Herodu error puniendus & inexcusabilis</i>	451
<i>Herodes Tyro maiorem portam fabricat</i>	608	<i>Herodu milites cum Iudas per quinque menses obsi-</i>	<i>onem tolerauerant, civitatem irrumpunt</i>
<i>Herodes Iosepho, ut uxorem interficiat, clam man-</i>	<i>dat</i>	<i>Herodu beneficentia & liberalitas in cunctos</i>	609
<i>Herodes Roma in Senatum intrinissus, Rex decla-</i>	<i>ratur</i>	<i>Herodu novem uxores</i>	453
<i>Herodes Alexandrum in vincula coniecit, & in a-</i>	<i>micorum eius tormenta pergit</i>	<i>Herodu eorum Augusto Casare oratio</i>	330
<i>Herodes Alexandrum apud Casarem accusat</i>	611	<i>Herodu ad Casarem properantem mandata</i>	409
<i>Herodes Antipatri, ut reversionem suam maturare-</i>	<i>ret, scribit</i>	<i>Herodu tres Eunuchi, Alexandrum innatum con-</i>	<i>tra parentum odium alere satentur</i>
<i>Herodes vehiculum quo mater erat, everso, sibipsum</i>	<i>manus violentas inferre cogitat</i>	<i>Herodu progenies intra 100. annos penitus sublata</i>	<i>887</i>
<i>Herodes clam nocte ad Idumeam proficiscitur</i>	555	<i>Herodu testamentum mutatum</i>	446
<i>Herodes grauiore in fuga Parthi Iudaeos expulsi</i>	<i>ibid.</i>	<i>Herodu ad milites gratiarum actio & testamentum</i>	<i>lectum</i>
<i>Herodes Doridem Alexandri matrem omni ornata</i>	<i>spoliata expellit</i>	<i>Herodu in medio Euphrati convivium</i>	485
<i>Herodes ex spectaculo non magnam gratiam repor-</i>	<i>tat</i>	<i>Herodu regnum</i>	416
<i>Herodes patri necem in Malicho cogitat ulcisci</i>	598	<i>Herodu morbus horrendus</i>	464
<i>Herodes accuratam diligentiam & sumptus non ex-</i>	<i>iguos in structurae consert</i>	<i>Herodu cadaver magna pompa Herodium desertar</i>	<i>467</i>
	417	<i>Herodu fortitudo</i>	590
		<i>Herodu erga Phasaleum fratrem amor</i>	596
		<i>Herodi Augustus Arabiam quoque vult trade-</i>	<i>re, quod consilium ipsius litera reddita mutant</i>
			448
		<i>Herodi mortem fratris somnia manifesta significant</i>	601
		<i>Herodu insidia structa</i>	595

Herodi à Roma litera veniunt, qua Acmen à Ca- fare occisum, & Herodi liberam potestatem An- tipatris puniendi relictam esse ostendunt	465	Hyrcanus obsidet Samariam	353
Herodi Antonius, ut Aristobulum ad se mitteret, scribit	400	Hyrcanus ingentem pecunia summam ex Davidu sepalchro aufert	578
Herodem in aula calumnia & cadibus referta vita sua tacet	443	Hyrcanus amicitiam cum Romanis renouat	352
Herodem Antonius in Arabum bellum vertere iu- bet	406	Hyrcanus asiduum cum Arabibus bellum gerit	319
Herodem Antonius ad se accersit, qui regni curam Iosepho committit, eiq; ciam ut Mariam in in- terficeret, mandat	402	Hyrcanus, dum fratris intestinis bellis laborans, in pace vivit	352
Herodem Romanis Iudaorum Regem creant	597	Hyrcanus Pontifex	363
Herodem Hyrcanus absoluit	590	Hyrcanus in fontis peris	409
Herodem Antonius amore, Antigonum vero odio prosequitur	389	Hyrcanus Samariam capit	353
Herodias cui Imperator propter Agrippam fratrem pepererat, Herodem ultro in exilio comitatur	496	Hyrcanus & Antipater Pompeii auxilium implo- rant	583
Herodion	595	Hyrcanus patria amas gratiam ab Herodo expetias	398
Herodionum castellum pro verum omnium copia ciui- tas esse videbatur	609	Hyrcanus cum Antiocho soluta obsidione sœdus fa- cit	351
Herodotus Halicarnassensis de Iudaorum circumcisio- ne	831	Hyrcanus multas Syria urbes capit, & templum in monte Gariz in desolat	357
Herodotus Egyptiorum Regum nomina non recen- set	215	Hyrcanus sua ipsi manum infert	319
Herodotus de Senacheribo	261	Hyrcanus & sen orei Regiam anteueniunt, & A- ristobulum accusant	364
Hirami & Salomonis amicitia	842	Hyrcanus Pontifex, Antipater vero Iudæa procura- tor declaratur	589
Hirami & Salomonis problemata	827	Hyrcani multis magnanimitas & constantia	578
Hirami Regis genealogia	828	Hyrcani facies	318
Hyrcanus ad inuidia contra Antipatrum eiusq; filios affligatur	590	Hyrcani & Iudaorum legatio Antonio coronam au- ream offerens, ut Iudæos à Castro captos in liberta- tem vindicaret, regat	384
Hyrcanus à Pharisaï ad Saducaes deficit	334	Hyrcani ad Casarem legati	379
Hyrcanus expiscatus quid aliis sint donaturi, plures liquis omnibus donat, ob quod alio honorifico affi- ciatur munere	318	Hyrcani ortus & indoles	316
Hyrcanus rursus ab improbis irritatur	690	Hyrcani legatos M. Antonius & T. Dolabella in senatum introducunt	320
Hyrcanus & Pharisaï hostes	354	Hyrcani vita	409
Hyrcanus ingentem pecunia vim ex Davidu mo- numento profert	351	Hyrcano Babylone à Iudæis ingens honor habetur	398
Hyrcanus Pontifex declaratur	585	Hyrcano in templo per vocem filiorum de Antiocho victoria nuntiat	353
Hyrcanus munitionum castrum edificat	319	Hyrcanum Casus in pontificatu confirmat, Antipa- trum ciuitate Romana donat	375
Hyrcanus Alexandri filius, nati maximus Ponti- fex declaratur, post ad regiam dignitatem eue- hitur	582	Hyrcanus Hierosolymu, Casare permittente, mania restituit	376
Hyrcanus à strabus in itinere circumuentus, stre- nuè se defendit, quosdam etiam e medio tollit	312	Hyrcanum Herodes occidi imperat	409
Hyrcanus moritur	354	Hyrcanum Antipater et ad Aræam Segem Ara- bia confugeret, eiq; auxilio regnum repeteret, hortatur	383
Hyrcanus paternum honorem Pontificis assequitur	378	Hyrcanum Herodes in summo honore habet	398
Hyrcanus cognito, quod Herodes regnum assecutus sit, ad eum reuertitur	983	Hyrcanus Herodes e medio tollere statuit	499
Hyrcanus & Thelæus à Parthis capti	387	Hieremias captiuitatem Babylonicam pradicat	365
		Hieremias à Babylone diu exemptus, e carcere ma- gno pretii muneribus afficitur	271
		Hieremias Hierosolymorum subuersio om prædicat	266

<i>Hieremias quando vixerit</i>	265	<i>Historiographi quidam perfidiam ac sacrilegium</i>	
<i>Hieremias liber exstitit</i>	ibid.	<i>Antiochi regere conantur</i>	817
<i>Hieremias accusatio & absolutio</i>	16.	<i>Historiographi quidam Hispaniam unam tantum</i>	
<i>Hieroboamius in Ægyptum profugit, ubi usque ad</i>		<i>modo esse civitatem arbitrati sunt</i>	814
<i>Solomonis obitum manet</i>	219	<i>Historia huius conferenda causa</i>	574
<i>Hieroboamius Solomoniem infestat</i>	218	<i>Historiographus qui dicendus</i>	572
<i>Hierosolyma & templum deperit</i>	122	<i>Historiographi Græci bellum Iudaicum silentio</i>	572
<i>Hierosolyma quondam Solyma vocata, cuius nomi-</i>		<i>terunt</i>	572
<i>nis & Honorius meminit</i>	176	<i>Homicida lex</i>	105
<i>Hierosolyma ab Herode obfessa</i>	602	<i>Homo sui interitus auctor non est</i>	18
<i>Hierosolyma à Sulaco Ægyptiorum Rege spoliata</i>		<i>Homines ambitiosi & avaritia dediti, nihil non au-</i>	173
	179	<i>dent</i>	
<i>Hierosolyma Tisus obsidet</i>	573	<i>Homines quidam nocentissimi necessitate debi-</i>	
<i>Hierosolyma ab Herode eo die, quo ante 27. annos à Pom-</i>		<i>torum forum & scripta publica ceteremans</i>	
<i>peio expugnata</i>	396		800
<i>Hierosolyma quinquies prius capta, tunc iterum</i>		<i>Honor Mardocheo oblatum</i>	297
<i>vastata est</i>	797	<i>Honor Danielis</i>	277
<i>Hierosolyma Rom. populo stipendiaria</i>	370	<i>Honor parentum</i>	555
<i>Hierosolyma Iudæa metropolis radicibus fundamen-</i>		<i>Honor magistratus</i>	108
<i>ta eruta</i>	815	<i>Honores mutant mores</i>	160
<i>Hierosolyma Pompeio partim tradita, partim obfessa</i>		<i>Horrendus in hostium acie terra motus</i>	141
	369	<i>Horrenda fulmina in monte Syna</i>	70
<i>Hierosolyma per decem & octo menses obfessa, tan-</i>		<i>Hostie veteris Testamenti</i>	854
<i>dem capiuntur</i>	269	<i>Hostes sepeliendi</i>	107
<i>Hierosolyma obfessa</i>	268	<i>Holocautoma</i>	80
<i>Hierosolyma expugnata</i>	395	<i>Humana vita terminus annis 220.</i>	22
<i>Hierosolyma pari capta, eiusq. habitantes interfecit</i>		<i>Hypocritæ</i>	376
	121		
<i>Hierosolymis dolo captis, Iudæi in Ægyptum abdu-</i>			
<i>cuntur</i>	305		
<i>Hierosolymitam legati in Galilæa haud accepti</i>			
	557		
<i>Hierosolymorum mania absoluta</i>	292		
<i>Hierosolymitanum templum lustratum</i>	325		
<i>Hierosolymitana arx munita</i>	335		
<i>Hierosolymitanorum legati in Iahu domicilium sese</i>			
<i>recipiunt</i>	518		
<i>Hierosolymitanos fundis fugavit Iesus</i>	117		
<i>Hiericho</i>	96		
<i>Hiericho capta, homines trucidati, urbs prostrata &</i>			
<i>incensa</i>	115		
<i>Hierichuntis mania sponte sua collapsa</i>	114		
<i>Hierichuntem ab habitantibus relictam, Roma-</i>			
<i>ni diripiunt, inque ea Herodes præsidium reliquit</i>			
	392		
<i>Hierichuntem speculatores explorans</i>	113		
<i>Historia de uxore Lemita</i>	123		
<i>Historia Nabuthi ob prædium Achabæ denegatum</i>			
<i>lapidatus</i>	230		
<i>Historia de Antiocho Epiphano</i>	320		
<i>Historia libri Exodi</i>	32		
<i>Historia Deuteronomii</i>	101		
<i>Historiarum Biblicarum finis</i>	90		

I.

<i>Iaber in Gilead, qua auxilium contra Beniami-</i>	
<i>ta negaverant, destruitur</i>	124
<i>Iabin, Rex Chanancorum, Israelitis subjugatus</i>	126.
<i>Iacimus & Philippus Zamari filii</i>	444
<i>Iacob iosephum, tanquam iam extinctum, laque-</i>	
	41
<i>Iacob filios cum muneribus mittit in Ægyptum</i>	46
<i>Iacob propter absentem Simeonem & Beniamin</i>	
<i>ablegandum sollicitus</i>	ibid.
<i>Iacob desolus Labani Diu Bethel proficiscitur</i>	37
<i>Iacobus & Simeon Iudæ Galilæi filii, crucis supplicio</i>	
<i>affecti</i>	532
<i>Iacobus mercedis loco petis Racheli coniungunt</i>	
	34
<i>Iacob se sacrificaturum votum Deo facit, locumque</i>	
<i>nomina Bethel, id est, domicilium Dei</i>	33
<i>Iacob in Mesopotamiam pervenit Carræ ad cogn-</i>	
<i>tionem matris</i>	ibid.
<i>Iacob ad Esau fratrem nuncios mittit</i>	36
<i>Iacob fratrem muneribus reconciliat</i>	ibid.
<i>Iacob luctatur cum spectro, & vocatur Israhel</i>	
	ibid.

I N D E X.

<i>Iacob Esau fratrem accedit</i>	36	<i>hortantur</i>	<i>ibid.</i>
<i>Iacob peruenit ad Scenas</i>	37	<i>Ieiunium & supplicationes ad Deum pro salute suis</i>	
<i>Iacobus atatis anno 147. moritur</i>	51	<i>populi</i>	295
<i>Iacobus in Hebron sepultus</i>	<i>ibid.</i>	<i>Ieiunium, preces & supplicatio Israelitarum in Ma-</i>	
<i>Iacobus dum Iosephi statum ex filii cognoscit, ma-</i>		<i> Ephatim</i>	143
<i>ximo perfunditur gaudio</i>	50	<i>Iehosifit caput ad Davidem deservit</i>	91
<i>Iacobus in Aegyptum filios frumentatum mittit</i>		<i>Iesus Iordanem transiit cum copio</i>	114
44		<i>Iesus monumentum extruit ad Iordanem</i>	<i>ibid.</i>
<i>Iacobus cum vxoribus, filiis & gregibus in scio socero</i>		<i>Iesus exploratores mittit ad Hierichuntum</i>	113
<i>proficiscitur</i>	35	<i>Iesus ab Antiocho Epiphane in Pontificem electus</i>	
<i>Iacobus quoniam exspiraret pra nimia latitia parum ab-</i>		319	
<i>fuit</i>	51	<i>Iesus sacerdotio priuatur, in cuius locum Omas Me-</i>	
<i>Iacob septimus frater iunior ceteris ad supplicium</i>		<i>nclaus dictus, surrogatur</i>	<i>ibid.</i>
<i>ducitur</i>	874	<i>Iesus cum copio urbem circumambulat</i>	114
<i>Iacobus Domini nostri Iesu Christi frater ad lapi-</i>		<i>Iesus nemini frater Rachab parcere iubet</i>	<i>ibi.</i>
<i>dandum traditus</i>	539	<i>Iesus Pontifex & Zorobabel princeps altare aedificat</i>	
<i>Iacobus cum Pharaone Rege loquitur, & in habitan-</i>		286	
<i>dam accipit Helicopolin</i>	51	<i>Iesus cum Gabaonitis foedus facit</i>	116
<i>Iacobi ad Laban accusationem responsio</i>	35	<i>Iesus a Iosepho arte captus</i>	550
<i>Iacobi contra Labanum accusatio</i>	36	<i>Iesus Sine filius Pontifex</i>	477
<i>Iacobi cum Labano colloquium</i>	34	<i>Iesus Iudonum princeps</i>	550
<i>Iacobi filii, praesertim Iuda, vs Benjamin peregrina-</i>		<i>Iesus Gamalieli filius Pontifex</i>	541
<i>tionem committat, urgent</i>	46	<i>Iesus Damnes Anano Pontifici succedit</i>	339
<i>Iacobi filii veniunt in Aegyptum, & Simeon libe-</i>		<i>Iesus Saphia filius Iosepho insidias struit</i>	552
<i>ratur</i>	<i>ibid.</i>	<i>Iesus Christi a Pilato crucifixus</i>	483
<i>Iacobi cum Rachel colloquium</i>	33	<i>Ieremias suscipit deditioem</i>	266
<i>Iacobi progenies</i>	56	<i>Ieroboam idololatria suasor</i>	220
<i>Iacobi filii accusantur furti</i>	47	<i>Ieroboami impietas</i>	223
<i>Iacobo Rachelin loco Lia in thalamum inducitur</i>		<i>Ieroboami contra Abiam, Iuda Regem, expeditio</i>	
34		224	
<i>Iacobo Deus apud iuramenti puteum apparet</i>	50	<i>Ieroboami mors</i>	224
<i>Iadus Pontifex, cuius frater Manassei Sanaballetin</i>		<i>Ieroboami filio a grotante, mater ad Achiam Pro-</i>	
<i>filiam uxorem ducit</i>	300	<i>phetam mittitur</i>	223
<i>Iadon propheta Ieroboamo Pseudopropheta of-</i>		<i>Iethra Moysi socii posteris ager attribuitur</i>	135
<i>fuscat</i>	221	<i>Ieu in Regem vngitur, Deus sic mandando</i>	244
<i>Iael Sisera ferro clauo interficit</i>	127	<i>Ieu Rex israel</i>	230
<i>Iaphes dux Israelitarum creatur</i>	131	<i>Ieu posteris regnum promittitur</i>	247
<i>Iaphes legatos mittit ad Regem Ammanitarum</i>		<i>Iezabel</i>	227
<i>ibid.</i>		<i>Iezabelam Elias fugit</i>	230
<i>Iaphes votum facit</i>	<i>ibid.</i>	<i>Iezechiel templi uisitationem praedicat</i>	267
<i>Iaphes Ammonitas fundit fugatq</i>	<i>ibid.</i>	<i>Iacobus praefectura sua metuens, Abnerum primi-</i>	
<i>Iaphes filiam mactat</i>	132	<i>calumnians, in insidiis adortum, uita dolose pri-</i>	
<i>Iaphes moritur</i>	<i>ibid.</i>	<i>uat</i>	173
<i>Iapheti Noe primogeniti progenies</i>	20	<i>Ioab in iussu Regis Uriam in hostes mittit</i>	182
<i>Iardis flum ab Romano cincta</i>	808	<i>Ioabns Davidem per literas ad Roboam excidium</i>	
<i>Isaon & Menclaus seditionem concitant</i>	320	<i>uecat</i>	173
<i>Izabeh in proditores animaduertit, Arabes in fugam</i>		<i>Ioabns & Abisani vsq ad solis occasum Abnerum</i>	
<i>vertit, Arsamum vi caput, & Abia scipsum interficit</i>	385	<i>persequuntur</i>	171
<i>Izates fratres ad Claudium Caesarem & Artabanum</i>		<i>Ioabns dato receptis signo suis cohortes</i>	172
<i>mittit</i>	<i>ibid.</i>	<i>Ioabns contra Sabaeum paucis copiis, Amasiam col-</i>	
<i>Izates & Helena veri Dei cultum ritu Iudaico dis-</i>		<i>ligendo exercitum cunctante mittitur</i>	193
<i>seunt</i>	<i>ibid.</i>	<i>Ioabns Amasiam ingulcat</i>	194
<i>Izatem a circumcissione Helena & Ananias de-</i>		<i>Ioabns Sabaeum in urbe Abelmachea circumuallat</i>	
		<i>ibid.</i>	

Ioabius interficitur, in cuius locum Banaias substituitur	204	constitutus	358
Ioabius Absalomum interficit	189	Ionathas & Simon Hierosolymis & arcem reficiunt	346
Ioabius incendio agri reuocatus, reconciliat Absalomum patris	185	Ionathas & Simon in Amora: filii Ioannis fratres mortem ueliciuntur	315
Ioabius cum exercitu lugens urbem ingreditur	190	Ionathas legatione cum muneribus missa ad Demetrium, ut praesidia de Iudaea castello eueret rogat	343
Ioabi & Abisai acies	180	Ionas a Deo in Nini regnum proficiens insus nauigium conscendit, & in mare praecipit ut	252
Ioabi uiscteria	181	Ionathas in Arabiam proficiscitur, & Nabathas uisitat	346
Ioachimus sine Iechania rex Iuda	267	Ionathas Demetrium muneribus placat	342
Ioannes in Gischala	548	Ionathas Davidem amat, patris uoluntatem annunciat, firmamq; consilium, ut saluti sua fugam praestit	355
Ioannes Hyrcanus optime rebus per annos triginta tres administratio moritur	578	Ionathas parenti praclaras Davidis res gestas commemorat, orans, ne tantopere in eiusmodi uitium scuiat	ib.
Ioannes apud Tiberiadem aqua calida foueri cupit		Ionathas Davidi mollitum patrem indicat	356
Ioannes Iosephi successus animo fert iniquo	551	Ionathas Pontifex exercitum colligit	357
Ioannes Iosepho impetro abrogato Galilea praesse cupit	555	Ionathas ob accepta beneficia operam suam Tryphoni contra Demetrium offert & prebet	344
Ioannes Gischala	809	Ionathas Saduceum Hyrcanum contra Pharisaeum inflammat	356
Ioannes & Simon in eloaciu inuenti capiuntur	797	Ionathas victos Azotum usq; persequens, Dagonis fanum concremat, octo milia hominum in eo exurens	345
Ioannes matris amore effaminatus uictoriam amittit	577	Ionathas a Tryphone interficitur	348
Ioannes qui & Hyrcanus Simonis filius	ib.	Ionathas renouat amicitiam cum Romanis & Lacedaemoniis	345
Ioannes Iuda frater ab Amoras filii interficitur	335	Ionathas cum armigero clam hostium castra ingreditur	348
Ioan. Iosephum interficere conatur	549	Ionathas in Palaestina exercitu quosdam trucidat, reliqui se mulcem inuadunt, & dans se in fugam	348
Ioanne lucri cupidus	548	Ionathas Ptolemaeo occurrit, & ab eo honorifice excipitur	348
Ioannu infidia	549	Ionathas Ammonidai consilium, quomodo operaturum potiri valeat	344
Ioan. Israhelitarum & Samaria Rex	250	Ionathas cum fratre in Berthage obsessus	336
Ioasus Iodo Pontifice auxiliante in Regem creatur	247	Ionathas fugat Demetrii milites	345
Ioasi sublatio	250	Ionathas cum suis captus	368
Ioasi, uivente Iodo, pietas	248	Ionathas a Tryphone per infidias captus interficitur	577
Ioasi, Iodo mortuo, impietas, eiusq; per Prophetam taxatio	249	Ionathas Ioanni, ut ad se veniat, scribit	562
Iodes sine Ethad in Egloni familiaritatem sese innuat	236	Ionatha, Anani filio pontificatus restituitur, quem ille recipere recusat, & Matthias fratri deferri rogat	523
Iodes Eglonem trucidat	ibi.	Ionatha & collegarum aduersus Iosephum consiliu	562
Ionathas conuincio profugit	358	Ionatha sociorum pari manibus interit, non	562
Ionathas & David in agro conueniunt	ib.		
Ionathas	394		
Ionathas prius verberatus uinui exustus est	518		
Iudas Iude fratri communibus Iudaorum suffragi succedit	334		
Ionas a ceto deuoratus ac reuomitur, Nimsiuitis praedicat	253		
Ionathas Davidem consolatur, mortem caterorum negans, de solo Ammone diligentius perquirendum censet	185		
Ionathas apud Machmam degit, patriaq; desertores punit	336		
Ionathas amicitiam cum Davide inuicem declarant	157		
Ionathas Davidi signa Regis animum declarantia			

nulli vini capiti ad Catullum perducuntur	818	Iosephus Galilæa præses septuaginta viros sibi adiungit	548
Jonatha desiderium omnes Hierosolyma capis		Iosephus in discrimen incidit	560
347		Jonatha eiꝑ, adherens: sum datus	ib.
Iosephus ex Gallia discedere cogitat	556	Iosephus Cubi Simonis filii pontifex	539
Iosephus Ionatha epistolâ perlegit	559	Iosephus seditionem absq, sanguine effuso compescit	559
Iosephatus eulium vetum renouat	237	Iosephus Sepphoritarum ciuitatem seruat	567
Iosephatus magistratus & iudices constituit	237	Iosephus consensu nauigio Tiberiada petuit	553
Iosephatus exercitum	233	Iosephus sacerdotibus captiuum absolutionem impetrat	545
Iosephatus cum Achabo in Syros expeditio	ib.	Iosephus secum deliberat	566
Iosephatus mors	240	Iosephus Galilaorum primatibus Ionatha & Tiberensium iniurias denarrat	562
Iosephatum Ieus Propheta, quod Achabo auxilium tulerat, reprehendit	236	Iosephus Hierosolymitanorum concilii iussu in Galilæa manet	547
Iosephus & Azarias à Gorgia uisiti, ad duo milia militum amittunt	327	Iosephus reuolto iussu ad historiam rediit	565
Iosephum in carcere, fratres includit	45	Iosephus legatorum suorum intelligit	561
Iosephus Regi facultates recuperat	548	Iosephus Ellemi per unum diem Pontifex	464
Iosephus bello Iudaico semper interfuit	823	Iudas Saphis & Matthias Margaloti exussit ib.	
Iosephus Roma belli Iudaici historiam conscripsit ibid.		Iosephus propter Tiberianenses periculum asposuit	553
Iosephus collegas Hierosol. remittit	548	Iosephus seditiones, ut à bello Romanis inferendo desistant, dehortatur, unde in odium & suspicionem incidit	545
Iosephus à Ionatha hortatus Catulli saluò accusatur	818	Iosephus in alio periculo versatur	552
Iosephus cum quinque fratribus Pharaonem Regem accedit	51	Iosephus legatis iterum scribit	557
Iosephus Ptolemao obuiam profectus, honorifice excipitur	315	Iosephus mulieribus Herodiæ mandatum de Mariamæ interficienda aperit	400
Iosephus Iuda consilio Arabibus negotiatoribus venditur	40	Iosephus frumentum in Galilæam transmittit	551
Iosephus in Gallia mansurus annuit	556	Iosephus in Neapolitanum	ibid.
Iosephus uxorem ducit in Ægypto, ex qua genuit Manassæ & Ephraim	44	Iosephus Tiberienses ex custodia dimittit	553
Iosephus à fratribus agrositur	49	Iosephus ex Pontificali Asamaniæ genere	438
Iosephus quintam finitiuam partem Regi pendere iubet	51	Iosephus Ptolemao spolia reddere conatur	551
Iosephus fratres tentat, ut parentis statum & Beniamin expellari queat	45	Iosephus populum ad misericordiam monet	ibid.
Iosephus hanc historiam non Hebraicè, sed peregrina lingua, Græca nimirum conscripsit	11	Iosephus tres in crucem suffixos liberat	563
Iosephus adulterium iterum deuitat	41	Iosephus regio clam dimittit	553
Iosephus vestibus mulieri relictis aufugit	ibi.	Iosephus ipse bello Iudaico interfuit	570
Iosephus fratribus incognitus eos saluat & Beniamin	46	Iosephus ex solitudine in urbem rediit, & Pherisæorum placitum se adiecit	549
Iosephus fratres, num in aduersis Beniamin essent subsidio, tentat	47	Iosephus pene oppressus, inopinato periculo eradiat	561
Iosephus in carcerem conicitur	42	Iosephus omnes Iudeorum sectas cognoscit	544
Iosephus libros suos plurimum venumdedit	823	Iosephus annos triginta natus, nulli mulieri vim inferit, & nihil sibi obtrudi patitur	549
Iosephus Hyrcanum filium ad Ptolemaum Regem mittit	317	Iosephus Canes in Canthara Tansileu surogatus locum	528
Iosephus fratres Simeone retento dimittit	45	Iosephus Tiberiadem capit	563
Iosephus & Mariamæ apud Herodem accusantur	402	Ioseph. defectionis auctores iniectione vinculis Iodapatam mittit	ibi.
Iosephus libratat vinculo	43	Iosephus Hebræa & Græca literaturæ peritus	543
Iosephus cum Tiro Romam proficiscitur, & à Vespasiano honorifice excipitur	568	Iosephus historiæ hanc in Hebræica lingua ante conscripsit	557
		Iosephus centum legatos Hierosolyma mittit	559

I N D E X.

<i>Iosephus infidias euadit</i>	588	<i>Ioram impietas</i>	243
<i>Iosephus regios in fugam compellit</i>	567	<i>Ioram expeditio in Ramatham</i>	244
<i>Iosephus Matthias filius natus</i>	544	<i>Ioramum Elisau, ut Syrorum infidias caueat, admonet</i>	240
<i>Iosephus cum copiis contra Gabara proficiscitur</i>	558	<i>Ioa Elisau, à se Syros ter vincendo, prædicat</i>	250
<i>Iosephus in Galilæa vias obseruat</i>	ibid.	<i>Iosias verum Dei cultum restituit</i>	268
<i>Iosephus iuniorum calumniis appetitus</i>	568	<i>Iosias Rex Iude</i>	ibid.
<i>Iosephus cognominatus Caiphas Pontifex</i>	480	<i>Iosephum Herodes interficit, & Alexandrum in carcerem conicit, subet</i>	402
<i>Iosephus in Ægypto Potiphar venditur</i>	41	<i>Ionici Iudei apud Agrippam de indigenarum imperio conueruntur</i>	427
<i>Iosephus etiam animo 119. moritur</i>	52	<i>Iosua tu duas partes copiarum diuidit</i>	117
<i>Iosephi patientia in vinculo</i>	42	<i>Iosua diuidendam regionem, & duas tribus cum dimidia remittendas hortatur</i>	118
<i>Iosephi consilio tolerabilior euadit ventura sterilitas</i>	44	<i>Iosua ad metiendam & diuidendam terram quosdam mittit</i>	ibid.
<i>Iosephi calliditas</i>	557	<i>Iosua Chanaanorum regionem novem tribubus & dimidia Manassis diuidit</i>	ibid.
<i>Iosephi ossa</i>	61	<i>Iosua unicuique tribui, ut ex sua sorte Chanaanum reliquias tolleretur, præcipit</i>	119
<i>Iosephi viros quidam blasphemant</i>	823	<i>Iosua Israelitarum dux designatur</i>	68
<i>Iosephi ossa in Canananaam translata</i>	52	<i>Iosua & Caleb populum compescunt</i>	16
<i>Iosephi dimittit & liberi</i>	316	<i>Iosua moritur</i>	123
<i>Iosephi somnij interpretatio</i>	39	<i>Iosua domitilium ad Sicimam</i>	ibid.
<i>Iosephi fratres cum tollere decernant</i>	ib.	<i>Iosua postrema ad seniores & magistratus Hebræorum adhortatio</i>	ibid.
<i>Iosephi fratres peccata in eum commissa deplorant</i>	45	<i>Iosua ad eos, qui ex regione ultra Iordanem sitam litabant, oratio</i>	119
<i>Iosephi somnium</i>	39	<i>Iosua ad Deum precatio</i>	115
<i>Iosephus cum Iesu de 20. aureis rixa</i>	561	<i>Iosua ad Moysen sibi successorem designat</i>	100
<i>Iosephi cum Iesu colloquium</i>	ibid.	<i>Iosua Moysen hortatur</i>	111
<i>Iosepha oratio & confessio coram aduersariis</i>	552	<i>Iotham apologeta Sicimitæ in Gedeonem ingratitude obicit</i>	129
<i>Iosephi ad Jonathan responsoriales</i>	557	<i>Iouem Olympium Caius Memmianus Regulam hominum transire subet</i>	566
<i>Iosephi infortunium hostibus animos addit</i>	567	<i>Iozas Rex Iude</i>	267
<i>Iosephi erga hostes benignitas</i>	549	<i>Iubal Musica inuentor</i>	13
<i>Iosephi erga Iesum benignitas</i>	550	<i>Iucundus & Tyrannus se sollicitatos ab Alexandro ut inter venandum Herodem interficerent, sententur</i>	446
<i>Iosephi religionis cura</i>	ibid.	<i>Iudæus populus Regi, ut orientalem insubstantaret, portum suadet</i>	540
<i>Iosephi ad Ionathan mandata</i>	557	<i>Iudas hostium phalaris gemis trucidat, ipse circumuenitur, vulneratur & interficitur</i>	330
<i>Iosephi naufragium</i>	544	<i>Iudas factus facit cum Romanis</i>	332
<i>Iosephi seruum mirabile</i>	556	<i>Iudas oppido egressus notum in Bacchidem castra intrat</i>	336
<i>Iosephi stratagemata</i>	553	<i>Iudas Effesus vates</i>	559
<i>Iosephi fratres eum à seruo deuotum patri persuadent</i>	40	<i>Iudas Effesus propheta</i>	579
<i>Iosephi fratres in via Ægyptiprehendunt</i>	47	<i>Iudas Hierosolyma se recipit, eumque sequitur Arias</i>	29
<i>Iosephi ad Iethorem adhortatio</i>	12	<i>Iudas Lyfia exercitum vincit</i>	324
<i>Iosephi ad ciues Tiberiensium adhortatio</i>	548	<i>Iudas ingenti præda potitur</i>	ibid.
<i>Iosepho parens rem totam significat</i>	556		
<i>Iosepho Iesus bellum infert</i>	550		
<i>Iosepho Tiberiensis plebs obuiam venit</i>	549		
<i>Iosepho perpetuus Cesarum beneuolentia manet</i>	568		
<i>Iosepho Potipharis uxor secundæ machinas admonet</i>	41		
<i>Ioramus, Iosaphati filius, Rex Hierosolymorum</i>	240		
<i>Ioramus Elisau mortem minatur</i>	ibid.		
<i>Ioramus à Moabitarum Rege auxilium petit</i>	239		
<i>Ioramus cades</i>	245		
<i>Ioramus scelera ab Elia per literas accusantur</i>	244		

I N D E X.

<i>Iudas Alimi potentia resistit</i>	330	<i>Iudai in seditionibus quasi furiosi</i>	472
<i>Iudas & Sadducis quartæ sectæ auctores</i>	479	<i>Iudai in Neerdum & Nysibim sese recipiunt</i>	504
<i>Iudas paucis militibus numerosum exercitum aggredi conatur</i>	332	<i>Iudas servati (Tefinbontem) succedunt</i>	ibi.
<i>Iudas obsequio in Laia in auxilium venit</i>	326	<i>Iudas necessitate ad Lallum coacti</i>	545
<i>Iudas quatuor fratres adiaciunt</i>	371	<i>Iudai & Egyptiis in Onia regione ab Antipatro Castris conjuncti</i>	375
<i>Iudas assidue cum primis gentibus bellum gerit</i>	325	<i>Iudai solennia sacrificia expeditionis tempore peragunt</i>	370
<i>Iudas eorum inter fratres dividit</i>	ibid.	<i>Iudai Syriorum, Iudæorum, & Thæmicum urbes tenent</i>	361
<i>Iudas vultu Simon hostis in Galilæa captivum liberat</i>	ibid.	<i>Iudai Carmelum montem incolentes, Antigone sese adiungunt</i>	386
<i>Iudas propheta Antigoni necem prædicit</i>	579	<i>Iudai vilesuntur inimicos suos</i>	259
<i>Iudas eorum in copiam ad Bethgatharia regi obtinuit proficiunt</i>	328	<i>Iudæ octavo die circumcisionem celebrant, Arabes post decimum tertium annum</i>	20
<i>Iudas & Ionia has Iudæi in oppido Galaditæi supplicium ferunt</i>	326	<i>Iudai in templum & superiorem urbem refugiunt</i>	398
<i>Iudas Alimæbas Apollonium prælio vincit</i>	323	<i>Iudæi contra ficiariorum temeritatem conveniunt</i>	817
<i>Iudas in Madim sequebatur</i>	323	<i>Iudai universis bonis in unum congestis ignem accendunt</i>	815
<i>Iudas Alimæbas arcem oppugnat</i>	228	<i>Iudai undique collecti ad Godoliam Masphatam veniunt</i>	272
<i>Iudas & Matthias cum 40. iuvenibus ad Regem perducunt, omnes sese excusant, eorum, victor Rex Herodum mittit</i>	464	<i>Iudai iidem eum olim à Regibus datam conservaverunt</i>	845
<i>Iudas Ezechiæ baronum ductarii filius</i>	472	<i>Iudæi curiolim pastores & captivi dicti</i>	826
<i>Iudas Sapphas filius Matthias Margalobis iuvenit, ut opera quæ rex præter patriæ consuetudinem præceperat, tollerent, concitat</i>	464. & 728	<i>Iudai obsequio intrepide repugnant</i>	396
<i>Iudas Galatæi quartæ sectæ auctor</i>	480	<i>Iudai ab Romanis vincti</i>	587
<i>Iudas ad Iesephum pro Benjamin oratio</i>	48	<i>Iudæi à Babylone Hierosolyma proficiunt</i>	326
<i>Iudas ad militem oratio</i>	324	<i>Iudai à profugis & penuria coacti Macedonica factioni sese adiungunt</i>	327
<i>Iudas tribus ad Iordanem usque, David occurrat, & sponte fluminis usque coniungit</i>	191	<i>Iudai profusæ nullas imagines ferunt</i>	846
<i>Iudas per 70 annos deserta</i>	273	<i>Iudæi regione Galaditica in Iudæam traduntur</i>	326
<i>Iudas in Iudæa</i>	261	<i>Iudai opprimuntur, quædam Matthias sit cautior</i>	313
<i>Iudas samnitima gentes, sicut & Tryphon innadit</i>	574	<i>Iudæi templa & altaria fabricata destruant</i>	832
<i>Iudæi Demones evocant</i>	206	<i>Iudai Herodi propter beneficia suævent</i>	478
<i>Iudæi in negotiis versantes nihil ceremoniarum observant</i>	585	<i>Iudæorum mores & institutiones</i>	573
<i>Iudæi in Iudæa Gamala sese recipiunt, quo & Philippi sese recipiunt</i>	547	<i>Iudæorum legatio Romanis</i>	474
<i>Iudæi per murum in Iudæam pereunt</i>	390	<i>Iudæorum resp. mutatio</i>	587
<i>Iudæi à Babylonia afflicti Seleuciam migrant</i>	503	<i>Iudæorum ad Datim legatio</i>	288
<i>Iudæi seditionis & pugna causam in Samariis & Cumonim reperiunt</i>	535	<i>Iudæorum agum armis Samuel recuperat</i>	141
<i>Iudæi veniunt, ne Herodes dsmolitus vetus adificium novum obsequio non posset, eum Herodes vetus dsmolitus in novum, donec ad novum materiam compararetur, promittit</i>	423	<i>Iudæorum leges antiquissima</i>	860
<i>Iudæi Tolemaidem ad Petronium perveniunt, deprecantur, ne quid contra leges patrias facere cogerentur</i>	498	<i>Iudæorum cum Romanis conflictus</i>	602
<i>Iudæi tam obsequio ob impetratam veniam ad Cæsarem legatos mittendi</i>	528	<i>Iudæorum lex speculorum novissima</i>	ibid.
		<i>Iudæorum contra Alexandrum constantia</i>	832
		<i>Iudæorum & Lacedæmoniorum comparatio</i>	857
		<i>Iudæorum propria cadis amor</i>	815
		<i>Iudæorum cetero milita, dum Alexander vivit, in exilio degunt</i>	319

I N D E X.

<i>Iudaorum e captivitate Hierosolyma professorum numerus</i>	281	<i>Iustus ob facinora capitum damnatus</i>	101d.
<i>Iudaorum 3000. prostrati</i>	806	<i>Iusti, Pisti filii ad multitudinem oratio</i>	546
<i>Iudaorum in lege constantia</i>	859	<i>Iustum decapolitanorum primates deseruunt</i>	567
<i>Iudaorum in pugna constantia</i>	602	<i>Iuenerum misratio omnium animos concitat</i>	438
<i>Iudaorum in Antiochia multitudo</i>	799	<i>Idololatria a Iosua extirpatio</i>	263
<i>Iudaorum ad Aegyptum aduentum, eorundemque egressum ostendit Manethon</i>	817	<i>Idumaei ab Hyrcano subiugati circumcissionem & ritus Iudeos admittunt</i>	852
<i>Iudaorum ab Romanis captiuorum calamitas</i>	815	<i>Idumaei</i>	810
<i>Iudaorum Pascha transitum significat</i>	60	<i>Idumaeorum apostasia</i>	243
<i>Iudaorum ob decretum Regis Iustus</i>	295	<i>Immunitas a tributis Iudaei parata</i>	348
<i>Iudaorum 1700. ab Rom. precepti</i>	804	<i>Immunitates Iudaei a Scienco Nicanore Syria Rege concessa</i>	322
<i>Iudeorum gens multum totius orbis indigenis asseminata</i>	798	<i>Impietas Achabi</i>	226
<i>Iudaorum origo quasq. regiones errando peragrauerint, in hac historia repetitur</i>	573	<i>Impietatis poena</i>	355
<i>Iudaorum apud Mesopotamiam & Babyloniam graues mores</i>	500	<i>Impositores & Magi</i>	537
<i>Iudaorum decem millia deditonem faciunt</i>	474	<i>Incrudelitatu poena</i>	241
<i>Iudaei hoc a sexta nobis est undecima vel duodecima mensis</i>	560	<i>In Cui interfectores animaduertitur</i>	520
<i>Iudaorum cum Roman. acerrimus conflictus circa ierusalem</i>	471	<i>In durum aut trium ore confisit veritas</i>	559
<i>Iudeorum contra Alexandrum in festo die seditio</i>	580	<i>In Arbela conuentus</i>	561
<i>Iudaorum in Alexandrum odium & exacerbatio ibid.</i>		<i>Inguinis morbum Aegyptii Sabbatosim vocant</i>	842
<i>Iudaei calamitates ab exteris & incolis illatae</i>	545	<i>In spectaculo Caesarea Iudaei 25000. per eunt</i>	810
<i>Iudaei a Romanis Asia & Europa Regibus magnus honor habuit</i>	379	<i>Inderum sapientia professores seipsos concremant</i>	813
<i>Iudaei apud Antiochiam altera calamitas accidit</i>	800	<i>Ingenti ariete fabricato Syluacrebro murum pulsari iubet</i>	811
<i>Iudaei quotannis hominem Gracum immolare debere</i>	847	<i>In Hierosolymis adificatum est templum a Salomone Rege ante annos 143. & mensis 8. quam Tyris Carthaginensem condidit</i>	827
<i>Iudaeos propter damnum passum massas Herodes cōsolatur</i>	406	<i>Integra mortuorum familia, & plena mortuorum tellus</i>	797
<i>Iudicium contra Antipatrum, cui praesidet Varo</i>	625	<i>Interpres 70. Alexandriam venientes, honorifice excipiuntur</i>	310
<i>Iulius Caesar</i>	514	<i>Ingenium Samaritanis, ob quod merito Iudaei excipiunt</i>	322
<i>Iulius Caesar apud Alexand. inscriptione columna aerea, quod Iudaei Alexandrina ciuitatis ius habeam, attestatur</i>	379	<i>Iniquitatis usq. delicti circa Deum causa</i>	858
<i>Iulius Antoninus procons.</i>	437	<i>Intentio legum Iudaeorum</i>	561
<i>Iupiter</i>	358	<i>Indignatio Dei in Idololatrias Chataos</i>	218
<i>Iura & libertates Iudaorum</i>	843	<i>In castello magno comectus copia</i>	821
<i>Ius ciuitatis Antiochia Iudaei conseruatum</i>	312	<i>Interius septum, quod Iudaei modo ingredi cōcessum erat</i>	423
<i>Iustitia est Dei potentia</i>	104	<i>Iniuria Abimelech cum tota familia cades</i>	159
<i>Iustus bellifex</i>	546	<i>Iniuria Hyrcano clam structa</i>	317
<i>Iustus populum ad defectionem irritat</i>	161	<i>Inflauratio templi</i>	249
<i>Iustus de bello Iudaeo nihil penitus scitis</i>	564	<i>In Hebraeorum castra coturnices DEVS immisit</i>	66
<i>Iustus Galilee prouincia potiri cupit</i>	566	<i>In Alexandrum citrea coniecta</i>	359
<i>Iustus Vespasiano ac Tito desuncto suam historiam editit</i>	565	<i>Ingens Hebraeorum strages ob pestem a Deo immisit</i>	196
		<i>Inobedientia Propheta poena & sepultura</i>	130
		<i>Instrumenta Musica Danidu</i>	195
		<i>Infirmior turba ciuitate eiecta recipitur</i>	351
		<i>In Iustum Historiographum Iesepum salis infirmum laudem</i>	563

<i>Isaac mactandus annuum agit vigesimum quintum</i>		<i>Legatio Syria ad Achabum</i>	231
28		<i>Legaticum militibus ad Iosephum missi</i>	333
<i>Isaac rixus</i>	27	<i>Legati Tiberiadem in suam potestatem redigere co-</i>	
<i>Isaacus peruenit Gerara</i>	31	<i>nantur</i>	507
<i>Isaac Rebecam uxorem ducit</i>	30	<i>Legatorum Hierosolymitanorum aduersus Iosephum</i>	
<i>Isaac mittit venatum Esau</i>	32	<i>consultatio</i>	559
<i>Isaac Abrahamo promissus</i>	26	<i>Lex septimi cuiusq. anni</i>	83
<i>Isaaci ad parentem responsio</i>	29	<i>Legi apud Indaeos exacta observatio</i>	860
<i>Iter per saxum coluber dictum</i>	804	<i>Legi liber in tabernaculorum festo prelegendum</i>	
<i>Izates Monobaz'o fratri regni successione relicta, moritur</i>	531	103	
<i>Izates Deum innocat, qui Dahab & Sacac in Par-</i>		<i>Legislatorum iniustitia</i>	860
<i>thicam regionem mittit, ubi Volagesas cum ex-</i>		<i>Leges gentium</i>	ibid.
<i>ercitibus occurrat</i>	532	<i>Leges graues Iudeorum</i>	897
<i>Izates ad Parthos scribit, & ut suum regem recipi-</i>	531	<i>Leges belli & consuetudines</i>	41
<i>rent, fundat</i>		<i>Leuitibus ciuiliu sacra</i>	25
<i>Izates Iudaei pecuniam mittit</i>	ib.	<i>Leuita uxorem in duodecim partes discretam ad</i>	
<i>Izates ab Artabano maximis honoribus & donis</i>	531	<i>singulas tribus mittit</i>	133
<i>affectus</i>		<i>Leuitica tribus in partes 24. diuiditur</i>	199
<i>Izates ad Abemerigum Spasini regem missus, eius</i>	528	<i>Leuitica tribus hominibus Agrippa lino sole u-</i>	
<i>filium Samuelem ducit</i>		<i>sium decernit</i>	547
<i>Izates ab Hslena matre & magnatibus rex creatur</i>	529	<i>Leptus Samaritanis hostium castra desertia effi-</i>	
<i>& Monobazum tempus, donec frater veniat, ad-</i>		<i>gnificant</i>	241
<i>ministrare iubetur</i>	531	<i>Legitabula in arca</i>	74
<i>Izates Artabanum consolatur, eiq. auxilium polli-</i>		<i>Lycurgus Lacedaemoniorum legislator</i>	899
<i>cetur</i>	531	<i>Libertas virtutis parata, & pretiosa res est</i>	514
<i>Izates Eleazarum, ut se circumcideret, persuadet</i>	530	<i>Lia Zephora adducit Iacob</i>	35
		<i>Liberti ob parentum iniquitatem non parienti</i>	109
		<i>Libertate sumat: a op. ima s. pulchra</i>	813
		<i>Libya sine Aphrica</i>	21
		<i>Libya denominatur Aphrica</i>	30
		<i>Ligna pretiosa Solomoni allata</i>	26
		<i>Linguarum confusio</i>	19
		<i>Linum & lana</i>	103
I <i>Aban cum Iacobo sedui sancis</i>	36	<i>Lysania Barzapharni, ut Antigoni in re-</i>	
<i>Laban Iacobum persequitur, Deus vero a propo-</i>	35	<i>gnum inducat, Hyrcanumque deponi, persuadet</i>	
<i>sito eum deterret</i>	ibid.	594	
<i>Labani contra Iacobum accusatio</i>	36	<i>Lysaniam Cleopatra interficit</i>	403
<i>Labani contra Iacobum dotus</i>	276	<i>Lysias Antiochi filium regem constituit, ei quoque En-</i>	
<i>Labordichus</i>	319	<i>patori cognomen imponit</i>	177
<i>Lacedaemoniorum Regis ad Iudeorum Pontificem</i>	210	<i>Lysias iterum in Iudam mouet, & quinque milia</i>	
<i>epistola</i>	337	<i>militum amittit</i>	324
<i>Lancei</i>	891	<i>Lysimachus Apollodorum fratrem occidit, & Ga-</i>	
<i>Laniens</i>	443	<i>zum Alexandro tradit</i>	359
<i>Latroes</i>	839	<i>Lysimachus mendacii arguitur</i>	27
<i>Latroes capti & puniti</i>	540	<i>Lothus cum sui struatur</i>	
<i>Latroes plerumq. ex Anania cognatu quempiam</i>		<i>L. Lentulus consul pro Iudaei sententiam dicit</i>	
<i>intercipiunt, quem non nisi receptis aliquot o suis</i>	337	351	
<i>dimittunt</i>	869	<i>Lutius triginta dies</i>	107
<i>Lauis & nomen Iosaphati apud quo sena</i>	315	<i>Lupus Iudaei templum claudis</i>	117
<i>Lauis Eleazari</i>	367		
<i>Legatus regis honorifice exceptus, Ioseph liberta-</i>			
<i>tem apud suos praeicat</i>	367		
<i>Legati Hyrcani & Aristobuli ad Scaurum</i>	287		
<i>Legati Syria, templi & urbis municienda causam</i>	406		
<i>quarentes ad Iudaeos missi</i>			
<i>Legati inuolabiles</i>			

M.

M *Achir tertius ex puero adduci iubetur* 811
Machara iniquitas 600

Machara

<i>Machabæus multus Iudæos interficit</i>	393	<i>Manethonis fragmenti depulso</i>	836
<i>Maccabæum Antiochus atrocitus disendi iubet</i>		<i>Manethonis de Egyptiorum leprosis fabulosa</i>	
852		<i>ibid.</i>	
<i>Macedonici milites relicti præfidii Antiochiam se- se recipiunt</i>	337	<i>Manethonis & Charemonis historia discrepantia</i>	839
<i>Madianita Amalecitis sociis Israelitis magno ra- tio vincunt</i>	127	<i>Mar amatores significat</i>	64
<i>Madianita & confederati mutui vulneribus ca- dunt</i>	129	<i>Marcus Crassus reliquum templi aurum aufert</i>	187
<i>Madianitarum filia ad Hebræorum castra peruen- turus</i>	49	<i>Marcus Crassus in Parthos manet, pecuniam Hie- rolymis ex templo aufert</i>	373
<i>Madianitarum filia Hebræis ad idolatriam perdu- cunt</i>	ibid.	<i>M. Antonius Tyrionum magistratibus scribit, & vi Hyrcano ac Iudæis regionem, bona & liberta- tem ademptam restituerent, iubet, salvis tamen saluandis</i>	384
<i>Madianitarum & confederatorum centum vigin- ti milia trucidati</i>	129	<i>Marcus sexti successor in Syria</i>	381
<i>Magnus animus</i>	19	<i>Marcus Agrippa</i>	382
<i>Magna seditionum multitudo in cloacin deprehensa</i>	798	<i>M. Antonius dux</i>	388
<i>Magedo</i>	214	<i>M. Sexti successor</i>	391
<i>Mandatum Davidis de pariendo filio</i>	199	<i>Mardochæus insidiatores Regis proditi</i>	294
<i>Mandatum Davidis de transportanda arca</i>	177	<i>Mardochæus pater Esther Babylonæ Susa migrat</i>	
<i>Mandatum de arca, ceteraq; sacra suppellectile in tem- plum reponenda</i>	197	<i>ibid.</i>	
<i>Mandatum regium de statua adoranda</i>	275	<i>Mariamme morosa semina</i>	413
<i>Mandatum de dimittendo externis</i>	290	<i>Mariamme ex odio Herodi, qua Hyrcano aro so- cerat, obicit</i>	610
<i>Mandatum de sumptibus ad structuram templi præbendo</i>	288	<i>Mariamme sese apud Herodem excusat, eiq; recon- ciliatur</i>	403
<i>Mandatum de aliari extendendo</i>	196	<i>Mariamme ab Herode accusata, omnium suffragiis damnata in carcerem conicitur</i>	412
<i>Manna quid significet</i>	66	<i>Mariamme Archelaum designata in Demetrio thalammum migrat</i>	336
<i>Malchus Antipatris insidiatur, decietat, & eidem reconciliatur</i>	382	<i>Mariamme soror Moysi defuncta</i>	94
<i>Malchus beneficiorum Antipatri innumeros</i>	391	<i>Mariamme</i>	335
<i>Malchus Antipatrum veneno necari procurat</i>	382	<i>Mariammen & Iosephum Herodes interfici iubet</i>	611
<i>Malchus Hyrcano se adiungit</i>	392	<i>Mare rubrum finditur</i>	83
<i>Malchum tribuni Herodi interficiunt</i>	ibid.	<i>Mari & decem laborum usus</i>	209
<i>Malle expugnata</i>	326	<i>Maryas Agrippa Tiberis mortem nunciat</i>	294
<i>Manna Israelitis Deus citat</i>	66	<i>Marsus Syria præfectus</i>	323
<i>Manacemus Israel Rex</i>	254	<i>Marthace Archelaus mater mortuus</i>	470
<i>Manachæse</i>	75	<i>Masius Claudio Agrippa scriberet, vi & iudiciando urbe deserta suadet</i>	146
<i>Manahem regnum futurum prædicit</i>	421	<i>Masada</i>	395
<i>Manasses sacerdotium ab exteriori si retineat sa- minam, ab eo remouendus, spt maioru boni no- gigit</i>	301	<i>Masada situs</i>	310
<i>Manasses urberis lustrat, & templum denuo conse- crat</i>	163	<i>Masnaemphat</i>	95
<i>Manasses in Babyloniam captus abducitur, & post- quam respuit, regno restituitur</i>	262	<i>Massabazanes</i>	ibid.
<i>Manasses voti fit compos</i>	301	<i>Mater septem cruciatur, antequam cruciaretur, ex- cepit</i>	170
<i>Manasse impietas & crudelitas</i>	202	<i>Mater ambabus filijs in panas ultis concommitatur</i>	373
<i>Manasse mori</i>	263	<i>Matri hortatus Iacob fratris benedictionem antea- t</i>	32
<i>Manochi angulis iterum apparet</i>	132	<i>Matri ad septem filios ante supplicium adhorta- tio</i>	372
<i>Manethon Egyptius historiographus</i>	825. & 335		
<i>Manethon & Charemonis historia comparatio</i>	839		

I N D E X.

<i>Matthias Theophilus filius Pontifex</i>	541	<i>Militare sacramentum</i>	ibid.
<i>Matthias cum filius aliq. nonnullis in desertum se confert</i>	322	<i>Mille Iudaei Herodem accusatum Tyrannum conveniunt, qui partim trucidantur, partim vulnerantur & fugantur</i>	385
<i>Matthias idolorum cultum extirpat</i>	ibid.	<i>Mille & quingenti sacerdotes Iudeorum decimae accipiunt</i>	832
<i>Matthias filius ad pietatem, fortitudinem & concordiam adhortatur</i>	ibid.	<i>Mira Maccabaei victoria, ut post multos conflictus non unus quidem e Iudaeis desideratus est</i>	327
<i>Matthias & eius liberum pietas & zelus</i>	321	<i>Mira hostium excacatio, per fluentem umbram facta</i>	339
<i>Matthias mori</i>	323	<i>Miraculo vaticinium confirmatur</i>	227
<i>Matthias sacerdotium ademptum, in cuius locum Iozarus surrogatur</i>	464	<i>Mithridates Antipatrem apud Caesarem laudat</i>	375
<i>Matthias Romanis sibi sociatis Antiocho bellum infert</i>	576	<i>Mithridates Orsanes</i>	373
<i>Matthias seditionis & soces, quos Herodes affecerat, supplicio desens: Herode charos in vindictam ab Archelao deponunt, & Pontifici sacerdotium abrogari possulant</i>	467	<i>Mithridates Rex Pontis à Pharnace filio occisus</i>	369
<i>Maximum Dei lumen nefaria facta non latens</i>	580	<i>Mithridates Pelusium proficiscitur, eoque Antipatrem ope positum</i>	578
<i>Magasthenes de Nabuchodonosoro</i>	276	<i>Mithridates ab uxore, ut Amilium bello imperat, accensum</i>	503
<i>Mela Archelai Capadocum Regis filius</i>	447	<i>Mithridates de Aegyptio victoria</i>	585
<i>Melchisedek Rex iustus</i>	25	<i>Mithridatem Amilium dimittit</i>	505
<i>Memphis in Aegypto</i>	375	<i>Moabitis ab Israelitis fusi fugatique</i>	126
<i>Memphibastus a calumniis Siba se purgat</i>	192	<i>Moabitis & Ammanitis Iosaphato bellum inferunt</i>	237
<i>Memphibastus donatus paternis & avitis bonis mensa Davidi adhibetur</i>	180	<i>Moabitarum Rex filium proprium sacrificat</i>	240
<i>Menander Historiographus Solomonis & Ieremi memoris</i>	214	<i>Moabitarum maxima strages</i>	178
<i>Menander de fame tempore Eliae</i>	228	<i>Monobazus Adiabenerum rex, cognomine Bazeas, ex Helena sorore duos filios: Monobazum & Iza-</i>	528
<i>Menandri Ephesi testimonium</i>	327	<i>ten suscipit</i>	528
<i>Mendacii de iuramento depulso</i>	249	<i>Monumentum Ionatha</i>	245
<i>Mendacii à Possidonio & Apollonio in Iudaeis confisus relictio</i>	846	<i>Morbus Alexandria & Aristobuli conatus</i>	363
<i>Mensa aurea ponderis talenti magni</i>	803	<i>Morbus Execia & vita proroganda per miraculum confirmatio</i>	261
<i>Mensa aurea</i>	308	<i>Mores Persarum</i>	859
<i>Mensa sacri panis</i>	207	<i>Mori liber apud Iudaeos honor & gloria</i>	815
<i>Mensa</i>	74	<i>Mori quatuor fratrum</i>	874
<i>Mensura</i>	210	<i>Mori Isaaci, & sepulchra in Hebronae</i>	87
<i>Mensuras & pondera Cain excogitat</i>	15	<i>Mori Nabuchodonosori</i>	275
<i>Merces</i>	109	<i>Mori Abia</i>	225
<i>Merces meretricis</i>	103	<i>Mori Ioram</i>	244
<i>Meretricis nuptia</i>	106	<i>Mori Salomonis</i>	219
<i>Mesenes Amenophilus filius</i>	339	<i>Mori Davidi, & quantum filio adfructuram tem-</i>	308
<i>Mesopotamita ultro ad Davidem deditionem faciunt</i>	181	<i>pli reliquit</i>	270
<i>Methur</i>	75	<i>Mori Sedecia</i>	342
<i>Michaeas verus propheta</i>	234	<i>Mori Ptolemai</i>	895
<i>Michol Regis servus, Davidem agrotate, persuadet</i>	156	<i>Mori Neemia</i>	364
<i>Michol sese, quod Davidem eripuerit, excusat ibi-</i>	ibid.	<i>Mori Alexandro</i>	872
<i>Michol sese, quod Davidem eripuerit, excusat ibi-</i>	ibid.	<i>Mori natum maximi fratris</i>	265
<i>Michol sese, quod Davidem eripuerit, excusat ibi-</i>	ibid.	<i>Mori Iosia</i>	226
<i>Michol sese, quod Davidem eripuerit, excusat ibi-</i>	ibid.	<i>Mori Basanis, filius item in succedenti eadem</i>	851
<i>Michol sese, quod Davidem eripuerit, excusat ibi-</i>	ibid.	<i>Mori Apionis</i>	318
<i>Michol sese, quod Davidem eripuerit, excusat ibi-</i>	ibid.	<i>Mori Iosphi</i>	876
<i>Michol sese, quod Davidem eripuerit, excusat ibi-</i>	ibid.	<i>Mori septimi fratris</i>	876
<i>Michol sese, quod Davidem eripuerit, excusat ibi-</i>	ibid.	<i>Mori Alexandri, & bella inter successores ortum</i>	304

<i>Mos in Rege laudandus</i>	297	<i>Mosis Hebraei intercurando ad legum custodiam a-</i>	
<i>Mos lastrandi populum</i>	34	<i>stringis</i>	110
<i>Mos Atheniensium</i>	859	<i>Mosis retro populum ducit in desertum</i>	89
<i>Mos veteribus iurandi</i>	31	<i>Mosis Israelitarum idololatriam & voluptatem ac-</i>	
<i>Mosis censefimo & vigesimo anno aetatis ablatum</i>		<i>ensat</i>	99
III		<i>Mosis ab Hebrais in Aegypto exceptus miracula au-</i>	
<i>Mosis feceri consilium admittis</i>	59	<i>exhibet</i>	58
<i>Mosis consensu Sina monte acceptas à DEO do-</i>		<i>Mosis Aegypti regem, ut Israelitas dimittat, hor-</i>	
<i>centat præceptorum tabulas ad populum reportat</i>		<i>tatur</i>	ibid.
<i>ibid.</i>		<i>Mosis à Moy, quod Aegyptiis aquam significat,</i>	
<i>Mosis Deum erat, ut aquam vitiosam potabilem</i>		<i>diffundit</i>	838
<i>reddat</i>	64	<i>Mosis vir maxima auctoritatis</i>	86
<i>Mosis in Medianitis mones</i>	99	<i>Mosis populum numerat</i>	84
<i>Mosis & Aaron Deo supplicans</i>	16	<i>Mosis contra Apollonium & Lyfimachum desensio</i>	
<i>Mosis populum, ut Deo totum se dedit, hortatur</i>		851	
64		<i>Mosis libri sacri in templo reperti</i>	264
<i>Mosis natus</i>	33	<i>Mosis carmen & benedictio</i>	110
<i>Mosis in flumen proficitur</i>	ibid.	<i>Mosis & Hebraeorum contra Aethiopes victoria</i>	55
<i>Mosis aquam effundit humi, qua vertitur in san-</i>		<i>Mosis ad Deum precatio</i>	91
<i>guinem</i>	57	<i>Mosis ad Israelitas oratio</i>	70
<i>Mosis in Aegyptum ad liberandos Israelitas mitti-</i>		<i>Mosis virga in Draconem mutata</i>	57
<i>tur</i>	ibi.	<i>Mosis manus alba</i>	ibid.
<i>Mosis ex Madian in Aegyptum proficitur</i>	58	<i>Mosis ad Idumaeos legatio</i>	94
<i>Mosis populum, ut animum ad Dei dona ac gratiam</i>		<i>Mosis virga denotat Aegyptiorum virgas</i>	57
<i>vertant, hortatur</i>	65	<i>Mosis ad Deum precatio</i>	62
<i>Mosis Dei beneficia populo Israelitico exhibita enu-</i>		<i>Mosis universos Iudaeos ad legis auditionem congre-</i>	
<i>merat</i>	ibi.	<i>gari praecepit</i>	853
<i>Mosis opem Dei implorat</i>	ibid.	<i>Mosis ad Corum seditionem oratio</i>	44
<i>Mosis in Aethiopes mones</i>	55	<i>Mosis una</i>	853
<i>Mosis in tabernaculo Deum consulit</i>	79	<i>Mosis ad Sebonem Amorrhorum Regem legatio</i>	
<i>Mosis Regem iterum Hebraei ut dimittat, hortatur</i>		94	
59		<i>Mosis ad populum Israeliticum ante obitum oratio</i>	
<i>Mosis unde nominatus</i>	54	101	
<i>Mosis ab Abrahamo septimus</i>	16	<i>Mosis ad Israelitas, ut Deo ipsius, mandatu sint o-</i>	
<i>Mosis Thermanitum Tharaonu filius adeptus filius</i>		<i>bedientes, adhortatio</i>	51
<i>ibid.</i>		<i>Mosis duo filii, Gerso & Eleazarus</i>	58
<i>Mosis ducem atque consulatorem Deum habet</i>	859	<i>Mosis iustitiamur Aegypti</i>	56
<i>Mosis divina providentia morti crispatur</i>	54	<i>Mosis Deus in rubo ardente apparet</i>	57
<i>Mosis ad Madianam profugis</i>	50	<i>Mosis & Israelitas miraculi Deus convincit, ut o-</i>	
<i>Mosis Reguelis sacerdoti iulibus fert opem contra</i>		<i>ppius promissionibus fidem habeant</i>	ibi.
<i>pastores</i>	ibi.	<i>Mosis lapidibus obrundum clamant</i>	90
<i>Mosis populum, ut nihil aliud quam victoriam co-</i>		<i>Mosis Aegypti exorcitus ducem postulant</i>	55
<i>garent, hortatur</i>	67	<i>Mosis Tharae propellit</i>	60
<i>Mosis leprosus non fuit</i>	838	<i>Mulier intemperans & libidini dedita</i>	404
<i>Mosis Iudaei ois, qui apud alios putantur Dñ, pro-</i>		<i>Multis Iudaei à Romanis deficiunt</i>	554
<i>ppter appellationem ridere ac blasphemare interdi-</i>		<i>Multis Herodes se adiuvant</i>	212
<i>xit</i>	357	<i>Munera Solomonis allata, eiusque equitatus</i>	
<i>Mosis quoslibet legislatores antiquitate præcedit</i>		217	
852		<i>Mutatio nominum unde orta</i>	81
<i>Mosis & aliorum legislatorum comparatio</i>	ib.	<i>Mures Aethiopiae urbem vastant</i>	139
<i>Mosis imperator bonus in vates</i>	112	<i>Murmur populi contra Mosen</i>	86
<i>Mosis virga petram fers, & larga proficit unde</i>	60	<i>Mutuum dare ad usuram Hebraeorum nemini licet</i>	
<i>Mosis Israeliti codicem legem scriptam & instituta</i>		107	
<i>continentem tradit</i>	102	<i>Mutuum reddendum</i>	ibi.

I N D E X.

N.	Nicolau coram Agrippa pro Iudaei uerba facit
	428
N as Ammanitarum Rex Galadeni iniustas conditiones pacis offert 145	Nicolaus Damascenus de arca Noe 18
Naamii post maris & filiorum obitum cum Ruth in patriam redit 135	Nicolaus Damascenus 23. 251
Nabal in tantum se coniecit marerem, ut toto corpore sideratus mortem obiret 163	Nicolaus Damascenus accusationem a rege captam persequitur 460
Nabalus futurus 163	Nicolaus ea tantum attingit, quae ad Herodum gloriam pertinent, fluctuosa aut alia specie afficta fucat, aut quantum potest, occultare studet 238
Nabab gregibus a Davide parciunt 163	Nicolaum Herodes, quid Roma amici sentirent, de eius filijs interrogat 450
Nabatha regio 28	Nicanor populo, nisi Iudaei sibi traderent, se ipsum euersum minatur 331
Nabathaei profligati 378	Nicanor hostem dissimulans, dolo Iudaei intercepto conatur 331
Nabrodes sine Nergoth 21	Nicanorem & copias Iudaei in fugam vertit 163
Nabuchodonosorus Babylonia Rex contra Aegyptum 266	Nisanus Aegypti, & Ethiopia Regina ad Sthenonem venit 215
Nabulassarum Nabuchodonosori parens, Babyloniae rex & Chaldaeorum rex 828	Niglisar 276
Nabuchodonosor patri in regno succedit 828	Nihil fuit antiqui temporibus, quod faceret Iudaei commarcium Graecorum 824
Nabuchodonosor visioni oblata oblitus, magos ac uates accersit, eius mortem, ni indicarent, minatur 274	Nisan vel Xanticus, nobis est Aprilis 17
Nabuchodonosor regiam extruit 829	Noba sacerdotum oppidum, habitatoribus ad unum occisis, incenditur 85
Nabuchodonosorus Tyrum obsidet 830	Noe inebriatur, nudatur, & pro ludibrio habetur, unde derisorem diu deponit 21
Nabuchodonosor rebelantes imperio subicit 828	Noe egreditur ex arca, mactatis Deo uillimis 17
Nabuchodonosorus successores 829	Noe in aliam regionem migrat 16
Nabuchodonosoro Ioacimus tributa persoluit 266	Noe precatur, ne DEUS terram iterum inundaret 18
Nabuchodonosori recepti in urbem sauitia 163	Noe posteris ut terram colerent Deus mandat 19
Nacebus cum 35. Arabum casus 445	Noe aetate 950. anni 16
Nadab & Abiu Aeronis filii combusti 78	Nomen, Lex, hoc uocabulum nusquam apud Homeros reperitur 85
Nadabui Rex Israelis 215	Nomina Regum Aegyptiorum sibi succedentium 826
Nathan Dauidem, propria sententia damnatum, grauius accusat, eius panem denunciat 240	Nomina filiorum Iacobi & explicatio 84
Naui & Sinnyra 210	Nomina regionum & gentium 20
Nemigatio & iter Vespasiani 796	Norbannus 512
Nearad Nisibis Babylonia urbes 499	Norma magistratus & legislatorum 12
Neemias concessa potestate, populum ad restituenda mania & templum, hortatur 291	Novarum rerum studia Hierosolymis gliscunt 546
Neglectus cultus damnum omnium malorum causa 220	Nuber super tabernaculum 84
Nephanus 194	Nulla fides, pietasq. non in focero quidem 250
Nemroth primus Tyrannus turrim Babylonicam exadificat 19	Numerus Iudaeorum & Babyloni profectorum 285
Nero Imperator. 335	Nomen deserta Saul ad Dauidem commigrat, qui prophetare incipit 152
Nero Tyrannus 163	
Nebula in templo 210	
Nicolau Herodem & Archelaum excusat 475	
Nicolau Syllaum accusat, & Herodem excusat 447	
Nicolau historiographus regis Adadi, eumq. cum Davide belli mementit 178	
Nicolau Damascenus ab Herode ad Caesarem dimissus 445	
	O ba sine Soba 149
	Obades Rex Arabum 439
	Obidur

<i>Obedas Rex Arabum</i>	359	<i>Oppida curruum</i>	578
<i>Obedas centum Prophetas absconditis sustentas</i>		<i>Oppugnatione Ierusalem à 'Davide suscipitur</i>	
228		175	
<i>Obedas defuncto Aeneas in Arabum regnum succedit</i>	445	<i>Optimates Iudaeorum Thasaelum & Herodem accusatum veniunt</i>	598
<i>Obediam Elias Regi adventum suum nunciaretur</i>	218	<i>Oraculum à Iohanne petitur, quod tamen negligitur</i>	
<i>Obedientia erga magistratum</i>	102	272	
<i>Obedierunt militia Iudeorum in Syria ingulata, 6000. in Aegypto perempta</i>	814	<i>Oratio serui Abrahami & Rebecca</i>	31
<i>Odiurn filii in patrem proditum</i>	440	<i>Oratio Solomonis, qua primum Deo pro acceptis beneficiis gratias agit, & ut in posterum eum conservet, precatur</i>	213
<i>Officium iudicum</i>	194	<i>Oratio David in Iebosbi interfectores acerrima, pannaq. ibi irrogata</i>	174
<i>Officia à Davide distributa</i>	194	<i>Oratio Abrahami ad Isaacum ante mactatum</i>	29
<i>Oges Rex cum exercitu trucidatur</i>	95	<i>Ordo castrorum cum tabernaculo</i>	84
<i>Ochozias graviter prolapsum decumbit, oraculum consulti, & ab Elia reprehenditur</i>	238	<i>Ordo fibrorum ligariorum in Libano</i>	207
<i>Ochozias Achab filius Rex Israelitarum ibi.</i>		<i>Ordo cementariorum & aliorum operatorum ibi.</i>	
<i>Ochozias absq. liberis discendi, Ioramo fratri succedens locum facit</i>	238	<i>idem</i>	
<i>Ochozias Regis Hierosolymitani mors & sepultura</i>	244	<i>Ordinis & communium legum amatores mansuetudine aq. virtute praeant</i>	896
<i>Ochozias milites attrahendi causa missi, ab igno consumuntur</i>	238	<i>Origo legum Iudicarum</i>	865
<i>Othausus Augustus Iulio successit</i>	589	<i>Origo legum apud Gracos</i>	852
<i>Olda prophetissa à Iosa consultur</i>	264	<i>Origo nominis omnium rerum</i>	16
<i>Olympus Iudi</i>	237	<i>Orpides Rex Armenia. Antiochus Rex Comagena</i>	432
<i>Omnis benivolentia, suae naturae calumniam cedit</i>	174	<i>Oronna Iebusaeus</i>	126
<i>Omnia Gracorum nomina : apud Aegyptios autem atque Chaldaos & Phoenicias res gesta antiquissimam habent memoria traditionem</i>	820	<i>Oronna arcem Davidi donat</i>	ibid.
<i>Omas Pontifex Aegypti regem non soluendo tributum, ad iram ommevit</i>	314	<i>Ornamenta Solomonis regia</i>	213
<i>Omas annuente Ptolemaeo in Aegypto oppidum & templum condit</i>	817	<i>Orphanas Iebusaeus cinis Hierosoly. amicus Davidis</i>	176
<i>Omas Appollonii vitam oratione promeruit</i>	866	<i>Osarsiphus postea Moses vocatus</i>	839
<i>Omas non acquiescens petitioni Iudearum lapidatur</i>	367	<i>Osarsiphus dux Auaris</i>	ibi.
<i>Omas Pontificis filius in Aegypto templum Hierosolymitano simile extruit</i>	330	<i>Osea impietas & poena</i>	256
<i>Omas Pontifex, qui & Menelaus, à Rege abduciur</i>	329	<i>Ossa humana per templum sparsa</i>	262
<i>Omas Iaddi filius Pontifex Hierosolymis</i>	303	<i>Oza Dei arca manum admoventis à vestigio expirat</i>	177
<i>Omas & post eum Simon filius Pontifex</i>	318	<i>Ozias vocationem suam transgressus puniuntur lapra ob quam urbe cedere cogitur</i>	255
<i>Omas Pontificis Omas filius in Aegypto templum adificare molitur</i>	338	<i>Oziat rex Iuda</i>	253
<i>Omas Pontifex ad Ptolemaum effugit</i>	575	<i>Ozia expeditio & urbis per eundem restauratio ibid.</i>	
<i>Omas templum in Aegypto extructum</i>	816	<i>Ozia diuitia & exercitum</i>	ibid.
<i>Opinionis Lysimachi depulso</i>	240		
<i>Opera Dei</i>	854		
<i>Opim & Thineses cum 30000. cadunt, & arca in hostium potestatem devenit</i>	137		
<i>Oppida refugii</i>	101. & 119		

T.

<i>Pacerus equites Antigono in Iudaeam mittit</i>	386
<i>Pacerus Tarthorum dux urbem ingressus, Thasaelo, ut legatus iret ad Barzabarnem, suadet</i>	386
<i>Pacori dolus & perfidia</i>	594
<i>Palatium Tiberiade ab Herode extructum</i>	548
<i>Palatium Tiberiade incensum</i>	ibid.
<i>Palastina à Thyrsino nominata</i>	21

<i>Thaſaſius Sauli ſuorumq; corpora circumibus aſſignat</i>	<i>Phaſaſi reip forma</i>	177
169	<i>Phaſaſeo Antigoni pro remedio venenarum ſmraſi-</i>	388
<i>Palaeſtini in Danidem ſigna mouentes partim occi-</i>	<i>tu</i>	388
<i>duntur partim in ſugam vertuntur</i>	<i>Parti Hieroſolymitanorum bona diripiunt, & Ala-</i>	388
176	<i>riſam urbem euerunt</i>	388
<i>Palaeſtini ingenti exercitu multu conſociati Hebre-</i>	<i>Parti Herodem quoque comprehendere cogitant,</i>	388
<i>os inmaſerant</i>	<i>iſpe vero re cogita iſorum manibus iungit</i>	388
186	<i>387</i>	387
<i>Palaeſtini in Hebraeos bellum parant</i>	<i>Parti Antigoni Regem conſtituant</i>	325
147	<i>Parti Hyrcano & Thaſaſeo inſidias ſtruant</i>	388
<i>Palaeſtini terga vertunt</i>	<i>388</i>	388
147	<i>Patricidium publica vita ac natura iniuria</i>	461
<i>Palaeſtini in Iſrahel ſigna mouent</i>	<i>Placidu contra Iſephum</i>	316
154	<i>Plantarum ante quartum annum fructus prohibet</i>	316
<i>Palaeſtinarum triginta milia caſa</i>	<i>105</i>	316
177	<i>Paſcha 14. Aprilis dies</i>	316
<i>Palaeſtinarum fuga</i>	<i>Paſcha celebratur</i>	288
257	<i>Paſchati celebratio</i>	264
<i>Panes propoſitionis</i>	<i>Papiſ 7 filiorum & matris</i>	864
82	<i>Patricida</i>	264
<i>Pamphyſium mare quomodo Alexandro ceſſerit,</i>	<i>Pauimentum tantu, omniaq; alia templi auro idem</i>	208
<i>aut mouit in Terſus</i>	<i>208</i>	208
63	<i>Pax nummiſ redimitur</i>	254
<i>Paradiſus</i>	<i>Pax tempore Iſophari</i>	233
13	<i>Phanices & Cadmus Græcarum literarum inuen-</i>	233
<i>Pharao Hebraeos grandibus opotum difficultatib.</i>	<i>tores</i>	521
58	<i>Phanitem de Indæorum antiquitate teſtimonium</i>	530
<i>Pharao Hebraeorum maſculi necari edant</i>	<i>Præſidio Iſophari in templo Hieroſolymitano pro</i>	237
32	<i>Victoria obitenda</i>	237
<i>Pharaonis Ægyptiorum Regi ſeminum holu ob-</i>	<i>Præſidio Eſdra pro Leuitis, qui duxerant extera</i>	290
<i>latum</i>	<i>290</i>	290
43	<i>Præſidio bello capta</i>	179
<i>Pharaonis ſeminum de 7. babis</i>	<i>Præſidio Solomonis ad Deum</i>	211
66	<i>Præſidio & ſacrificiu Nos Deum propitiu reddi</i>	18
<i>Pharaonis prodigia exhibit Moſes</i>	<i>18</i>	18
58	<i>Præſidio diuiſo</i>	219
<i>Pharicia</i>	<i>Præſidio inter Antigoni milites, & Iſephum Ho-</i>	397
254	<i>rodi fratrem</i>	397
<i>Phariſæi regi non iurant, propterea multati Pha-</i>	<i>Præſidio inter Abſalomum & Ioabum</i>	189
<i>roi a uxore pro eis multam perſolui, ob quod be-</i>	<i>Præſidio legis Moſaica</i>	291
<i>neficiam regnum poliſcentur</i>	<i>Præſidio & duces Solomonis</i>	205
455	<i>Præſidio prorum doctorem</i>	238
<i>Phariſæi Alexandria regina inſinuati, paulatim</i>	<i>Præſidio obedientium legi</i>	356
<i>procuratores habentur, cunctiq; regu commodu</i>	<i>Præſidium de Moſe</i>	30
<i>fructur</i>	<i>Tecunia corruptus iudeu</i>	314
582	<i>Pella diuſa</i>	312
<i>Phariſæi adminiſtratione regia conſortia audi ſunt</i>	<i>Pegmatum fabricatio</i>	802
<i>ſanguinu</i>	<i>Pentecoſte</i>	386
362	<i>Per tribus & familiis ſortitio</i>	144
<i>Phariſæi aſtuti & arrogantes</i>	<i>Per 40. dies & 40. milia in monte Sinai Moſes mo-</i>	71
455	<i>ratu</i>	71
<i>Phariſæorum dogma</i>	<i>Peſtilentia Hieroſolymu graſſatur</i>	413
479		
<i>Phariſæorum in populo licentia</i>		
361		
<i>Phariſæorum inuidia & accuſatione temeraria mul-</i>		
<i>ti boni trucidati</i>		
582		
<i>Phraates Parthorum Rex per inſidias a Phraatace</i>		
<i>filio ſublatu</i>		
481		
<i>Phraates interfectu</i>		
16		
<i>Phaſaelu beneuolentiam Hieroſolymu habitantiu</i>		
<i>erga ſe auget</i>		
590		
<i>Phaſaelu ad ſaxum caput frangit</i>		
596		
<i>Phaſaelu aliſi ad ſaxum capite vitam abruptis</i>		
388		
<i>Phaſaelu & Herodes Antipatri filii</i>		
590		
<i>Phaſaelu Parthum & ciuitate & hoſpitiu quin-</i>		
<i>gentiu equitibus recipit</i>		
594		
<i>Phaſaelu Felicem ſuperat, Hyrcanoq; ingratu pro-</i>		
<i>brum obicit</i>		
593		
<i>Phaſaelu turtis & oppidum</i>		
435		
<i>Phaſaelu turtis</i>		
608		
<i>Phaſaelu ſuntas</i>		
ibid.		

Petrus agnitus Arabia	191	Tyrhium templum ab Herode extructum	435
Petronius prius de Cassi morte literas, quam de ne- ce fibupis inferenda accipit	499	Pythionissa Saulum ut mensa apposta vires respo- ndet, adigit	166
Petronius ad Caium scribit	498	Philippus Herodu filius	474
Petronius Iudaei si Cais scribere velle pollicentur, e- ius ad agriculturam adhortatur	497	Philippus Iacimi filius	554
Petronius Caium in Syriam mittit, eiq. ut Iudaei eius statum in templo Dei collocare abnuentes exercitus innadat, mandat	496	Philippus ab Antiocho supplicio affectus	330
Petro. is Iudas Tibgiamdem occurrunt, supplicantes, ne sacratam urbem vetitum imaginibus pollueret	497	Philippus Herodi frater vir modestus, & amator quietis moritur	416
Phororas Herodi, se Cypron alteram ipsius filiam daturum pollicetur, non stat promissa	438	Philippi Iacimi filii periculum	546
Phorora. Herodi filiam sibi in coniugium oblata propter ancillam propriam sustinet ibi.		Philippi ditto Syria attributa	486
Phororas Herodem, dum illum ardentem amare gloriam dicit, vehementer commouet	439	Philo Iudearum legatus a Cesare repulsus causam Deo committit	496
Phororas Herodi se causam perturbationum fuisse ingenue iudicatur, & fratri Alexandro reconcilia- tur	443	Philostratus	276
Phororas ac Salome Alexandrum & Aristobulum apud Herodem accusant	428	Phineas uxor Ioachaben parit & moritur	138
Phororas atra vesie instructus cum lachrymis ad pedes Herodu accedit, ac veniam petit	616	Phineas ad Rubenitas oratio	120
Phororas, mediante Archelao Herodu iracundiam mitigat	ibid.	Phineas Zambrianus & Choubi uno illu transigit	99
Phororas moritur, & Hierosolymis sepelitur	622	Poisson sine Cynges	14
Phororas Simeus hoc esse commentum ait, quia ia- men vehementer negat	436	Phylisus apud Dacus	481
Phororas a mulieribus decipitur	454	Primus vini potentiam praedans	152
Phororas uxorem dimittere negat	456	Primus frugum	81 & 105
Phorora Herodu fratri Caesar tetrarchiam concedit	421	Primogenitus suum suum retineat	106
Phorora liberti uxorem venescit accusant	456	Principes Isacitarum ingentem vim auri, argen- ti, etu & gemmarum ad templi structuram con- ferunt	105
Phorora comitum quid cum veneno sit alium, in- genue fatetur	623	Principum tribuum sacrificia & dona	79
Pilatus signatum Caesaris effigie in urbem infert, qua ante populus actus instat, Caesarea trans- fert	462	Priscorum vita quamobrem protogata, nunc non peragunt	19
Pilatus apud Vitellium accusatus Romam mitti- tur	484	Polybius Megalopolita de Scopa copiarum Ptole- mai duce	313
Pilatus inducitur aquas Hierosolyma seditionem concitat	483	Pollis & Sameas Pharisei apud Herodem in preci- pue honore	216
Pietas Iothami	254	Pompeius templum oppugnare parat	370
Pietas Iosaphati	233	Pompeius Hierosolyma oppugnat	369
Pilator & plasta Deorum multitudinis antores	358	Pompeius multas praeclaras ciuitates ab imperio Iudearum liberat	385
Tignus	107	Pompeius in Aristobulum mouet	369
Pis Israelita redeunt ad Roboamum	222	Pompeius Romano simul exercitu & Syriorum instructus Aristobulum petit	584
Tinctura somni explicatio	43	Pompeius in Syriam venit, eiq. Aristobulus in signo donum mittit	368
Piorum doctorum in hac vita conditio	268	Pompeius templum ingressus nihil attingit	370
Pyraus Arbeniensis portus	419	Pompeius illos qui maxime belli causa fuissent so- cui, percussit	585
Pythor somnium	43	Pompeius Hyrcano pontificatum reddit	370
Pisioru somni enodatio	ibid.	Pompeius una cum suis comitibus sanctum sancto- rum ingreditur	585
		Pompeius in Urbem venit, eiq. regia domus tradi- tur: Aristobulus cum suis in templum concedit ibi.	
		Pompeius fossam vallumq. replet, ac diem septi- mum obseruat	ibid.
		Pompeius urbem qua ex parte facilius esset acces- sus, explorat	ibid.
		Pompeius Hierosolyma obsidione cingit	ibid.

<i>Pompeius aggeriturres imponit</i>	ibi.	1. <i>Ptolemaus Lagi</i>	844
<i>Pompeius cum suis insanens irruunt</i>	ibid.	2. <i>Ptolemaus Philadelphus</i>	ibid.
<i>Pompeii continentia</i>	ibid.	3. <i>Ptolemaus Euergetes</i>	ibid.
<i>Pana ferentis</i>	14	4. <i>Ptolemaus Philometor</i>	ibid.
<i>Pana furti iuxta legem Moſe</i>	426	5. <i>Ptolemaus Phyſcon in Iudæa graſſari deſinit ibi</i>	ibid.
<i>Pana ſaloniæ</i>	103	<i>Ptolemaus oppugnatus ab Hyrcano, ſciens plurimum</i>	
<i>Pana criminum qua ſuore capti Iudæi contra gē-</i>		<i>Storgen naturalem valere; matrem & germa-</i>	
<i>niles auſi fuerant</i>	813	<i>nos, quos captos tenebat, in maris, ne ab oppugna-</i>	
<i>Pana vim inferentis virgini</i>	355	<i>tione deſiſſat, præſtipitantes locat</i>	350
<i>Pana Solomonis immittenda, ob Deos alienos rece-</i>		<i>Ptolemaus Aſia regnum ſubſolatum Demetrio</i>	
<i>ptor</i>	218	<i>tradendum ſuadet</i>	343
<i>Pana mulieris pro virgine deſponſata, talis poſtea</i>		<i>Ptolemaus Philometor Alexandria genere laturus</i>	
<i>non inuenta</i>	106	<i>auxilium in Syriam venit</i>	342
<i>Penitentia populi</i>	86	<i>Ptolemaus Epiphanes rex Egypti, in Syria Regem</i>	
<i>Pontius Pilatus Iudeorum præſes</i>	450	<i>monet</i>	319
<i>Pontificis aurea corona triplex</i>	76	<i>Ptolemaus fratres Ioannis una cum matre occidit</i>	
<i>Pontificis ornatus</i>	75		578
<i>Pontifices apud Iudæos à duobus milibus annis de-</i>		<i>Ptolemaus Dorymenis filius Gorgias & Nicanor in</i>	
<i>nominati ſili à patre conſcripti ſunt</i>	213	<i>Iudæam mouent</i>	324
<i>Pontifices Hieroſolymitani</i>	270	<i>Ptolemaus à Cleopatra obſeſſa & expugnata</i>	358
<i>Pontifices in uniuerſum ætatis triginta tres</i>	341	<i>Ptolemaus vi expugnata</i>	ibid.
<i>Pontificum in populo Iudaico numerus & ordo</i>	340	<i>Ptolemaus Lathyrus rex Egypti à matre Cleo-</i>	
<i>Progenies Aaron</i>	341	<i>patria è regno eiectus Ptolemaidem ſibi auxilio</i>	
<i>Pontificum cum ſacerdotibus diſſidium</i>	338	<i>venit</i>	352
<i>Populus in proſeucham conuenit</i>	560	<i>Ptolemaus Sepphorim aggreditur</i>	357
<i>Populus Iſraëliticus Deum de monte Sinai loquen-</i>		<i>Ptolemaus eiectus ex Egypto</i>	358
<i>tem audit</i>	70	<i>Ptolemaus Mannæ pecunia mulſum</i>	308
<i>Populus à Reboamo onerum mitigationem petit</i>	219	<i>Ptolemaus Aſochim Galilæa oppidum vi caput</i>	357
<i>Populus in propoſito erigendi Regem pertinaciter</i>		<i>Ptolemaus Philadelphus</i>	11
<i>perſeuerat</i>	343	<i>Ptolemaus ut maiorem terrorem Iudæis incutiat,</i>	
<i>Populus Rex dimittit</i>	212	<i>humanæ carnes coquere iubet</i>	318
<i>Populus apud Caſarem à Timidio delatus</i>	507	<i>Ptolemaus Herodum militum Dux interfectus</i>	329
<i>Torticus præſidia ſuper uallem extructa</i>	424	<i>Ptolemaus Praſictus interfectus</i>	394
<i>Torticus ante templum</i>	208	<i>Ptolemaus à Ptolemao obſeſſo</i>	357
<i>Post diuturnam ac continuam ſiccitatem repente</i>		<i>Ptolemai</i>	215
<i>imber decedit</i>	498	<i>Ptolemaus erga Hyrcani matrem ac fratres crudeliter</i>	
<i>Postremum caputulum contra quorundam detoga-</i>			578
<i>tores & maledicta</i>	834	<i>Ptolemai Epiphanis filii Philometor & Phyſcon</i>	319
<i>Potentia ad ſalutem data</i>	49	<i>Ptolemai ſumptus & diligentia in templi donationem</i>	
<i>Peripharis uxor de concubitis Iſoſephum ſolicitat</i>	41	<i>collata</i>	310
<i>Proceres Hebræorum Hebronem ad Dauidem con-</i>		<i>Ptolemai filius minorem Antigoni filiarum com-</i>	
<i>ueniunt, eumq; Regem declarant</i>	176	<i>gio ſuo copulas, ob eamq; cauſam à patre occidi-</i>	
<i>Proſperitas fundamentorum templi</i>	207	<i>tur</i>	588
<i>Perſuga Iudæi in arce ab Antiocho auxilium pe-</i>		<i>Ptolemao à genere inſidia ſtructa qua etiã de cauſa</i>	
<i>trant</i>	345	<i>ſilia ab eo abſtracta, Demetrio promittitur</i>	343
<i>Progenies filiorum Gormæ</i>	20	<i>Publius Patronius Doriensibus, ut eos qui Caſaræ</i>	
<i>Progenies filiorum Iſariæ</i>	ibid.	<i>ſtatnam poſuerim ſibi miſerant, ſcribit</i>	523
<i>Progenies Chanæaſorum</i>	21	<i>Pueri leges edicant</i>	103
<i>Prophetia contra Baſanem regem</i>	216	<i>Puerorum conſtantia</i>	570
<i>Propheta ad Ieroboamum miſſus per mendacium re-</i>		<i>Puerpera leges</i>	83
<i>ducitur</i>	221	<i>Pugna inter Antiochum & Hyrcanum Hieroſoly-</i>	
<i>Prophetarum oraſcula veneranda</i>	235	<i>mi in foro commiſſa</i>	594
<i>Propheta in quam tractandam ſumit Iſoſephus</i>	822	<i>Pugna Hieroſolymus inter Antigoni & Herodæ</i>	359

<i>Regina domus, aliaq. aula</i>	213	<i>Rub in Bethlehem profectus</i>	119
<i>Reginae calidum contra Antigoni consilium</i>	74	S.	
<i>Reformatio cultus Dei</i>	257	<i>Saba regia obsidione cincta</i>	85
<i>Reipublica forma Hierosolymis instituta</i>	288	<i>Sabbatum</i>	14
<i>Religio in Israhelino populo remota</i>	226	<i>Sabbatum Iudaorum</i>	832
<i>Repetitio praeceptorum legis</i>	356	<i>Sabbaticus fluvius</i>	302
<i>Res immunda</i>	82	<i>Sabach</i>	129
<i>Responsum dissum ad Iosua procos</i>	315	<i>Sabinus Herodis pecuniam & regiam occupaturus</i>	
<i>Responsum Syria legati datum</i>	232	<i>Hierosolyma paruenit</i>	469 & 633
<i>Responsio Eleazari ad Ptolemai lucas</i>	308	<i>Sabinus in corpus adalto capulo tenui gladio su-</i>	
<i>Responsio ad obsecrationem de Asini capite</i>	846	<i>met manu optatum insertum quatit</i>	519
<i>Restitutio cultus dimini</i>	248	<i>Sabinus cum Germani satellitibus Caesaris inter-</i>	
<i>Rixa mulieres</i>	438	<i>fectores quatit</i>	512
<i>Robamius profectus & clypeis aureis parem areo-</i>		<i>Asprenas frustratim laceratus</i>	66
<i>tum nummum facit</i>	223	<i>Sabinus se citius contrucidaturum, quam passum</i>	
<i>Robamius martiur, eiq. Abias in regno succedit</i>		<i>ut imperium committatur Claudio ait</i>	520
<i>ibid.</i>		<i>Sabini avaritia Hierosolymis ingentem seditionem</i>	
<i>Robam apostatas ut tetraclutrus a proposito absti-</i>		<i>in festo Pentecostes concitat</i>	471
<i>nere iubetur</i>	220	<i>Sabinus homo seduliosus aduersus Israhelitas a Davide</i>	
<i>Robami urbes munita</i>	222		193
<i>Robami uxores & liberi</i>	ibid.	<i>Sacra scriptura liberis a tenera ungucula propo-</i>	
<i>Romanus exercitus hybernatum dimissus</i>	391	<i>senda</i>	891
<i>Roma rumor Tiberium esse incolamem spargitur</i>		<i>Sacerdotes in templo habitant, & vinum non bibat</i>	
<i>494</i>		<i>833</i>	
<i>Romani ex magnis diuitiis non minimam partem</i>		<i>Sacerdotes arcam Dei, in qua decem praecepta ta-</i>	
<i>intinu inueniant</i>	602	<i>bula lapidea inscripserat asseruabantur, in suam</i>	
<i>Romani urbe ac uicinia potantur</i>	246	<i>locum deponunt</i>	211
<i>Romani consilis fortitudinem & obstinatum con-</i>		<i>Sacerdotum tribus quatit, quarum singula plm</i>	
<i>tempus mortu admirantur</i>	817	<i>quam 5000. hominum habent</i>	248
<i>Roma statum funditus eruant cinitatem ac tem-</i>		<i>Sacerdotum in petagendis rebus diuinis perseueran-</i>	
<i>plum</i>	796	<i>tia</i>	900
<i>Romani eloacas rimantes & sepulchra eruant,</i>		<i>Sacerdatum reditus</i>	88
<i>multas opes inueniunt</i>	794	<i>Sacra pecunia bona pars militum furto dispartit</i>	637
<i>Romani pugnam expectant</i>	813	<i>Sacrificium pro gratiarum actione</i>	10
<i>Romani vincunt & Aristobum cum filio Roman</i>		<i>Sacrificium Cain & Abel</i>	11
<i>perducunt</i>	587	<i>Sacrificium mensis Octobris</i>	81
<i>Romanorum in Iudaeis humanitas</i>	574	<i>Sacrificium sponte sua accenditur</i>	78
<i>Romanorum gloria minuitur si quantum pro Hero-</i>		<i>Sacrificium si quis sciens peccauit</i>	30
<i>solymis desudauerint aliquid derogatur</i>	571	<i>Sacrificium & precatio Samuelis</i>	141
<i>Romanorum de Iudaei triumphus</i>	474	<i>Sacrificium Pentecostes</i>	81
<i>Romanorum notitia sero ad Gracos peruenit</i>	824	<i>Sacrificia & festinitas in regni Salomonis confir-</i>	
<i>Romanorum orga Iudaeis magnanimitas & mode-</i>		<i>matione instituta</i>	159
<i>stia</i>	795	<i>Sacrificia pro peccatis per ignorantiam commissis</i>	80
<i>Ruben ad Iosephum pro se & fratribus depulso</i>	45	<i>Sacrificia</i>	78
<i>Ruben noctu uenit ad puteum</i>	40	<i>Sadecus & Abiatharus filius ad Davidem mittunt</i>	
<i>Ruben fratru necem reuocatur</i>	ibid.		188
<i>Ruben Iosephum in puteum proiciendum ibiq. no-</i>		<i>Sadeci Pontifici genealogia</i>	203
<i>ndandum suadet</i>	ibid.	<i>Sadduceorum apinio</i>	479
<i>Rubenitarum responsio</i>	120	<i>Salto ciuitatis ad Orientem Bubostis frumtu posita</i>	825
<i>Rufus & Gratus Herodis exercitus Praefectus in Ro-</i>		<i>Salome filia ad effurienda & prodenda secreta com-</i>	
<i>manorum partes se transferunt</i>	471	<i>ingum bolloquia pollicis</i>	438
<i>Rumor uanus de Herodi morte sparsus</i>	408	<i>Salome</i>	474
<i>Mira mirabilis magnitudinis</i>	803	<i>Salome & alia Herodis filios calumnias appetunt,</i>	
<i>T. 4. 0. factus suus ad pedes Bozi cecidit</i>	816	<i>uig. parenti insensu reddunt</i>	436

<i>Salome mortua</i>	481	<i>Samuel Saulum obiurgat</i>	151
<i>Salome male audit, & uxores regia male ei volunt</i>		<i>Samuel Regem Saul accusat</i>	147
439		<i>Samuel Saulum ex Dei mandato cum Amalecitis bellum ut gerat commonefacit</i>	149
<i>Salome hereditario odio Mariamma filius prosequitur</i>	430	<i>Samuel Deum Saulo conciliare conatur</i>	150
<i>Salome & Alexas in circo clausi Iudaei domum dimittunt</i>	466	<i>Samuel Israhelitis incommoda sub regibus ferenda indicat</i>	142
<i>Salome Alexandra cognominata, Aristobuli uxor, Alexandrum Immaum Regem constituit</i>	356	<i>Samuel innocentiam suam populo testatam facit</i>	146
<i>Salus Aegyptii in suam potestatem redegit</i>	813	<i>Samuel populo peccata & ingratiitudinem exprobrat</i>	ibid.
<i>Samaritanorum consolatur</i>	140	<i>Samuel Saul iram Dei & regni amissionem denunciat</i>	151
<i>Samaritana ab adificatione templi Iudaei prohibent</i>	282	<i>Samuelis de hostibus victoria</i>	141
<i>Samaritana templi adificationem promovere volentes reuincuntur</i>	386	<i>Samuelis anima Saulo visa belli cum Palaestinis ventum praedicat</i>	133
<i>Samaritana templi adificationem impedire cogitant</i>	ibid.	<i>Samuelis mori & sepultura</i>	162
<i>Samaritana Iudaei infensi</i>	282	<i>Samuelis ad Israhelitas oratio</i>	140
<i>Samaritana rebus faciendo Iudaeorum amici</i>	303	<i>Samuelis ad salutarem penitentiam adhortatio</i>	141
<i>Samaritana templi & urbis restorationem impedire conantes magis promouent</i>	287	<i>Samuelis Propheta de Rege Saul ad populum oratio</i>	149
<i>Samaritana aliquos Galilaei Hierosolyma petentes interficiunt</i>	53	<i>Samuelis Deus Eli & filiorum penam ostendit</i>	137
<i>Samaritani Tiratuba Garizim occupaturi conueniunt, quos Pilatus vincit, fundit, ac in fugam compellit</i>	434	<i>Samuelem populi voluntas contristat</i>	143
<i>Samaritanorum & aliorum ad Cambysen scripta de templi adificatione auerrenda</i>	272	<i>Samuelem consolatur Deus</i>	141
<i>Samaritanis in Iudicibus vnus, Hyrcano reliquis, Iudicibus eadem ab Herode immensum praedicat, cuius rei veritatem postea euentus comprobauit</i>	375	<i>Samuelem Deus regem creare iubet</i>	ibid.
<i>Samaritanus Propheta Iudaeorum impietatem arguit</i>	222	<i>Samuelis Anna Helcana coniunx genuit</i>	137
<i>Sampson & Emmaus cremata</i>	473	<i>Samuelem Deus Bethlehem Dauidem in regem ut ungat, mittit</i>	152
<i>Sampson Alcalonitas aliquos trucidat, eius coniunx aliter nubes</i>	133	<i>Samuelem Deus quem creaturus esset regem certorem reddit</i>	143
<i>Sampson Palaestinarum fruges comburit</i>	ib.	<i>Samuelem Saulus accedit</i>	ibid.
<i>Sampson traditus Palaestinus</i>	134	<i>Sanctuarium</i>	72
<i>Sampson a fine maxilla mille viros interficit</i>	ibid.	<i>Sanctum Sanctorum</i>	73
<i>Sampson fontem impetrat precibus</i>	ibid.	<i>Salpadi filia parentis loco hereditatem capiuero</i>	100
<i>Sampson Gaza portas reuulsas auferit</i>	ibid.	<i>Sapientia Abrahami</i>	23
<i>Sampson natus</i>	133	<i>Sara Abrahamo in thalamo adducit Agar</i>	25
<i>Sampson Palaestinam virginem ducit</i>	ibi.	<i>Sara obitus Abrahami coniunx</i>	29
<i>Sampson leonem nudis manibus discerpit</i>	ibid.	<i>Sarama Herodii legatus ad Pharaonem Persiarum regem</i>	198
<i>Sampson Thamnitis anigma proponit</i>	ibid.	<i>Sareptana vidua, Elbam suscipienti, oleum & farina non deficit</i>	218
<i>Sampson furibundum causam Dalala aperit, Palaestini oculi orbatum vinculum, abducunt</i>	135	<i>Saturninus & Volumentus Syria praefides Herodas Arabes reconciliant</i>	241
<i>Sampson cum 3000. Palaestinarum moritur</i>	ibid.	<i>Saturninus eiusque filii moderatam sententiam proferunt</i>	442
<i>Sampson viginti annos regnat</i>	ibid.	<i>Saul nomen suum apud omnes Hebraeos innotuit</i>	146
<i>Sampson natiuitatem angelus nunciat</i>	132	<i>Saul laudatur a populo</i>	ibid.
<i>Sampsonis uxor Thamnitis aperit anigma</i>	132	<i>Saul Ammanet & Naasen regem occidit</i>	ibid.
<i>Samuel Saulo in itinere euentum, ut ipsius verbum fidem habeat, praedicat</i>	144	<i>Saulus Dauidem in stabulum assumit</i>	153 (150)
<i>Samuel Saulum ad conuincendum adducit</i>	143	<i>Saul reseruo militum in tribu Iuda 30000. inuenit</i>	

Saul Amalecitarum vires expugnat	ibi.	ibid. regu animum cognoscere cupit	198
Saulus Davidi filiam Melcham sine Michol collo-	155	Saul per fortis causam trati Dei perquiris	149
cat	155	Saul ppru filiu mori paratu interficere conatur	ib.
Saul Davidem tollere cogitat	155	Saulus ob subitanam tristitiam, viribus deficienti-	ib.
Saul malignum in Davidem animum prodit	158	bis in humum collabitur	ed 66
Saul contra Davidem proficisci desistit	165	Saulus suam multitiā & Davidi innocentiam a-	
Saul contra Dei mandatum & Samuelis volunta-	147	gnoscit, eumq; rogat, ut ad regnum euectus ipsius	161
tem testium ad alie offert	147	familiam suam esse pateretur	161
Saulus ex regno ventriloquos ac ariolos eiecit	165	Saul semper victor	149
Saulus Palaestinos cum capis aduentare audiens ad	ibid.	Saulus Davidem colludat, utq; bono esset animo,	164
oraculans Dei conjugit	ibid.	& ad propriam adu reneteretur, hortatur	164
Saulus Pythonissam Samuelis animam excitare	ibid.	Saul armatos, qui Davidem ad se pertrahant, mit-	
subet	ibid.	tat, qui prophetae incipiunt, tandem ipse quoque	
Saulus Samueli de necessitate sua conqueritur, eiq;	ib.	eo pperant, agere & Prophetam incigit	156
consult	ib.	Saulus Davidem insequitur, eumq; circumventu	161
Saulus Davidem in Cilla harentem obsidere cona-	161	comprehendisset, nisi nuncius reuocatus fuisse	161
tur	161	Saul Davidem in Engedenorum agro quatit, specu	
Saulus cum filijs in Palaestinarum pugna reliquo ex-	169	eam in qua David cum sua cohorte delitescibat,	
eritis suo fugatoq; cadit	169	ingreditur	ibid.
Saulus scizsum interficere molitur, eumq; inueni	ibid.	Saul ad amissos, Duces & tribules oratio, in qua	
Amalecita iungat	ibid.	Davidem accusat	159
Saulus e subditorum conspectu sese subducit	144	Sauli filia Davidi amore capitur	154 (144)
Saul proceras statuta	ibid.	Saul modestia & temperantia in regno suscipiendo	148
Saul rex a populo declaratur	ibid.	Saul contra aduersarios lenitas	ibid.
Saulus a finas amissas quatit	143	Sauli contra Ammanias bellum	ibid.
Saul Melcham prius Davidi nuptiam alii elocay	163	Sauli edictum, quod Ionathas inficiis violat	145
	163	Saulo Samuel regiam dignitatem annuunciat	143
Saulus Davidem remittit patri	153	Saulum Samuel in regem ungit	ibid.
Saulus regnavit annis 38	153	Saulu quida comitatur, quida vero contemnunt	145
Saul labesim auxilium promittit	144	Saulum Samuel iterum ungit in Gulgala	ibid.
Saul reiect regiam dignitatem	ib.	Scabiosos ac leprosos Iudeas iuxta Lyfimachi opini-	
Saul Davidem timet	159	nem in pelagus deuectos, aut in loca desertia ex-	
Saulus Abimelecho, quod Davidem armis atq; co-	ibid.	ponendas	840
meatu instruxerit, exprobat	150	Scala Iacobi	33
Saulus in Davidem spiculum eiectatur	150	Scantus trecentis talentis ab Aristobulo acceptis	371
Saulus Davidem Palaestinus interficiendum obtru-	80	Hyrcanum & Arabes regione excedere iubet	583
dere dolo conatur	80	Scantus Palaestria Praefectus	371
Saul Davidi filia coniugium promittit, si sexcenta	ibid.	Scantus Romanorum dux	583
Palaestinarum capita afferat	ibid.	Seytharum & Sarmataru impetus in Romanos	799
Saulus clani odit Davidem	ibid.	Seytha	859
Saulus Davidem ex satellite tribunum facit, ut	ibid.	Sebas	195
sape hostibus obiectum aliquis casus e medio tol-	ibid.	Sebastae expugnata, diruta, eiusq; habitatores abdu-	
leret	ibid.	cti	571
Saul tria milia sibi & Ionatha filio satellitum con-	147	Sebasten civitatem Aristobulus & Antigonus ob-	
scribit	147	sisione cingunt	ibid.
Saul Palaestinarum castrum expugnat	ibid.	Sebastum portum Herodes in honorem Caesaris adifi-	
Saul Agagum Amalecitarum regem capit, & co-	150	cat	159
tra Dei mandatum servat	150	Sedecias in Hieremia petrum consilium, principum	
Saultumultum esse in castris Palaestinarum certior	148	metu negligit	269
factus, eos adortur	148	Sedecias a Pseudopropheta seductus	267
Saul se peccasse fatetur, ac veniam precatur	150	Sedecias ad Egyptum deficit	ib.
Saulus Samuelem retinere volens, vestimentum e-	151	Sedecias noctu fuga sibi consensu a Babylonis capi-	
us si iudic	151	tur	269
Saul Davidi absentiam sciscitatur, responso Iona-		Sedecias rex Inda ab amicis & falsis Prophetis se-	

ducit Hieremiam non audit	257	Scenopegia festum	213
Seditio inter Iudaeos & Samaritanos de templo 305.	339	Spectacula Caesaris celebrata	797
Seditio Hierosolymum contra Herodem & Hyrcanum		Sethi Adami filius vir optimus	16
592		Sautia Herodis	614
Seditio contra Moysen propter egrediam & seditio so-		Six. Caesar Herodes pecuniam numerat, Caesaria	
rum panis	32	Præfatus Hierosolyma inuadit, sed Antigoni	
& editio in Paschatis festo	486	patri & Phasaeli fratribus hortari obsequium sol-	
& editio alia contra Moysen	91	vit	378
Seditio in urbe Tiberiade	546	Six. Caesar ad Hyrcanum, ut Herodem absolueret,	
Seditio aduersus Iosephum	551	scribit	ibid.
Seditio aduersus Moysen	89	Six. Caesar administrator Syria	377
Seditio in populo mortuo Iosepho	319	Sextus frater acriter inceptat Antiochum	274
Seditio in urbe inter Aristobuli & Hyrcani socios		Sexti fratrum magnanimitas	ibid.
100		Sextum Caesarem Bassus doloneas	595
Seditio & desertio Tiberiensium	534	Siba heri falso accusatus epibus patitur	137
Seditio Alexandria inter Iudaeos & Graecos	521	Sibylla de Babylonica turri vaticinium	29
Seditionis Alexandria causa	545	Siculus	77
Seditionem Gamala Iosephus concitat	554	Sicarius	339
Sedecia mortis	250	Sicarii noua calamitatis autores	394
Sehon Amoraeorum rex interfectus	96	Sicima pascuis per comoda	34
Seleucus Gryphus filius cum Antiocho & Cicero		Sicimite profugi in petra comburantur	130
bellum gerit	359	Siccitas diuturna & floribus in Iudaea	417
Seleucus & Nicanor	366	Sideritum	76
Semei ueniam consequitur	191	Signa legum	104
Semei quomodo puniendus	199	Significatio tabernaculi fabrica & sacerdotum arua-	
Semei in Dauidem iniuria	187	rum	76
Semet panis & mors	203	Silas Agrippa prioris fortuna aduersitates in mo-	
Semen mulieris (hoc est Christus) conteres caput		rioriam temerari, cum offensus ut unicum in	
serpens	14	ffius patriam ad seruandum miseris	323
Snacherebi iuramentum & eius violatio	259	Sila regis satellitum praefectus	367
Senatus consultum Romanum de societate & ami-		Silam Agrippa ex carcere accersit, qui indignatus	
citia Iudeorum	332	nem non dissimulans in custodia relinquitur	703
Senatus consulta & decreta Iulii Caesaris de honori-		Siloni a Iudaeis pecunia corrupti dolus	558
bis, priuilegiis, praerogatiuis, libertatibus &		Syllens capitis damnatus	443
immunitatibus Iudeorum	379	Syllans Arabi eum Salamen in vicoreto peteret ra-	
Senatus (Claudio) suadet, ut imperium delatum re-		pulsam patitur	444
signet	518	Syllans Herodem apud Caesarem accusat 444	456
Senatus populusque, Cuius trucidatores quarit	514	Syllanum Antipater Roma apud Caesarem accusat	
Senex quidam uxorem suam cum septem liberis		Simon in cloacam sese demittit, eam suffodit, ac tu-	
eugulat, postremo seipsum quoque praecipitat	392	to emergere posse sperat	797
Seniorum consilium salutare	210	Simon Giora filius	810
Sententia in filios Herodis	618	Simon Ionatha frater Bethsuram occupat	144
Septem viri & Sauli progenies ad supplicium Gaba-		Simon Ionatha frater comitato in templum popu-	
eniti traduntur	194	lo, se patris ac fratrum vestigia sequuntur, ut	
Septem circa templum	210	licetur	347
Septem fratrum ad Antiochum oratio	869	Simon Ionathan Absolam filium Ioppen, ut habi-	
Septuaginta interpretes	11 & 144	tatores inde eiceret, mittit	ibid.
Septuaginta splendida	199	Simon & Levi Sicimitas contrucidant	37
Sepphoris & Tiberias maxime Galilaeae urbes	414	Simon Ionatha frater Ioppen occupat	146
Sepphoritarum desertum	314	Simon Hierosolymorum arcem expugnat	348
Sepphoris capta eiusque incolae sub hasta venditi ibi		Simon a Romanis capitur	799
Sepphoris Galilaea caput	ibid.	Simon proditor patriae	260
Seron Caesaria praefectus in Tydam monenti ab eo		Simon legiferitius regem criminatur, qui dum vi-	
fugatur	323	am precatur, eadem reconciliatur	374

<i>Simon facelles Iosephum excitas</i>	552	<i>Solomon viri et auguri cordis</i>	10.
<i>Simon obtruncatur</i>	472	<i>Solomon Tyro artificem accersit</i>	110
<i>Simonem Iosephus per insidias capit & abducit</i>	569	<i>Solomon regina liberalitatem remunerat</i>	2.6
<i>Simon Boethi filius in Theophili Pontificis locum</i>		<i>Solomon David ex Bersabe natus</i>	135
<i>surreogatur</i>	522	<i>Solomon in templi dedicationem sacrificia</i>	2.2
<i>Simon Herodu servus</i>	472	<i>Solomonis solium ex ebore factum</i>	2.3
<i>Simon insidius Ptolemai generi sui captus & interfellus</i>	578	<i>Solomonis regia tredecim annis absolvitur</i>	161.2
<i>Simon Camithi filius Pontifex</i>	481	<i>Solomonis tempore pax viget</i>	2.6
<i>Simoni adversus Iosephum consilium</i>	554	<i>Solomonis sumptus quotidiani</i>	111.2
<i>Simonem & Ioannens & alios numero septingentas viros iturus ad Italiam portari praecepit</i>	801	<i>Solomonis currus & equites</i>	111.2
<i>Syris cum Annanien in Davidem movent</i>	181	<i>Solomonis sapientia & prudentia</i>	161.2
<i>Syris obsecratos Elisau in Samariam ducit, easque iuuvalente Ioramus liberaliter ac splendide eos Italiae remisit</i>	241	<i>Solomonis templum mense Octobri consecratum</i>	210
<i>Sijara cum suo exercitu trucidatur</i>	127	<i>Solomonis viliissima igne caelesti absumuntur</i>	212
<i>Sijares sive Sijlara praefectus exercitus</i>	127	<i>Solomonis clapsu</i>	216
<i>Socrates civis Atheniensis</i>	159	<i>Solomoni Deus promittit bona</i>	217
<i>Societas Davidis & Iorami</i>	176	<i>Solomonis plerique Reges exquisita munera mittunt</i>	217
<i>Solamitas Deus excacat</i>	26	<i>Solomoni Deus in somniis oblat, quod maxime cuperet, eam postulare iubet</i>	264
<i>Solomita: um cladis ab Assyriis accepta</i>	16	<i>Solomoni iuramento regnum promittitur</i>	198
<i>Solomitatum flagitia</i>	16	<i>Solomon Herodes ad Alexia coniugium compellit</i>	455
<i>Solimus ab Hierote beneficii ornatus</i>	411	<i>Somnium Nabuchodonosori, de quatuor Monarchia mundi</i>	274
<i>Solimus propter Mariamannen Herodi suspectum interijciatur</i>	412	<i>Somnis Pharaonis exodatio</i>	44
<i>Solimus mondata regia effusit</i>	411	<i>Sosius Antigoni caput</i>	60.
<i>Solimus motus consistit</i>	117	<i>Sosius in templo coronam auream Deo consecrat, & ad Antonium proficiscitur</i>	430
<i>Solyma postea hieosolyma vocata</i>	25	<i>Stela pontificia in castello Antonia deposita</i>	4.5
<i>Solomon Quatuordecim tributa pendere cogit</i>	215	<i>Strabo</i>	432
<i>Solomon utrumque, quorum ferari mandat</i>	205	<i>Stratonis turris & maritima Caesarea nominata</i>	354
<i>Solomon ex sequebantur & gestu mulierum matrem insantem viros agnovit</i>	204	<i>Stela pontificia in cuius possessione fuerit</i>	421
<i>Solomon post obitum Davidis Rex Israelis</i>	203	<i>Stela Lemitarum</i>	210
<i>Solomon a Ieremo fabris & operariis petit</i>	206	<i>Stirpis Achab excoiso</i>	24.
<i>Solomon Tyrio Regi anigmata quadam explicat</i>	214	<i>Stirpis pana</i>	206
		<i>Susacum magni copii Iudaeam invadit</i>	22.
		T.	
<i>Solomon coniurationum modos, quibus Dæmones faciantur, conscripsit</i>	218	<i>T Tabernaculum in deserto dedicatum primo die Aprilis anno secundo exitus ex Aegypto</i>	71
<i>Solomon sapientiam a Deo petens tantum, & divitiarum consequitur</i>	264	<i>Tabernaculi & sacerdotum dedicatio</i>	111.2
<i>Solomon populum ad laudes Dei, gratiarum actionem & preces hortatur</i>	212	<i>Tabernaculi divisionis significatio</i>	7.
<i>Solomon homo ingentis frumenti, olei & vini numerum mittit</i>	218	<i>Tabernaculorum festum</i>	80
<i>Solomon Regina anigmata cum prudentia explicat</i>	216	<i>Thadamae sive Palmira</i>	213
<i>Solomon exteras matrimonio sibi iungens, seducitur</i>	217	<i>Talentum 600. coronas</i>	855
<i>Solomon Aegyptiorum Regis filiam ducit uxorem, regnumq. conficiat</i>	203	<i>Tapsisium trucidatio</i>	214
<i>Solomon Hierosolyum muros instant, & turres erigit</i>	214	<i>Tharbus Aethiopum regis filia Moysi coniugium perit</i>	11
		<i>Tharsus Pauli patria</i>	20
		<i>Thaumaspis Canis servus potu libertati impetrat</i>	497
		<i>Theatrum & amphitheatrum</i>	419
		<i>Theatrum & Athletica certamina aliaq. spectacula ab Hierodo instituta</i>	415
		<i>Theatrum</i>	51

<i>Terra aranda.</i>	105	<i>dias fruisse accusatus,</i>	<i>ibid.</i>
<i>Terrametus in Iudaa, qui circiter 16000. hominum opprimet.</i>	405	<i>Tironem cum filio Herodes comprehendi iubet.</i>	619
<i>Templum Hierosol. obfessum.</i>	329	<i>Tyriorum annales & Ménander de bello Sabinae contra Tyrios.</i>	258
<i>Templum integro triennio desertum.</i>	325	<i>Tyrannides multis malis in ciuitates inuolunt.</i>	514
<i>Templum, regia, & urbs spoliata, incensa & diruta.</i>	276	<i>Titus militibus agit gratias.</i>	797
<i>Templum dedicatum.</i>	424	<i>Titus fortibus militibus pramia pollicetur.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Templum adificare captum.</i>	286	<i>Titus militibus prædâ largiter distribuit.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Templum in partes duas diuisum.</i>	303	<i>Titus aduentus sui gratulatoria sacra celebrat.</i>	208
<i>Templum in monte Garizin.</i>	303	<i>Titus per omnes Syria ciuitates magnificentissimâ spectacula celebrat.</i>	804
<i>Templum quando dedicatum.</i>	288	<i>Titus Hierosolyma excidium miseratur.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Templum concedente Ptolemao in Ægypto adificatur.</i>	839	<i>Titus Vespasiani natalem celebrat.</i>	801
<i>Templi de porticus descriptio.</i>	248	<i>Titus ad Antiochiam aduentus.</i>	804
<i>Templi Hierosolymitani diuinitas uide.</i>	373	<i>Titus erga populum misericordia.</i>	871
<i>Templi uasa & Babylone Hierosolyma remissa.</i>	281	<i>Tormenta</i>	871
<i>Templi pars exterior & intra urbs capta.</i>	395	<i>Thucydides scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsit.</i>	821
<i>Templi ministri Agrippa hymnos sacros canere permittit.</i>	540	<i>Turris uersus occidentem extructa.</i>	810
<i>Tempus exitus ex Ægypto.</i>	61	<i>Trabes & parietes auro incrustati.</i>	208
<i>Termini terra non monendi.</i>	104	<i>Trachonitis latrones.</i>	448
<i>Terminus Pharaonis filia extructus ex flumine Moisen.</i>	53	<i>Trachonitis ab Herode deficientes Ducum opera imperata facere coguntur.</i>	416
<i>Theophrastus.</i>	830	<i>Trachonitis Herodi donatur a Casare.</i>	443
<i>Thesaurus ad templi fructuram congestus.</i>	198	<i>Translatio Bibliorum in Graecam linguam.</i>	311
<i>Theauri diuini custodes Moysi posteri.</i>	199	<i>Translatio Israelitarum.</i>	254
<i>Tiberius Mathematicorum disciplinam addidit Gallia Romanorum principatum prædicit.</i>	493	<i>Tres in urbe Tiberiada factiones.</i>	546
<i>Tiberius Cæsar Romanum imperium ac Tiberinum fratrem commendat.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Tres Iudaorum secta, Pharisei, Esseni, Sadducei.</i>	345
<i>Tiberius Alexander Iudæa præfuit.</i>	532	<i>Tricenta stadia, nouem miliaria Germanica.</i>	428
<i>Tiberius Idæi sacrificios & Idæi in crucem agit, & Mundum in exilium ablegat.</i>	484	<i>Tribus Ruben, Gad, & dimidia Manassu Amorisidem terram expetunt.</i>	100
<i>Tyberis funus.</i>	284	<i>Tribunal.</i>	244
<i>Tiberiensis in Iosaphum amarulenta dissidia inuenit.</i>	563	<i>Tribus Iudæa, quod in scilicet Israelitis regem redactis accusatio & excusatio.</i>	193
<i>Tiberiensis Iosapho bellum inferre cogitant.</i>	562	<i>Triclinium, in quo Herodes cum coniunx canitui fuerat uacuum sine cuiusque noxa concedit.</i>	294
<i>Tigris.</i>	14	<i>Tria milia Iudaorum caesa.</i>	468
<i>Tigranes.</i>	493	<i>Tryphon regno Antiochi per dolum petiuit.</i>	346
<i>Timotheus idorum copias contrahit, & a Iudæa vincitur.</i>	326	<i>Tryphon ad regnum euellens naturam suam ostendit.</i>	349
<i>Timotheus milites uictis.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Tryphon fraudulenter spem fratru redimens, di, propositu conditionibus facit Simoni.</i>	343
<i>Tiro uetus Regi miles Herodæ sanitiam emectatur.</i>	619	<i>Tryphonius milites ei infesti, ad Cleopatram Demetrii uisum deficiunt, qua Antiocho Sober coningium & regnum offert.</i>	849
<i>Tiro Herodem alloquitur, & dum immodeste inflat, a duobus & militibus in carcerem conicitur.</i>	450		
<i>Tiro cum traianis duxeribus militem apud populum accusatum interficitur.</i>	<i>ibid.</i>		
<i>Tiro a Regi transferre & proprio filio se Regi infir-</i>			

<i>Typum cadis.</i>	349	<i>Verbum Dei ad Iacobum.</i>	33
<i>Triumphum magnificentie.</i>	304	<i>Verborum Manethoni repetitio.</i>	337
<i>Tropææ artium contestatæ imagines Iudæi putant.</i>		<i>Veritas oraculorum diminoratur.</i>	264
450		<i>Veritas historia Iosephi.</i>	207
V.		<i>Vertex facundus, omnique planitie mediar.</i>	
		311	
<i>Valerius Asiaticus se Cæs. eadie autorem optat.</i>	514	<i>Vespasianus Paci templum edificat.</i>	206
<i>Valerius Gratus Iudæorum præses.</i>	484	<i>Vespasianus & Agrippa Tyrannum percutiunt.</i>	
<i>Valles ingentes, in quibus templum fuit institutum, expleantur.</i>	210	567	
<i>Vardane case principatus Gotaræ eius fratri committitur.</i>	531	<i>Vespasiano Romani obuiam præcedunt.</i>	202
<i>Vologesius Parthorum Rex.</i>	ibid.	<i>Vestes triumphales Vespasiani & Titi.</i>	204
<i>Varia historiographorum differentia.</i>	4	<i>Vestes sacerdotales.</i>	210
<i>Varus literas ferentem iniuste supplicio tradidit.</i>	146	<i>Viatores a pomâ maturâ non arcedi.</i>	105
<i>Varus Antipatro dicendi pro se potestatem facit.</i>	461	<i>Via circa Hierosolyman filice strata.</i>	217
<i>Varus Hierosolyman peruenit, ac legionem obsessam liberat.</i>	473	<i>Via per Iudæam exercitus Ægyptio clausa aperitur.</i>	266
<i>Varus iedatios Hierosolyman compescit.</i>	470	<i>Victima caelestis flamma absumpta, auxilij divini indicium.</i>	141
<i>Varus seditionum duces ad Cæsarem mittit.</i>	474	<i>Victoria Alexandri a Dario reportata.</i>	324
<i>Vari tyrannus & regni capido.</i>	547	<i>Victoria rationum.</i>	270
<i>Vardanes post patrû Artabani obitum Romanos bello impetere cogitat, id quod Izates dissuadet.</i>	531	<i>Victoria Deo tribuenda.</i>	128
<i>Vas abenenum mare appellatum.</i>	209	<i>Victoria Achab a Syriâ reportata.</i>	231
<i>Vaticinium de exercitû Babylonicâ decendo & reliquis Iudæorum in captivitatem adducendo.</i>	272	<i>Virgo conspurata.</i>	106
<i>Vaticinium de excidio Ninive.</i>	254	<i>Vires regni Israelitici fractæ & a Deo restituta.</i>	193
<i>Vaticinium de captivitate Babylonicâ & inde liberatione.</i>	262	<i>Virtus animæ.</i>	214
<i>Vaticinium de Adadi morte & regno Axæli tradendo.</i>	241	<i>Virtus militum Davidi, Iobæ præstitutum.</i>	
<i>Vaticinium de Iudæorum pæna.</i>	264	175	
<i>Vaticinium Hyrcani de filio.</i>	354	<i>Violario fidei & ultio eam subsanata.</i>	357
<i>Vaticinium contra altarem Bethel.</i>	220	<i>Vitellius in locum Iosephi Caiaphæ Pontificis Ionatham Anani filium surrogat.</i>	485
<i>Vestigialis Calesyria Iosepho adducuntur.</i>	315	<i>Vitellius Hierosolyman peruenit, & a Iannatha in fratrem eius Pontificatum transfert.</i>	487
<i>Venerum capiti damnato ad bibendum datum sine mora eum necat.</i>	462	<i>Vitellius Hierosolyman peruenit, Iudæi vestigal remittit, eisque solam sacerdotalem reddit.</i>	424
<i>Venerum.</i>	108	<i>Vitellius cum Artabano fœdus facit.</i>	485
<i>Ventidius Romani militis dux pecuniam aufero Antigono.</i>	597	<i>Vites plantanda.</i>	105
<i>Ventidius Silonem contra Parthos accersit.</i>	392	<i>Vitula Ieroboami cursa.</i>	220
<i>Ventidius case in pugna Pacore Parthos prostrat.</i>	393	<i>Vina pî principis imago.</i>	264
<i>Veraninus & Broccum Senatus ad Claudium mittit, qui cum non per violentiam imperium esse affectandum doceant.</i>	517	<i>Vologesius Parthorum regem proceres, ut Iactem interficiat, rogant.</i>	332
<i>Verbum Dei nunquam sine omni fœdum.</i>	357	<i>Volumnius & alij Herodi filios capite profligendos esse pronunciant.</i>	449
		<i>Vonones Parthorum rex ab Artabano pulsus.</i>	482
		<i>Vonones Sillan Syria præfecto sese tradit.</i>	ibid.
		<i>Vota & prandium ante triumphum.</i>	204
		<i>Vltima verba Eleazari in igne.</i>	270
		<i>Vltio divina in Ethnicos sacra Ritus trahantur.</i>	311
		<i>Vna nascendi & moriendi omnibus ratio.</i>	276

I N D E X

Venerunt, sanctum.	73	Zambri adu. in Molenorato.	ibid.
Vbi Romae sen. ma. cum alacritate & claritate		Zamaras p. ipsum. secretari.	241
Vespasianum suscepit.	802	Zelota.	809
Urbes Iudaeae ademptae.	371	Zenodorus misere perit.	421
Utrius cum quibusdam esset ad magna faciens		Zenodorus ex captu. viuit.	420
a suis, ut mandatu. p. illu. erat, cum Am-		Ziphens rursu. Dauidem in eorum esse regione	
marita eum periret, deferretur.	183	Sanloren. ciuitas.	164
Utrius cum aliq. ex alio occumbit, quod morte		Ziphens rursu. Dauidem in agro suo morari	
ga per nunciu. significatur.	ibid.	certorem facit.	161
Vxorae Esau.	33	Zolae. in alia turri & Dora Tyrannus.	357
X.		Zoilus & Gaius a Ptolemaeo contra Iudeos au-	
X Anticus Macedonibus est Aprilis.	60	xitum perit.	ibid.
Xerxes Rex Persia.	218	Zoilus captus.	ibid.
Xerxes Indici fauor.	289	Zorobabel ex exactione sua laudem & munera	
Z.		pra. lata contigitur.	284
Z Abbarim lapidatur.	249	Zorobabel rex. ius. iustitiae. ius. iustitiae. ius. iustitiae.	
Zambrius.	99	fratris palma. in altibus.	ibid.
		Zorobabel.	285

FINIS INDICIS.

IMPRESSVM FRANCOFVR-
TI AD MOENVM, PER WOLFFGAN-
GVM RICHTERVM, IMPENſ 16.
Ioannis Feyerabendij.

M. D. XCIX.

